MANUSKRIPTER
/ MANUSCRIPTS

Vor fælles Ven (A.W. Sandberg, DK, 1921).
Nordisk Films Kompagni.

Ns 1783/a (pdf: p. 2-131)
Ns 1783/b (pdf: p. 132-277)
Ns 1783/c (pdf: p. 212-356)
Ns 1783/d (pdf: p. 357-370)

Det Danske Filminstitut
/ Danish Film Institute

DET DANSKE FILMINSTITUT / DANISH FILM INSTITUTE

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

Nr. D-Ns, 1783

VOR FÆLLES VEN (DK, A.W. Sandberg, 1921 [prod. 1919])

DET DANSKE FILMMUSEUM
Nordisk Films Kompagni
Samlingen

14/1-1919

V O R F Æ L L E S V E N.

Films-Bearbejdelse af Charles Dickens Bog.

HOVEDPERSONERNE:

JOHN HARMON (alias: JOHN ROKESMITH og JULIUS HANDFORD)

Mr. BOFFIN, tidligere Tyende hos John Harmons Fader.

Mrs. BOFFIN, hans Hustru.

REGINALD WILFER, Kontorist, kaldet R.W.

Mrs. WILFER, hans Hustru.

BELLA)
(deres Døtre.
LAVINIA)

G·
GEORGE SAMPSON, Lavinias Kæreste.

SILAS WEGG, Vise- og Gadesælger.

Mr. VENUS, Anatomiker, hans Ven.

MORTIMER LIGHTWOOD, Sagfører.

EUGENE WRAYBURN, Sagfører, hans Ven og Kontubernal.

HEXAM GAFFER, Flodgast.

LIZZIE)
(hans Børn.
CHARLEY)

ROGER RIDERHOOD, Flodgast.

PLEASANT, hans Datter.

JENNY WREN, Dukkesyerske.

Mr. "DUKKER", hendes Fader.

BETTY HIGDEN, en fattig Kone.

SLOOPY, hendes Plejesøn.

BRADLEY HEADSTONE, Skolelærer.

Miss ABBEY POTTERSON, Værtinde i "De seks lystige Sjovere"
Inspektøren ved Flodpolitiet, Bob, Opvarter i "De seks lystige Sjovere", Præsten Frank Milvey, Kaptajn Joyce, Stamgæst i "Sjoverne". Mr og Mrs. Finering og deres Selskab m.m.

Handlingen forgaar i og ved London
omkring Aaret 1864..

2.

1ste Billede.

PAA THEMSEN. Efteraarsaften. Titel ; GAFFER HEXAM ARBEJDER I FLOD= FAGET. I en lille, ret snavset og medtaget Baad, som driver sidelænds langs Strømmen, sidder agterude, Gaffer, ved Aarerne hans Datter Lizzie. - Der er intet andet i Baaden, end en rusten Baadshage og en opskudt Tovende, som Gaffer har lagt om Halsen. Lizzie er en mørkladen ung Pige paa ca. 18 Aar. Hun ror og skodder afvekslende med Aarerne, idet hun lystrer de Ordrer, hun modtager af Gaffer, og som gives med Hovednik. Selv sidder han med de slappe Rorliner i Hænderne og lader med spændt Opmærksomhed sit granskende Blik glide henover Flodens krusede, hvirvlende Overflade. Den nedgaaende Sol kaster sit rødlige Skær over hans halvvilde Ansigt. Haaret er busket og tjavset, Armene er blottede til Albuerne. Brystet er bart, Skjorten er vrænget tilbage, og Halsen er delvist dækket af et Halstørklæde, der er bundet i en løs Knude. Hans øvrige Klædningsstykker er mudderfarvede.

1a. Ved Floden. Titel : Charley Hexam. Nærbillede. Han ser ud over Floden.

2det Billede.

NÆRBILLEDE AF BAADEN. Gaffer faar øje paa noget i Vandet, som er usynligt for Tilskueren. Hans Blik bliver graadigt, han strammer Rorlinerne og drejer derved Baaden, bøjer sig udover og jager Hænder og Arme i Vandet til Albuerne. Han tumler med dette "Noget", vender det og drejer det, slaar Tovet om det og gør det fast. Lizzie har gysende vendt sit Hoved bort og dækket sit Ansigt med en Hætte, som findes paa hendes Kaabe. Gaffer drejer sig mod hende og viser hende grinende nogle Sølvmønter. Han opdager først nu, at hun har dækket sit Ansigt, han kommanderer hende til at slaa Hætten ned, hun gør det modvilligt, skotter gysende mod Floden.

3die Billede.

NÆRBILLEDE AF GAFFER. Han ser iagttagende paa hende, siger i Titel : JEG TROR NÆSTEN, AT DU HADER FLODEN, LIZZIE.- SOM OM DEN IKKE VAR DIN FARS NÆRINGSVEJ - SOM OM DEN IKKE ER MAD OG DRIKKE FOR DIG. Han drejer Hovedet agterud, seende mod Vandet, opdager noget. Stikker Haanden ned i Vandet, trækker den op med et Visitkort, som vises, Titel: John Harmon

4de Billede.

NÆRBILLEDE AF GAFFERS DATTER. Hun ser mod ham, raadvild og gysende. Et øjeblik synes hun at skulle besvime. Saa gør hun sig stærk og bider Læberne sammen.

5te Billede.

UNDER EN BROBUE. Titel : ROGER RIDERHOOD. Han ses som Silhouet mod den svagt oplyste Flade. Konturerne af ham smelter sammen med Slagskyggerne. Han rejser sig og spejder ud paa Floden, skyder Baaden ud i Lyset og ror bort i Retning af hans Spejden.

6te Billede.

PAA FLODEN. Et Sted, hvor den halve Del af Feltet ligger i dyb Slagskygge. Gaffers Baad kommer glidende. Ud af Mørket kommer Riderhoods Baad til Syne. Han lægger bi ved Gaffers Baad, slaar med Aaren et let Slag paa den spændte Bugserline, og siger; Titel: I H A R IGEN HAFT LYKKEN MED JER, KAMMERAT." Gaffer slaar til hans Aare med sin Baadshage og svarer i Titel : "SIDEN I TILTALTES FOR AT HAVE PLYNDRET ET LEVENDE MENNESKE, ER JEG IKKE JERES KAMMERAT." Efter et Par kraftige og fra begge Sider truende Repliker, ror hver til sin Side.

7de Billede.

EN PARVENUEISK MONTERET SPISESAL. Titel : SENERE SAMME AFTEN FORTALTE SAGFØRER MORTIMER LIGHTWOOD OM EN MÆRKELIG SAG, HAN HAVDE. Billedet begynder med Nærbillede af Lightwood. Der køres tilbage, og det Finering'ske Selskab afdækkes. Paa højre Side af Mortimer sidder Eady Tippins, ved Siden af hende Eugene, lad og indolent, og den eneste af Selskabet, som ikke med spændt Opmærksomhed følger Mortimers Fortælling, der forøvrigt fortælles paa en indolent Maade. Husets melankolske Tjener, der har et blidt Udtryk af Foragt, lytter et øjeblik til Mortimers Ord, gaar saa hastigt ud (idet han hører Entreklokken ringe) Mortimer siger i Titel ; ....."DENNE GNIER HED HARMON, HAN HAVDE TJENT EN FORMUE VED DAGRENOVATION, - OG HAN DØDE FOR ET AAR SIDEN, - ~~EFTER AT HAVE~~ Idet han KASTET SINE NÆRMESTE SLÆGTNINGE PAA DØREN....."

8de Billede.

VED HOVEDDØREN. Tjeneren aabner for Charley Hexam, som har en Seddel i Haanden. Efter at have mønstret ham og læst Sedlen, følger han Charley ind. 9a

Bibliothek. Tjeneren fører Charley ind.

9de Billede.

NÆRBILLEDE AF MORTIMER. Han fortsætter, efter at have tømt sit Glas, Titel : "DA HARMON HAVDE SMIDT SIN DATTER UD, FORDI HUN ~~IKKE VILLE~~

IKKE VILDE GIFTE SIG EFTER HANS HOVEDE, KOM TUREN TIL DEN 14 AARIGE SØN, SOM DROG TIL SØS - MENS DATTEREN FORETRAK AT DØ AF SORG OG SAVN."....Tjeneren kommer ind med Brevet paa en Bakke, som han sætter foran Mortimer. Han gør dette paa en saadan Maade, at hele Selskabet bemærker det, undtagen Mortimer, som langsomt fylder sit Glas, drikker og fortsætter, Titel : „SØNNEN ER INDSAT SOM UNIVERSALARVING, - PAA DEN BETINGELSE, AT HAN GIFTER SIG MED EN NÆRMERE ANGIVEN DAME, SOM VAR 4 AAR, DA TESTAMENTET BLEV SKREVET...GØR HAN IKKE DET, SAA ARVER HARMONS GAMLE TJENER,MR. BOFFIN DET HELE." Miss Tippins finder, ligesom de andre, at det er en højst interessant Affære.

10de Billede.

BIBLIOTEKET. Charley er utaalmodig. Han søger at tilbringe Tiden med Undersøgelser af Stuens Mærkværdigheder. Navnlig Bøger interesserer ham.

11te Billede.

SELSKABET. Mortimer fortsætter, uanfægtet af den melankolske og let forargede Tjeners Gebærder. Titel : „DET LYKKEDES MIG AT OPSPORE SØNNEN I AMERIKA. HAN ER 28 AAR OG VENTES HJEM I DISSE DAGE."....Tjeneren tager Mod til sig, gør Mortimer opmærksom paa Brevet, han aabner det ligegyldigt, bliver forbavset uden dog at tabe Ligevægten, siger i Titel : „SLUTNINGEN PAA HISTORIEN KOMMER GANSKE UALMINDELIG HELDIGT - JOHN HARMON, ARVINGEN, ER DRUKNET." Der bliver almindelig Opstandelse, alle rejser sig. Mortimer kaster et Blik paa Eugene, idet han gaar forbi, denne rejser sig trevent, gaar efter ham.

~~BIBLIOTEKET.~~

12te Billede.

BIBLIOTEKET. Mortimer kommer, ser skeptisk paa den alt andet end velklædte Dreng. Efter et Par Repliker svarer Drengen i Titel : „MIN FAR, GAFFER HEXAM, FANDT LIGET."

13de Billede.

VED DØREN. Nærbillede af Eugene. Titel : EUGENE WRAYBURN.Han ser mod Mortimer, smiler sarkastisk ved at se ham i Samtale med den pjaltede Dreng, i disse Omgivelser.Gaar ud af Billedet.

I Lövbytten. Titel: Boffin'erne.-

Mr. og Mrs. Boffin sidder ved Bordet ved Kaminen. Han sidder og grunder over et Brev, nyster paa Hovedet, siger til Mrs. Boffin i Titel: Brevet er fra Sagfører Lightwood og angaar vores Arv - mere kan jeg ikke finde ud af. - Vi maa se at finde en bagland Mand der kan hjælpe vos til Resten. Hun nikker begejstret. Rette.

14a Billede

BIBLIOTEKET. Eugene kommer slentrende henimod de to. Ret umotiveret tager han Drengen under Hagen, paa en temmelig haardhændet Maade. Charley vrider sig fri meget mut og hidsig. Eugene smiler træt i Anledning af Drengens usympatiske Blik. Han foreslaar, at han tager med paa Expeditionen til Floden, og da Mortimer gerne vil have Følgeskab, følges de tre ud. Charley holder sig klods paa Mortimer, saa at Eugene kommer til at gaa sidst.

14a

15de Billede.

UDENFOR HEXAMS BOLIG. Mørk skyet Aften. Titel : EN TIME SENERE. En lav Bygning paa en Dæmning. Huset ser ud til at have været en Mølle. Øverst oppe skimtes en Vorte, som kan være Resterne af Mølleakslen. De tre kommer. Charley løfter Dørklinken, lader Mortimer gaa foran, gaar selv efter. Eugene kommer sidst.

I nogen Afstand fra Døren staar Ridehest og nogle skulende Flodfagfolk. De hjemmev sig da

16de Billede.

I HEXAMS STUE. Et lavt, rundt Værelse. Loftet, som ikke er gipset, ses i gammelt, sort Træ, ujævnt og bugtet. Det hviler paa et stærkt Bjælkelag, der er understøttet af Skraastivere og Stolper. I et Hjørne af Stuen findes et Aflukke af Træ, og i et andet fører en Trappa stejlt og klodset op ovenpaa. Trappen har ligesom alt det øvrige, Karakter af "Mølle". - Værelsets Udseende er trykket. Loft, Vægge og Gulv er oversmurte med Melklatter, Rødkridt og Farver i alle Afskygninger. To eller tre gamle Aarer og Baadshagen som vi kender, er stillet op ad Væggen. Paa Skorstenen brænder i en Ildgryde paa tre lange Ben, en Ild. Gryden er for stor til Hullet i Kaminen, staar derfor noget ude paa Gulvet, og fylder derfor Stuen med mere Røg end sædvanligt. Paa et klodset Bord staar en osende flimrende Lampe, der, af Form som et Hyacintløg, er anbragt i Halsen af en Stendunk. Gaffer Hexam staar ved Ildgryden, idet de tre kommer ind. Lizzie sidder ved Ilden og syer. Eugene ser sig om med træt og blasert Nysgerrighed, mens Gaffer stiller Mortimer et Par korte Spørgsmaal, og besvarer Mortimers med en Titel : „JEG GØR ALTING ORDENTLIGT. JEG HAR ANMELDT OMSTÆNDIGHEDEN FOR POLITIET, SOM HAR TAGET „D E T" I BESIDDELSE. - PLAKATEN ER ALLEREDE TRYKKET."

Han tager Lampen og gaar hen til Væggen, hvor der sees flere Plakater.

De er gulnede og snavsede, men en ny hvid Plakat er klæbet op. Klisteret er vaadt endnu. Hexam siger i Titel : "BUKSELOMMERNE ER ALTID TOMME OG KRÆNGEDE, - PAA DEM." - OM DET KOMMER AF STRØMMEN, VED JEG IKKE." Eugene, der staar lidt for sig selv, bag de andre, drejer Hovedet og ser hvorledes Gaffers ubehændige Løgn ~~vil~~ bringer ~~hende~~ Lizzie til at reagere. Charley har stadig holdt Øje med ham.

17de Billede.

NÆRBILLEDE AF LIZZIE. Hun møder Eugenes Blik og slaar rødmende Øjnene ned, skamfuld over Faderen. Saa rejser hun sig og gaar op ad Trappen med sit Sytøj.

18de Billede.

NÆRBILLEDE AF CHARLEY. Han ser efter hende, drejer Hovedet og ser fjendtligt paa Eugene.

19de Billede.

STUEN. Eugene bemærker ikke Charleys Stirren, men gaar over mod de andre, som er gaaet hen til Døren for at gaa. Idet Gaffer aabner Døren, buser en Mand ind. Han ~~[illegible]~~ er overordentligt ~~[illegible]~~ forstyrret. Han svarer paa Gaffers Spørgsmaal i Titel: JEG VIL BLOT SE " D E T " SOM ER BESKREVET HER... Han holder en Plakat frem, Mage til den sidst opklæbede. Lightwood iagttager ham med en for ham paafaldende Interesse. Gaffer forklarer at de netop staar i Begreb med at gaa til Politiet; den Fremmede gaar med. Eugene er den, som gaar sidst. Han ser endnu en Gang mod Trappen, opad hvilken Lizzie forsvandt. Han møder kun Charleys truende, vagtsomme Blik. Med et Smil gaar han efter de andre.

19a. Udenfor Hexams Stue. Riderhood og de andre ser skrimmelt efter dem, da de gaar. Forsvinder.

20de Billede.

HOS FLODPOLITIET. Et Værelse med kalkede Vægge. Tværs over Lokalet strækker sig en Gittervæg. I Baggrunden en Celledør. Inspektøren sidder ved sin Pult, førende Journaler, da de kommer ind. Roligt og forretningsmæssigt ser han paa dem, kaster et meget skeptisk Blik paa Gaffer. Da han faar at vide, hvad det drejer sig om, kalder han paa en Betjent, som bringer en Lygte (med det samme) De følges ad ud.

21ade Billede.

25a

I de seks lystige Sjøvere.

Riderhood og Hans Kammerater ind. –
De banker sig.

24a Skolestue tonen frem.

Headstone og Charley sammen
tonen bort.

GAARDEN. De kommer gaaende med Inspektøren i Spidsen. Han bærende en Lygte. I et Hjørne af Gaarden findes en Grotte, hvis Dør Inspektøren aabner, de forsvinder ind i den.

22de Billede.

HOS HEXAM. Lizzie kommer ned ad Trappen, og gaar stille hen til Broderen, som staar ved Ilden, endnu i daarligt Humør over at have truffet Eugene. Hun lægger sine Arme om hans Hals.

23de Billede.

NÆRBILLEDE AF GROTTENS DØR. Den Fremmede kommer vaklende op. Han dækker Ansigtet med sine Hænder, støtter sig, idet han drejer sig halvt om, mod Dørkarmen. De andre kommer, betragtende ham nysgerrigt. De er begge bevægede ved Synet af den Døde, Eugene og Mortimer, Eugene mindst. Gaffer ser gennemborende paa den Fremmede, idet han passerer, Inspektøren standser, holder Lygten op imod hans Ansigt, Titel : „FAAR DE ONDT, SIR. - DE SYNES IKKE AT VÆRE VANT TIL DEN SLAGS ARBEJDE." Den Fremmede gør en konvulsivisk Bevægelse med Hovedet, tumler efter Inspektøren.

24de Billede.

HOS HEXAM. Charley og Lizzie sidder ved Ilden. Med sin ene Arm om hans Skulder, drejer hun sig med et Sæt imod ham, som fik hun en pludselig Tanke, der gjorde hende angst. Hun siger i Titel: „BLOT IKKE FAR OPDAGER, AT DU GAAR I SKOLE. JEG KOM HELT TIL AT RYSTE, DA DU TILSTOD, AT DU KUNDE SKRIVE." Charley ser alvorligt paa hende. Tanken morer heller ikke ham.

25de Billede.

HOS FLODPOLITIET. De er kommet tilbage fra Grotten, og de er ved at gaa. Inspektøren ser skarpt paa den Fremmede, som vil fjerne sig. Paa et umærkeligt Tegn, spærrer den ved Døren posterede Betjent ham Døren. Han vender sig fortumlet mod Inspektøren, der uden at fortrække en Mine, som kunde røbe hans Tanker, lægger Papir frem og giver ham en Pen i Haanden. Den Fremmede skriver underlig tøvende sit Navn og gaar. De andre ser efter ham. Inspektøren holder Papiret op, læser. Det vises i Titel : JULIUS HANDFORD. EXCHEQER KAFFEHUS. PALACE YARD, WESTMINSTER. Han lægger omhyggeligt Papiret ned. Tager Afsked med de øvrige. Gaffer faar et særligt bistert Blik til Godnat.

25 a Billede (Se øverste på Bagsiden af det foregående Ark!)

26

31te Billede.

Titel : SAMME AFTEN HÆNDTE DER NOGET BETYDNINGSFULDT I GADESÆLGEREN SILAS WEGGS LIV. (Ved 6 - halv7 Tiden om Eftermiddagen) Enkelte Gadelygter er tændt. Silas er saa smaat ved at pakke sin Butik sammen. Den bestaar af et Brædt paa to Bukke, et Skærmbrædt behængt med Skillingsviser, en Stol, en Kurv, og, foruden en stor gammel Paraply, der, naar den er lukket sammen, minder om et Salathoved, - et Skilt, der bærer følgende Indskrift.

Errands gone	Ærinder besør
On with fi	ges med tro
Delity By	Skab af
Ladies and Gentlemen	Damer og Herrer
I remain	jeg forbliver
Your humble Serv	Deres ydmyge Tjener
Silas Wegg.	Silas Wegg.

Som Rygstød anvender han en gammel Vandpost. Han har Træben,

et stift Træben, der stritter lige ud. Det raske Ben har han stadig stukket ned i Kurven, der anvendes som Fodvarmer. Han er en knudret, grovkornet Mand. Ansigtet er haardt, ligesom klodset udskaaret. Det er træet og vidner om Snedighed og Indbildskhed. Han bruger Briller. Han har netop ved Hjælp af et Spjæt faaet rejst sig og har faaet svinget Træbenet ind under sig, da Boffin toner frem. Boffin er bred og rundrygget, iført Pjækkert. Han gaar traskende paa en komisk sidelængs Maade. Han bruger Knortekæp med Knap og ynder at holde den foran sig, som var den et lille Barn. Han bruger tyksaalede Sko, tykke Skindgamascher og er ligesaa rynket i Ansigtet som paa Hænderne og Tøjet. Han har nysgerrige, barnlige Øjne. Han bruger bredskygget Hat. Han besvarer elskværdigt Silas' Hilsen og gaar forbi. Silas ser surt efter ham.

27

32te Billede.

NÆRBILLEDE AF BOFFIN. Han standser, vender sig, ser sig lystent tilbage. Titel : MR. BOFFIN, ARVINGEN TIL HARMONS FORMUE, FAAR EN GOD IDÉ. Han smiler et barnligt, lykkeligt Smil, slaar Stokken i Stenbroen med en Bevægelse, som sagde han til sig selv, "Ja, min Salighed, det gør jeg", vender om og gaar ud af Billedet.

28

33te Billede.

VED BOFFINS BOD. Silas har rejst sig og staar udenfor Disken samlende sammen paa sine Æbler, Nødder og Kager, som forsvinder i Kurven. Boffin kommer hen til ham og siger, efter at have kastet et Blik paa Viserne: Titel : DE ER EN BOGLÆRD MAND MED ET TRÆBEN, IKKE SANDT, - ALT TRYKT STAAR DEM AABENT. Silas nikker indbildsk. Boffin fortæller ham, at han vil gøre ham et Tilbud, og Silas byder ham i den Anledning en Stol, hvad Boffin hellere end gerne modtager. Stolen bliver svinget ud over Bordet, og Boffin strækker med Velbehag Benene.

29.

Værtshuset. Riderhood, der er noget påvirket af Spiritus, fortæller i hemmelighedsfulde Vendinger Svirebrødrene, at det utvivlsomt er Hexam, der har myrdet ~~Hoof~~ Harmon.

29a

Nærb. af Miss Patterson, der lytter.

29b

Nærb. af Riderhoods Gruppe, der taler ondt om Hexam.

29c

Nærb. af Miss Patterson, der fatter en Beslutning.

29d

Værtshuset. Hun snuder med hård Hånd de ondskabsfulde Fyre ud, svøber et Skarve om sig, lader Bob passe Besætningen og går så.

~~Scene~~ Billede.

WILFERNES DAGLIGSTUE. Et lille Værelse, halvt Dagligstue, halvt Køkken i Kælderetagen. Titel : I EN VILLA I LONDONS NORDLIGE DEL, BOR DEN LYKKELIGE FAMILIE R.WILFER. Familien, der bestaar af R.W., Mrs R. W. - Døtrene Bella og Lavinia samt sidstnævntes Kæreste, den forvirrede og fortumlede og forkuede Sampson, ses placeret omkring et Skakbræt, paa hvilket Bella og Lavy spiller Dam. Familiens Karakteristik demonstreres ved en enkelt, lille Begivenhed. Lavy har gjort et Træk. Bella protesterer, forgæves. Hun interpellerer først Moderen, en høj, kantet og majestætisk Dame, som er tilbøjelig til at binde sit Hoved ind i et Lommetørklæde, hvis Snipper knyttes sammen under Hagen. Desuden gaar hun altid med Handsker. Alt, hvad der foregaar om hende, saarer hende blodigt, men hun hæver sig op over det med et fjernt, køligt Blik. Mrs. Wilfer besvarer Bellas Interpellation med ~~et~~ et frysende, smerteligt Blik, afviser enhver Tanke om Indblanding med en majestætisk Haandbevægelse, glatter Handskerne og knytter Lommetørklædet. Bella spørger derefter Faderen. R. W.s Smil bliver uendelig elskeligt. Med et undskyldende Blik til Hustruen, et bønligt til Bella og Lavy, bøjer han sig over Brættet, og begynder omstændeligt at gennemgaa de sidste Træk. Herved kommer han til at skubbe til et Par Brikker, hvilket sætter begge de unge Damer i vildt Oprør. Han trækker sig sky tilbage, avet af Mrs. bitre Dronningesmil. Bella ser paa ham, synes det er Synd, farer om Halden paa ham, farer ned til Brættet igen, spørger Sampson om hans Mening. Denne Gentleman, der, naar han ikke spiser, altid har en Spadserestok i Hænderne, hvorimod dens runde Hoved altid befinder sig i hans Mund, bøjer sig over Brættet, men tilbagevises af Lavy med alle Tegn paa Foragt. Da støder Bella til Brættet, saa alle Brikkerne vælter, et Par Stykker gaar paa Gulvet. Lavy samler, skældende ud, disse op, mens Bella holdende sig for Ørene, gaar frem mod App.

Wilfers R.W.

31.

Nærb. af Bella, der er gnaven y ulykkelig.

32.

Foran Huset. Den Fremmede kommer, betragter med en nærkelig Interesse Huset, - ser i et bindu en Plakat.

32a

Plakaten bag Ruden. „Værelse tie Leje"

32b

Foran Huset. Den Fremmede fatter en Beslutning. Ind.

33 ~~20de~~ Billede.

VED DØREN TIL DAGLIGSTUEN. Der er nogle Trin nedad til Døren. Den Fremmede kommer. En Bar Arm med tilhørende Haand, ikke helt proper, peger ind i Billedet, han nikker, uden at se bagud, vil banke paa, da han lytter. Hans Ansigt bliver alvorligt.

34 ~~30te~~ Billede.

DAGLIGSTUEN. Bella i samme Stilling. Med et dybt Suk siger hun i Titel : „ALT GAAR MIG IMOD. - DET VAR LATTERLIGT, AT JOHN HARMON SKULDE GIFTE SIG MED MIG - OG DET VAR LATTERLIGT, AT HAN FORETRAK EN VAAD GRAV FOR MIG." - Hun ser ned ad sit Tøj, midt imellem Graad og Latter. 34a Ved Døren. Den Fremmede lytter, banker paa. 34b Stuen. Pludselig ser alle mod Døren. Mrs. Wilfer raaber et fornærmet "Kom ind". Døren gaar op, og den Fremmede kommer ind. Han er mørkladen. 30 Aar. Et udtryksfuldt Ansigt, næsten smukt. Han har underlige tvungne Manerer, er tilbageholden og kejtet. Han ser et Øjeblik paa Bella, som bringer sine Lokker i Orden. Derefter rejser Mrs. Wilfer sig langsomt og højtideligt, som var hun Formand i en Jury, der skulde afsige en Dødsdom. Den Fremmede fremfører sit Ærende. Føres op paa det Værelse, der skal lejes ud. Alle efter. ~~Med en kongelig Bevægelse siger hun, Titel :D E T T E ER DEN GENTLEMAN, SOM HAR LEJET DIN LOTE ...~~

Udejnings-Værelset.

35 Billede.

~~Værelse.~~ Alle ind. Den Fremmede finder Behag i Værelset. Kontrakt frem.

36. Billede.

Foran Møllen. Miss Patterson ind.

37 Billede.

Hos Hexam. Miss Patterson ind, vinker Lizzie ben til sig.

37a Billede

Nærb. af de to. Miss Patterson fortæller, hvad hun har hørt.

38 Billede.

Udejunings-sæulset. Den Fremmede underskriver Kontrakten. R. W. ser på den, læser Navnet: John Rokesmith. 1/4 Aars Husleje betales, og Rokesmith går så, fulgt af de andre — med Undtagelse af Bella, der halvt hysterisk stønner: „At vi skal være nødt til at leje ud! — Hvor er Fattigdom dog uudholdeligt"!

39 Billede.

Hos Hexams. Miss Patterson slutter Referatet og siger: „De må bort fra Deres Fader, — De og Deres Broder, — hvis der skal blive noget af jer!" — Tager Afsked og går. Lizzie nedbøjet ben til Charley ~~(eller ben til Seden)~~

40

~~37~~te Billede.

~~NESTE AFTEN ANKOM~~ SILAS DEN BOGLÆRDE ~~TIL~~ holder sit Indtog i BOFFINS BOLIG "LØVHYTTEN". Uden for Plankeværket. Porten staar paa Klem. Silas kommer humpende, aabner Porten og kigger ind. Skarndyngernes Profil tegner sig mod Himlen. I en Lavning noget tilbage ses Konturerne af Løvhytten, hvis Ruder er oplyste. En Sti snor sig derhen, markeret af to Rækker i Aske nedgravede Potteskaar. Wegg gaar et Par Skridt ind, da han standser, noget forskrækket, ved at se en Skikkelse, der svagt kan minde om et Spøgelse, komme imod sig. Skikkelsen svinger med Armene, og Silas genkender Boffin, som har en graahvid Bluse paa. Silas humper imod ~~den~~ ham.

~~7de~~ VI. Billede

I LØVHYTTEN. Et ret stort, mærkværdigt møbleret Værelse. Ved Kaminen to Træbænke, en paa hver Side af den, med et Bord foran hver. Paa det ene Bord ligger 8 nyligt indkøbte Bøger i Pragtbind. Paa det andet staar nogle firskårne Kurveflasker, en Række store Glas og en Skaal med Sukker. Paa Kaminpladen damper en Kedel. Lige overfor Kaminen staar en Sofa, en Skammel og et Bord. De er eventyrlige i Formen, meget kostbare og danner en mærkelig Modsætning til Stuens øvrige Udstyr. Paa Hylder langs Væggene findes udstoppede Fugle og Voksfrugter under Glasklokker, og pludselig, som om der var draget en usynlig Grænse, afløses disse af Fade med kold Steg, Postejer og andre Fødevarer. Værelset er iøvrigt lavt, og dets Loft bæres af svære Bjælker. Boffin og Silas kommer ind. Mrs. Boffin rejser sig fra sin Stol og smiler forventningsfuldt. Boffin slaar ud med Armen, idet han præsenterer, han ser straalende af Stolthed paa Mrs. Boffin, og forventningsfuldt paa Silas, gør endnu et Tjat med Armen i Retning af Damen, som udtrykte han sin Utaalmodighed over, at Wegg endnu ikke har raabt Bravo ved Synet af hende. Silas bukker og svinger med Træbenet paa en saa overmodig Maade, at han er ved at tabe Balancen, han understøttes af ~~Boffin~~ Boffin, som hjælper ham ned paa en af Kaminbænkene. Boffin bliver ørkesløs et Øjeblik, svinger Armen igen, i en vid altomfattende Bevægelse og siger, Titel : „MIN GAMLE DAME HAR INDRETTET SIN PART AF STUEN, SOM HUN VIL, OG JEG MIN PART, SOM JEG VIL. - VI VIL IKKE SKÆNDES OM DET."

~~BOFFIN~~. Boffin underholder Silas om Husets Indretning, men Silas svarer hen i Vejret. Hans Blik er som hypnotisk fæstnet til Hylden med Stegen. Da Boffin opdager det, spørger han, om han har Lyst til at nyde noget. Silas slaar afværgende ud med Haanden, - ikke Tale om. Boffin henter Stegen ned, Silas bliver saaret, ser vemodigt paa Boffin, der bliver ulykkelig og nøder ham til at tage et Stykke. ~~Miss.~~ Mrs. Boffin laver samtidigt en Grog til ham, og han gaar meget nødtvungent ind paa at fortære begge Dele. Hans Øjne lyser i ubevogtede Øjeblikke.

42.

Hos Hexam ved Ilden. Lizzie står inden ved Ilden, som ville hun læse sin Fremtid i de glødende Kul. Hun fatter en Beslutning, siger til Charley: Nu er Tiden kommen! Du må ogsaa hjælpe! Han er i hender Gjæld, kniber sig ind til hende, tager sig i det, tænker paa sin Fremtid, ser Tænderne sammen og rejser sig. Han er paa-

43.de Billede.

Silas

LØVHYTTEN. ~~Boffin~~ har spist af, han tager en Slurk af Genever-grog'en, ~~og læser så Brevet fra Sagføreren. - Får dernæst en Bog~~ ~~åbner den nærmeste Bog. Kaster et Blik ud over de to~~ ~~stukket ind.~~ - Der falder et Par Repliker mellem ham og Boffin, - og Silas ser på ham imponerede Mennesker, der til fulde ~~lader~~ udtrykke hans Viden med et Smil.

om eget Værd - og om det historiske Øjebliks Betydning. Boffin nikker opmuntrende til Mrs. Boffin, Silas' Øjne faar et Sekund et raadvildt Udtryk, da han ser paa lste Side, men han smiler

et forlorent, sejrssikkert Smil - og farer paa. Boffin læner sig velbehageligt tilbage, ogsaa Mrs. Boffin synker hen i Stolen. Titel : AT DEN BOGLÆRDE MAND HENSYNSLØST SPRANG OVER ALLE DE NAVNE, HAN IKKE KUNDE UDTALE - FORHØJEDE BLOT NYDELSEN.

44.de Billede.

HOS HEXAM. Charley har fuldendt sin Paaklædning. Lizzie ~~Hun~~ drager ham ind til sig henne ved Ilden, giver ham nogle Mønter, som hun pakker ind i et Lommetørklæde. Han brister i Graad, da ham modtager dem. Han tager sin lille Bylt under Armen, ser hulkende paa hænde. Hun siger dvælende i Titel : OG HUSK FREMFOR ALT, CHARLEY, ALTID AT TRO DET GODE OM FAR, - HVAD DER SAA END SKER, DIN SØSTER ELSKER HAM! - Han følger ham til Døren.

Han slynger Armene om Søsterens Hals. Da bryder hun ud i Gråd, idet han ~~vender~~ vender sig til Døren og går.

45. Billede.

Foran Møllen. Charley ud i Natten.

46. Billede

Hos Hexams. Lizzie sidder fortvivlet sammen. -

47. ~~49~~ Billede.

DA DAGEN GRYEDE. Ved Floden. Solen kaster sine første Straaler over det kolde, vinterlige Landskab. En Klynge af Mænd i Flodfaget staar tause og ser ud over Vandet. ~~Idet Lizzie kommer sees~~ En Baad ser tone frem ude i Taagen. Det er Hexams. Idet Baaden støder mod Land, spredes Klyngen som efter fælles Aftale. Hexam ~~Lizzie~~ ser paa dem, og det sees i hans ~~hendes~~ Ansigt, at den stumme Skyen, som er begyndt, opfattes af ham ~~hende~~. Gaffer ser mørkt efter dem. Han hvisler forbitret en Ed, idet han fortøjer Baaden og tager Aarerne og Tovet med sig og gaar. ~~Lizzie hjælper ham at bære dem, og de følges tause ad.~~ Enkelte af Skikkelserne kommer til Syne igen, seende efter ham. ~~dem.~~ Han ~~Lizzie~~ vender sky Hovedet, men skynder sig at dreje det tilbage, da han ~~hun~~ ser sig iagttaget.

Headstone's 48 Billede.

Foran Headstones Hus. Meget tidlig Morgen. Charley ~~Headstone~~ kommer, – banker Headstone op. – Hans Ansigt kommer tie Syne i et bindue; – han lukker Drengen ind.

49. Billede.

Headstones Stue. Charley og Headstone ind. Drengen forklarer, og Headstone stiller sig velvilligt over for den Tanke foreløbig at lade ham blive hos sig.

50de Billede.

HOS HEXAM. De kommer ind. Hexam sætter sig ved det dækkede Bord, begynder at spise. Ser efter Drengen, spørger Lizzie, hvor han er henne. Hun sætter forlegen noget andet Mad hen til ham, spørger afledende, om han ikke synes om det. Han ser hende skarpt i Øjnene, rejser sig og gaar hen til Sengeh, stirrer paa hende i voksende Raseri, gaar imod Bordet, bag hvilket hun dækker sig. Hvor er Drengen, spørger han atter. Ude af sig selv af Angst stammer hun, Titel: „CHARLEY VILDE IKKE.....LIGGE.~~.~~.DIG.. TIL..BYRDE....MEN...OG LÆRE....NOGET..BLIVE TIL NOGET..FAR." Hexam ser rødt. Han griber Kniven, han skar Kød med, hugger med den i Luften, for hvert Ord, han siger. Han ser forfærdelig ud. Han lukker Øjnene de sidste Gange, han hugger, og det ser ud i hans Ansigt, som han stødte den i et Menneske. Lizzie holder sig for Øjnene og skriger, Titel: „KAST KNIVEN - AAH, KAST KNIVEN." Han kaster Kniven, seende bestyrtet på hende. Hun segner om, han løfter hende op, ~~til~~ siger, ser fortvivlet ud for sig. Titel: „HAR VI FAAET PEST I HUSET? ER DER NOGET SMITSOMT VED MINE KLÆDER? HVAD ER DER SLUPPET LØS PAA OS?" Han lægger sit Hoved mod hendes Haar, kysser det. Hun slaar Øjnene op, smiler svagt.

A N D E N A K T.

51ste Billede.

SILAS WEGG BESØGER SIT BEN. Tidligt paa Aftenen, raat og fugtigt Vejr. I en smal og smudsig Gyde. I Forgrunden et Butiksvindue, oplyst af et Tællelys, som staar midt i en Bunke forskelligartede Genstande, der minder om gammelt Læder og Pinde. Det eneste som skelnes klart er to udstoppede Frøer, der duellerer med Korder. Ved Siden af Vinduet sees en sort Indgang. Silas kommer humpende, standser udenfor Vinduet, kigger ind og forsvinder gennem den sorte Indgang. En Sidedør aabnes i den, og et svagt Lysskær strømmer ud imod ham, idet han gaar ind ad den.

52de Billede.

MR. VENUS' BUTIK. Titel : MR. VENUS, EN MÆRKELIG MAND MED EN MÆRKELIG BESTILLING.

NÆRBILLEDE AF VENUS. En mager, tungsindig Mand med et gustent Ansigt. Han er 32 Aar, har et Par svage Øjne og et Virvar af rødligt, støvet Haar og Skæg. Øjnene er overanstrengte og missende og Holdningen ludende. Han har ingen Kjole paa, intet Halstørklæde, og Skjortelinningen er knappet op. Han er iført en vid Vest. Han staar foroverbøjet, undersøgende et Gebis, da han hører Døren gaa, han stirrer nærsynet ud i Butikkens Mørke.

53de Billede.

BUTIKKEN. ~~Boffin~~ Silas skimtes i Mørket. Venus tager Lyset, som staar i en Stage paa Disken og holder det ud for sig. Silas kommer ind i Lyspletten, hilser. Venus betragter ham skeptisk, holder først Lyset mod hans Ansigt, ryster paa Hovedet, holder det saa ned mod Træbenet, hans Ansigt oplyses. Nu kender han Gæsten. Silas placeres paa en Kasse, der staar ved Kaminen, Venus byder ham paa Thé, og da Silas af Princip aldrig for Alvor siger Nej, træffer Venus Forberedelser, finder Kopper frem fra et mystisk Gemme og hælder op. Silas, der har fulgt hans Bevægelser med største Interesse, spørger i Titel : HAR DE SOLGT MIT BEN? Venus ser paa ham, ryster haanligt paa Hovedet og smiler, det er der saamænd ingen der vil købe. Wegg bliver straks stødt over, at man kan være saa sjofle at vrage hans Knogler, men Mu-

54

Udenfor Lövhytten. Rokesmith gaar spejdende. Boffin kommer. ←
Rokesmith gaar efter.

ligheden for at kunne erhverve sig sin Legemsdel jager Fornærmelsen paa Flugt. Midt i en Slurk The, og mens Venus er i Færd med at riste en Bolle i Kaminilden, en Bolle, som han har anbragt paa et tyndt Spyd, som lige forinden har trykket ud af en død Rødkælk, der ligger paa Disken, siger Silas i Titel :„VÆR SAA GOD AT HOLDE MIT BEN TILBAGE, JEG HAABER SNART AT KUNNE KØBE DET TILBAGE." Dette lover Venus med et ligegyldigt Nik.

56de Billede.

LIGHTWOODS KONTOR. Paa 1ste Sal. Kontor. Et lille Bogskab med nogle juridiske Bøger. Et Vindue, en tom Dokumentmappe, en Stang Lak, en Pen, en Æske med Oblater, et Æble, et Skriveunderlag, altsammen meget støvet. En Mængde Blækklatter, et ufuldstændigt Geværfuteral, der synes at skulle prætendere noget juridisk, og en Jernkasse med Plakaten, haandskrevet " H a r m o n E s t a t e".- Lightwood staar og ryger, da det banker paa Døren. Nan aabner, og Boffin kommer ind. Lightwood griber hans Haand og trykker den varmt, idet han siger, Titel :„TIL LYKKE MR. BOFFIN. HARMONS BO ER NU AFSLUTTET, OG DE ER EJER AF 100000 $." Boffin ser ikke nær saa begejstret ud, som Lightwood har ventet sig, han siger i Titel :„DET VILDE HA WAAREN BEDDER FOR GAMLE HARMON, HVIS AT HAN IKKE HA'DE HAFT SAA TRAVLT MED OG SKRABE PENGE SAMMEN." Lightwood ser saa beundrende paa ham, som hans Træthed tillader.

VENUS' BUTIK. 57de Billede.

VENUS BUTIK. Venus og Silas ved Ilden. Silas har fortalt ham om sit nye Bekendtskab, og Venus siger i Titel :„JA, GAMLE HARMON KOM SAAMÆND MEGET HER. DER SIGES, AT HAN HAR GEMT ALLE SLAGS KOSTBARHEDER OVRE I DYNGERNE." Silas bliver meget interesseret, spørger ham ivrigt ud. Venus er ikke særlig meddelsom.

58de Billede.

LIGHTWOODS KONTOR. Boffin sidder i dybe Tanker. Saa siger han i Titel :„DET VAR JOHN HARMON, DER SKULDE HA HAFT DET HELE. AAH NAAR JEG TÆNKER PAA DEN STAKKELS DRENG. - HAN VAR KUNS 7 AAR, DENGANG AT VI SAA HAM SIDSTE GANG..." Toner bort.

59de Billede.

Toner frem. SPARSOMT MØBLERET VÆRELSE I LØVHYTTENS TJENERBYGNING. Gennem Vinduerne ses Dyngerne og en Del af Løvhytten. Boffin'erne er ca. 20 Aar yngre. De spejder begge ud af Vinduerne, og

61a.

Gade. Doffin antastes af Rokesmith, som siger i Titel: Jeg saa Deres Billede i Avisen i Morges og læste om Deres Ophøjelse og kom i Tanker om, at De kunde faa Brug for en Privatsekretær. Doffin synes ikke uvillig stemt overfor Tanken, og dröfter den godtroende. (NB: næste Billede: 61b – i sl Bagsiden af næste Ark!)

ne er ca. 2o Aar yngre. De spejder begge ud af Vinduerne, og begge ser de ud, som om de havde grædt, eller lige skylde til det. Da ses gennem Vinduerne den 7aarige John komme gaaende over Dyngerne. Han fryser i den kolde B l æ s t. Ærmer og Bukser stumper ved Haandled og Ankler. Begge Boffin'erne løber mod Døren og aabner for ham. Han lader Kufferten staa ude i Kulden og kaster sig i Mrs. Boffins Arme. Hun varmer ham henne ved Kaminen, gnider hans kolde Kinder. Barnet faar Taarer i øjnene, og også hun begynder at græde. Boffin vender sig om og gaar hen til Vinduet, hvor han pudser Næse. Han kommer derved til at se ud, og opdager Gamle Harmon, der kommer frem ved Køvhyttens ene Gavl, raabende bistert paa John. Boffin vender sig fortvivlet. John lytter og gyser, han river sig løs og gaar mod Døren. Ser paa dem, pint af Smerte og styrter ud. Billedet toner bort.

60de Billede.

LIGHTWOODS KONTOR. Toner frem. Boffin tørrer sine Øjne. Ogsaa Lightwood er bevæget. Boffin rejser sig, faar fat på sin uundværlige Stok, og skal til at tage Afsked, da Døren gaar op, og Eugene kommer ind. Lightwood præsenterer dem for hinanden. Boffin gaar.

61de Billede.

UDENFOR LIGHTWOODS KONTOR. GADE. Boffin kommer ud, orienterer sig og gaar. Rokesmith har gaaet udenfor Huset paa en underlig, sky Maade, som var han bange for at blive set fra Vinduerne. Da han opdager Boffin, gaar han efter ham, stadig søgende at dække sig. Der er i dette Billede noget mystisk over Rokesmith.

61a
61b

62de Billede.

Titel : NÆSTE DAG AFLAGDE BOFFIN'ERNE BESØG HOS WILFERNE, MED HVEM DE FØLTE SIG I EN VIS FORBINDELSE, PAA GRUND AF GAMLE HARMONS TESTAMENTARISKE BESTEMMELSER. Boffin'erne kører op foran Wilfernes Villa i en gammel Vogn, som man kan se er malet op og restaureret, efter at den i mange Aar har staaet i en Vognport uden at være benyttet. En svajrygget Hest drager Vognen efter sig, og en svajrygget Kusk i lang Frakke, leder fra Bukkendens Bevægelser. Han springer af og rykker i Klokkestrengen ved Stakitporten. Han afventer Resultatet, rykker igen, utaalmodigt, ser sig tilbage mod Herskabet med et Blik, der tydeligt udtrykker

61b.

Skummel Restauration.

Riderhood sidder med sit Glas. Pludselig for han Øje paa en Avis, som ligger paa Bordet, trækker den til sig, læser den. Annonce vises: Titel: Harman Mordet 1000 $ udloves for Oplysninger, der fører til Paagribning af John Harmans Morder. Henvendelse til Sagfører Lightwood / Nicodemus Boffin. Hans Ansigt fortrækker sig til et Smil. Han drikker ud.

(NB: Næste Billede: 62,- se Forsiden herof!)

hans Tvivl om, at Mennesker, der vover at lade Boffin'erne vente, idethele taget kan kaldes Mennesker.

63de Billede.

INDE I HUSET. Spisestuen. Medens Lavinia hastigt iferer sig sit Overtøj, og spejdende ud ad Vinduet, meddeler de øvrige sine Iagttagelser, tager Mrs. Wilfer med sine behandskede Fingre hastigt af Bordet, saa hastigt, at hun ganske glemmer sine majestætiske Bevægelser. ~~Lavinia~~ Bella hjælper hende, graciøst og behændigt, Egenskaber Sampson viser sig at være fremmed for, da han smittet af den almindelige Nervøsitet, søger at hjælpe til, idet han øjeblikkelig taber en Stabel Tallerkner paa Gulvet, Et Kunststykke, der øjeblikkelig skaffer ham en Opsigelse fra Lavy, der gaar

64de Billede.

VED STAKITPORTEN. Kusken rykker rasende i Klokkestrengen, vender sig aatopgivende mod Vognen, og beder Boffin'erne undskylde. Det er ikke hans Skyld. Boffin'erne tager det mere roligt. Idet samme kommer Lavy trippende, undersøgende Vejret. Da hun kommer til Stakitportens indvendige Side, ser hun overrasket paa Kusken, aabner, og nikker fraværende til Boffin'erne, som Kusken hjælper ned af Køretøjet.

65de Billede.

ENTREEN. Mrs. Boffin, Bella og Sampson styrter opad Trinene fra Dagligstuen, over Entreen, opad Trappen til 1ste Sal, hvor man kun ser Benene af dem.

66de Billede.

NÆRBILLEDE AF TRAPPEREPOSEN. De tre Par Ben sees, trippende af Nervøsitet.

67de Billede.

ENTREEN. Lavy kommer med Boffinerne. Beder Dem gaa ned i Dagligstuen. Selv løber hun opad Trappen.

68de Billede.

NÆRBILLEDE AF TRAPPEREPOSEN. Benene flygter, da Lavys Ben viser sig.

69de Billede.

DAGLIGSTUEN. Boffinerne kommer ind, og et øjeblik efter kommer Mrs. Wilfer, behandsket og med et nedladende Sting i Siden. Hun ser drømmende og fjernt paa dem, hvilket gør det brave Ægtepar forlegen. Det lykkes dog Boffin at faa frem, efter flere opmuntrende Øjekast fra Mrs. Boffins Side, i Titel : VI ER ALSAA KOMMEN - - -ALSAA. - FORDI VI VILDE SAA FORFÆRDELIG GERNE GØRE NOGET FOR DERES DATTER BELLA.....OM HUN VILDE DELE VORES FORNØJELSER MED VOS, OG BETRAGTE VORES HJEM SOM SIT EGET.. Mrs. Wilfer synes kun ganske langsomt at forstaa, hvad Boffin mener. Hun knytter Lommetørklædet fastere, og svarer, at selv om der er Strenge i hendes Sjæl, som brister, vil hun bære det som en Mand. Boffinerne ser ængstelige og forknytte paa hende. d.

70de Billede.

UDENFOR DØREN. Bella, Lavy og Sampson staar presset op mod Døren, lyttende. Pludselig styrter de bort over Hals og Hoved.

71de Billede.

DAGLIGSTUEN.Mrs. Wilfer aander tungt, aabner Døren og kalder med hendøende Stemme paa Bella. Hendes Ansigt fortrækker sig i Smerte Bella kommer. Moderen forklarer hende iskoldt, hvad Besøget drejer sig om, og beder hende nøje overveje det. Bella ryster koldt paa sine Lokker, og meddeler hende, at det kan der ikke være Tale om. Mrs. Boffin beder hende saa bønligt tænke over Sagen, rejser sig, gaar hen til hende og kysser hende, mens hun klapper hendes buttede Skuldre. Derefter nøder hun hende til at ~~sidde~~ sætte sig ned ved Siden af sig og klapper kærligt hendes Haand. Bella kan ikke staa for saa megen Venlighed og giver Mrs. Boffin et Kys, til stor Glæde for Boffin og til stor Forargelse for Mrs. Wilfer. De ser samtidig paa hinanden i fælles Trang til et Vidne, men med vidt forskellige Udtryk i Ansigtet.

72de Billede.

SVED I EN ÆRLIG MANDS ANSIGT. LIGHTWOODS KONTOR. Mortimer og Eugene i træt Samtale, da en Skikkelse viser sig i den mørkeste Del af Værelset. Mortimer gaar imod ham, men trækker sig modvilligt et Par Skridt tilbage, da Skikkelsen kommer frem i Lyset, og viser sig at være Riderhood.Denne rækker en Avis frem, som Mortimer modtager med de yderste Fingerspidser. Riderhood peger paa en

Annonce, som vises i Titel: H A R M O N M O R D E T ! 10000 $ UDLOVES FOR OPLYSNINGER, DER FØRER TIL PAAGRIBNING AF JOHN HARMONS MORDERE. HENVENDELSE TIL SAGFØRER LIGHTWOOD. /NIKODEMUS BOFFIN. Lightwood nikker og ser uvilligt spørgende paa Riderhood. Denne gør en smaskende Bevægelse med Munden, Lightwood skænker et Glas Vin op for ham, som han drikker og lader skylle rundt i Munden, førend han kan faa sig selv til at synke den. Derefter sætter hans sig paa en Stol og ser snedig og indadvendt ud.

73de Billede.

WILFERNES DAGLIGSTUE. Boffin'erne tager Afsked. Bella og Mrs. Boffin er øjensynlig meget gode Venner, hvilket Mrs. Wilfer er meget utilfreds med. Bella følger dem ud.

74 ~~74~~de Billede.

LIGHTWOODS KONTOR. Riderhood vil ikke rigtig udtale sig, men siger endelig, efter at Lightwood har sagt en meget kraftig Replik, i Titel :„JEG TJENER MIT BRØD I MIT ANSIGTS SVED - OG JEG VIL HA ' 10000 $ I DUCØR. DET ER GAFFER HEXAM, DER HAR GJORT DET, HAN HAR SELV SAGT DET TIL MIG." Lightwood ser på Riderhood og paa Eugene, der bliver ubehagelig berørt og stirrer gennemborende paa Riderhood. Riderhood ser ham i Øjnene, og strækker Fingrene i Vejret. Eugene siger sørgmodigt, at der jo saa ikke er andet at gøre, end at gaa til Politiet. Lightwood kaster Glasset, Riderhood drak af, ind i Ilden, de ifører sig Overtøj.

75 ~~74~~de Billede.

VED STAKITPORTEN. Mrs., Mr Boffin og Bella kommer ud paa Vejen, idet Rokesmith kommer og skal ind. Rokesmith hilser ærbødigt, og hans Hilsen besvares venligt af Boffin. Han retter et Spørgsmaal til Rokesmith, som svarer, at han bor her. Boffin ler forbavset, Titel : „ER DE WILFERES LOGERENDE, SAA KAN JEG JO NÆSTEN KALDE DEM VOR FÆLLES VEN." Mrs. ~~Wilfer~~ Boffin, hvem Kusken er ved at hjælpe op i Vognen, drejer Hovedet. Ogsaa Bella ser forbavset ud. Boffin bemærker det ikke, gaar mod Vognen. Bella og John følger ham.

76 ~~75~~de Billede.

NÆRBILLEDE AF DE TRE VED VOGNEN. Boffin giver Bella Haanden og siger i Titel :„NÆSTE GANG VI SEES, HAABER JEG, AT VI KAN VISE DEM LILLE JOHN HARMON." Rokesmith stirrer paa ham, synes at faa ondt, griber fat i Vognen for ikke at falde. Boffin ser forundret paa ham. Han siger i Titel :„HVORLEDES KAN DE VISE HENDE DEN DØD~~[illegible]~~." Boffin ler og svarer, Titel :„DET ER KUNS ET BARN, SOM AT VI VIL ADOPTERE OG GI' DET NAVN." Rokesmith søger at smile. M

77 ~~76~~de Billede.

VED VOGNEN. Boffin sætter sig tilbage i Sædet. (Boffin bøjer sig ød, siger i Titel „Saa sender vi Vognen efter Dem paa Tarsda, Kl 3.") Vognen kører. ~~Bella og~~ Rokesmith ~~bliver staaende~~ kører med. Bella ser efter dem går så langsomt ind. ~~saa gaar Bella ind. Han ser efter hende. Gaar langsomt efter.~~

7de Billede.

Titel: ~~OG ET PAR TIMER SENERE ENDTE~~ JAGTEN PAA ROVFUGLEN. begynder.

VED FLODEN. Det regner og blæser og er mørkt. Enkelte Lygter spejler sig i det krusede, glidende Vand. Politiinspektøren, Lightwood , Eugene og Riderhood kommer stridende sig frem. Politiinspektøren og Riderhood gaar helt ned til Vandet, hvor Riderhoods Baad ligger fortøjet. Inspektøren giver Riderhood nogle Ordrer i en meget bøs og haard Tone, peger ud over Vandet. Riderhood nikker trodsigt-ydmygt og ror bort.

77de Billede.

NÆRBILLEDE AF EUGENE OG MORTIMER. Eugene ser ud over Floden, hvor Riderhood forsvinder i Mørket, siger i Titel :„FØLER DE DEM IKKE SOM EN FORRÆDER OG LOMMETYV, NAAR DE TÆNKER PAA LIZZIE, DEN EN= SOMME PIGE MED DET SORTE HAAR." Mortimer ser noget forundret paa Eugene, drejer Hovedet mod Inspektøren, der kommer ind i Billedet, ~~Eugene ser undersøgende paa dem, lister bort.~~

80de Billede. Mrs. Boffin ind med Rokesmith. Boffin

I LØVHYTTEN. ~~MR. BOFFINS NYE SEKRETÆR.~~ ~~Rokesmith rejser sig fra Bordet, paa hvilket der ligger en Del Papirer. Boffin , der opdager at han ser sig om, idet han rejser sig,~~ spørger, ~~pludselig~~ om han har Lyst til at se Huset, ~~inden han gaar.~~ Det vil Rokesmith meget gerne, Ægteparret Boffin og han gaar ud. Man ser hos begge Boffin'erne den barnlige Glæde over at kunne vise deres Ejendom frem, ligesaa fattig og affældig som den er.

Titel: En Opdagelse 81de Billede. gjøres

VED FLODEN. Inspektøren og Lightwood staar ved Bredden og ser mod Riderhoods Baad, som lægger til. Eugene kommer til i det samme, Mortimer ser dvælende paa ham, uden at han bemærker det. Riderhood springer i Land, siger i Titel : „HEXAM HAR IGEN HAFT LYKKEN MED SIG - JEG HAR FUNDET HANS BAAD, - OG DER ER BID, - MEN HAN ER BORTE." Inspektøren spørger de andre, om de ikke deler hans Mening, der gaar ud paa, at de straks undersøger Gaffers Baad nærmere. Man enes om det. Riderhood, der tavs har hørt paa Raadslagningen, gaar frem til Inspektøren og siger i Titel : „VAR DET MIG, DER RAADEDE FOR DETTE HERSENS STYKKE ARBEJDE, SAA SLOG JEG EN KLO I DATTEREN FØRST."

82de Billede.

NÆRBILLEDE AF EUGENE. Hans Flegma forsvinder. Ondt og foragteligt siger han i Titel, bøjet frem mod Riderhood : MEN DET ER IKKE DEM. - UTØJ SKAL TIE. - HOLD MUND - DE VANDROTTE.

83de Billede.

VED FLODEN. Mortimer ser overrasket paa Eugene, men hans Opmærksomhed afledes af Inspektøren, som, gaaende mod Baaden, kalder paa dem. De følges ad ned, Riderhood skulende sidst, og ror bort i Mørket.

84. ~~104de~~ Billede.

GAMLE HARMONS SOVEVÆRELSE. En gammel, grim Himmelseng uden Omhæng, med en fængselsagtig Overdel af Jern og Pigge. Et gammelt Kludetæppe ligger paa Sengen. Et gammelt, tætsluttende Chatol, der foroven viger tilbage "som en ond, gammel Pande". Paa et klodset Bord med drejede Ben, der står ved Sengen, staar Kassen, i hvilken Pengene og Testamentet var. Langs Væggene staar nogle faa gamle Lænestole med Dæk-Betræk af Klude, der er syede sammen. Mr. & Mrs. Boffin & Rokesmith kommer ind, og Boffin siger i Titel :„VI HAR HOLDT ALT I SAMME STAND, FOR AT JOHN HARMON KUNDE GODKENDE DET, NAAR HAN KOM TILBAGE.....MEN..." Boffin ser trist paa sin Kone, som sukker dybt. Rokesmith ser bevæget paa dem. Saa gaar han ligesom i Tanker hen mod en Dør i Hjørnet, en Tapetdør, som endnu er usynlig. Han tager sig i at ville aabne den, bliver staaende. Boffin er forbavset et Sekund eller to, men heller ikke mere, saa gaar han hen og aabner Døren og lader Rokesmith gaa foran.

85.
~~105de~~t Billede.

SMAL TRAPPEGANG med aaben Udgang til Gaarden. De kommer ned. Mrs. Boffin peger mod Væggen, paa hvilken der ses et Par Højdemærker og to Barnenavne, skrevet med ubehjælpsom Skrift.

86.
~~106de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF MUREN. Ved hvert Højdemærke ses Navnene, henholdsvis J O H N og M A R Y. Pigenavnet staar ved det højeste Mærke. Mærkernes Højde over Gulvet svarer til Børns Højde, naar de er ca 6 og ca. 11 Aar gamle.

87.
~~107de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF BOFFIN. Hans Ansigt fortrækker sig i Smerte, da han siger i Titel :„JA, NAVNENE STAAR DER ENDNU, OG DE MAA ALDRIG VISKES UD - MEN DE STAKKELS KÆRE BØRN ER BORTE - OG KOMMER ALDRIG MERE TILBAGE."

88
~~108de~~ Billede.

TRAPPEGANGEN. John vender sig om fra dem ligesom for ikke at saare dem ved at være profant Vidne til deres Bevægelse - eller fordi han er bevæget selv. Han og Boffin gaar ud i Gaarden. Mrs. Boffin lader kærtegnende sine Hænder glide over Muren, hvor Navnene staar, og brister i stille Hulken. Vender sit Ansigt ind mod Huset.

89. ~~88de~~ Billede.

Titel : ROVFUGLENS BAAD. VED ET FORANKRET SKIB. Riderhood kommer roende og lægger til ved Gaffers tomme Baad, som er fortøjet til Skibets Ankerkætting. Inspektøren kravler ombord. De andre bliver i Riderhoods Baad og ser spændte til. Han vinker ad Riderhood, der springer over til ham og peger paa Tovet, som spændt forsvinder under Vandet, ind under Skibet. Riderhood forsøger efter Inspektørens Ordre at hale ind, men det er forgæves. Da tager Inspektøren selv fat. Han rykker hidsigt til. Riderhood formaner ham til ikke at rykke "det" i Stykker. Inspektøren farer frem med mere Lempe, søger at lirke det op. Han siger pustende i Titel: „DET NYTTER IKKE. DU MAA KOMME OP, JEG VIL HA DIG!" Det er, som om det dernede virkelig lystrer, for i det samme gaar det løs. Det gør et uhyggeligt Indtryk paa Inspektøren og de andre. Han trækker til sig, gør Tovet fast, beordrer nervøst hurtigt Riderhood over i sin egen Baad, løsner Gaffers Baad og begynder at ro bort. Riderhood følger Exemplet.

90 ~~106te~~ Billede.

PAA AFFALDSDYNGERNE. BOFFIN og ROKESMITH kommer. Boffin peger rundt, helt stolt af de egentlig ikke skønne Dynger. Peger paa en af dem, paa hvis Top en Stage er gravet ned. Titel : „DEN DYNGE VAR FRA FØRST A VORES ENESTE ARV. DEN VILDE HA VAAREN NOK FOR VOS; HVIS ~~ATTE~~ DET HADE BEHAGET VORHERRE AT SKAANE JOHN HARMONS LIV." ~~[illegible]~~ Atter ser Rokesmith underlig bevæget ud. De gaar langsomt ned ad Dyngerne.

91 ~~89de~~ Billede

VED FLODEN. Baaden støder mod Land. Riderhood gør Linen los i Gaffers Baad og trækker den paa Land. Han bøjer sig ud over Liget, mens de andre ligesom sky holder sig tilbage, saa farer han tilbage, som bidt af en Slange. Han raver som en Drukken op til dem og siger, pegende med skælvende Haand mod Liget, der endnu ligger i Vandskorpen, Titel : „SANDT FOR HERREN - GAFFER HAR SNYDT MIG IGEN.....DET ER GAFFER!" De gaar bestyrtede ned mod Vandet. Mortimer efter Inspektøren. Eugene bliver staaende, ser med sorgfuldt Ansigt i Retning af Møllen, gaar. ~~efter de andre.~~ ~~Inspektøren ser [illegible] efter [illegible]~~

92

I Nærheden g Møllen. Eugene går gs mod Møllen, fra hvis Vinduer Lyset skinner ud.

93 ~~90de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF INSPEKTØREN OG LIGET. Han ligger paa Knæ, ser opad mod dem og siger, idet han løfter Tovet, saa at Løbeknuden om Halsen ses, Titel : HAN PLEJEDE ALTID AT HAVE TOVET HÆNGENDE LØST OM SIN HALS.....

94 ~~91de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF DE TRE. De stirrer spændte mod Inspektøren. Riderhood nikker fagmæssigt.

95 ~~92de~~ Billede.

INSPEKTØREN OG LIGET. Titel : „HAN HAR BØJET SIG UD, FOR HAN HAR FUNDET "NOGET"." Inspektøren løfter Ligets ene Haand op.

96 ~~93de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF HAANDEN. Nogle Sølvpenge ses mellem de sammenknugede Fingre.

97 ~~94de~~ Billede.

INSPEKTØREN OG LIGET. Inspektøren fortsætter i Titel : „HAN HAR MISTET BALANCEN,-ER FALDEN UDENBORDS,- -STRØMMEN HAR TAGET HAM, OG REBET HAR SNÆRET SIG SAMMEN OM HANS HALS.

98 ~~95de~~ Billede.

HELE GRUPPEN. Inspektøren rejser sig, idet han med Fligen af sin Frakke tørrer Ligets Ansigt og ordner dets Haar med en vis rørende Nænsomhed. De andre trænger sig sammen om ham. Han interpellerer Riderhood om hans Mening; den er fuldstændig sammenfaldende med Inspektørens.

~~98.~~ 99

Uden for Hexams Hus. Foran et glyst vindue. Eugene kommer gående, – ser ind ad vindueet.

~~99.~~ 100

Hos Hexams. Nærb. ved Ilden. Lizzie sidder hensunken i triste Tanker.

101.

Uden for. Nærb. af Eugene, der kærligt og medlidende betragter den unge Tige, – gör en Besøgelse.

102.

Stuen hos Hexams. Lizzie lytter pludselig, ser sig uroligt om, råber: „Far!" – Går hen mod Døren.

103.

Uden for Døren. Lizzie åbner Døren, ser ud i Mørket. Titel: „Far – kaldte Du?" – Lukker stille Døren efter sig... Eugene går hen mod Døren. –

104

Ved Floden. Inspektøren giver Riderhood og en Betjent Ordre til at tage sig af Liget, vekslet med Mortimer en Replik om Eugenes mystiske Forsvinden. De to Mænd går så bort i modsat Retning af Møllen.

105de Billede.

I HEXAMS STUE. Lizzie ligger paa Knæ ved Ilden, hulkende. Eugene staar bøjet over hende, klappende hendes Haar. Billedet toner bort.

---

3 die Akt

106
~~10~~ende Billede.

Titel : SILAS WEGG, DEN LAVT UNDERFUNDIGE, DER NATURLIGVIS HAV=DE FAAET HERREDØMMET OVER DEN OPHØJET ENFOLDIGE, ANKOM VED AF~~TE~~TENSTID. LØVHYTTEN. Der er dækket et solidt Bord med 1 Kuvert. Boffin sidder ~~ventende, da~~ bekrøftende Silas, ~~kommer humpende~~. ~~Han bringes til Sæde, og~~ mens han gør Indhug paa Postejen, ~~siger~~ Boffin, siger, ~~som er~~ synlig nervøs, Titel : „UNDSKYLD, MR. WEGG. KUNDE DE IKKE HA' LYST TIL AT FLYTTE IND HER, NAAR JEG NU FLYTTER HEN I MIT NYE HUS?"

107
~~10~~de Billede.

NÆRBILLEDE AF SILAS. Han ser først i stigende Forbavselse paa

Boffin, derefter ser ham mod Himlen og bede Gud lægge Mærke til, at noget forfærdeligt nærmer sig, derefter ser han atter paa Boffin, som et døende Dyr, sukker og finder sig resignerende i sin Skæbne.

108ende Billede.

NÆRBILLEDE AF BOFFIN. Han bliver meget ulykkelig. Det var slet ikke hans Mening, at han vilde saare Silas saa blodigt. Han siger med et Ansigt, der er en eneste, sorgfuld Undskyldning, i Titel „JEG SYNES, AT DET ER SAADAN ET RART STED - - OG MED BRÆNDSEL - OG LYS - OG ET PUND OM UGEN, SAA....."

109

110ende Billede.

NÆRBILLEDE AF SILAS. Titel : „BRYD DEM IKKE OM MIN SMÆRTE...BLIR BETALINGEN FOR MIN OPLÆSNING LAGT TIL DETTE PUND?" Han ser sørgmodigt spørgende paa Boffin

111te Billede.

LØVHYTTEN. Boffin søger at gribe hans Haand, nikker lykkeligt. Silas sukker, rejser sig, ser stort ud frem for sig, slaar ud med Armene og kvæder i Titel :

NU JEG EJ LÆNGER
ANGRER DEN TIME,
DA FRA BOFFINSES LØVHYTTE
HERREN I DALEN MED TILBUD KOM.
EJ SKJULER MAANEN SIT LYS
PAA HIMLEN I AFTEN, MR.BOFFIN
OG GRÆDER BAG SKYEN OVER NOGET INDIVID
I NÆRVÆRENDE SELSKABS SKAM.

Da dette er overstaaet, lykkes det Boffin at gribe Silas Haand, hvilket før har været umuligt, da han stadig har svinget med den. Han trykker den varmt. [illegible]

[illegible] Billede.

[illegible] Mrs. Boffin [illegible]

(NB: Herefter B. 111 se Bagsiden af næste Ark.)

113de Billede.

LØVHYTTEN. Boffin slipper Silas'Haand, ser sig raadvildt om, løber ud. Silas ser ondskabsfuldt og mindeligt efter ham, sætter sig ned ved Postejen og fortsætter.

114de Billede.

FOROVEN PAA TRAPPEN. Mrs. Boffin kommer vaklende ud af Døren med Lyset i Haanden. Hun er bleg som et Lig og ser ræd ud for sig. Boffin kommer løbende op ad Trappen, spørger, idet han tager om hende, hvad der er i Vejen. Mrs. Boffin siger i Tiel : AAH, NODDY. - DEN GAMLE MANDS OG DE TO BØRNS ANSIGTER ER OVERALT I HUSET I AFTEN. Boffin ser sig ængsteligt om. Ser derefter paa Mrs. Boffin som siger en gispende Replik, idet hun gør en malende Bevægelse med den ene Haand. Billedet toner bort.

115de Billede.

Toner frem. HJØRNE MED DØR TIL TRAPPE. Mrs. Boffin kommer gaaende. Standser pludselig, stirrer mod det mørke Hjørne, i hvilket gamle Harmons Ansigt toner frem. Det bliver yngre. Saa toner Børnenes Ansiget frem ved Siden af, Ansigterne smelter sammen og forsvinder. Mrs. Boffin gaar angst gennem Døren og opad Trappen.

116de Billede.

TRAPPENS ØVERSTE ENDE. Hun kommer, seende sig angst omkring, gaar ind i Soveværelset.

117de Billede.

SOVEVÆRELSET. Hun kommer skræmt ind, ser sig om, lægger sig paa Knæ ved en stor Kiste, som hun aabner. Hun begynder at ordne noget Linned. Idet hun lægger et Lagen sammen, toner Johns Ansigt frem i dets Folder. Hun slipper Lagenet, idet hun rejser sig og skriger. Billedet toner bort.

118de Billede.

TRAPPEGANGEN. Toner frem. Mr. Boffin lægger kærligt og beroligende sin Arm om hendes Skulder, ryster paa Hovedet og siger at de vil se efter sammen. De gaar. Han, ikke helt rolig. Hun meget angst.

111de Billede.

De 6 lystige Sjøvere.

Miss. Potterson ser mod Halvdøren, hvor Lizzie kommer til Syne, paaklædt i Overtøj og med en Bylt under Armen. Hun siger til Miss. Potterson i Titel: „Jeg vil kun sige Dem Farvel, Miss. Potterson. Jeg flytter nu fra Møllen. Jeg skal bo hos en lille Dukkesyerske, Jenny Wrexer. Miss. Potterson lykønsker hende til denne Beslutning, vil byde hende Vin, men Lizzie vil intet have. ~~Hun tager Afsked og gaar.~~

(slutning paa 112de Billede)

Da han er gaaet, siger Mrs. Boffin, idet hun ser sig underligt omkring, Titel: „den gamle Mands og de smaa Børns Ansigter er overalt i Huset i Aften". Boffin ser sig ængsteligt om, ser derefter paa Mrs. Boffin, som siger en gispende Replik, idet hun gør en malende Bevægelse med den ene Haand.

113.

De Seks lystige Sjøvere

Lizzie tager Afsked og gaar.

~~110~~de Billede.

SOVEKAMMERET. Boffin lyser op i Krogene, samler Kaaben op, hun har ledet falde. De gaar. udgaar.

112

~~120~~de Billede.

LØVHYTTEN. Silas Wegg, der har spist Postejen, sidder ~~halvblund-~~ kæmpende mod Søvnen. Boffin afbryder ham. ~~ender med et~~ næsten ~~t~~mt ~~Greg-Glas~~ i Haanden. ~~Han farer op~~, ~~idet~~ Nu kan det være nok for i Aften. ~~de to kommer ind. Boffin gør tusinde Undskyldninger for de uforudsete Begivenheder~~, ~~Silas lader sig formilde, navnlig da han får at vide, at han godt kan gaa.~~ Han træffer straks Forberedelser til at humpe af. ~~Da kan~~ (Se Forts. af dette Bill. på Bagsiden af det foregående Ark!)

114

~~1~~nde Billede.

Titel : SEKRETÆREN JOHN ROKESMITH FIK SIT KONTOR I DET NYE HUS SOM BOFFIN - PAA OPFORDRING AF SILAS - HAVDE KØBT. Rokesmiths Kontor. Han sidder ved Arbejdet, da Boffin kommer ind, uden Overtøj, skuttende sig af Glæde over det hyggelige Interiør. Han siger, idet han bøjer sig over Rokesmith, i Titel : „VÆR SAA VENLIG AT KONFERERE MED SAGFØRER LIGHTWOOD EN AF DE FØRSTE DAGE, OM EFTERLYSNING AF DENNE MR. H A N D F O R D. Det giver et Choc i Rokesmith, han ser angst ud, et Øjeblik, noget Boffin ikke ser, fordi han staar bag ham. Han vender Hovedet mod Boffin, noget nervøst.

115

~~122~~nde Billede.

NÆRBILLEDE AF ROKESMITH. Han unddrager sig Boffins Øjne, siger uroligt til ham, næsten lidt bønligt, ~~at han~~ jeg vil helst ikke ~~vil~~ tale med Lightwood! Kan jeg ikke lige så godt skrive til ham?

116

~~123~~nde Billede.

NÆRBILLEDE AF BOFFIN. Han ~~smiler~~ nikker godmodigt forbavset. Han kan ikke begribe Rokesmiths Aversion mod Sagføreren. ~~Saa faar han en Ide, siger i Titel : NAAR DE IKKE VIL TALE MED LIGHTWOOD, VIL DE SAA S K R I V E TIL HAM.~~

117

~~KONTORET~~. ~~124~~de Billede.

KONTORET. Rokesmith ~~nikker, det vil han gerne, og~~ sætter sig straks til at skrive, efter at Boffin i et Par Ord har fortalt ham, hvorledes han har tænkt sig det. Der er noget skamfuldt over Rokesmith under dette.

121

~~12~~ 8de Billede.

HOS WILFERNE. Bellas og Lavinias Værelse. Efter en kort Scene, under hvilken de to Søstre har sammenligned nogle Tøjstumper o.lign., som skal anvendes til Kostumepynt, rejser Bella ukaalmodigt. Titel: GUDSKELOV, AT DET SVART ER SLUT MED FATTIGDOMMEN!

118

~~125~~nde Billede.

UDENFOR HUSET. Det Boffinske Køretøj med Kusken og Mrs. Boffin i samme Side af Vognen, holder udenfor Huset, stærkt krænget over. Hun ser utaalmodig mod Vinduerne, beder Kusken om at slaa et lille Knald, han gaar op i Opgaven med al mulig Energi, rejser sig, svinger Armen i Luften og slaar et Knald, der faar Mrs. Boffin til at spjætte i den gyngende Vogn.. ~~Kusken dreje~~ ~~Hovedet~~

119

~~126~~nde Billede.

KONTORET. De farer begge op ved Knaldet. Rokesmith er ved at fugte Konvolutten, da Smældet lyder. Boffin ser mod Vinduet og siger i Titel : DET ER SANDT, - VIL DE IKKE LEDSAGE DEN GAMLE DAME. HUN VIL HEN OG SE PAA ET LILLE BARN, SOM VI VIL ADOPTERE. DEREFTER KAN DE TAGE LIGE HJEM!

Rokesmith tager ~~sin~~ Overtøj paa, og Boffin lover at afsende Brevet. Med et sidste uroligt Blik paa det, gaar ~~han~~ Rokesmith. Boffin ~~gaar~~ gaar hen til Vinduet og vinker ud.

120

~~127~~nde Billede.

UDENFOR HUSET. Rokesmith kommer, springer op, Vognen kører. Mrs. Boffin læner sig saa langt ud for at vinke til Boffin, at Rokesmith maa læne sig langt ud til den anden Side for at undgaa Katastrofe. (Næste Bill.: Se Bagsiden af det foregående Ark!)

~~128nde Billede.~~

~~FLOD-POLITISTATIONEN. Inspektøren sidder og grunder over Harmon Mysteriet. Det irriterer ham i højeste Grad, at han ikke kan finde ud af det. Han dækker sine Øjne med Hænderne. Bill.t.b.~~

~~128nde Billede.~~

~~Toner frem. UDENFOR GROTTEN. (Som 23de Billede i 1ste Akt) Inspektørens standser, holder Lygten op imod hans Ansigt. Den Fr Fremmede gør en konvulsiviske Bevægelse med Hovedet. Man genkender Rokesmiths forvirrede Træk. Billedet toner bort.~~

~~130te Billede.~~

~~FLOD-POLITISTATIONEN.. Toner frem. Inspektøren fjerner Hænderne fra Øjnene, stirrer sammenbidt frem for sig, Titel : DET ER HAM JEG SKAL HA' FAT PAA.~~

~~131te Billede.~~

~~33.~~ 122 Billede

UDENFOR BETTY HIGDENS HUS. Det Boffinske Køretøj toner frem i Baggrunden. Boligen ligger i et indviklet, overfyldt og smudsigt Kvarter. Det er et ganske lille Hus i en Gyde. Et Brædt er sømmet fast tværs over Døren, forneden, og over Brædtet hænger et lille Barn paa 3 - 4 Aar. Det er optaget af at angle i Mudderet udenfor Huset med en Træhest uden Hoved, som er bundet fast i en Snor. Den lille Dreng har brunt, krøllet Haar. Idet Mrs. Boffin kommer sammen med Rokesmith, bøjer Ungen sig forurolligende langt ud over Brædtet. De bliver staaende i ærbødig Afstand.

~~132te Billede.~~ 123. Bill

NÆRBILLEDE AF BARNET INDE FRA. Den lille Numse med de to smaa, hjulede Ben løftes langsomt i Vejret. Mere og mere af de vaade Bukser ses, det hele svipper over. Forsvinder.

~~133te Billede.~~ 124. Bill

UDENFOR HUSET. Ungen vræler i vilde Sky. Mrs. Boffin ~~Rokesmith~~ iler til Hjælp og faar Barnet samlet op. Mrs. Higden, en gammel Kone, rask, med sorte Øjne og et energisk Ansigt, viser sig i Døren, forskrækket over Barnets Skrig. Hun faar fat i det ~~overbragt~~, og efter et Par Replikker skræver Mrs. Boffin uden Betænkning over Brædtet.

~~134te Billede.~~ 125. Bill

BETTY HIGDENS STUE. Pæn og ren trods den umiskendelige Fattigdom. Murstensgulv og smaa rene Ruder i Vinduerne. Et smalt Gardin hænger ned fra Kaminhylden. Udenfor Vinduerne ses Snore, som Pralbønner k u n d e krybe op ad. Ved den ene Væg staar en stor Rulle. Den drejes af en meget lang Dreng med et meget lille Hoved. Han har aaben Mund og store, fremstaaende Øren. Han er daarligt skabt, for lang og for smal. Der er Knæ og Albuer i hans Tøj, som stumper ved Haandled og Ankler. Tøjet er besat med Knapper. Paa de mest umulige Steder, findes der Knapper. - Paa en Skammel i en Krog neden for Enden af Rullen, sidder to ganske smaa Børn. Hver Gang Rullen under sin Vandring frem og tilbage, nærmer sig de smaa Hoveder, ser det ud, som om de skulde knuses, men den skifter Retning hver Gang, naar den næste herører dem. Mrs. Boffin og Rokesmith kommer ind. Efter at have sagt hvem de

er og ~~har~~ forebragt deres Ærinde, siger Betty, idet hun ser kærligt paa Lille John, Titel : „JA, FRUE. LILLE JOHN ER DEN ENESTE, JEG HAR TILBAGE AF MIN SLÆGT. - DE ANDRE ER PLEJEBØRN."

126
~~135te~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF MRS. BOFFIN OG ROKESMITH. Hun siger med et blidt Smil til Rokesmith, Titel : „HAN HEDDER ØVENIKØBET J O H N, SAA ER DER KUN ET AF DE TO NAVNE TILBAGE AT GI HAM. John berøres af Repliken.

127
~~136te~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF BETTY. Hun ser uendelig kærligt paa lille John, derefter bevæget paa Mrs. Boffin. Titel : „JEG OVERGIVER DEM DENNE DRENG, FORDI JEG GØR HANS LYKKE DERVED, OG FORDI DET ER MIN STADIGE ANGST, AT HAN SKULDE KOMME PAA FATTIGHUSET - DET FORFÆRDELIGSTE JEG VED." Her søger Betty at beherske sin Bevægelse, men bryster i Graad.

128
~~137te~~ Billede.

STUEN. Mrs. Boffin gaar hen til hende og klapper hendes Haar. Sloopys Ansigt ser foruroligende ud.

129
~~138te~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF SLOOPY. Han lægger Hovedet bagover og bryster i en pludselig og hensynsløs Graad.

130
~~139te~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF BØRNENE PAA SKAMMELEN. De bryster i en lige saa pludselig og infernalsk Graad.

131
~~140nde~~ Billede.

STUEN. Betty bekæmpet sin Graad, da hun ser det latterlige i Situationen. Alle ophører i samme Øjeblik med at græde. Sloopys Energi giver sig Udslag i, at han standsende midt i et Brøl, farer over Rullen og snurrer Haandtaget rundt med en svimlende Fart. Mrs. Boffin siger i Titel : „JA, JA, MRS. HIGDEN. DET SKAL JO IKKE VÆRE OVER HALS OG HOVED. NU SER VI TIDEN AN." Betty nikker lettet, siger i Titel, idet hun ser paa Sloopy, Titel : „JEG SKAL SENDE SLOOPY, NAAR ALT ER I ORDEN. - HAN ER EN FLINK DRENG. - JEG TOG HAM UD AF - - FATTIGHUSET."

132 ~~141nde~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF BETTY. Hendes Ansigt bliver mørkt af Vrede, da hun har nævnet dette Ord, men det opklares atter ved Tanken om, hvor godt lille John vil faa det, hun ser hen paa Sloopy og siger i Titel : "OG SAA BEHOLDER JEG JO SLOOPY. HAN ER LIGE SAA FLINK VED RULLEN, SOM TIL AT LÆSE HØJT AF AVISEN. - HAN GIR POLITIET MED FORSKELLIGE STEMMER." Hun ler.

133 ~~142nde~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF SLOOPY. Han lægger Hovedet bag over, og Ansigtet flænges pludselig i et vanvittigt Grin.

134 ~~143nde~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF DE SMAA BØRN. De eksploderer begge i Latter.

135 ~~144nde~~ Billede.

STUEN. Gæsterne griber Lejligheden til at tage Afsked, mens Stemningen er lys. De følges ud af hele Familien.

136 Billede.

UDENFOR HUSET. Rokesmith og Mrs. Boffin skræver over Brædtet, Betty kommer til Syne i Døren, med lille John paa Armen. Hun siger, idet hun tager Afsked med dem, Titel : JEG ELSKER MIN DØDE MAND OG MINE DØDE BØRN I LILLE JOHN. - JEG KUNDE IKKE SÆLGE DENNE KÆRLIGHED OG SE DEM I DERES MILDE, KÆRLIGE ANSIGT.....DEN ER EN FRIVILLIG GAVE. De ser begge rørte paa hende og gaar. Sloopy kommer anstigende med de to smaa Børn paa Armene. Rokesmith tager Afsked med Mrs. Boffin, som kører en, Rokesmith gaar hurtigt en anden Vej.

137. ~~146nde~~ Billede.

Titel : ~~VED AFTENSTID VENDTE ROKESMITH HJEM. - UDENFOR WILFERS~~ Udenfor Wilfers Hus. ~~HUS.~~ Lys tidlig Aften. Bella kommer langsomt gaaende, læsende i en Bog. Rokesmith kommer gaaende ad en Sti, der skærer hendes Vej. Hun er i k k e længer sørgeklædt, men klædt i Farver, der er "saa smukke, som hun kan opdrive dem". Rokesmith hilser ærbødigt. Hun løfter aandsfraværende Blikket fra Bogen og hilser køligt. Rokesmith siger, for at sige noget, Titel : "DEN BOG DE LÆSER, HANDLER MAASKE OM KÆRLIGHED?"

138 ~~147nde~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF BELLA. Hun ser ironisk smilende paa ham, siger saa koldt og overlegent, Titel : [redacted]. "NEJ, SAA HAVDE JEG IKKE LÆST DEN. - DEN HANDLER OM PENGE." Hun drejer Ho-

vedet fra ham og ser ned i Bogen.

139
~~138~~nde Billede.

UDENFOR HUSET. De gaar et Par Skridt. Saa vender hun Hovedet imod ham og siger i Titel : DE SKAL ALTSAA ALTID VÆRE HOS BOFFINS, MR. ROKESMITH. Han bøjer skyldbetynget Hovedet. Hun ser paa ham paa en saadan Maade, at man ikke er i Tvivl om, at det vil være hende overmaade ubehageligt. Hun nikker nedladende og gaar op mod Huset. Han ser efter hende.

140
~~139~~nde Billede.

NÆRBILLEDE AF ROKESMITH. Han ser bedrøvet efter hende, siger i Titel : „SAA OVERMODIG, SAA EGENNYTTIG, SAA HAARD - OG DOG SAA SMUK!"

141
~~150~~nde Billede.

LIGHTWOODS KONTOR. Lightwood står ved Kaminen, aabner et Brev, læser det, dorsk og apatisk. Brevet vises i Titel : EFTER ORDRE FRA MR. BOFFIN BEDER JEG DEM INDRYKKE EN ANNONCE I BLADENE, I HVILKEN MR. JULIUS HANDFORD EFTERLYSES. DERES ÆRBØDIGE JOHN ROKESMITH. Lightwood lægger ligegyldig Brevet fra sig.

142.
~~151~~nde Billede.

~~ROKESMITHS VÆRELSE. Han kommer ind. Der er en vis Nervøsitet over ham, han gaar frem og tilbage, standser, ser mørkt ud for sig, siger i Titel; OG - HVIS HUN VIDSTE..... Han lægger sin ene Haand over sine Øjne. Ansigtet fortrækkes i Smerte, lige paa Grænsen af Vammelse, saaledes at Spillet kan misforstaaes.~~

→ Titel: BELLA OPTAGES I BOFFINS HJEM. - Boffins Stue. De to gamle er ildadmodige, spejder ud ad Vinduerne. Rokesmith kommer ind, lige idet Mrs Boffin opdager Bella i Ekvipagen nedenfor.

142 ~~151~~ Billede

UDENFOR Boffins Hus. Ekvipagen kommer kørende, standser. Bella stiger ud, ser op mod Huset, vinker smilende.

(Se næste Side!)

~~151 b.~~ 143

Stuen Bella kommer. Hun mod=
tages overstrømmende af Boffinerne,
hilser kóligt paa John, som gaar
bort fra de andre.

~~151 c.~~ 144

Narbilledo. af John. Han ser ud for sig,
siger i Titel: „Og - hvis hun vidste...!"

F J E R D E A K T.

145
~~152nde~~ Billed.

UDENFOR DUKKESYERSKENS HUS. Charley og Bradley Headstone kommer gaaende. Foran Billedet, Titel : CHARLEY OG SKOLELÆREREN BRADLEY HEADSTONE, ~~I HVEM HAN HAR FUNDET EN VEN OG LÆRER~~, AFLÆGGER LIZZIE ET BESØG.

146.
~~153nde~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF DE TO. De ses bagfra. Charley vender sit Ansigt mod Headstone, der ligeledes drejer sit Hoved, så at man ser ham i Profil. Charley ser lidt undskyldende ud, da han siger i Titel : „HUN BOR HOS EEN, DER HEDDER JENNY WREN, DER SYER DUKKER OG ER EN UNDERLIG EEN. - MEN HUN ER O R D E N T L I G." - Headstones Ansigt udtrykker hoven Tvivl. Nikker alvorligt med skeptisk sammenknebne Øjne. (Headstone er 26 Aar, kraftig bygget, respektabel at se paa. Sort, lang Frakke, graa melerede Benklæder, Sølvuhr i en Haarkæde om Halsen. Han minder, stiv og tvungen som han fører sig, om en søndagsklædt Haandværker. Hans Ansigt er anstrengt, hans Væsen er mistroisk, han ligesom altid ligger i Baghold, paa Vagt, usikker som han er paa sig selv. Der er Rester af noget dyrisk og heftigt hos ham. Hans Ansigt er brutalt.)

147
~~154nde~~ Billede.

DUKKESYERSKENS STUE. Et Barn eller en Dværg, eller rettere en Blanding af begge Dele sidder i en lav, lille, gammeldags Lænestol med ligesom et Arbejdsbord foran sig . Hun arbejder med nogle Dukkekjoler; upaaklædte Dukker, Dukker i Undertøj og helt paaklædte Dukker ligger og staar og sidder omkring hende. Hun ser mod Døren, raaber kom ind, og betragter med et langt Blik Charley og Bradley, mest den sidste. Man ser i hendes Ansigt, at hun aldeles ikke synes om ham. Bradley ser sig søgende om. Jenny følger ham med Øjnene.

148
~~155nde~~ Bille.

NÆRBILLEDE AF JENNY. Hun siger, sees opad med en vigtig og spids Mine, Titel : „HER ER INGEN ANDRE END MIG, OG JEG ER VÆRT-

INDEN.

149
~~156nde~~ Billede.

STUEN. Hun har netop sagt det, da de to gaar mod Døren, Lizzie kommer ind. Hendes Øjne straaler af Glæde, da hun ser Broderen, og hun kaster sig ind til ham.

150
~~157nde~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF HEADSTONE. Han ser paa hende, og hans Syn bliver til Stirren. Han lynskaaes af hendes Skønhed. Det dirrer ved hans Mund, og han aander tungt. Han lukker sine Øjne, aabner dem igen, behersker sig, søger at dreje sine Øjne fra hende.

151
~~158nde~~ Billede.

STUEN. Charley frigør sig skamfuldt for Lizzies Omfavnelse. Hun ser saaret og forundret paa ham og følger hans Blik, da han ser mod Headstone. Headstone gaar imod hende, Charley præsenterer, Lizzie tager mod hans Haand, noget forlegen. Dukkesyerskken har delt - og deler sin Opmærksomhed mellem den Dukken hun i Øjeblikket er ved at kaste om med en Brudedragt - og de andre. Lizzie svarer paa et Spørgsmaal fra Charley, Titel :„JA, JEG HAR MIT VÆRELSE OVENPAA." Dukkesyersken nikker og siger rapt, idet de andre ser paa hende, Titel :„OG HUN KAN ALTID BRUGE DET TIL VÆRELSE TIL AT MODTAGE BESØG I." Lizzie gør en uvilkaarlig Bevægelse med sin ene Haand, som for at standse Jenny. Dette opfatter Bradley, og en Skygge glider over hans Ansigt. Jenny lægger Mærke til det og siger, idet hun laver Kikkert af sine Hænder, Titel :„AHA, - GREB JEG DEM I AT SPIONERE, HVAD." Bradley svarer ikke, men bemærker, at Lizzie bliver nervøs og ser mod Døren. Hun foreslaar saa pludselig, at det er paafaldende, at de skal gaa en Tur. Charley indvilger noget stødt; de gaar. Jenny ser hovedrystende efter dem i "Kikkert".

152
~~159nde~~ Billede.

LØVHYTTEN. Titel : SAMME AFTEN AFSLUTTEDES EN MÆRKELIG FORRETNING. Silas sidder ved Kaminen med en indolent Selvherskermine. Han rejser sig, da Venus kommer ind med en langagtig Pakke under Armen. Venus siger alvorligt, idet han lidt teatralsk rækker ham Pakken, Titel : HER ER, HVAD JEG HAR SOLGT DEM, MR. WEGG.-

DET GLÆDER MIG AT GIVE DET TILBAGE TIL DEN KILDE, HVORFRA DET ER - UDSPRUNGET." Han strækker samtidig sin anden flade Haand frem for at modtage Betaling. Silas synes ikke at bemærke dette, men giver sig til at pakke op. Pakken viser sig at indeholde Knoglerne af et Ben, fastgjorte paa en Fløjlsplade. Wegg henfalder i vild Beundring over Benet og bemærker aldeles ikke den voksende Misfornøjelse, der viser sig hos Venus, og som resulterer i, at han pludselig tager fat i Benet og vil have det igen. Silas vræler af Angst, for at det skal gaa i Stykker, men Venus tager haardt fat. Silas gaar ind paa at betale og lader dette ske med overordentlig Kølighed.

153
~~160nde~~ Billede.

VED FLODEN. Bradley gaar noget foran Lizzie og Charlie, som taler ivrigt sammen. Navnlig Charley er heftig. Han standser hende med et Ryk i Armen og siger i Titel :„DET ER MEGET HAARDT, AT MENS JEG VIL SVINGE MIG I VEJRET, VIL DU TRÆKKE MIG NED, BLANDT ANDET VED AT BO SAADAN ET STED."

154
~~161nde~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF LIZZIE OG CHARLEY.. Hun ser paa ham, bedrøvet over hans Egoisme, og svarer i Titel :„JEG NÆNNER IKKE AT TAGE BORT FRA DEN SYGE, LILLE STAKKEL OG LADE HENDE ENE MED SIN FORDRUKNE FAR." Han ser tvært paa hende og siger en haard Replik, som hun ikke svarer paa, men som blot gør hende mere bedrøvet.

155
~~162nde~~ Billede.

LØVHYTTEN. Silas og Venus er nu blevet gode Venner. Silas sidder og ser surt ind i Ilden, da Venus bekymret spørger ham, hvad der piner ham. Silas sukker betynget og siger i Titel :„JEG KAN IKKE LIDE, AT HARMON MORDET STADIG ER UOPKLARET. - JEG VED, HVEM DER HAVDE G A V N AF DET, MEN JEG SKAL IKKE MISTÆNKE NOGEN." Silas ser ind i Ilden og ryger med en determineret Mine. Han fortsætter, idet han oratorisk svinger med Piben og sit Træben, mens Venus andægtig hører efter.

156
~~163nde~~ Billede.

VED FLODEN. Charley siger i Titel :„NAAR JEG SVINGER MIG I VEJRET, SAA ER DET OGSAA, FORDI JEG ØNSKER AT DRAGE DIG MED OPAD."

Lizzie ser bedrøvet smilende paa ham, nikker og lægger sin Arm om hans Skulder. Headstone kommer hen imod dem. Han ser, at deres Samtale er forbi, og han byder Lizzie sin Arm. Hun lægger sin Haand i den, men trækker den til sig med en pludselig Bevægelse, der faar Headstone til at studse. Hun siger noget nervøst, at hun hellere vil skynde sig hjem. Headstone tager stødt Afsked, idet han ser grundende og inkvisitorisk paa hende. De to gaar videre, Charley utilfreds med Samtalen og mut. Hun skynder sig tilbage.

157. ~~163~~ Bill.

LØVHYTTEN. Venus udvikler sit temmelig trivielle Livssyn og slutter med, idet han rejser sig, at slaa i Bordet og med meningsløs Vildhed at sige, Titel :„JA LIVET ER JAMMERLIGT. - JEG HAR SOMMETIDER LYST TIL AT PRYGLE MIN BEDSTE VEN." Denne i og for sig uskadelige Replik, der tilfældigvis bliver sagt ind i Ansigtet paa Silas, bringer ham til at gøre en Bevægelse med sit Træben, for at dække sig, hvorved han vælter bagover med Stol, Grog og det hele. Venus springer op og hjælper ham, da det viser sig umuligt for ham at klare sig selv.

158 ~~164nde~~ Billede.

PAA EN BRO. Charley og Headstone kommer gaaende, da Eugene kommer slentrende forbi med Cigar i Munden, optagende tre Gange saa megen Plads som nødvendigt. Headstone kender ham ikke, og ser blot tilfældigt paa ham i Forbigaaende, men Charley følger ham maalende med Øjnene, vender sig og stirrer efter ham. Headstone spørger, hvem han er. Charley svarer i Titel : DET ER HAM, WRAYBURN, DER GLOEDE SAA UNDERLIGT PAA LIZZIE..... Dette giver Bradley Interesse, ogsaa han ser interesseret efter ham. Man ser i hans Ansigt, at den Tanke slaar ned i ham, at Eugene er paa Vej til Lizzie, han skotter til Charley, siger intet. De gaar ~~videre~~ efter ham.

159 ~~165nde~~ Billede.

HOS DUKKESYERSKEN. Hun sidder i det voksende Mørke i sin lille Stol og synger, da Lizzie kommer. Hun spørger hende om, hvad hun synes om Headstone, Jenny ryster fornemt paa Hovedet. Hun synes afgjort ikke om ham. Lizzie slaar hendes Haar ud og glatter det med sine Fingre, saa tænder hun Lys, aabner Vinduer og Døre. Jenny lytter, ser mod Døren, som ligger i Mørke. Eugene kommer ind, sorgløs og smilende let. Han siger, efter at have hilst

~~167 a.~~ 162 Billede

Udenfor Dukkesyerskens Hus. Jennys Fader kommer, stærkt paavirket, Han ramler mod Døren, famler ved Dørhaandtaget.

163. Billede
~~167. b.~~

Dukkesyerskens Stue. Idet Eugene tager Afsked, lytter de alle. Lizzie og Jenny ser paa hinanden, ~~Fadeen~~ Lizzie bliver synlig nervös. Jenny siger beroligende, Titel: Det er Barnet. Han tumler ind. Eugene ser spørgende paa Jenny, hun siger; Titel: Det er Far. Eugene bliver ubehagelig berørt over, at den Berusede tumler imod ham, og gaar.

164 Bill
~~167. c.~~

Udenfor Huset. Eugene kommer, og gaar.

~~167 d.~~ 165 Bill

Ved et Hjørne Headstam og Charley spejdende, trækker sig tilbage for ikke at blive sete. Begge er rasende. Charley vil tilbage, men hindres af Headstam, som forklarer ham, at det bør vente. De gaar.

paa dem, Titel :JEG KOMMER BLOT I FORBIGAAENDE FOR AT SPØRGE, OM DAMERNE STADIG AFSLAAR MIT TILBUD OM UNDERVISNING. Lizzie ser paa Jenny, vaklende og uvis. Jenny ser skeptisk paa ham, dog ikke saa skeptisk som paa Headstone, da han var der. Saa siger Lizzie, lidt sky og skamfuld, lidt usikker og betaget af Situationen, at de ikke mener at kunne modtage dette Tilbud. Eugene smiler sarkastisk og tænder, efter at have indhentet Tilladelse, en Cigaret.

160 ~~166nde~~ Billede.

LØVHYTTEN. Silas og Venus sidder i hviskende Samtale. Emnet er meget spændende. De stikker Hovederne sammen. Venus siger, efter at have set sig om, Titel : „.....HØJST TROLIGT, AT GNIEREN HAR NEDGRAVET BAADE PENGE OG SAA MEGET ANDET...." Silas nikker ivrigt.

161 ~~167nde~~ Billede.

DUKKESYERSKENS STUE. Eugene har røget Cigaretten ud, kaster den ud af Vinduet, sukker og smiler, gaar med et Nik mod Døren. Lizzie ser efter ham, han vender sig, strækker sin Haand ud, hun tager den, ser paa Jenny, der smiler og nikker vigtigt, og som bragte hun et stort Offer. Eugene ser, at Spillet næsten er vundet og siger oprigtigt i Titel : „SAA SANDT SOM JEG OPRIGTIGT AGTER DEM OG ER DERES VEN, FATTER JEG IKKE, HVORFOR DE VAKLER." Lizzie ser atter paa Jenny, der atter nikker, alvorligere. Lizzie nikker dvælende og smiler taknemmeligt. Eugene trykker ogsaa Jennys Haand, som hun rækker ham med en Dronningemine, og gaar.

(Se Bagsiden og det foregående Ark!)

166 ~~166nde~~ Billede.

I LØVHYTTEN. Silas og Venus taler saa ivrigt, at de knalder Hovederne sammen. Venus tager sig til Hovedet med højre Haand, Silas er altfor ivrig og tykhudet til at ænse Smerten, han river med sin venstre Haand hans højre fra Hovedet, breder hans Haandflade ud og siger i Titel : „VI LEDER SAMMEN, - OG VI DELER HALVT - - FOR R E T F Æ R D I G H E D S SKYLD." Haandslag, saa Venus vrider Ansigtet i Smerte. Begge ser sig skræmte om.

~~169nde~~ Billede.

UDENFOR DUKKESYERSKENS HUS. Idet Eugene kommer et Par Skridt fra Døren, møder han Jennys Fader "Barnet", der er drivende fuld.

Han tørner imod ham, stammer en fjoget Undskyldning, grinende fortroligt, som om han havde en Hemmelighed sammen med Eugene. Derefter dingler han mod Døren og gaar ind. Eugene ser tankefuld efter ham og gaar videre.

167
~~170nde~~ Billede.

DUKKESYERSKENS STUE, "~~Barnet~~" ~~kommer, idet Jenny gaar ind ad en Dør, hun drejer Hovedet og ser sørgmodigt paa ham.~~ Jenny giver sig til, paa en docerende Maade at skælde "Barnet" ~~ham~~ ud, han klynker og undskylder sig, tømmer sine Lommer for Penge. Jenny tæller dem med en frygtelig Alvor, bebrejder ham, at han har soldet Penge op, beordrer ham hen i en Krog. Han vakler hen og "skammer" sig.

~~NOGEN TID SENERE.~~ 168
~~171nde~~ Billede.

LIGHTWOODS KONTOR. Han og Eugene i fornøjelig, omend træt Samtale, da det ringer. De ser paa hinanden for at afgøre, hvem det skal være; Lightwood maa selvfølgelig gaa, hvad han gør smilende. Han kommer tilbage med Charley og Headstone. Charley styrer lige løs paa Eugene, siger i Titel: „DE HAR I DEN SIDSTE TID MANGE GANGE BESØGT MIN SØSTER. JEG ØNSKER AT VIDE HVORFOR." Eugene ser overhovedet ikke paa Charley, men kun meget overlegent paa Headstone, gaar derefter over til Lightwood og spørger ham nysgerrigt, om han kender d'Herrer. Lightwood smiler over Eugenes Overlegenhed. Skolelæreren, der er blodig krænket, siger i Titel: JEG ER CHARLEYS VEN. - JEG ER HANS LÆRER."

169
~~172nde~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF EUGENE. Han siger med et irriterende Smil, Titel: "SAA SKULDE DE LÆRE DERES ELEV STØRRE HØFLIGHED, MIN GODE - SKOLEMESTER." Han ryger derefter roligt videre, forbavset over, at han ikke gaar.

170
~~173nde~~ Billede.

STUEN. Bradley er ude af Stand til at tale. Charley ser afvekslende paa ham og paa Eugene, kaster et raadløst Blik paa Lightwood, som ikke synes at bemærke det. Saa siger han i Titel: "MED HVAD RET BETALER DE MIN SØSTERS UNDERVISNING UDEN MIT SAMTYKKE - OG SÆTTER EN PLET PAA MIT NAVN - GENNEM HENDE?" Bradley nikker helt stolt over Præstationen. Eugene, der stadig ikke

ser paa ~~Charley~~ Headstone, smiler ironisk.

171
~~174~~nde Billede.

NÆRBILLEDE AF CHARLEY. Han fortsætter, bleg af Raseri, Titel : „HVIS DE IKKE HOLDER OP, - SAA BLIVER DET VÆRST FOR HENDE!" -

172
~~175~~nde Billede.

STUEN. Eugene ser stadig ironisk smilende paa Headstone, slaar saa Asken af sin Cigar og siger, Titel : „TØR JEG FORESLAA, SKOLEMESTER, AT DE NU FØRER DERES VÆTALENDE ELEV BORT." Charley bliver fuldstændig ude af sig selv af Raseri. Han henvender sig til Lightwood, der ikke svarer, men blot opmærksomt holder øje med Eugene. Saa drejer Charley sig om paa Hælen, siger til Headstone, at de skal gaa. Denne gør Tegn til, at han skal gaa udenfor et øjeblik, Charley tilkaster Eugene et truende Blik og gaar med saa megen Spektakel som muligt. Headstone gaar et Skridt imod Eugene, Lightwood er straks paa Post, Bradley ser paa ham, svagt rystende paa Hovedet, saa siger han til Eugene, at han skal lade Lizzie være.

173
~~176nde~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF EUGENE. Svagt smilende siger han, Titel : „SIG MIG, SKOLEMESTER, - ER DE HENDES SKOLEMESTER, ELLER HAR DE BLOT LYST TIL AT BLIVE DET?"

174
~~177nde~~ Billede.

Stuen. Headstone siger, dirrende af Raseri, fordi Repliken rammer ham, TItel: „TAG DEM I AGT. MIN HAAND OG MIT HJERTE ER MED I DENNE SAG OG STAAR AABEN..."

175
~~178nde~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF EUGENE. Titel : „ET MÆRKELIGT TILFÆLDE. - DØREN STAAR OGSAA AABEN!"

176
~~179nde~~ Billede.

STUEN. Headstone siger stødvis en Mængde kraftige Repliker, holder pludselig inde, da Eugene roligt giver sig til at rode i Ilden, gør med en Kraftanstrengelse Vold paa sig, har Lyst til at kaste sig over ham, behersker sig, styrter ud. Lightwood ser efter ham, ser paa Eugene og siger næsten kærligt, idet han ser

ham i Øjnene, Titel :„EUGENE - EUGENE. - AT JEG HAR VÆRET SAA BLIND!" Eugene ser forbavset paa ham, smiler saa uforstaaende, ryster paa Hovedet, byder ham en Cigaret.

177
~~180nde~~ Billede.

FINERINGS KONTOR. Titel : NÆSTE DAG BLEV R.W. KALDT UD FRA KONTORET AF EN UNG DAMES TJENER. Ret stort. En halv Snes Kontoristerer i alle Aldre arbejder. Ved en høj Pult, i den mørkeste Krog af Kontoret, staar R.W. bøjet over sit Arbejde. Pulten er saa høj, at der fører tre Trin op til Platformen, han staar paa. Boffins Tjener kommer ind, iført sit straalende Liberi. Han spørger efter R.W. og anvises Vej af en meget forbavset Kontorist. Hele Kontoret følger spændt hans Vandring, lige undtaget er den flittige R.W. Denne bliver meget bestyrtet over at modtage Besked om at skulle følge Tjeneren og gaar ulykkelig over den Opsigt, han vækker, efter ham ud.

178
~~181nde~~ Billede.

PAA GADEN. Bella sidder i en lukket, meget elegant Wienervogn. R.W. der ikke ved, hvem der er i Vognen, føler sig trukket ind i den af et Par Kvindearme, der griber fat i hans Halsbind.

179
~~182nde~~ Billede.

I VOGNEN. Bella omfavner ham paa det heftigste. Da han endelig faar sig befriet, siger hun i Titel: „NU SKAL DU LYSTRE. - FØRST KØBER DU DE SMUKKESTE KLÆDER, DEN SMUKKESTE HAT OG DE SMUKKESTE STØVLER, DU KAN FAA FOR PENGE, - OG SAA MØDER DU MIG KLOKKEN FIRE I ... Han stirrer forvildet paa hende, men hun trykker ham, smilende et Smil, som er paa Graadens Rand, en lille Pung i Haanden, gemmer sit lille Hoved ved hans Bryst og knuger ham ind til sig. Han protesterer ivrigt, men da den første Bevægelse er gaaet over, løfter hun truende en Pegefinger imod ham og skubber ham ud af Vognen. R.W. stikker atter Hovedet ind, forklarer hende, mens han betuttet ser paa Pungen, at det er umuligt. Hun vil intet høre, ser meget streng ud, han lover saa at komme, med Taarer i Øjnene af Glæde og Bevægelse, og løber tilbage til Kontoret. Vognen sætter sig i Bevægelse.

(Næste Bill. 180 midt på næste Side!)

181 ~~18nde~~ Billede.

KAFÉ. ~~Titel : I GREENWICH KLOKKEN FIRE.~~ Bella sidder ventende ved et Bord, tankefuldt beskuet af en lille Piccolo. Gennem Vinduet er der Udsigt til Floden, hvor en Del Skibsmaster sees. Hendes Ansigt opklares, da R.W. viser sig forpustet og i ny og forbedret Skikkelse. Han er saa elegant, som det af Skæbnen er ham beskikket at kunne blive. Alt er flunkende nyt. Bella springer op, vender og drejer ham leende, beundrer ham, indtil han bliver ganske skamfuld, kysser ham for Øjnene af den misundelige Piccolo og den religiøst udseende prælatiske Opvarter, der øjeblikkelig sender Piccoloen ud, noget denne højst modstræbende og gaaende baglænds, finder sig i. R.W. sender Tjeneren hjælpeløse Blikke, og Bella, der ser det, faar Medlidenhed med ham, modtager Spisekortet og beder Faderen kræve ind. R.W. ser haabløst paa Kortet, mens Bella med paatagen ydmyg Mine afventer Resultatet.

180. ~~183nde~~ Billede.

BOFFINS STUE. Titel: NAAR ÆGTEPARRET BOFFIN VAR ENE, DRØFTEDES DET STADIGE SPØRGSMAAL : ROKESMITH - MYSTERIET. De sidder i en hyggelig Krog i Nærheden af Kaminen, begge ser betænkelige ud. Boffin siger i Titel : „FØRST VAR DET KUN LIGHTWOOD, HAN IKKE VILDE TRÆFFE, - MEN NU ER DET A L L E UNDTAGEN BELLA. - MÆRKELIGT." Mrs. Boffin nikker betynget. De er alvorligt kede af, at der synes at være et eller andet uopklaret ved deres Sekretær.

182 ~~185~~ Billede.

Boffins Stue. Tjeneren melder Sloopy, som grædende føres ind. Han siger i Titel: „Lille John er meget syg og er kommet paa Hospitalet. - De slaar ud, - bare de ikke ogsaa slaar ind!" Ægteparret Boffin ser bestyrtet paa hinanden og spørger ham ud.

183 ~~186de Billede~~

RESTAURATIONEN I GREENWICH. De to lykkelige Mennesker er ~~færdige med Fisken~~ på Slutningen og Måltidet. Bella ser paa Bordet, paa Faderen og paa sig selv; hun fryder sig tydeligt over de smukke Omgivelser, og siger alvorligt i Titel : „JEG ER SAA PENGEGRIDSK, FAR, OG JEG V I L GØRE ET GODT PARTI!" R.W. synes ikke om det, men søger at optage det som Spøg. Hun ser alvorligt paa ham, og der er Energi ved den lille, sammenbidte Mund. Han bliver ked af det. Det generer hende, og for at slaa det hen, farer hun over hans Haar og roder vanvittigt op i det. Han trækker Hovedet til sig og siger, Titel : „DET FAAR DU IKKE LOV TIL - I DAG, - HVIS DU IKKE FØRST LOVER MIG, AT DU IKKE VIL SLADRE TIL MOR OM DETTE HER." Hun lover det leende og gaar med særdeles Energi til Arbejdet. Piccoloen er forbavset, indtil Tjeneren fejer ham ud. Billedet toner bort.

184

~~187nde~~ Billede.

Toner frem. Titel : DA BELLA VENDTE TILBAGE..... UDENFOR BOFFINS HUS. Aften. Wienervognen holder udenfor og Boffin, Mrs. Boffin og Rokesmith er ved at staa ind, Sloopy holder Vogndøren, da Bella kommer. Hun spørger forbavset Rokesmith, der endnu staar med det ene Ben paa Trinet, hvor de skal hen. Alle ser alvorligt paa hende, Rokesmith siger, Titel : „LILLE JOHN ER BLEVET MEGET SYG. VI VIL SE TIL HAM." Bella staar et Øjeblik.

185

~~188nde~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF BELLA. Der stiger Taarer frem i hendes Øjne. Hun føler sig pludselig saa ene, ligesom sat udenfor de andres Sorger. Ængstelig og skamfuld spørger hun i Titel : „MAA JEG IKKE FØLGE MED."

186

~~189nde~~ Billede.

VOGNEN. Alle ser overraskede og glade ud, Mrs. Boffin strækker sine Arme ud imod hende. Hun springer op i Vognen og kaster sig ind til hende. Sloopy lukker Døren og farer op til Kusken. Vognen kører. (Næste Bill: Se Bagsiden af dette Ark!)

190nde Billede.

~~Titel : FOR ANDEN GANG, OG I EN ANDEN STEMNING. Vognen kørende op foran Huset. Alle ud. Bella skal først over Brædtet, hun ser~~

bliver stor Bestyrtelse over hans Udsende, og Mrs. Wilfer forlanger i en skarp Tone at faa Oplysninger om, hvor Forandringen stammer fra. R. W. paa-begynder en genert og ulykkelig Forklaring.
~~Billedet tager bort~~

(Næste Bill: Midt på næst-næste Ark!)

noget usikkert paa Rokesmith, som diskret vender sig om, idet hun blotter Benet for at komme over, Mrs. Boffin gør ikke saa mange Ophævelser, men skræver lige over.

191nde BILLEDE.

Hospitals-Sal ~~BETTY HIGDENS STUE~~. I den mørkeste og fjerneste Krog sidder Betty med lille John paa Skødet. Paa Spørgsmaal om, hvordan det gaar , svarer Betty, Titel : DAARLIGT, - DAARLIGT. JEG FRYGTER AT HAN - LIGESOM DE ANDRE - GAAR TIL MAGTEN OG HERLIGHEDEN. JEG FØLER, AT DE VIL DRAGE HAM TIL SIG. Bella ~~der har Favnen fuld af Legetøj,~~ gaar hen og giver ham en stor Hest, som John vil tage i sine Arme. Han magter det ikke, den bliver saa sat paa en Stol

187 ~~190nde~~ Billede.

DAGLIGSTUEN HOS WILFERNE. Mrs. Wilfer holder et kort, belærende Foredrag for Lavy og Sampson, der spiller Dam. Mrs.W. siger i Titel: BELLA HAR AABENBART GANSKE GLEMT SIN FATTIGE FAMILIE, EFTER AT HUN ER KOMMET I HUSET HOS D I S S E - "BOFFIN'ER".- Hun siger en Masse Ting, som Lavy ikke nedlader sig til at høre efter. Da Sampson et Øjeblik drejer Hovedet, af Høflighed, griber Lavy Lejligheden til lynsnart at snyde med Brikkerne, hvorefter hun hidsigt opfordrer George til at passe sit Spil.

~~186nde Billede.~~

I det samme gaar Døren op, og R.W. ifort sine fine Klæder træder ind. Der STUEN. Betty springer op og løber mod Døren med det syge Barn trykket mod sit Bryst, stirrende angst paa dem.

194nde Billede.

Med luende Øjne siger hun i Titel : JEG FORSTAAR DEM ALT FOR GODT. JEG ER FLYGTET FOR DET I MANGE AAR, MEN INGEN SKAL RØRE MIG ELLER BARNET SAALÆNGE DER ER ET HUL VI KAN SKJULE OS I. Hendes Ansigt er saa angst at det ser ud som afsindigt. Hun peger mod Døren og beder dem gaa. Sloopy er gaaet med hande og ser ligeledes fjendtligt mod dem.

190 Bill.

Salen. Lægen ser på de andre, nikker stille. Bella brister i Gråd. – Rokesmith ser næsten forklaret på hende.

~~199a~~ 191 Bill.

Nærbillede af Betty og Bella. Betty siger hulkende, Titel: „Jeg frygter, at lille John, – ligesom de andre – gaar til Magten og Herligheden. – Jeg føler, at de vil drage ham til sig."

(A) 192. Bill.

Ved Sengen. Bella rækker John en stor Hest, som John ikke magter at løfte. Den anbringes paa en Stol ved Siden af Sengen, saa at ham kan naa Manken med Hænderne. Han ser paa Betty, hvisker, hun bøjer sig, ser paa Bella, siger i Titel: „Stakkels John spørger, hvem den smukke Dame er!" Bella bøjer sig over ham, beveget.

193. Bill.

Salen. Lægen betyder de Tilstedeværende, at de må gå. Betty Higden vil ikke bort, – Rokesmith må føre hende ud.

(Næste Bill: Bagsiden af næste Ark!)

196nde Billede.

NÆRBILLEDE AF BETTY - indser at hun har taget Fejl. Hendes Ansigt formildes, hun synker sammen paa Hug, bøjet over Barnet og ser bønfaldende paa dem.

196nde Billede.

STUEN. Mrs. Boffin gaar hen til hende, hjælper hende op, forklarer hende at det ikke er Fattighuset der er Tale om. Sloopy glider ud af Billedet. Betty brister i Graad, rækker med usigelig Sorg og Tillid lille John til hende. Hun tager mod Barnet, bøjer sig over det og kysser dets feberhede Kinder. Rokesmith ser at Slaget er vundet, tager energisk fat paa Afgangen, faar Barnet pakket ind, mens han faar Mrs. Higden til at tage et Sjal over Hovedet. De begynder at gaa.

188 ~~197~~nde Billede.

Titel: ~~MOD MAGTEN OG HERLIGHEDEN~~. ~~SYGEHUS-SAL~~ Sygehus-Sal. Stor, dunkelt oplyst Sovesal med mange, smaa Senge. Ved Kaminen sidder to Børn i smaa Lænestole og spiller Domino. ~~Lægen kommer med~~ den ~~nybadede John, som er i lang Natskjorte. Han hænger sløvt paa Lægens Arm.~~ Johns Øjne er matte og glansløse. ~~Han lægges i~~ Ved Siden af Sengen ~~om hvilken~~ sidder Betty Higden, da Boffinerne, Bella, Sloopy, (grædende) og Rokesmith ~~og den hulkende Betty staar~~ kommer ind. Rokesmith ser spørgende paa Lægen, der rystende paa Hovedet siger, Titel: „~~JEG HAR FAAET HAM~~ Det er FORSENT. - I den nærmeste Seng ligger en lille Dreng vaagen. Lille John ser paa ham, ser derefter paa ~~Lægen~~ Lægen, bevæger Munden. Lægen bøjer sig ned over ham. Imedens anbringes Bella alt det Legetøj om Sengen, som hun har haft med.

189 ~~198~~nde Billede.

NÆRBILLEDE AF LÆGEN OG JOHN. Titel: „ER DET MINE SMAA BRØDRE - OG ER DET VORHERRE, SOM HAR BRAGT DEM HERHEN?" (Næste Billeder: se Bagsiden af foregående Ark!)

190 ~~199~~nde Billede.

SALEN. Lægen ser paa de andre, nikker stille. Bella brister i Graad. Rokesmith ser næsten forklaret paa hende, lægger sig ind til Betty. ~~199 b.~~ 191 x) ~~A~~ 192 x) Lægen bøjer sig atter over John, der er falden hen, han gør Tegn til at de skal gaa sagte, dette sker. Betty Higdens vil ikke bort, hun klynger sig grædende til Sengen og maa føres bort. ~~Rokesmith kommer straaks tilbage~~

x) 191 & 192 se Bagsiden af foregående Ark!

~~[illegible]~~ 194 Bill.

Lille Hospitals-Værelse. De kommer ind. Rokesmith beroliger dem, de sætter sig, han gaar igen.

(Forts.: overst på næste Ark!)

~~(203 C)~~ 201 Bill

Nærbillede af Boffin'erne.

De synes i samme Nu at gribes af den samme Tanke; at gøre godt for Sloopy. Man skal gennem en Replik ~~[illegible]~~ Jarsten, at det er deres Mening at tage hans til sig.

195.
~~200de~~ Billede.

Mod Magten og Herligheden.

Titel : ~~ED PAA NATTEN BESØGTE JOHN ROKESMITH ATTER DET LILLE BARN, DER HJELPELØST STRED DEN STORE KAMP~~. SALEN. Enkelte Lamper er tændt. Der er halvmørkt. Lægen staar ved Johns Seng med Haanden om det lille Haandlåd. Hans Ansigt vidner om, at han med Spænding følger det lille Legemes sidste Trækninger. Rokesmith kommer stille ind. Lægen og han veksler et Blik. Da lille John ser ham, siger han i Titel : „HAN - DEM." Rokesmith forstaar ham, han tager Legetøjet og bærer det over til den lille Dreng i Nabosengen.

196
~~201~~de Billede.

NÆRBILLEDE AF JOHN. Han bevæger atter Læberne, Titel : „ET KYS TIL DEN SMUKKE DAME."

197
~~202de~~t Billede.

SALEN. Rokesmith rejser langsomt Hovedet, der er intet Haab mere i hans Ansigt. Han ser ~~slukt~~ slørt paa Lægem, der nikker sørgmodigt. Rokesmith tager sig til Øjnene. Titel : „EFTER AT HAVE BORTGIVET ALT, HVAD HAN EJEDE, OG ORDNET SINE SAGER HER I DENNE VERDEN, GIK LILLE STAKKELS JOHN OVER I EN NY OG SKØNNERE. Lægen lægger stille Lagenet over det lille døde Ansigt. Rokesmith gaas.

~~203.~~ 198 Bill.

Lille Hospitals Værelse. Rokesmith kommer ind. Han fortæller, at det er forbi. Alle gribes af dyb Bevægelse. De giver sig alle ubehenskede hen til deres Sorg. Den, som mest værdigt bærer sin Bevægelse, er John, hvilket Bella ~~t~~ øjensynligt bemærker. Det er, som om han vokser i hendes Øjne

~~203a~~ 199 Bill.

Nærbillede af Boffinernes. De to gamle ser paa hinanden, ~~se~~ Boffin viser over mod Sloopy - ~~som~~

~~203b~~ 200 Bill.

Nærb. af Sloopy. Han hulker ubehenskel.

~~203c~~. 201 Bill. (Se Bagsiden af foregående Ark!)

~~204a~~ 204

Udenfor Rukkesyerskens Hus.

Headstone og Charley kommer gaaende. Headstone gaar ind. Charley bliver staaende udenfor.

F E M T E A K T.

202 de Billede.

Titel : RIDERHOODS DATTER, DER I SMUG DRIVER BEVÆRTNING OG PANTELAANER - VIRKSOMHED, MODTAGER EN MÆRKELIG GÆST. GYDE I LIMEHOUSE HOLE. En daarlig oplyst Kælderbutik, i hvis Vinduer der hænger en Plakat med Ordene SEAMANS BOARDING-HOUSE. I Vinduet findes iøvrigt nogle brogede Tørklæder, en gammel Pjækkert, nogle faa værdiløse Uhre og Kompasser, en Kardus Tobak og to korslagte Kridtpiber. En Flaske Valnøddesaft og nogle rædselsfulde Sukkergodter. Døren til Kælderen gaar op, og Pleasant gaar op ad de tre Trin, der er til Gaden. Det er en mørk, kold Aften. En Mand, som har staaet paa den anden Side af Gaden, gaar h u r t i g t over imod hende. Pleasant taber Haaret, (hvilket hun gør ved enhver Lejlighed.) Hun triller det op igen, mens hun besvarer hans Spørgsmaal, de gaar begge ned i Butikken.

203 Billede.

I KÆLDEREN. En ussel, lille Kælder, ikke højere til Loftet, end at en Mand kunde naa Loftet med Haanden. Foran Ilden staar et Bord med et Par Trælænestole. Baggrunden dannes af pantsatte Effekter, Tørklæder, Trøjer, Hatte og andre Sager. De to kommer. Han ser sig om, nysgerrigt og genkendende. Hun spørger, om han har været der før, han nikker og siger i Titel : „JA, JEG HAR VÆRET HER FØR. - SIG MIG, BLIVER SØFOLK STADIG PLYNDREDE OG MYRDEDE NEDE VED FLODEN?" Han siger Replikken i en saa underlig Tone, og ser saa mærkeligt paa hende, at hun svarer usikkert. Han sætter sig roligt ned i en af Trælænestolene og mønstrer Interiøret. Hun skotter sky til ham og forsøger en Samtale.

(Næste Bill.: Se Bagriden af foregående Ack!)

(te sidste Blad af V. Akt.)

205te Billede.

DUKKESYERSKENS STUE. Lizzie og Jenny sidder i Samtale, da Headstone kommer. Lizzie kan ikke skjule, at hun ikke bryder sig om hans Besøg, hun hilser sukkende paa ham. Han bemærker det og forvirres deraf, men der er en uhyggelig Energi over ham. Han staar et Øjeblik uvis, trækker saa kejtet en Stol hen ved Siden af den, han sætter sig paa, og beder hende sætte sig ved Siden af ham. Hun gør det nølende og sætter sig saa langt fra ham som

muligt. Han tørrer Sveden af Panden og siger i Titel : „DE HAR FORKASTET DERES BRODERS PLANER - OG FORETRUKKET MR. WRAYBURNS." Hun svarer intet, ser blot sørgmodigt paa ham og sænker Hovedet. Han tørrer atter Panden og ser hjælpeløst paa Jenny, som med skeptisk Mine lytter til. Han knapper sin Frakke op, knapper den i igen.

206te Billede.

UDENFOR KÆLDERDØREN. Riderhood kommer luskende. Standser idet han vil dreje Dørhaandtaget, kigger ind gennem Gardinet, der dækker Ruden, aabner Døren med et Ryk, gaar ind.

207ende Billede.

KÆLDEREN. Pleasant er midt i en gestikulerende Replik, da Riderhood pludselig stormer ind. Hun ser angst paa ham, fører uvilkaarlig den ene Haand op til Munden og dækker sig mod et usynligt Slag med den anden Arm. Han slænger hende sin Hue i Ansigtet, hun tørrer sig roligt, uden Forbavselse efter Slaget og vikler sit Haar op. Riderhood vender sig mod Gæsten og spørger, efter at have stirret inkvisitorisk paa ham, Titel : „HVEM ER DE? OG HVAD VIL DE?" Gæsten svarer brutalt, at det skal han nok faa at vide senere. Riderhood bliver spagfærdigere. Gæsten lader sit Blik vandre over ham, derefter over en Hylde, hvor der staar nogle Flasker Sherry, der staar nogle Glas paa en mindre Hylde underneden. Han peger paa en af Flaskerne og forlanger den. Pleasant tager den ned, vil trække den op. Gæsten forlanger den, som den er, undersøger meget nøje Halsen, nu og da kastende et spejdende Blik paa de to. Han trækker en Proptrækker op af Brystlommen, den sidder i en rusten Foldekniv, og aabner Flasken. Han skænker i Riderhoods Glas først, det er uden Fod, og har længe været holdt ud imod ham, derefter i Pleasants og sit eget, han drikker Pleasants Skaal. De to skaaler desorienterede.

208nde Billede.

DUKKESYERSKENS STUE. Situationen uforandret. Headstone ser uroligt paa Lizzie.

209ende Billede.

NÆRBILLEDE AF HEADSTONE. Han søger at bekæmpe sin voksende Bevægelse. Der kommer Ømhed og bønlig Angst i hans brutale Ansigt, da han siger i Titel : „JEG BØNFALDER DEM OM AT VENDE OM PAA DEN VEJ, DE HAR VALGT."

210ende Billede.

NÆRBILLEDE AF LIZZIE. Hun bliver harmfuld. Hun er præget af Uvillie og dog en svag Frygt, da hun siger, Titel : WRAYBURNS HJÆLP BLEV TILBUDT OS HENSYNSFULDT OG FINT, - OG VOR LÆRERINDE ER DYGTIG.

211te Billede.

NÆRBILLEDE AF ~~CHARLEY~~ Headstone. Han tørrer Sveden af Panden og af sine Hænder, stirrer fortvivlet paa hende, siger saa, idet han tager sig til Halsen, som kunde han ikke faa Luft. Titel : „JEG - HAR - - ANDRE - GRUNDE - JEG KAN IKKE TALE UD..." NÆSTEN GANS. Han vil sige mere, men det er ham umuligt.

212te Billede.

STUEN HOS RIDERHOOD. Gæsten sidder tavs og truende, seende stift paa Riderhood, denne faar pludselig Øje paa Gæstens Skedekniv, stirrer overrasket paa ham.

213de Billede.

NÆRBILLEDE AF GÆSTEN OG RIDERHOOD. Riderhood stirrer paa Kniven, ser grundende ud for sig, ser saa med stigende Forbavselse paa Stortrøjen, trænger det ene Ærme tilbage, slipper det, som om han havde brændt sig paa det, ser Gæsten i Øjnene og siger i Titel : „DEN KNIV OG DEN STORTRØJE HAR TILHØRT EN SØMAND, DER HED RATFOOD." Gæsten nikker mørkt, ser gennemborende paa Riderhood og siger i TITEL : „HAN ER DØD." Det giver et Sæt i Riderhood, han peger mod Gæsten og siger: „Vil det sige, at det er Dem, der har dræbt ham?" Gæsten trækker paa Skulderen -

214de Billede.

DUKKESYERSKENS STUE. Headstone har rejst sig. Der er Bøn og Trusel og Vildskab og Fortvivlelse i hans Blik. . Han strækker

~~214a~~. 215

Udenfor Dukkesyerskens Hus.

Headstone kommer hurtigt ud. Charley gaar spørgende imod ham. Headstone forklarer, at Besøget har været resultatløst. De gaar frem og tilbage; Charley lyttende.

sin Haand ud, der gaar en Gysning igennem ham, da hun til Afsked lægger sin Haand i hans. Han river sin Hat til sig og styrter ud. (Nærbe Bill: Bagriden af foregående Ark!)

216
~~215~~de Billede.

RIDERHOODS KÆLDER. Riderhood er gaaet et Par Skridt fra Gæsten, ogsaa Pleasant har rejst sig og staar nogle Skridt fra hans anden Side. Begge betragter ham med Rædsel. Gæsten siger med Eftertryk, Titel : „DE ER EN STOR LØGNER!" Da Riderhood kommer sig af den første Forbavselse, gør han Mine til at kaste sig over ham, men Gæsten truer blot ad ham med Pegefingeren og smiler et underligt Smil. Riderhood afvæbnes, skænker op i sit Glas og drikker. Gæsten siger igen en kraftig Replik, der bringer Riderhood i Raseri. Han slænger Glasset fra sig, giver Pleasant en Ordre. Hun sniger sig uden om Gæsten hen til Døren og laaser den af. Gæsten ser til med et ondt Smil. Riderhood spørger med ~~en~~ uhyggelig Alvor, hvad Gæsten vil; denne svarer i Titel : „HVAD JEG VIL. - JEG VIL SIGE DEM, AT JEG KAN LADE DEM SÆTTE FAST - OG JEG G Ø R DET, HVIS DE TRODSER MIG!" Riderhood gør sig klar til Angreb, men Pleasant tager om hans Arm og beder ham betænke sig. Denne fejge Riderhood benytter sig heraf til at slaa om. Han bliver krybende .

217
~~216~~de Billede.

NÆRBILLEDE AF GÆSTEN. Med et lukket Ansigt tager han et Stykke Papir op af en Lomme, en lille Flaske Blæk, en Pen og en lille Pose med Sand. Han siger i Titel : „HVIS DE ALTSAA VIL UNDGAA POLITIET...."

218
~~217~~de Billede.

KÆLDEREN. Han lægger Papiret paa Bordet, kaster et Blik paa det. Brevet vises i Titel : „JEG ERKLÆRER HERVED, AT MIN BESKYLDNING MOD GAFFER HEXAM FOR MORDET PAA JOHN HARMON ER USANDFÆRDIG." Han vinker ad Riderhood, som tøvende nærmer sig, giver Riderhood Brevet; denne ser haabløst paa det, rækker det til Pleasant, som læser det op. Gæsten ser ufravendt paa ham under Oplæsningen. Riderhoods Ansigt fortrækker sig, han undskylder sig med, at han kan ikke skrive. Gæsten anmoder Pleasant om at føre hans Haand. Dette sker. Gæsten drysser Sand paa det, stikker det

~~218a~~ 220 Bill

Udenfor Dukkesyerskens Hus.

Charley gaar med energisk Holdning mod Døren, vender sig i Døren og ser paa Headstone, nikker haardt, gaar ind.

~~218b~~ 221 Bill.

Dukkesyerskens Stue. Charley kommer ind. Lizzie kaster sig ind til ham, han stöder hende kölegt fra sig, beder hende tage Overtöj paa. Hun gör dette, usikker og nervös for det, der vil komme.

(Fortsættelse: 222 på næste Side!)

~~218a~~ 224 Bill.

Udenfor Dukkesyerskens Hus.

Charley og Lizzie kommer. Det giver et Sæt i hende, da hun ser Headstone ventende. - Charley lader som inhtde gaar.

(Fortsættelse: næste Side: Bill. 225)

i Lommen, Pleasant aabner Døren for ham, og han forsvinder. Saa snart de er ene, kaster Riderhood rasende et Par Støvler efter hende. Hun undgaar Slaget, hendes Haar falder ned.

219 ~~218de~~ Billede.

MØRK GYDE. Det blæser og er mørkt. Gæsten kommer gaaende, drejer om et Hjørne. (Næste Billeder: Se Bagsiden af foregående Ark!)

222 ~~219de~~ Billede.

SKUMMEL PLADS VED LIMEHOUSE KIRKEN. Gæsten kommer hen under en Lygte, ser sig om.

223 ~~220de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF GÆSTEN. Han ser sig atter om, tager den lavpullede Hat af, fjerner Skæg og Paryk og afslører sig som Rokesmith Han tager Pjækkerten under Armen. Saa sukker han dybt, stryger sig over Panden, siger for sig selv i Titel : HVAD NU, JOHN HARMON. - ~~TENK TIL BUNDS I SAGEN. Billedet toner bort.~~ - Han staar lidt, gaar langsomt bort. (Herefter ~~[illegible]~~ 224 på foregående Ark!)

225. ~~[illegible]~~ Billede.

ET GADEHJØRNE i Leadenhall Kvarteret. ~~Titel : ET FRIERI. En graa støvet Aften. Charley og Bratley staar lurende i en Krog, seende efter Lizzie. Da de ser hende komme, gaar de hende i Møde. Det giver et Sæt i hende, idet hun faar Øje paa dem. Hun behersker sin Uvillie og hilser paa Broderen med sædvanlig Varme og berører let Headstones Haand.~~ De følges ad. Charley sjakker med Villie bagud, sendende Bratley et Blik, der siger saa meget som, "gør nu den Sag færdig". Lizzie vender sig ligesom for at kalde paa ham, hun ser hjælpeløs ud. Charley lader, som han ikke ser det. De drejer om et Hjørne. Charley bliver staaende, ser efter dem, drejer saa Hovedet og ser haardt ud for sig..

226. ~~[illegible]~~ ~~224~~de Billede.

AABEN PLADS. Bratley og Lizzie kommer. De er begge to nervøse, hver paa sin Vis. Hun forsøger at anslaa en let Tone, siger en smilende Bemærkning. Det preller af paa Bratley, der tænker tungt og anstrengt. Han standser, staar med flakkende Øjne og tørrer Sveden af Panden og Hænderne. Saa siger han i Titel : „DE - DE ER MIN ULYKKE. - JEG ER IKKE MIG SELV, NAAR DE ER I MINE TANKER, OG DE ER A L T I D I MINE TANKER." Hun ser paa ham med et medynksfuldt Blik, hvori der dog er Uvillie, og siger, at hun er ked af at have gjort ham Fortræd. Han bliver fortvivlet over at have gjort hende Bebrejdelser.

227 ~~235te~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF BRADLEY. Hans Blik flakker opad og til Siderne, han tør ikke se paa hende, saa tager han sig sammen, siger i Titel :„JEG ELSKER DEM. JEG KUNDE DØ FOR DEM, BEGAA ENHVER FORBRYDELSE FOR DERES SKYLD. JEG HAR INTET LIV MERE. - DET ER DERES - ALT. - ALT." Hab ser gispende, stønnende paa hende.

228 ~~236te~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF LIZZIE. Hun er angst fpr ham. Men idet hun ser paa ham, er det den Tanke, der besjæler hende,"Hvilken Ret har han til at bryde ind i mit Liv". Den giver hende Modstandskraft. Titel :„JEG KAN IKKE BLIVE DERES HUSTRU. JEG KAN ALDRIG, - A L D R I G BLIVE DET."

229 ~~237te~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF BRADLEY. Hans Ansigt skifter Udtryk, fra Bøn til Had, fra Had til Raseri. Han siger, idet han krummer Fingrene sammen, som greb de om en Strybe, bøjet forover imod hende,Titel :„JEG VIL HAABE, AT JEG IKKE SLAAR WRAYBURN IHJEL!"

230 ~~238te~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF LIZZIE. Hendes Ansigt gløder. Distinkt og ubarmhjertigt slaar hun ham fra sig ved at sige, Titel :„JEG KAN IKKE LIDE DEM. FRA DET FØRSTE ØJEBLIK JEG SAA DEM, HAR JEG IKKE KUNNET LIDE DEM. - OG DET ER DERES EGEN SKYLD. - HAN, DE NÆVNER, HAR HVERKEN LOD ELLER DEL I DET."

231 ~~239te~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF DE TO. Hans Hoved synker ned, som tynget af en stor Byrde. Fortvivlelse fylder ham, han lægger Hovedet bagover og skriger som et Dyr. Styrter bort.

232 ~~240de~~ Billede.

GYDEN. Charley staar paa Spring til at løbe hen til dem, da han ser Bradley komme løbende imod sig. Han vil tale til ham, men stødes til Side. Han ser forbavset efter ham, der trækker Vrede op i hans Ansigt, han gaar mod Lizzie.

58de Billede.

233 ~~232~~ ~~2~~de Billede.

AABEN PLADS. Lizzie staar stum, seende efter Headstone med et tomt Blik, da Charley kommer. Hun vil lægge Armen om hans Hals, men han støder hende fra sig, spørger hende, hvad der er sket. Hun forklarer ham med to Ord, hvad Resultatet blev af Frieriet. Charley bliver rasende, Titel : „VED DU, AT HAN ER LIGESAA MEGET VÆRD SOM 50 AF DIN SLAGS. - VED DU, AT DU HAR ØDELAGT MIN FREMTID." Hun forsøger atter at lægger sin Arm om hans Skulder, men atter støder han hende fra sig. Titel : „DU ER EN I BUND OG GRUND SLET PIGE OG EN FALSK SØSTER - OG JEG ER FÆRDIG MED DIG." Han gaar fra hende. Hun breder sine Arme ud efter ham, brister i Graad.

234 ~~[illegible]~~ Billede.

John Rokesmiths Kontor. Han kommer. Gennem Storbrojen og det øverste i en Skuffe. Stirrer ind for sig med Haanden under Kinden. - Titel: „Hvad nu, John Harmon? Tænk tie Bænds i Sagen!" - Billedet toner bort.

235 ~~234~~de Billede.

PAA ET SKIBSDÆK. Toner frem. Titel : DET VAR EN SKÆBNESVANGER IDE AT VILLE BYTTE ROLLE MED STYRMAND RATFOOD, - FOR UKENDT AT KUNNE STUDERE BELLA, INDEN ARVEN TILTRAADTES. Fra Skibsdækket sees en London-Dok. Skibet ligger ved Bolværket. John Harmon og Ratfood giver hinanden Haanden paa en saadan Maade, at man ser, en Aftale besegles. Mandskabet staar omkring dem. De to gaar ned ad Faldrebstrappen. Billedet toner bort.

236 ~~235~~de Billede.

Kantinen.
~~GYDEN VED KIRKEN~~. Toner frem. Titel : „HVOR BESYNDERLIGT AT JEG IKKE FATTEDE MISTANKE TIL RATFOOD!" Toner bort.

237 ~~236~~de Billede.

Toner frem. RIDERHOODS KÆLDER. John Harmon og Ratfood i Kælderen. John staar i Døren, mens Ratfood hviskende taler med Riderhood. De synes at kende hinanden godt. Riderhood ser flere Gange stikkende paa John og navnlig paa hans Vadsæk. Ratfood modtager et Stykke Papir, de gaar.

~~237~~ Billede.

57. 238 Billede.

GYDE. Regnen styrter ned. De to kommer gaaende. Ratfood har en Bylt under Armen, han tilbyder med et sleskt Smil at bære Johns Vadsæk, men John afslaar det umistænksomt. Ratfood ser, uden at John bemærker det, undersøgende i Johns Ansigt. Han stikker Papiret i Lommen, hvilket John ser, men ikke tænker over.

239.
~~238de~~ Billede.

VED EN JORDSLAAET MUR. Skimlet og grøn. Regnen siver skinnende ned ad den. Vedbend og Slyngplanters Blade bevæges af Regnen. En gammel, halvt nedfalden Murbue hvælver sig værkbrudent over en aaben Indgang, der med to Mure ved Siderne, ca lo Alen lang, fører til et skummelt, mørkt Hus, med et enkelt oplyst Vindue paa 1ste Sal. Sort Røg vælter op af Skorstenen og tegner sig som Silhouet mod den mørke, graa Himmel. De kommer. Ratfood lader John gaa foran. John ser sig tøvende om.

240.
~~239de~~ Billede.

I GANGEN. Flisebelagt. Regnen styrter ned. For Enden af den en sort Indgang med en Gaslygte over. John standser under Lygten, spørger Ratfood, om der dog ikke er noget mere indbydende Sted, de kan bo. Ratfood blot skynder paa ham. De gaar ind.

241
~~240de~~ Billede.

TRAPPEGANG. Oplyst af en enkelt Lygte. De gaar opover.

242
~~241de~~ Billede.

VÆRELSET MOD FLODEN. Skummelt Værelse. Fattigt møbleret. Et stort Vindue vender ud mod Floden. Foran Vinduet hænger et mørkebrunt Gardin. De kommer ind. En Neger kommer med en tændt Lampe, som han stiller paa Bordet. Negeren ser dvælende John i Ansigtet, idet han passerer ham. Ratfood skynder paa ham, bestiller Kaffe. Negeren gaar. Der er noget tungt, ligesom v i d e n d e i hans Blik. Han ser ud som en Døvstum, der vil tale, men ikke kan. Ratfood giver John sin Stortrøje paa en underlig bestemt Maade, idet han siger i Titel: „DE ER MEGET VAAD, MR. HARMON. TAG MIN STORTRØJE PAA. DEN ER VANDTÆT OG TØR!" Han aabner Bylten og gaar. John begynder umistænksomt Omklædningen. Billedet toner bort.

~~242de Billede.~~

Kantard 58. 243 Bill

~~GYDEN~~ . Toner frem. John siger grundende i Titel :„HVOR VAR DET DJÆVELSK GODT GENNEMTÆNKT. JEG FIK HANS TØJ - OG HAN FIK MIT. NU VAR BLOT TILBAGE AT RYDDE MIG AF VEJEN. - SAA VAR HAN JOHN HARMON, - ARVING TIL 100,000 $." Billedet toner bort.

244 ~~245~~ ~~244~~de Billede

VÆRELSET MOD FLODEN. Toner frem. John er omklædt, da Ratfood og Negeren kommer ind. Ratfood sætter sig, Negeren sætter en Bakke, hvorpaa findes to Kopper skænket Kaffe, en Flaske Cognac og to Glas, foran Ratfood. Denne drejer Bakken og ser rasende paa Negeren, som gaar. John tilbereder sin Kaffe, drikker, rejser sig, vakler, stirrer paa Ratfood, griber for sig, styrter om og river Bordet med sig, lige idet Ratfood griber Lampen. Billedet toner bort.

Kantard 245 ~~244~~de Billede.

~~GYDEN~~. Toner frem. John rystet ved Erindringen om det skete. Titel : HVAD DER MERE SKETE, - OG HVORFOR DET SKETE, KAN JEG KUN SKIMTE OG ANE. Toner bort.

246 ~~245~~de Billede.

VÆRELSET MOD FLODEN. Ratfood, der nærmer sit Ansigt mod John, grinende ondt, ser pludselig opad, slaaes med Rædsel, taber Lampen. I Silhouet mod Vinduet ses en Skikkelse, der ligner John Harmon, søge at afværge et Slag med en Vadsæk. Slaget rammer, og Skikkelsen segner sammen. En Arm flænger Vadsækken op gennem det graa Felt. Alt bliver mørkt.

247 ~~246~~de Billede.

PAA FLODEN. Toner frem. John Harmon driver livløs med Ansigtet i Vandskorpen. Pludselig gaar en Sitren igennem ham, han slaar Øjnene op, idet han er ved at synke, vender sig i Vandet, svømmer hjælpeløst med Strømmen.

248 ~~247~~de Billede.

VED EN BAAD. Den er fortøjet ved en smal Baadebro af Sten og har Anker ude, saa at den rager tværs paa Strømmen. John kommer synkefærdig drivende, han søger at faa fat i Baaden, driver under den, kommer op paa den anden Side, griber for sig, faar fat i

Rælingen, er reddet. Billedet toner bort.

249 ~~247~~ ~~230~~te Billede.

Kontakt

~~GYDEN~~. Toner frem. John siger i Titel : „- OG 14 DAGE EFTER, DA JEG HAVDE LÆST I BLADENE, AT JOHN HARMONS LIG VAR FUNDET...." Toner bort.

250 ~~248~~ ~~23~~te Billede.

VED GROTTEN. Toner frem. (23de Billede) Toner bort.

Kontakt 251 ~~249~~ ~~23~~te Billede.

~~GYDEN~~. Toner frem. Titel : ....DA SAA JEG, AT DET VAR RATFOOD, H A N, DER HAVDE GRAVET M I N GRAV." John ser ud for sig, ~~Gaar tungt ud af Billedet.~~

~~250~~ ~~24~~de Billede.

~~ROKESMITHS KONTOR. John sidder i dybe og sørgmodige Tanker.~~ ~~Han~~ sukker dybt og siger i Titel : „NAAR JEG HAR HØRT AF HENDES EGEN MUND, AT HUN IKKE BRYDER SIG OM MIG, - SAA VIL JEG GAA BORT HERFRA, - UKENDT, SOM JEG ER KOMMET." Han rejser sig og gaar.

252 ~~246~~ ~~23~~ ~~24~~5de Billede.

BOFFINS DAGLIGSTUE. Mrs. Boffin sidder ved Kaminen, da Tjeneren melder Betty Higden. Hun kommer, rejseklædt. Efter at have gjort Undskyldning for Forstyrrelsen, siger hun i Titel : „JEG ER SAA LYKKELIG, FORDI DE HAR TILBUDT SLOOPY AT TAGE DEM AF HAM - OG HJÆLPE HAM FREM, MEN HAN VIL IKKE SIN EGEN LYKKE. - HAN VIL BLIVE VED AT RULLE FOR MIG." Mrs. Boffin smiler, men Betty er meget alvorlig.

253 ~~241~~ ~~24~~4de Billede.

NÆRBILLEDE AF BETTY. Hun siger i Titel, bestemt og energisk,: ....OG DERFOR VIL JEG - LØBE BORT FRA HAM."

254 ~~250~~ ~~24~~5de Billede.

DAGLIGSTUEN. Mrs. Boffin ser beundrende paa hende, trækker hende ned til sig. Betty kysser hendes Haand, og forklarer med Taarer i Øjnene det nødvendige i, at hun løber sin Vej, og fortæller, at hun er stærk nok til at færdes paa Landevejene.. Mrs. Boffin ryster vantro paa Hovedet, klapper hendes hvide Haar. Betty er urokkelig.

255 ~~246de~~ Billede.

KAMINHJØRNE. Bella sidder læsende, da Rokesmith kommer. Hun ser halvt uvillig paa ham. Han bliver staaende, da hun ikke byder ham Plads. Hun ser atter i sin Bog, uden at tage Notits af ham.

256 ~~247de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF JOHN. Han siger i Titel: „MISS WILFER. ER DET UHÆDERLIGT AF MIG, - AT JEG ELSKER DEM?"

257 ~~248de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF BELLA. Hun ser hastigt op, ser paa ham et Par Sekunder for at straffe ham og lamme ham med sit vrede Blik. Titel : „DET ER U-FOR-SKAMMET!"

258 ~~249de~~ Billede.

KAMINHJØRNET. Hun rejser sig og siger ubeherskey i Titel : „OFRE MIT LIV OG MINE C H A N C E R - FOR DERES SKYLD. - LAD OS IKKE TALE OM DET MERE!"

259 ~~250de~~ Billede.

BOFFINS DAGLIGSTUE. Mrs. Boffin og Mrs. Higden rejser sig. Mrs. Higden siger som Svar paa Mrs. Boffins Forestillinger, med et lyst, næsten forklaret Smil, Titel : „SKULDE JEG IKKE KUNNE OFRE MIG FOR EN ANDEN, FORTJENTE JEG DA DET LIV, VORHERRE HAR GIVET MIG?"

260 ~~251de~~ Billede.

KAMINHJØRNET. John er bleg af Bevægelse, da han gaar mod Døren. Saa vender han sig om mod hende, ser bønligt paa hende for sidste Gang, strækker sin Haand ud til Farvel. Hun ser paa ham, ryster paa Hovedet, forbavset over, at han endnu ikke er bleven klogere. John tager da Afsked med hende i et stort, dybt, vidtomfattende Blik. Han smiler sørgmodigt og gaar. Hun ser efter ham, ramt af dette sære Smil, som hun ikke havde ventet. Saa sænker hun langsomt Hovedet. Billedet toner bort. (koste Bill: 261,- se næste ark!)

264 ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ Billede.

Toner frem. Titel : OG SAMME NAT VANDREDE BETTY HIGDEN, - DEN UKUELIGE, - PAA SINE GAMLE BEN - MOD SIN SKÆBNE. Landevej, Byen ses som en utydelig Silhouet i Baggrunden. Betty fremover. - -

Slut paa 1ste Del

(x) Optages 2 Gange – saaledes at Mrs Boffin kommer ind og ser Rockemiths i det ene Billede. (Næste Bill. ~~på~~ nederst på den anden Side af dette Ark!)

~~256~~. 262. Bill.

Dukkesyerskens Stue.

Eugene kommer ind. Han hilser pr. Jenny, spørger, idet han ser sig søgende om, efter Lizzie.

Jenny siger bestemt, Titel:

„Lizzie Hexam er rejst – og kommer ikke mere tilbage!"

Eugene sænker sorgfuldt Hovedet.

(Næste Bill. -263- øverst på næste Ark!)

~~259~~

253 263 ~~2[illegible]~~ Billede.

~~Toner frem.~~ ROKESMITHS VÆRELSE. Han sidder sørgmodig ved Ilden. Nikker langsomt, i dyb Alvor. Titel : "FARVEL, JOHN HARMON. - DU SKAL ALDRIG VÆKKES FRA DE DØDE. - OG SNART SKAL JOHN ROKESMITH FORSVINDE, SOM HAN KOM!" Han synker sammen i en meget ejendommelig Stilling. En Stilling, saa egenartet for ham, at man maa bide Mærke i den - Og huske den. Billedet toner bort. (X) (Se Forts. øverste på Bagsiden af følgende Ark.)

~~Toner frem.~~ 261. ~~2[illegible]~~ Billede. Gaar ind.

VED DUKKESYERSKENS DØR. Eugene kommer ~~ud af Døren~~, ~~lukker den stille efter sig. Bliver staaende. Stryger sig over Panden. Der er Sorg i hans Ansigt for første Gang. Titel : LIZZIE VAR BORTE - FLYGTET - FOR IKKE MERE AT VENDE TILBAGE.~~ Sidste Bill. 262, - se Bagsiden af følgende Ark.

~~S L U T P Å A I S T E A K T.~~

VOR FÆLLES VEN.

ANDEN DEL.

1 S T E A K T.

265 ~~11te~~ ~~25de~~ Billede.

SKÆNKESTUEN I DE SEKS LYSTIGE SJOVERE. Aften. Miss. Potterson sidder ved det med Dugbedækkede Bord, da Dukkesyerskens Ansigt sees ved Halvdøren. Hun rejser sig forbavset.

266 ~~11te~~ ~~25de~~ Billede.

NÆRBILLEDE. Miss. Potterson bøjer sig over hende og spørger hvad hun vil. Jenny trækker med stor Vigtighed et Visitkort op. Det vises. Titel : MISS JENNY WREEN. DUKKESYERSKE. DUKKER BETJENES I DERES HJEM. Miss. Potterson ser forbavset ud, da hun siger, at hun ikke har Dukker, som skal betjenes. Jenny smiler gammelklogt og beder om at komme ind. Døren aabnes for hende, og Jenny hinker hen til Ilden. Hun gør et Kast med Hovedet, hvorved hendes store Haar falder ned. Hun ser indbilsk og dog barnligt smilende paa Abbry og siger i Titel : ET SMUKT HAAR, SYNES DE IKKE. Miss Potterson bliver mere og mere desorienteret, og synes ikke ganske om Jennys Selvsikkerhed.

267 Bil. ved Floden. Ude i Tågen skimtes et Par Skibslanterner, som glider forbi. Inde på Bredden staar nogle Flodfolk og betragter en vandfyldt Båd, der netop lægger til. Fra Båden halses en livlös og drivvåd Skikkelse op, lægger paa en primitiv Båre, som et Par Mandskaber af med. - Opstandelse og Forvirring.

~~11te~~ ~~25de~~ Billede.

VED FLODEN. Ude i Taagen skimtes et Par Skibslanterner, som glider forbi, ~~og Skr eget af en stor Damer toner frem~~. Inde ved vandfyldt Bredden staar nogle Fiskere og andre fra Flodfaget. Fra en Baad halses end livløs og drivende vaad Skikkelse op.

~~25de~~ Billede.

~~PAA FLODEN. I Taagen sees en Skikkelse i en Baad~~. Det er Riderhood. ~~En Skibsstavn skyrer sig frem, rammer Baaden. Riderhood s~~ slynges i Vandet.

~~25de~~ Billede.

VED FLODEN. Fiskerne ~~lytter~~, taler ivrigt med hinanden. Andre kom mer løbende til, gestikulerende. ~~Baade roes ud og forsvinder i~~ Taagen. Man lægger paa en primitiv Baare.

Skuepladsen. 268 ~~25de~~ Billede.

~~MISS. POTTERSONS STUE.~~ Jenny trækker meget omstændeligt et Brev frem, som hun giver Miss. Potterson. Denne aabner det saa ivrigt, at Jenny med opstrakt Pegefinger formaner hende til at udvise

261a I Lovhytten

Silas Wegg og Venus gør Forberedelser til Udgravninger. De tænder en Lygte og tenter Spade frem.

megen Forsigtighed, da Papiret er overordentligt vigtigt. Jenny siger i Titel : DA LIZZIE HEXAM FORLOD LONDON, LOVEDE JEG HENDE AT VISE DEM DETTE PAPIR. Abbey læser det interesseret. Det vises. Titel : JEG ERKLÆRER HERVED AT MIN BESKYLDNING MOD GAFFER HEXAM FOR MORDET PAA JOHN HARMON, ER USANDFÆRDIG. ROGER RIDERHOOD. Abbey smiler taknemligt. Hun er meget glad over, at Lizzie har faaet Oprejsning. Pludselig lytter de begge. Abbey løber ud.

269 ~~268~~ Billede.

UDENFOR VÆRTSHUSET. Abbey kommer frem i Døren og ser i Mørket et Optog af Mennesker nærme sig med Lygter. Idet de kommer forbi den oplyste Døraabning, bøjer Abbey sig over en livløs Skikkelse, der ligger udstrakt paa en Baare, som er fremstillet meget primitivt. Den bestaar af Bundbrædder fra Baade, som er lagt tværs over to Aarer. Hun peger ind i Huset, og siger, at de kan bære ham ind hos hende. Hun bøjer sig atter over Baaren, farer tilbage, da hun genkender Riderhood. De andre ser spørgende paa hende. Efter et Sekunds Vaklen bestemmer hun sig til at ville huse ham. Jenny har med barnlig Nysgerrighed overværet det lille Optrin, og interesseret lyttet til en gammel, svagt bedygget Herre med rød Næse og Blankhat, som stærkt dramatisk fortæller, hvorledes en erfaren Mand, der er Specialist i Oversejlinger, kan tænke sig, at det er foregaaet. Manden med Blankhatten hedder Kaptajn Jo[illegible].

Baaren bæres ind i 270 Billede.

Skuestedet, hvor Jenny gyser, da hun ser den Tilskadekomne. — Miss Potterson forklarer, hvor de skal bære ham hen og gaa selv i Forvejen for at tænde ild i Lovehytten.

271 Billede.

I Lovhytten. Silas Wegg og Venus, der begge er meget hyggelige og dygtige, har travlt med at, med kyndige Forberedelser. De tænder en Lygte, pakker en Spade ud, og Silas siger: Finden er noget i Affaldsdynger, vil jeg godte mig!.. Boffin fortjener at blive takket ved Næsen... Men han blev[illegible] heelt takket, han fået Stenbed-vanvid og er blevet gerrig som en Ulykke!... Venus ikker..

272. Billede.

Hos Boffins. Titel: Boffin havde virkelig også skiftet Karakter. Pengene var øjensynlig gået hans til Hovedet.

Boffin sidder ved den ene Side af Kaminen, hans Kone ved den anden. Der er noget selvbehageligt og vigtigt, noget mistroisk og lurende over hans Ansigt. Mrs. Boffin er urolig og forknyt. Ved et Bord i Nærheden staar Rokesmith ~~(som i hele Resten af Pil-men maa vende Ryggen saa lidt som muligt til Boffinerne)~~ ordnende nogle Papirer. Paa Bordet brænder to Lys med Skærme.. Værelset er hyggeligt, gammeldags og mageligt i Modsætning til Boffins øvrige hyper-Gullasch-Montering. Bella kommer ind, men bliver tvivlraadig staaende, da hun ser, at Rokesmith er til Stede. Boffin vinker hende venligt ind. Hun sætter sig hos Mrs. Boffin, noget usikker og ikke helt godt til Pas. Man forstaar, at der hviler et Tryk over det Boffinske Hus. Boffin siger, efter paa en paafaldende Maade at have plirret med sine Øjne, rømmet sig og hostet, Titel : "JEG HAR FASTSAT DERES LØN TIL 200 $ om Aaret. - DET ER RIGELIGT. Bella ser hurtigt op fra Bogen, studsende over Boffins haarde, uvenlige Tone. Boffin ser det og nikker indbildsk smilende til hende, som ventede han Applaus. Rokesmith bøjer samtykkende Hovedet.

273. Billede.

Titel : ~~SKATTESØGERE~~. VED LØVHYTTEN. Silas Wegg og Venus kommer gaaende over Affaldsdyngerne. Hver har en Spade med. Venus er mismodig og gnaven, Silas er højrøstet og forceret og søger at holde Humøret oppe i ham. Han standser, dunker Spaden mod Jorden, overtaler Venus til at lægge sig ned. Han gør det hovedrystende og modvilligt.

274/~~280~~
~~270de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF VENUS. Et Glimt af Haab farer over hans pjuskede Ansigt. Spaden dunker mod Jorden, og han nikker.

275 ~~271de~~ Billede.

PAA AFFALDSDYNGEN. Venus rejser sig hurtigt, hjulpet af den ivrige Silas, hvis Træben derved synker i og maa hjælpes op af Venus. De begynder at grave, seende sig forsigtigt om.

~~272de Billede.~~

276. Billede.

BOFFINS STUE. Boffin rejser sig og siger ubehageligt. Titel : „OG SAA MAA DE VÆRE HER A L T I D - DA JEG VAR EN FATTIG STYMPER, KUNDE JEG IKKE GAA OG DRIVE, - DET SKAL DE HELLER IKKE. -DE FLYTTER HERHEN I AFTEN. JEG SKAL NOK SØRGE FOR ET KAMMER TIL DEM." Rokesmith ser dvælende paa ham, inden han igen sænker Hovedet samtykkende, saa samler han Papirerne sammen og spørger, om der er mere, Mr. Boffin ønsker. Nej. Han gaar. Bella ser medlidende paa ham, Boffin smiler hoverende og ~~søger~~ venter atter Applaus.

277. Billede.

~~Dagligstuen.~~ Skænkestuen Abbey kommer hurtigt ind og uddeler en Hagelbyge af Ordrer, som gør Bob ganske konfus. Han taber øjeblikkeligt de Glas, han har i Hænderne, hvilket medfører en pludselig Afstraffelse. Hun dunker hans Hoved mod Væggen til stor Glæde for Jenny, der klapper i sine smaa Hænder og raaber i Titel : „UDMÆRKET.-SAA~~LEDES~~ dan SKULDE ALLE MANDFOLK HA DET!" - Pleasant kommer med Lægen, og de to følger efter Jenny og Abbey ind i

278 ~~265de~~ Billede.

MISS ABBEY POTTERSONS SOVEKAMMER. Idet Jenny og Abbey kommer ind og gaar hen til Sengen, hvor den livløse Riderhood bliver trillet og rullet af erfarne og kraftige Hænder, kommer Lægen ind. Efter en kort Undersøgelse meddeler han, at de blot skal blive ved, samt at hvis Riderhood klarer den, kommer han ikke bil at du til Flodfaget mere. Kaptajn ~~Joey~~ Joyce borer sig frem og griber fat i Riderhoods Fødder, der i Forgrunden har demonstreret, hvorledes Ulykken skete, løfter dem saa højt op, som han kan, og siger med et triumferende Kæfert-Grin, at blot Riderhood bliver hængt op i Fødderne et Par Dage, saa vil han straks komme sig. Abbey griber ham i Nakken og smider ham ud, under vilde Protester.

279 ~~264de~~ Billede.

TRAPPEGANGEN. Joyce kommer tumlende ned, han vil op igen, da Bob viser sig med et Par Spande kogende Vand og nogle Tæpper over Skulderen. Han ser op ad Trappen, nikker, da han hører Abbey beordre ham til at smide Joyce ud, og kaster sig over denne Gentleman med stor Iver. Joyce vil forklare ham sine Oplivelsesmetoder, men træder i den ene Spand Vand, der vælter. Bob redder sig op paa Trappen, mens Joyce danser Krigsdans og sluttelig forsvinder.

~~Ihr Sattes 267a (fp 269)~~

~~Derefter 267b (Rest af 267)~~

280 ~~285de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF RIDERHOOD. De, der arbejder med ham, opdager, at der gaar en Trækning over hans Ansigt, de holder inde et Øjeblik og drøfter spændte Tilfældet.

281 ~~286de~~ Billede.

UDENFOR VÆRTSHUSET. Joyce raser midt i en Klynge. Han stritter Hænderne opad, demonstrerer sine Metoder og siger i Titel : „DET HAR MAN FOR AT redde FOLKSES LIV. JEG SÆTTER ALDRIG MINE BEN HOS HINNER MER - OM FORMIDDAGEN - TROR JEG."

282 ~~287de~~ Billede.

SOVEKAMMERET. Alle ser mod Sengen. Titel : „ALLE VILDE HJÆLPE DEN DØENDE RIDERHOOD, - MEN ALLE SKYEDE DEN LEVENDE." Riderhood bevæger sig, rejser sig anstrengt. Ansigtet forandrer Udtryk, fra maabende Forbavselse til Ondskab. Alle trækker sig tilbage fra ham undtagen Pleasant, der ~~er kommet til i et af de foregaaende Billeder og~~ under stadig Graad og med taknemlige Øjne har fulgt Arbejdet for at frelse ham. Hun lægger sig ind til ham, han støder hende fra sig, falder over paa Sengen, rejser sig og siger, efter at have set sig om. Titel : „HVOR ER MIN HUE. - NAA - EN AF JER HAR VEL FISKET DEN OP OG STUKKET DEN TIL SIG. - JAVEL. - I ER NOEN FINE FYRE ALLESAMMEN." Pleasant søger at berolige ham, det er forgæves. Han leder i sine Lommer, idet han ser gennemborende og mistroisk paa dem alle, som anklagede han dem for at have stjaalet fra ham. Pleasant vil støtte ham, men han slænger hende atter fra sig og vakler ud. Hun gaar grædende efter med Hagen løst ned og glemmer for første Gang at rulle det op.

283 ~~273de~~ Billede.

PAA AFFALDSDYNGERNE. Venus bøjer sig ned i Hullet, de har gravet, hiver i stor Spænding en gammel, bulet Biscuitkasse op, aabner den og slænger den ned i Hullet igen. Skulende til hinanden fylder de Hullet med Jord.

284 ~~274de~~ Billede.

BOFFINS STUE. Boffin tager Bella under Hagen og siger indsmigrende, Titel : „DERES SMUKKE YDRE ER PENGE VÆRD, - OG DE S K A L GØRE DET I PENGE. - PENGE, DET ER HOVEDSAGEN." Bella forsøger et Smil, som ikke lykkes for hende. Boffin kysser sin Kone og gaar som en Cæsar, efter at have belasset sig med en Stakel Bøger.

285 ~~275de~~ Billede.

I LØVHYTTEN. De to skuffede Skattesøgere kommer, trætte og snavsede ind. Venus strigler Jordklumper af sit Skæg med et bebrejdende Blik paa Silas, der stadig søger at holde hans Humør oppe. Han skænker op i to Glas, og de drikker.

286 ~~276de~~ Billede.

UDENFOR LØVHYTTEN. Et Par Vognlygter nærmer sig. Vognen standser udenfor Porten. Boffin stikker Hovedet ud og raaber, får intet Svar og vader så ud, - med Bøgerne i Farnen.

287. Billede.

I Løvhytten. Silas og Venus er standsede midt i en Klinkning, – stirrer urolige og arrige mod Døren. Boffin braser ind, hælder alle Bøgerne over i Favnen på Silas og siger: Alle Bøgerne handler om Gnierere, – fornuftige Folk, – og De skal læse dem op for mig efterhånden. Vi tager i Aften et Kapitel af denne her!... og han peger på en af Bøgerne; – så får han Øje på Venus, der ustandseligt bukker. Silas præsenterer. Boffin siger i Titel: Aah, – Mr. Venus fra Clerkenwell?! – De kendte Harmon. Købte De noget af ham? – Venus trækker på Skulderne, og Boffin, der bliver ved at udspørge ham, får kun undvigende Svar. – Så giver han gnaven Silas Ordre til at begynde på Oplæsningen.

288. Billede

Rokesmiths værelse hos Wilferne. Rokesmith pakker sine få Ejendele sammen. Der er noget træt og sorgmodigt, – ligesom altopgivende over ham. (Kun ganske kort Skillebillede)

289 Billede.

I LØVHYTTEN. Titel : GNIEREN DANCERS LIV OG LEVNED..... Silas læser op , nu og da skottende til Venus. Boffin er meget optaget af Læsningen. Titel : .....og flere Pakker Banknoter var stoppede ind i Revner i Væggene..... Boffin skotter mod Væggen, Silas skotter til Boffin og ser, at han er fraværende, saa skotter ogsaa han mod en af Væggene. Venus, der har undersøgt dem begge, skotter mod en tredie Væg. Boffin vender sig pludselig mod Silas, der med et Sæt farer paa igen, for straks efter at erklære, at det kan være nok for i Aften. Venus hjælper Silas med at stille Bøgerne op, på Hylden, og medens de to Mænd gør det, ~~idet de samtidigt vender sig fra og til Bordet. Mens dette foregaar,~~ trækker Boffin omstændeligt en Blendlygte frem og tænder den.. De opdager det samtidigt og bliver staaende i et fælles Maab, som berettiges af den mærkelige, hemmelighedsfulde Mine, Boffin har taget paa. Han ser op paa dem, da den er tændt, de griber begge forfjamskede efter den samme Bog og slaar Hovederne sammen. Boffin ler venskabeligt og gaar ud med Lygten .

290
~~286de~~ Billede.

VED AFFALDSDYNGERNE. Boffin gaar opover med en Skovl, lysende for sig. Han gaar som en, der kender Vejen.

291
~~287~~de Billede.

VED DØREN. Nærbillede af Silas og Venus. De kigger ud, bange for at blive sete, diskuterer ivrigt, lister ud.

292
~~288de~~ Billede.

VED STAGEN. Boffin lægger sig paa Knæ. Maaler med Skovlen en Skaftelængde ud fra Stagen, bestemmer en Retning, begynder at grave.

293
~~299de~~ Billede.

VED DYNGERNE. Venus lister foran, bugserende Silas, hvis Ben stadig synker i. De kravler opover, ivrigt spejdende.

294
~~290de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF BOFFIN. Han bukker sig ned i Hullet, tager en hollandsk Geneverflaske op af det. (En firkantet, højskuldret, korthalset Flaske) Han stikker Flasken til sig, efter at have set indgaaende paa den, i Lygteskæret, fylder Hullet igen. Seende sig forsigtigt om.

295
~~291de~~ Billede.

VENUS OG SILAS. Et Lysskær glider henover deres Hoveder, Venus dukker sig og trækker Silas med sig nedover. Han gaar bagover og farer ned med flagrende Skøder, indhyllet i en Støvsky.

296
~~292de~~ Billede.

VED LØVHYTTEN. Venus kommer slæbende paa Silas, som ser ud for sig med et sløvt Blik og tumler af Sted uden at kunne orientere sig. Venus trækker ham med sig ind ad Døren.

297
~~293de~~ Billede.

I LØVHYTTEN. De børster sig, da Boffin kommer ind. Han ser mistroisk paa dem, og da Silas prøver at klare Situationen med en jovial, spøgefuld Bemærkning, svarer Boffin saa vredt, at Silas bliver ganske ydmyg. Boffin gaar med et kort Nik til Venus. I samme Nu, han er ude, skifter Silas Humør. Han ser brutalt mod Døren, vil efter Boffin, for at overfalde ham og tage Flasken fra ham. Venus vil holde ham tilbage; da det synes at mislykkes, river han i Træbenet, saa at Silas vælter.

298
~~294de~~ Billede.

VED PORTEN. Boffin kommer, han ser snedigt grinende tilbage. Gaar

299
~~295de~~ Billede.

I LØVHYTTEN. Silas spræller paa Gulvet, mens Venus skænker i et Glas og drikker paa hans Velgaaende. Da siger Silas i Titel : "HJÆLP MIG OP, KAMMERAT. - SAA SKAL JEG SKAFFE DEM EN GLÆDELIG OVER - RA - SKELSE." Venus hjælper ham skeptisk op.

300 ~~299de~~ Billede.

Toner frem. I GAARDEN VED LØVHYTTEN. Silas staar i Solskinnet og ser sig uvis om. I Tanker støder han tilfældig en Jernstang, han har i Haanden, mod Gaardpostens øverste Del, som forskubber sig noget, Dette interesserer ham, han undersøger det nærmere, løfter Overdelen af, kigger ned i den og haler en aflang, flad Pengekasse op af den. Den er omviklet med Sejlgarn, som er forseglede over Knuderne. Billedet toner bort.

301 ~~297~~de Billede.

Toner frem. LØVHYTTEN. Venus lytter aandeløst. Silas humper over til et mystisk Gemmested og haler Kassen frem.

302 ~~298de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF DE TO. De kigger meget nysgerrigt paa Kassen. Paa en Strimmel, der er klistret paa den, ses følgende, Titel ; MIT TESTAMENTE, ~~JOHAN~~ Hed HARMON, FORELØBIG GEMT HER. Silas gør Mine til at ville fjerne sig med Kassen, men Venus ser pludselig meget bestemt ud, og han er nødt til at aabne den. Dog heller ikke dette vil Venus have. Han klapper den til igen, ser sig sky om og siger, at de hellere maa gaa hjem til ham med den. Silas indvilliger. Han skjuler Kassen i en Hattæske. De gaar

303 ~~299de~~ Billede.

UDENFOR LØVHYTTEN. De gaar.

304 ~~300de~~ Billede.

BELLAS SOVEVÆRELSE. Hun sidder i Nat-Toilette med et lille Spejl foran sig i samme Situation som i ~~36te Billede i~~ 1ste Dels 3die Akt. Billedet toner bort.

305 ~~301de~~ Billede.

BELLAS OG LAVINIAS SOVEVÆRELSE. (Hos Wilferne) ~~302te~~ 121. Billede i 1ste Dels 3die Akt. Toner frem og bort.

306 ~~302de~~ Billede.

BELLAS SOVEVÆRELSE. Toner frem. Hun ser ud for sig, siger i Titel : BOFFIN HAR RET. - PENGE ER ALT. - MEN HVORFOR BLEV JEG VRED PAA HAM, DA HAN SAGDE DET."

307
~~303de~~ Billede.

VENUS' BUTIK. Mørkt. Skær fra Kaminen og gennem Ruden fra Gaden. Silas og Venus kommer, hemmelighedsfulde. Venus tænder Lyset. Saa åbnes Pengekassen, og Silas tager med skælvende Hænder Testamentet frem. Venus griber fat i det ene Hjørne, Silas ser mistroisk paa ham. De ser stumt paa hinanden, derefter paa Testamentet. Titel : ...ALT HVAD JEG EJER, TILFALDER KRONEN...ALLE TIDLIGERE TESTAMENTER OMSTØDES AF DETTE...De ser atter paa hinanden. Paa et bekymret Spørgsmaal fra Venus svarer Silas

308
~~304de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF SILAS. ..grinende i Titel : DETTE TESTAMENTE ER DET S I D S T E. - JEG HAR SET EFTER I REGISTRENE. Hans Ansigt udtrykker ond Triumf.

309
~~305de~~ Billede.

VENUS BUTIK. Silas vil lægge Testamentet sammen i Kassen, men hindres heri af Venus. Der opstaar et kort Skænderi. Da vender Venus sig langsomt fra Silas og giver sig nærsynet til at undersøge et Par Knive, der ligger paa Disken. Han vrager dem og finder nogle andre, prøver deres Skarphed, ser sløvt paa Silas Wegg, der dødsangst forsøger et krampagtigt Smil - og Silas rækker ham Testamentet med en løgnagtig trohjertet Bevægelse. Venus laaser det tæt inde, mens Silas surt og mistroisk ser til.

2den Dels

A N D E N A K T.

310
~~306te~~ Billede.

Titel : SLIDT OP. - Uden for en Gæstgivergaard. Ved et Torv i en lille Provinsby. Paa en Bænk sidder gamle Betty. Den sidste Tid har taget paa hende. Hendes Blik er mat, og Holdningen usikker. Hun sidder med sin Kurv paa Skødet og strammer sig op, naar Enkelte standser. De andre Torvekoner taler om hende og tilkaster hende medlidende Blikke. Saa segner hun tilbage med lukkede Øjne. De andre iler hende til Hjælp. En henter Vin fra Gæstgiveriet. De rejser hende op og støtter hende. En af Folkene foreslaar at føre hende til Sygehuset. Hun slaar Øjnene op, forstaar, hvad de mener, river sig løs og flygter vaklende nogle Skridt.

311
~~307de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF BETTY. Der er Rædsel og Bøn i hendes Øjne. Hun tigger dem om ikke at føre hende til "Huset". Taarerne strømmer ned ad hendes Kinder.

312
~~308de~~ Billeder.

TORVET. Betty gaar ravende ud af Klyngen . Ser sig angst om efter dem, bange for at blive forfulgt. Da en uniformeret Mand viser sig, paaskynder hun Farten, snubler, vakler videre.

313
~~309de~~ Billede.

HOS DUKKESYERSKEN. Jenny sidder ved Arbejdet som sædvanlig. Eugene staar bøjet over hende med et indsmigrende, blasert Smil. Lieghtwood er ogsaa til Stede. Henne i Krogen staar "Barnet", slappet og dinglende med Drankergysninger og uvilkaarlige Bevægelser. Nu og da hoster han, og tilkaster, naar Eugene og Jenny ser paa ham, dem begge et bønligt Blik. Eugene gentager, temmelig raadvild, en Bøn. Jenny ser op paa ham, smilende sit gammelkloge og drilagtige Smil, stikker efter ham med Synaalen og siger i Titel : "HOS MIG KAN ~~DE~~ HVERKEN De eller Skolemesteren, som ogsaa render her, FAA DUKKEKJOLER ELLER ADRESSER PAA LIZZIE. OPGIV DET OG GAA DERES VEJ."

314
~~310de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF BARNET. I hans medtagne Ansigt viser en Bevægelse sig. Han skotter til Eugene, kniber snedigt Øjnene sammen. Han

~~sm~~

smiler et lumskt Smil og faar et Hosteanfald.

315 ~~311te~~ Billede.

STUEN. Eugene og Jenny ser begge mod den hostende Stakkel, der straks efter rakler ind i Bagværelset. Jenny dækker sine Øjne. Eugene ser medynksfuldt paa hende, ~~siger Farvel og gaar. Barnet vakler efterhanksomt ind i Bagværelset.~~

316. Billede

Bagværelset. „Barnet" lukker omhyggeligt Døren efter sig og giver sig så nervøst og samlende til at rode i nogle af Höblerne.

317. Billede.

Stuen - som 315. Eugene forstår, at af Jenny får han ikke noget at vide og dybt skuffet går han så sammen med Lightwood.

318. Billede.

Uden for Dukkesyerskens Hus. De to Mænd ud og hen ad Gaden. Headstone, der har stået på Lur i en Port, svinger sig efter dem.

319. Billede.

Hos Dukkesyersken. Bagværelset. Nærb. af „Barnet," der af en Sybordsskuffe, finder en Seddel frem, på hvilken der står skrevet: Lizzie Hexam, Papirfabrikken ved Plashwater Mölleslüse. — — Med en fjollet Latter fejrer „Barnet" sin Triumf, mumler så efterhanksomt: Papirfabrikken!... Han tvinger et ~~Bi~~ Erindringsbillede frem. — (Bill. toner over i:)

320. Billede.

Papirmöllen. — Samme Bill. som 326, — blot uden Personer. (Bill. toner over i:)

321. Billede.

Bagværelset. ved Sybordet. „Barnet" nikker grundende og giver sig så til at skrive adressen af.

322 ~~312te~~ Billede.

VED FLODEN. Sluse. Et Slusehus i Forgrunden. Titel: På sin Flugt fra Skammen og Elendigheden kommer den til Døden trætte Betty til Plashwater Mölle- ved hvilken Riderhood er blevet Slusevogter. ~~Titel : RIDERHOOD, HAR FOLADT FLODFAGET OG ER BLEVEN UNDERSLUSEVOGTER, - OPFØRER SIG SOM EN BRAV MAND.~~ Temmelig sent paa Eftermiddagen. Det er ved at blive mørkt. Betty kommer. Hun døjer med at slæbe sig af Sted. Da hun naar hen til Huset, gaar Døren op, og Riderhood kommer ud med en Lygte i Haanden. Han har Hat paa, og en Knortekæp i Haanden. Betty segner om paa en Bænk, der staar uden for Huset. Han ser overrasket paa hende, belyser hende med Lygten, Øvertænker, om der er Forretning at gøre. Hun ser sløvt op, da han tiltaler hende, og svarer træt. Han siger i Titel : „HVILKET SOGN HØRER DE TIL?" Hendes Ansigt bliver rædselsslagent, hun rejser sig op, gribende fat i Slusehusets Væg og stirrer paa ham.

323 ~~313de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF RIDERHOOD. Efter at have vurderet hende, siger han med et løgnagtigt - ærligt - Udtryk i Ansigtet, Titel : „DET ER JO MIN PLIGT AT BRINGE DEM PAA SOGNET, FOR DE HOLDER JO IKKE I MANGE TIMER, - MEN DERSOM DE HAR NOEN PENGE....." Betty er ved at segne.

324 ~~314de~~ Billede.

VED SLUSEHUSET. Hendes Øjne er vidt opspilede, saa overvælder Svimmelheden hende, hun føler, at hun mister sine Kræfter, hun brister i fortvivlet Graad. Han gentager det, og anspændende sine sidste Kræfter, tømmer hun sanseløst sine Lommer, strækker den skælvende, gamle Haand hen imod ham, han aabner sin, der falder et Par Mønter i den. Han samler en op, som faldt paa Jorden. Betty taber sin Kurv, ser ud for sig som en berusset, tumler bort. Riderhood samler Kurven op, slænger den ind i Huset, laaser og gaar.

325
~~315de~~ Billede.

GADE. Eugene og Lightwood kommer gaaende. ~~Lightwood er alvorlig, Eugene derimod forceret spøgende og livlig. I enkelte øjeblikke farer en Skygge over hans Ansigt.~~ Eugene vender sig af g til ~~Han vender sig~~ og ser sig tilbage, nikker og siger til Lightwood i Titel :„SKOLEMESTEREN ER DER IGEN. NAT OG DAG SNUSER HAN EFTER MIG. HAN VIL VIDE, HVOR LIZZIE HAR SKJULT SIG - OG HAN TROR, AT JEG VED DET." Eugene ler, vender sig atter, trækker pludselig Lightwood med sig ind i en mørk Krog, hvor de forsvinder i Slagskyggen. Headstone kommer til Syne under Lygten. Hans Ansigt er forfærdeligt. Et fortærende Had, Udmattelse, Fortvivlelse og Haabløshed præger det. Læberne er sammenbidte, Øjnene vilde og flakkende. Haaret er sammenfiltret. Skinsyge og Forbitrelse har draget dybe Furer i hans Aasyn. Han standser, vejrer som en Jagthund, gaar raadløst videre ind i Mørket. De to kigger frem. Eugene smilende. Lightwood skrækslagen. Han trækker Eugene med sig i modsat Retning.

326
~~316de~~ Billede.

VED EN PAPIRMØLLE. I Mellemgrunden en Vandmølle. Bag denne, som en Slags tilbygget Sidefløj, en høj Fabriksskorsten og Fabriksbygning. De oplyste Vinduer spejler sig i Mølledammen, der er omgivet af Buskads og mindre, krybende Træer og Pilekrat. I Forgrunden Græs, mindre Træer i Grupper og Buske. Vandhjulet med det fossende Vand, skimtes i Billedets ene Side. En Sti drejer ind forbi Forgrunden. Betty kommer, foroverbøjet, næsten krybende. Hun standser, ser sig om. En dyb Fred lyser i hendes Ansigt. Pludselig vakler hun, tager sig til Hjertet og styrter om. Hun kryber sammen ved en Træstamme. Hovedet synker ned mod hendes Bryst.

327
~~317de~~ Billede.

VED VANDHJULET. Titel :„MEN SKÆBNEN VILDE, AT HUN, SOM EUGENE OG HEADSTONE LEDTE EFTER, - VAR NÆR." - Lizzie kommer langsomt gaaende ind i Billedet . Der er Sorg i hendes Ansigt, Længsel og Resignation. Hun samler sine Hænder bag Nakken og ser opad mod Aftenhimmelen, da hun pludselig lytter, drejer Hovedet. Hun ser ængstelig ned mod Træerne ved Mølledammen, gaar hurtigt ~~ned mod Træerne ved Mølledammen~~ i Retning af Lyden.

~~318~~ 328de Billede.

VED BETTY HIGDENS. Hun ligger stønnende, da Lizzie kommer og bøjer sig over hende og løfter hendes Hoved op i sit Skød. Betty slaar Øjnene op og trykker hende et sammenknyttet Lommetørklæde i Haanden. Titel : „...SKRIV TIL BOFFINS....GUD VELSIGNE DEM. ....ALDRIG SOGNET...ALDRIG."

~~319~~ 329. de Billede.

NÆRBILLEDE. Bettys Læber bevæger sig, hun beder Lizzie kysse sig. Lizzie kysser hende blidt, løfter saa hendes Hoved op. Betty ser ind i Himmelen, hun smiler lykkelig og befriet og dør. – Lizzie lukker den Dødes Øjne, pakker så varsomt Lommetørklædet op. Det indeholder nogle Mønter, og en Seddel, som den unge Pige læser. Titel: „Desse Penge har je tjendt sæl. Desse Penger er til min Begravelse, så at Sognet ikke skal betale. Skrevet for Betty Higdens of Sloopy. – Det gælder." – – – Lizzie får Tårer i Øjnene, bøjer sig så langsomt ned over den Døde, hvis Pande hun kysser. (Bill. toner bort)

330 Billede.

EUGENES SOVEKAMMER. Eugene blæser Lampen ud og lægger sig til at sove, da Lightwood kommer ind i Natdragt, med en Lampe i Haanden. Titel : „DET ER MIG UMULIGT AT SOVE. JEG SER STADIG DET FORFÆRDELIGE ANSIGT FOR MIG." Eugene ler. Lightwood sætter Lyset paa Bordet og bliver staaende.

~~321~~ 331. de Billede.

UDENFOR HUSET. Headstone kommer og ringer paa. Portneren lukker ham mistroisk ind. En Lygte kaster sit Skær over Headstones fortrukne Ansigt.

~~322~~ 332 de Billede.

MØRK TRAPPE. Headstone kommer, han lytter, lægger sig paa Knæ, kigger ind gennem Nøglehullet.

~~323~~ 333 de Billede.

NØGLEHULSBILLEDE. Man ser gennem et mørkt Værelse, hvis Dør staar aaben. Indenfor denne ses Eugenes Sovekammer. Han ligger i Sengen og ser smilende mod en, som ikke kan ses. Da kommer denne frem, det er Lightwood. Han gaar med Lyset og siger Godnat, lukker Døren efter sig.

334 Billede

Mørk Trappe. – Headstone rejser sig op fra den bøjede Stilling, – går ned ad Trappen.

335 Billede.

Uden for Huset. Nær ved Porten. Headstone kommer ud, og Porten falder igen lige efter ham. – Han bliver stående, stirrer til Porten. Lysten skær falder på hans blege, fortrukne Ansigt. – Han knæler med knyttede Hænder og mod himlen – og hvisker så bort.

336 Billede.

Plaskwater Kirkegård. Titel: „Ved gamle Betty Hyldens Begravelse mødtes for første Gang Bella og Lizzie, – de to unge Kvinder, der repræsenterede 2 Verdener. – – – Kisten står på nogle Planker over den åbne Grav. Der ligger Kranse fra Boffins, Bella og Rokesmith og en lille Krans af Engblommer fra Lizzie. – – – Præsten, Frank Milvey, er midt i sin Tale, som Rokesmith, – Bella og Lizzie dybt grebne lytter til. . . (Gamle kort Billede)

337 Billede.

Nærbillede af Lizzie og Bella, der står ved Siden af hinanden.

Bella, der i sine Tanker har betragtet Lizzie skeptisk, Datter, som hun er af en berygtet Flodmand, er noget reserveret, men Lizzie, hvis sorgfulde Blik røber Beundring for den fine, lokkede Bella, virker saa umiddelbart indtagende og sympatisk, at Bellas lidt haarde og fjendtlige Ansigt ligesom blødes. De trykker hinandens Hænder dvælende.

338 Billede.

Ved Graven. Præsten slutter af med en Bøn, og Kisten sænker ned i Dybet.

339 Billede.

Boffins Stue. Titel: Boffins hilser ikke udtrykte deres nye adoptiv-Sønn, den letbevægelige Sloppy, for store Sindsbevægelse og var derfor blevet hjemme. – – – Sloppy græder hjerteskærende, og Mrs. Boffin har sit Besvær med at trøste ham. Selv Mr. Boffin er bevæget. En smaaret Dreng bliver lukket ind og rejser sig Boffin i Titel: „Je' skal' hilse fra ham, Pennix, og be' Dem komme hen til ham. – Men det skal' vare straks!... Boffin nikker overrasket og rejser sig så. Efter et Øjeblik's Betænkning rejser ham sig Sloppy: „Tør nu dine Øjne, Dreng, og skynd hen til „Løvhytten". Jeg vil ikke hå', at nogen går og roder i Affaldsdyngerne!.... Sloppy pærer ud, – og Boffin går så ud.

340 Billede.

Uden for Kirkegården. Præsten kommer ud og forsvinder. Straks efter kommer Bella og Lizzie i dyb Samtale. Bella lægger sin Arm i den anden unge Piges og takker hende med et dybt Blik, der rummer Taknemmelighed og Glæde. – De unge Piger går, og Rokesmith følger ubemærket som efter.

341 Billede.

Venus' Butik. Boffin ind. ~~Boff~~ Venus beder ham sætte sig, og Boffin gör dette, præget af Uro og Nervösitet. Venus siger i Titel: „Sir. Jeg er gået med i en Sammenssærgelse mod Dem." --- Boffin bliver forbavset og urolig. Venus beroliger ham og meddeler, hvad der er sket.

342. Billede.

Foran et lille Hus. Bella og Lizzie kommer, fulgt af Rokesmith. Bella, der gerne vil tale lidt mere med sin ny Veninde, siger til Rokesmith i Titel: ~~De~~ „De kan vente på mig her, hvis De har Lyst. Jeg kommer snart." De to unge Piger ind i Huset.

343. Billede.

Lizzies Vanelse. De to ind, sætter sig ved Kaminen. Bella spörger, hvorfor hun er flyttet fra London. Lizzie svarer, Titel : „JEG ER FLYGTET, FORDI JEG ELSKER HAABLØST - OG ER BANGE FOR MIG SELV, - OG FORDI EN ANDEN ELSKER MIG, - OG JEG ER BANGE FOR HAM. Bella lytter.

344. Billede.

VENUS' BUTIK. Boffin ser ulykkelig ud, siger til Venus i Titel: „JEG BEDER DEM STADIG L A D E, SOM OM DE GIK MED TIL DET, SAA KAN DE BETALE MIG DERES PART TILBAGE, NAAR DE FAAR DEN. Venus har moralske Betænkeligheder, men gaar ind paa det, og veksler Håndtryk med Boffin som Beseglung af deres Aftale. — I det samme farer de lyttende sammen

345. Billede.

Uden for Butikken. Ganske kort Nærb. af Silas Fidder. Træbenet slår hårdt mod Fliserne.

346. Billede.

Venus' Butik. Venus gemmer Boffin i en mörk Krog af Butikken, bag en gammel udstoppet Krokodille. Silas river Døren op og stamper ind, — slår rasende ud med Hænderne og siger i Titel: „Jeg hader Boffin, Affaldsdyngen Boffin, den gryntende Rav, der går og bruger vores Penge. Nu har han sendt Sloopy hen for at passe på Dyngerne, så vi ikke kan komme til! --- Venus er også meget oprört over denne Frækhed, — og Silas knytter Næven og siger i Titel: „Men vi to, vi skal lægge hans Næse på Slibestenen!" ... Venus er begejstret for Tanken.

347. Billede.

LIZZIES VÆRELSE. De to ved Kaminen. Bella siger, Titel : „ØDELÆGGER DE IKKE DERES UDSIGTER, VED AT LEVE HER, - VILDE DET IKKE VÆRE EN VINDING?" - Lizzie, som har siddet med nedslagne Øjne, ser alvorligt paa hende. Titel : „SØGER ET KVINDEHJERTE - SOM ELSKER - AT VINDE NOGET?" Bella slaar skamfuldt Øjnene ned, saa rejser hun sig, bøjer sig over Lizzie og kysser hende. Lizzie rejser sig ogsaa, ser kærligt og forstaaende paa hende, lægger sin Arm om hende ~~VENUS BOTIK~~ og følger hende ud.

348. Billede.

Foran det lille Hus. Rokesmith venter tålmodigt. Bella og Lizzie ud, tager en rørende Afsked med hinanden, og efter at også Rokesmith har sagt Farvel til Lizzie, går han og Bella videre. - Lizzie ser efter dem.

349 Billede.

Venus' Bütik. Silas går som en Triumfator. Venus trækker Boffin frem, - som strækker sig og skotter ondt til Krokodillen. Så knapper han sin Trakke, takker Venus og går.

350 Billede.

Ved Floden. Papirmøllen. Rokesmith og Bella kommer gående i ret venskabelig Samtale. Bella, der ligesom er blevet blidere, efter Mødet med Lizzie, standser i Billedets Forgrund og siger, idet hun ser på sin Ledsager med et dybere Blik, end hun før har haft. Titel: Mr. Rokesmith... Jeg har ikke altid været, som jeg burde være, - men vær højmodig og tilgiv mig!... Hun har Tårer i Øjnene. Rokesmiths Ansigt klarer op, og han trykker hendes Hånd. Man ser, at de er på Vej til at blive Venner, men Nuancerne i deres Spil viser, at der heller ikke er Tale om mere. - De går viden.

351. Billede.

Boffins Stue. Titel: Boffin viser, at han kan være en meget ubehagelig Herre. For da Bella og Rokesmith kom hjem --- Mrs. Boffin ser meget ulykkelig ud. Hun ser forpint på sin Mand, der går op og ned ad Gulvet og ligesom over sig i at skælde ud. Han overfalder en usynlig Herre og tilkaster uugda Mrs. Boffin hoverende Blikke, som søgte han Applaus. -- Pludselig lytter han, river Døren ~~op~~ til Entréen op og vinker Bella og Rokesmith, der står derude, - ind. Bella

~~[illegible] derefter, han beder hende med en teatralsk Gestus~~ kommer først ind,
~~komme ind. Hun gaar gennem Døren,~~ ængstelig og forundret. Boffin siger, idet han lægger Armen om hende, med stor Pathos, Titel : „JEG VED ALT. I DAG SKAL DE FAA OPREJSNING." Hun ser uforstaaende paa ham, ser derefter paa Mrs. Boffin, der ulykkelig gør et sindssvagt og uforstaaeligt Tegn til hende. Rokesmith er blevet stående
~~kommer frem~~ i den aabne Dør. Boffin ~~[illegible]~~ kommanderer ham ind, kommanderer ham til at lukke Døren, derefter siger han i Titel :- „HVOR TØR DE PLAGE DEN UNGE DAME MED DERES UFORSKAMMEDE TILNÆRMELSER?" Bella ser skrækslagen fra Boffin til Rokesmith, vil rive sig løs, men kan ikke.

352.
~~345de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF BOFFIN. Titel : „HUN LIGGER PAA LUR EFTER PENGE. - HAR DE PENGE?" Bella beder ulykkelig Boffin tie, hun vil rive sig løs, men han holder fast paa hende, idet han grinende forsikrer, at nu skal hun faa Oprejsning.

353.
~~345de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF ROKESMITH. Det dirrer ved hans Mund, han søger at beherske sin Vrede og tage Ydmygelsen som en Mand.

354.
~~347de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF BELLA ~~OG~~ ROKESMITH og BOFFIN. Boffin fortsætter med at skælde ud. Titel : „JEG SAMLER DEM OP PAA GADEN - DE FAAR AT VIDE, AT JEG VIL SÆTTE EN SUM PENGE UD FOR HENDE - DE SIGER TIL DEM SELV :"JEG VIL LAVE ET GODT KUP"." Boffin griner ondskabsfuldt. Bella river sig hulkende løs og kaster sig ind til Mrs. Boffin.

355
~~348de~~ Billede.

NÆRB. AF ROKESMITH. I stor Bevægelse siger han, Titel : „JEG ELSKER MISS WILFER." - DEN STØRSTE RIGDOM VILDE IKKE BRINGE MIG TIL AT ELSKE HENDE HØJERE. Han siger disse Ord resignerende og ydmygt.

356.
~~349de~~ Billede.

BOFFINS STUE. Boffin ler haanligt og kaster et ransagende Blik paa Bella, saa trækker han nogle Pengesedler op og rækker dem overlegent til Rokesmith, som modtager dem ydmygt, men værdigt.

Boffin siger i Titel :„HER ER DERES LØN. - JO FØR DE KAN KOMME HERFRA JO BEDRE." Rokesmith ser paa dem med et underligt tomt Blik. Man har Følelsen af, at det er det afgørende Punkt i hans Liv. Han ser raadløst paa Bella.

357.
~~350de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF BELLA. Med Taarer i Øjnene og blussende Kinder siger hun i Titel :„INDEN DE SKÆNDIGT BLIVER JAGET HERFRA - FOR MIN SKYLD, VIL JEG BEDE DEM TILGIVE MIG."

358.
~~351de~~ Billede.

STUEN. Rokesmith kysser hendes Haand. Saa rækker han Mrs. Boffin sin Haand til Farvel og gaar mod Døren. Idet han gaar ud, vender Bella sig mod Boffin og siger Titel :„JEG HADER DEM." Hun ser ud for sig, smerteligt, siger saa stille for sig selv - han er borte. Saa styrter hun ud.

359
~~352de~~ Billede.

BELLAS VÆRELSE. Hun kommer styrtende ind, laaser Døren af, river Skabet op, finder sin gamle, sorte Kjole, lægger den hulkende paa en Stol, begynder at rive Tøjet af sig.

360
~~353de~~ Billede.

ROKESMITHS KONTOR. Han ~~pakker~~ begynder, - at pakke opfyldt af Uro og Spænding sine Papirer sammen. Nu og da lytter han.

361
~~354de~~ Billede.

BOFFINS STUE. Boffin sidder svedende og anstrengt. Han sukker dybt, tørrer sig i Ansigtet og siger, idet han synker tilbage, Titel :„NAA!" - Mrs. Boffin ser hovedrystende paa ham. Bella kommer ind i sin prunkløse, sorte Kjole med en lille Pakke under Armen. Boffin stirrer paa hende, Mrs. Boffin rejser sig halvt og ser ligeledes forvirret paa hende. Bella kaster sig ind til Mrs. Boffin. Boffin spørger, om hun vil forlade dem. Hun drejer sit forgrædte Ansigt mod ham og nikker. Skjuler en ny Taareflod ved Mrs. Boffins Bryst. Mrs. Boffin ser bønligt paa Boffin, men han siger haardt i Titel :„TAG DEM I AGT. FORLADER DE OS SAALEDES, SAA FAAR DE IKKE EN SKILLING!" Bella svarer stolt, at det ønsker hun heller ikke. Hun river sig løs fra Mrs. Boffin, staar et Øjeblik foran Boffin, kysser ham saa og løber ud. ~~Mrs. Boffin bøi-~~

362. Billede.

Rokesmiths Kontor. Rokesmith har pakket sine Ting sammen, - lytter anspændt.

363. Billede.

Jderdøren, - set inde fra. ~~Et~~ Man ser et Glimt af Bellas sorte Nederdel, som forsvinder ud af Døren. Denne smækkes i efter hende.

364. Billede.

Rokesmiths Kontor. Rokesmith nikker forstående, - grunder et Øjeblik og fatter så en Beslutning, der får ham til at smile.

365. Billede.

Udenfor R. W.s Kontor. R. W. sidder ved et Vindu, drikkende Mælk og spisende noget ubestemmeligt. Da kommer Bella hurtigt gaaende, han faar Øje paa hende, springer op og forsvinder med en Hast, som var han blevet trukket væk.

366.
~~356de~~ Billede.

KONTORET. Det er tomt. Nede ved Døren staar R.W. og kigger ud. Bella kommer og styrter sig i hans Arme. Han ser lidt forbavset paa hendes Kjole og Hat, og hun fortæller ham halvt grædende, halvt leende, hvad der er hændt. R.W. gennemgaar forskellige Sindsbevægelser, pludselig forandres hans Ansigt, hun vender sig, Rokesmith staar i Døren. Hun staar forvirret et Sekund eller to, kaster sig saa i hans Arme. Han kysser hendes Læber blidt, straa lende af Lykke. — Så kalder de Unge R. W. hen til dem, for at de kan lægge Råd op.

367. Billede.

Boffins Stue. Nærb. af Mr. Boffin og Mrs. Boffin. Den brave Kone græder af et godt Hjerte og har travlt med at tørre sin Øjne. Boffin, der sidder i en Stol i Nærheden af hendes, ser på hende med tæt sammenkneben Mund og trommer nervøst med Fingrene på Stolearmen. Han skal ~~tag~~ til at åbne Munden, men tager sig i det og trommer videre. (Ganske kort Billede)

368. Billede.

R. W.s Kontor. Stort Nærb. af de 3s Hoveder. Den leende Bella er ved at udvikle en Plan, der hensætter hendes Fader i den største Rædsel og Forvirring. Rokesmith kan ikke lade være at smile, da han lægger Mærke til R. W.s Måben... Billedet toner bort.

2den Dels

3 die Akt.

369 ~~357de~~ Billede.

HOS LIGHTWOOD. Ved Aftenstid. Titel : EN HANDEL OM LÆNGSEL OG 60 GLAS ROM. Lightwood staar ved Kaminen, Eugene sidder i en magelig Stol, da det ringer. De ser som sædvanlig paa hinanden. Eugene letter som sædvanlig for en Forms Skyld paa sig, synker tilbage, - mens Lightwood som sædvanlig gaar ud for at lukke op. Han kommer baglænds ind foran Dukker, der skælvende og vaklende følger ham som hypnotiseret. Eugene rejser sig langsomt. Dukker siger savlende nogle uforstaaelige Ting og famler ved sin Hat, som han holder i de skælvende Hænder. Dukker gør en Kraftanstrengelse, siger i Titel : „60 - GLAS - RO...ROM - F - F - FOR EN ADER - AD - ADRESSE...BI - BILLIGT!" Eugenes blaserte Opmærksomhed vækkes. Med Ildtangen kaster han Dukkers Hat hen mod Døren, aander dybt, puster kraftigt ud, idet han nærmer sig Dukker og med Ildtangen giver ham et Puf i Brystet, saa at han falder ned i en Stol. Dukker vil tale, men kan ikke, han faar et Hostenfald, Eugene rækker ham et Glas Vin paa Kulskovlen. Det hjælper. Dukker faar stammet nogle Ord frem, Eugene tager sin Pung frem og tæller nogle Penge op paa Kulskovlen, holder den hen imod ham, saaledes at han ikke kan naa den. Dukker faar besværligt hevet en krøllet Seddel op, han lægger den i Skovlen, tager Pengene. Seddelen vises. Titel : LISI HEGSAM PLASKVAATER MØLESLUDse Fabrig. Eugene henter hans Hue med Ildtangen.

370 ~~358de~~ Billede.

WILFERS DAGLIGSTUE. Titel : WILFER-HYGGE. Tarveligt Aftensbord. Stemningen uvejrsagtig. Bella og R.W. sidder ved Siden af hinanden som to Mensvorne. De veksler Blikke. Bellas er overgivne, R.W's er forknytte og formanende. Lavy betragter umotiveret isnende Sampson, som faar Maden i den gale Hals af Skyldfølelse. Mrs. Wilfer troner i forstenet Aandsfraværelse for Enden af Bordet. Hendes Blik vandrer gennemborende gennem Luften, som søgte hun Baciller, vandrer videre, standser ved Bella, stift og uden Udtryk. Hun ser frem for sig som en Søvngænger, opdager pludselig, at hun sidder og spiser, lægger forbavset Kniv og Gaffel, spørger ud i Luften, Titel : „HVAD ER DET , JEG GØR?" Alle farer sammen. Bella kvæler sin Latter, R.W. ser ud, som frygtede han at blive myrdet bagfra. ~~Bill. bry.~~

371. Billede.

Nærbillede af R. W. og Bella. Bella böjer sig hen til Faderen og hvisker i Titel: – Og tænke sig, at det er i Morgen, Får...! Glæder Du Dig ikke?.– R. W. ser ikke ud til at glæde sig. Hans Ansigtsudtryk viser Angst og Lidelse i höjeste Potens. Bella ler og giver sig overstadigt til at rode ~~hans~~ rundt i hans Hår.

372 Billede.

Ved Floden. Plaschwater Mölleslüse i Baggr. – Titel: Længselen efter Lizzie fik Eugene til allerede tidlig den næste Morgen at opsøge hende, men.... Eugene roer i en lille ~~Bat~~ Båd, hen mod Slusen, ved hvis „Bord" Riderhood står. En anden Båd, – der har frigt efter Eugenes, – lægger til ved Bredden i Forgr., og Headstone springer i Land. – Han svinger sig hen mod Slusen.

373. Billede.

Ved Sluseporten. Riderhood, der står ved Slusebordet, lukker Porten til efter Eugene, hvis Båd nu er inde i Slusen.

374. Billede.

I Nærheden af Sluseporten. Nærbillede af Headstone, der kommer til og bliver stående. – Han stirrer op mod Slusen.

375 Billede.

I Slusen. Eugene kaster nogle Penge, indsvøbt i et Stykke Papir, op til Riderhood, hvem han i det samme genkender. Han udbryder forbavset, – Titel: Nå, så De er ikke hængt endnu! – Så skulde De skynde Dem!... Han roer leende bort, uden at tage Hensyn til Riderhoods Skældsord og Trusler.

376 Billede.

Nærb. af Headstone, der har været vidne til Scenen mellem de to Mænd. – Han grunder et Øjeblik og går så.

377 Billede.

I Nærheden af Slusehuset. Riderhood skal til at gå ind i Slusehuset, da Headstone kommer og hilser. Riderhood betragter ham mistænksomt, og Headstone siger, idet han peger ~~...~~ i den Retning, i hvilken Eugene roede bort: Den Mand var öjensynlig ingen Ven af Dem, – lige så lidt som han er det af mig!... De to Mænd begynder at tale om den bortraende. De mødes i deres fælles Had til ham.

378 Billede.

Bellas og Lavinias Soveværelse. Titel: - Men der var andre, der den Morgen var tidlig på Færde...
Bella sidder i Natkjole foran Spejlet og er ved at frisere sig. Hun er i strålende Humör og döjer med at være stille. Hun skærer Ansigter, undersöger, hvor söd hun er, laver Trutmund, tysser på sig og kigger forskrækket på den sovende Lavy. - Så ser hun på Uret, bliver urolig og lister ud.

379 Billede

Ægteparret R. W.s Soveværelse. Det værdige Par sover trygt, da Bella kommer listende og med ~~Ophydelse~~ Jagttagelse af alle Forsigtighedsregler får R. W. vækket. Hun forklarer ham hvidstende, at Klokken er mange, - kysser ham og rykker ham overgivent i Håret. Både Fader og Datter er dödsensagnste for, at Mrs. Wilfer skal vågne, - og efter at have givet Faderen et sidste Kys og en sidste Formaning om at skynde sig, danser Bella atter ud.

380 Billede.

ved Slusehuset. Stort Nærb. af Riderhood og Headstone, der nu helt har fundet hinanden, og hvidstende lægger Råd op mod deres fælles Fjende.

381 Billede.

Större Billede ved Slusehuset. Headstone tager Afsked ~~afsted~~ med Sluseragteren og skynder sig bort i den Retning, som Engenes Båd har taget.

382 Billede.

Et Sted ved Floden. Engenes Båd lægger til, den unge Mand springer i Land og skynder sig bort. I Baggr. kommer Headstone til Syne, sniger sig efter ham.

383. Billede.

ved Mölledammen. Engene kommer, - ser en lille Dreng komme forbi med en Madspand i Hånden ~~(eller ser den lille Tyr sidde og lege i Græsset)~~ og kalder ham ben til sig. Han giver ham et Brev til Lizzie, og Drengen, der får en god Drikkeskilling, erklærer sig villig til at besörge det. Löber bort. Headstone sniger sig nærmere, - skjuler sig bag et Buskads eller ligen. - i Nærheden af Engene.

384 Billede.

Ved Buskadset. Ganske kort Nærbillede af Headstone, der spændt afventer Begivenhedernes Gang.

385 Billede.

Ægteparret R. W.s Soveværelse. R. W. fuldender lydlöst sin Påklædning, da Bella stikker sit smilende Hoved ind. R. W. tysser, rystende af Angst, på hende og taber i sin Forfjamskelse Hårbøisten. Både han og Bella stivner. Mrs. Wilfer gör en Besægelse, men snorker så videre. – Fader og Datter lister skælvende ud.

386 Billede.

Foran R. W.s Villa. Fader og Datter snuger sig ud med hinanden i Hånden. – Da de er ude på Vejen, ånder de lettet op, og i sin Glæde over, at Flugten er forlöbet så godt, er Bella ved at kysse sin forvirrede Fader sönder og sammen. Så griber hun ham i Hånden og haler af med ham i strakt Galop.

387. Billede.

Ved Mölledammen – som 383. Drengen kommer löbende hen mod Eugene.

388. Billede.

Ved Buskadset. Headstone böjer sig fremefter og lytter anspændt.

389 Billede.

Nærbillede af Eugene og Drengen. Drengen siger i Titel: Klokken 6 ved Floden, – sæ hun!.. Eugene nikker og giver Drengen en extra Skilling.

390 Billede.

Ved Buskadset. Nærb. af Headstone, hvis Ansigt lyser af ubændigt Had og ren Mordlyst. – Han grunder, får så en Idé, der bringer et hæsligt Smil frem på hans Ansigt. – Han nikker langsomt: Ja, – sådan kan det göres!.. Bill. toner bort.

391 Billede

I en Park. Bella kommer löbende med den forpustede R. W. i Hånden. I Billedets

Forgrund standser de, – og Bella ser sig spejdende om. Pludselig opklares hendes Ansigt af et strålende Smil.

392 Billede.

Andet Sted i Parken. Rokesmith hilser smilende.

393 Billede.

I Parken. Bella vinker og kysser på Fingeren, og R. W. hilser let forvirret i forskellige Retninger. Han er ikke helt klar over, hvor Rokesmith befinder sig. – Hans Datter griber ham igen i Hånden og haler ham med sig over en Plæne, som egentlig ikke må betrædes.

394 Billede.

Andet Sted i Parken. Bella og R. W. hen til Rokesmith. Megen Gensynsglæde. – Alle 3 skynder sig så bort. John med Bella under Armen.

395 Billede

I en Landhandel. Ved Disken. Nærb. af Headstone, der nervøs og ilter ædsælger sig noget Tramstikkertøj, der fuldstændig ligner Riderhoods. – Han betaler, spøger, om han kan komme til at klæde sig om her. Kommis'en nikker.

396 Billede

Store Billede af Butikken. Headstone bliver vist ind i et Lagerrænlse, hvor han kan skifte Tøj. –

397 Billede

VED GREENWICH KIRKE. Ved Vaabenhuset. John med Bella under Armen og R.W. bagefter, overlykkelige alle tre, kommer gaaende. En gammel, invalid Sømand slutter sig uopfordret til Optoget. Han har to Træben. Alle forsvinder ind i Kirken.

398 Billede

I KIRKEN. VED ORGELET. En Haand stikker ind i Billedet og sætter en Stok i en Krog. Paa Stokken hænger en Hat. I Fugleperspektiv sees Vielsen.

399.

~~375nde~~ Billede.

VED ALTERET. Vielsen forrettes. Bellas Øjne er fulde af Taarer, da Præsten velsigner dem.

400. Billede.

Ved Slusehuset. Riderhood sidder foran Huset og damper på en Pibe, da Headstone, der til mindste Enkelthed er klædt på som Sluseroghterer, kommer frem med Ryggen til Apparatet. Riderhood ser mistroisk og meget overrasket paa ham. Hans Øjne glider undersøgende nedad hans Skikkelse. Idet han giver ham Haanden, og derved drejer ~~Promstikkeren~~ ham i Profil, siger han med en krampagtig Latter, Titel : „JEG VIL VÆRE FORBANDET, HVIS DE IKKE HAR EFTERLIGNET MIG." Headstone synes selv forbavset over Ligheden, og ~~spørger om han~~ siger noget om, at han - af visse Grunde - jo måtte gøre sig lidt ukendelig. -- Riderhood er noget skeptisk, men lader som ingenting, - og de to Mænd giver sig tie at snakke sammen.

401. Billede.

RESTAURATIONEN I GREENWICH. Titel : OG VED 6 TIDEN.... R.W., Bella og John sidder ved samme Bord, som Bella og R.W. sad ved under hin Udflugt. Bella sidder imellem dem. Hun kommer pludselig i Tanker om noget, som hun har glemt at fortælle dem. Hun brister i Latter og trækker et Brev frem, siger i Titel : „NU SKAL I SE KLADDEN TIL ET BREV, SOM JEG efterlod tie Moder!" ~~AFSENDTE INDEN VI TOG FRA LONDON.~~

De andre er meget spændte. Hun viser dem det, Titel : „KÆRE MOR! DU MAA IKKE BLIVE VRED, FORDI JEG HAR GIFTET MIG MED ROKESMITH, FOR HAN ER SAA LYKKELIG - OG DET ER JEG OGSAA. - SIG DET TIL FAR. DIN KÆRLIGE BELLA (P.S. - ROKESMITH.) John synes, det er mægtig morsomt, men R.W. taber Appetitten for en kortere Tid.

402 ~~377de~~. Billede.

VED FLODEN (Ved Vandlillierne) Aften. Eugene gaar ventende, da Lizzie kommer. Han hilser paa hende, let og utvungent, tager om hendes højre Haand og lægger den i sin venstre Arm. Hun finder sig i det, med nedslagne Øjne. Men da han vil kysse hende, tager hun roligt Haanden til sig, idet hun ser bebrejdende paa ham.

403 ~~378de~~ Billede.

BAG EN HØSTAK. Headstone spejdende. Han aander gispende, griber sig til Struben, som vilde han kvæle et Skrig. Han hugger Hovedet ned i Halmen for ikke at se mere.

404 ~~379de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF DE TO. Hun ser med Taarer i Øjnene paa ham, Titel : „ER DET IKKE GRUSOMT AF DEM, AT DE ER KOMMET?" Hans Smil forsvinder. Han ser alvorligt paa hende, søger at gribe hendes Haand. Hun undviger ham.

405.
~~380de~~ Billede.

VED FLODEN. De to gaar videre. Som en Skygge noget brøte, 21 sees Headstone snigende sig efter dem.

406.
~~381de~~ Billede.

I RESTAURATIONEN. De er ved Kaffen, og R. W. har fået drukket sig så meget Mod te, at han kan holde en Tale. ~~kommet til Dessertan, som Tjeneren bærer frem med stor Vigtighed.~~ I det samme kommer den forelskede Piccolo listende med en Orangeblomst i et Glas Vand. Det lykkes ham at faa den anbragt ved Siden af Bellas Kuvert, lige inden Tjenerens Haand fejer ham bort. Dybt fortvivlet forsvinder han. Bella stikker ~~hende~~ Blomsten ned ved sit Bælte og tager så en rørende Afsked med Faderen, der er klar over, at nu må han bryde op. - Han går, - har Tårer i Øjnene af Beragelse.

~~382de~~ 407 Billede.

VED FLODEN. De kommer, alvorlige. Lizzie siger i Titel : „JEG KAN JO ALDRIG BLIVE DERES HUSTRU, - OG JEG ØNSKER DØDEN, FREM FOR AT BLIVE DET, DE VIL HAVE MIG TIL." Hun ser i hans Øjne og kan ikke skjule, at hun er haabløst forelsket i ham. Det svimler for hende i dette Øjeblik, fordi hun helt fatter, at hun ikke kan undvære ham, og at hun maa, - og at hun dog lykkelig vilde være hans Elskerinde, og at hun dog ikke kan være det. Hun vakler, griber for sig, han tager hende i sine Arme og kysser hende blidt.

408
~~383de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF HEADSTONE. Han er sunket paa Knæ. Med Ansigtet vendt mod Himmelen skriger han lydløst sin Jammer ud. Hænderne krummer sig om den usynlige Strube. Han kvæler et Skrig med sine Hænder.

409
~~384de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF DE TO. Hun slaar Øjnene op og river sig løs. Hun rækker ham, med Taarerne piblende i Øjnene, sin Haand og siger, Titel : „LOV MIG, AT DE ALDRIG VIL SØGE MIG MERE!" Han giver hende Haanden, nikker, ikke helt troværdigt. Hun gaar med et sidste dvælende Blik, sorgfuldt og resigneret.

410
~~385de~~ Billede.

VED FLODEN. Headstone i Skjul i Forgrunden. Lizzie kommer langsom gaaende forbi, hulkende. Headstones Hjerte krymper sig i Sorg, Skinsyge og Raseri over at være vraget. Han følger hende med Øjnene, som et saaret Dyr, han er paa Spring til at rejse sig, gør det ikke, bekæmper sig, ser mod Eugene, der staar som en Silhouet ved Floden, sniger sig imod ham.

411 Billede.

Ved Mølledammen. Lizzie kommer langsomt gående. Hun standser sig med et Tag, og alle hendes mørkomme-lige* Tilkæmpede Ro forlader hende. Hun bryder i en hjerteskærende Gråd.

412. Billede.

Ved Floden. Landingssted med fortøjet Båd. Eugene standser og ser ned mod Floden. Dilende Fund. Han bemærker ikke, at Headstone kommer til Syne bag en Pilebusk,- med en brækket Aare i Hånden. Han lister sig ind bag på ham,- løfter Aaren til Slag.

413. Billede.

Ved Træet. Samme Kvt Kvb. af Lizzie, der pludselig farer sammen og lytter anspændt.

414. Billede.

Ved Mølledammen. Titel: Hun hørte en mærkelig Lyd. Det lignede Lyden af et Slag. --- Lizzie skynder bort,- tilbage i den Retning hun kom.

415. Billede.

VED FLODEN (Landingsstedet) Eugene kæmper halvt livløs med Head=stone. Han forsøger at trække ham ind til sig, da han besvimer. Hans Hænder fastholder Grebet i den andens Tøj, hans Hoved synker bagover. Headstone slænger ham i Floden. (Dette Billede event. fotograferet via Vandspejlet)

415.
~~390de~~ Billede.

VED FLODEN. Lizzie løber spejdende langs Floden.

416
~~391de~~ Billede.

UDENFOR ROKESMITHS HUS I GREENWICH. Titel : SAMTIDIG FØRTE ROKESMITH SIN LYKKELIGE BRUD IND I SIT NYE HJEM I GREENWICH. "En beskeden, men lys og livlig Bolig". Indgangsdøren staar aaben. I det udstrømmende Lys staar en lille Tjenestepige, sød og sirlig, overfyldt af Sløjfer og Baand, spejdende. Hendes Ansigt bliver aabent af Forbavselse og Beundring, da Rokesmith og Bella kommer ind i Billedet. De gaar ind.

417. Billede.
Dagslyskie. Tjenestepigen. Rokesmith og Bella med. Inderlig Glæde over Hjemmet.

~~392de~~ Billede.
418

VED FLODEN. (Landingsstedet) Lizzie kommer løbende, finder den blodstænkede Aare, ser Sporene af Kampen i Græsset, stirrer ud over Floden, løsner Baaden og ror hurtigt bort med Strømmen.

419.
~~393de~~ Billede.

VED BAADEN Hun ror kraftigt, spejdende forud. Hun skimter noget sort i Vandet, ror kraftigere til. (Maaske Titel foran dette Billede : - HENDES GAMLE HAANDTERING)

420.
~~394de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF BAADEN. Baaden glider sidelænds, som i Filmens allerførste Billede, hun sidder agterude og spejder. Pludselig viser et blegt Ansigt sig i Vandskorpen, hun griber fat i Haaret og trækker det op til sig. Med stor Færdighed slaar hun Fortøjningslinen om det, da dette er gjort, vender hun det liv-

løse Ansigt imod sig. Titel : -"DA GENLØD FLODEN OG DENS ØDE BREDDER AF HENDES SKRIG..."

421
~~395de~~ Billede.

VED SLUSEHUSET. Headstone kommer hurtigt gaaende, seende sig angst om i Mørket. Han kigger ind ad Vinduet, gaar hurtigt ind.

422
~~396de~~ Billede.

I SLUSEHUSET. Riderhood ser undersøgende paa ham, spørger med et underfundigt Grin, Titel : "TRAF DE HAM?" Headstone ryster paa Hovedet, farer lyttende sammen. Riderhood griner ondt.

423
~~397de~~ Billede.

VED FLODBREDDEN. Lizzie maser med Eugene, som hun har trukket paa Land og forbundet. Saa løfter hun ham op, anspændende alle sine Kræfter, og bærer ham bort i Mørket.

424
~~398de~~ Billede.

Dagligstuen HOS ROKESMITH. John og Bella har drukket The. Han rejser sig, ser hende dybt i Øjnene, bøjer sig over hende og bærer hende bort i Mørket.

425
~~399de~~ Billedet.

VED ET LILLE VÆRTSHUS. Lizzie kommer med sin Byrde, hun støder Døren op og tumler ind.

426
~~400de~~ Billede.

VÆRTSHUSET. Værtshusfolkene, som ser gode og skikkelige ud, springer op, da hun kommer ind. Værten løber til og griber Eugene, idet hun er ved at segne om. Værtinden hjælper hende hen til en Stol, mens Værten lægger Eugene paa en Sofa. Lizzie er ved at besvime, men et Glas Vin stammer hende op, hun vakler over til Eugene, griber hans Haandled, ser spændt paa Værten. Et Smil lyser paa hendes Ansigt, hun segner om. - Titel : ~~FOR~~ DET HJERTE HUN ELSKEDE - DET SLOG ENDNU.

2den Dels

~~21.~~

FJERDE AKT.

427.

~~Olde~~ Billede.

I SLUSEHUSET. Titel : NÆSTE DAG. ~~Tidlig~~ Morgensol. Døren staar aaben. Headstone ligger i urolig Søvn, da Riderhood kommer ind. Han ser lurende paa ham, tager en Skaal med Kødpostei ned af en Hylde, sætter den haardt paa Bordet, Headstone vaagner, ser sig forvildet om, kaster et Blik paa sit Tøj, springer op. En Tanke, der piner ham, farer igennem ham, hans Ansigt fortrækker sig. Riderhood siger, idet han undersøgende stirrer Headstone i Øjnene, Titel : NYHEDEN ER KOMMET NED AD FLODEN. _ VED DE, HVEM DER FANDT LIGET. Headstone søger at se forbavset ud. Riderhood ler ondt og siger, idet han peger paa ham, Titel : DET GORE LIZZIE HEXAM. Headstone tumler tilbage, bekæmper en Forfærdelse, der raaber ud af hans Ansigt. Han sætter sig tungt paa Stolen, mens Riderhood, stadig iagttagende ham, lægger to Knive paa Bordet.

428. Billede.

Eugenes bæulse. Et mørkt og Stille bæulse. Eugene ligger på Ryggen i Sengen, ~~ind~~svøbt ind i Bind og Bandager. Armene hviler, indsvøbt i Skinner, dødt langs Siderne af ham. – Lizzie sidder ved Siden af Sengen, – bleg og lidende, og iagttager Patienten med et Blik, der lyser af Kærlighed og Ømhed. – Den godlidende Værtinde kommer ind med Mad og Mælk på en Bakke, – men Lizzie vil intet ~~spøger~~ spise og spørger med hvidskende Stemme, – Titel: Kan Postrognen ikke snart være her?.. Jeg har sendt Bud efter Venner fra London!... Værtinden mener, at det neppe kan være længe, før den kommer.

429. Billede.

I SLUSEHUSET. Riderhood og Headstone sidder spisende af Posteien. Headstone spiser kun langsomt og uden Lyst. Nu og da hviler hans Blik dvælende og uroligt paa Riderhood, som hugger i sig. Med et grundende, stikkende Blik paa Riderhood, tager Headstone sin Kniv og skærer et Stykke Brød af paa en saa kejtet Maade, at Riderhood bemærker det og advarende strækker sin Haand ud, – for sent. I det samme skærer Headstone sig, med et smerteligt Udraab rejser han sig, knuger den anden Haand sammen om Saaret, ser sig om efter en Klud. Riderhood rejser sig og gaar hen til ham. Headstone synes at skulle besvime, griber for sig med den saarede Haand, og faar, inden Riderhood kan hindre det, fat i

hans Bluse, som bliver oversmurt med Blod.

430.
~~404de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF RIDERHOOD. Han ser paa Blusen og Blodpletterne. En Tanke slaar ned i ham. Han smiler snedigt.

431
~~405te~~ Billede.

SLUDEHUSET. Headstone finder en Klud, forbinder sig. Riderhood vedbliver at se paa ham. Headstone møder hans Blik. Begge undviger hinanden.

432. Billede.

Uden for Værtshuset. Postchaisen kommer korende. Lightwood og Jenny stiger ud og går ind.

433. Billede.

Eugenes Værelse. Lizzie lytter anspændt og drager et Befrielsens Suk, da Lightwood og Dukkesjersken kommer ind. Tavs og taknemmelig trykker hun de Ankommendes Hænder og kysser Jennys Pande. Så forklarer hun hvidskende Lightwood noget. Jenny går hen til Sengen.

434. Billede.

NÆRBILLEDE AF SENGEN. Hun bøjer sig over ham. Han slaar Øjnene op. Smiler stille, ganske svagt. Smilet bliver borte i et smerteligt Udtryk. Hans Øjne flakker. Lightwoods Hoved kommer ind i Billedet, Eugene siger anstrengt, Titel : ...IKKE - GØRE - - HEADSTONE - - FORTRÆD - - HENDES - - USKYLDIGE - - - RYGTE.

435. Billede.

ved Slusehuset. Headstone kommer ud, tager Afsked med Riderhood, som bliver stående - hånligt grinende. Såser han atter på Blodpletterne og nikker for sig selv.

436. Billede

Eugenes Værelse. Jenny rejser sig stille, og Lizzie indtager hendes Plads ved Sengen. Dukkesjersken tager Lightwoods Hånd og går med ham ud. - Lizzie ser efter dem og vender sig så mod den Syge.

437. Billede.

NÆRBILLEDE AF SENGEN. Eugene hvisker. Hun smiler et forklaret Smil gennem Taarer, kysser strejfende hans Læber, ser ham uendelig kærligt i Øjnene. Nikker langsomt. Hans Øjelaag falder til.

438
~~426de~~ Billede.

LILLE VÆRELSE. Jenny og Lightwood kommer ind. Hun trækker ham ~~n~~ ned til sig, hvisker, Titel :SAADAN ET MENNESKE, DER ER VED AT DØ, DET ER LIGESOM EN BLOMST, DER HELLER IKKE KAN TALE, - MEN ~~J~~ JEG FORSTAAR HAM. - HAN PINES, - FOR HAN VIL SIGE, AT.....Lightwood studser et Øjeblik, ser vantro paa hende, nikker grundende.

439. Billede.

Eugenes Værelse. Lizzie går stille ud af Værelset.

440. ~~428de~~ Billede.

LILLE VÆRELSE. Lizzie kommer ind. Taarerne strømmer ned ad hendes Kinder, men der er et lykkeligt Smil ved hendes Mund, da hun siger, Titel : JEG VILDE SAA GERNE SE BELLA TIL - VORT BRYLLUP. VIL DE - I DAG - MR. LIGHTWOOD..... Jenny stirrer paa hende, humper i to Spring hen til hende og kaster sig hulkende i hendes Arme.

441 Billede.

Floden bed en sivbeskyttet Bugt. Headstone kommer gående, standser, ser ud over Vandet, som frygtede han at se Eugenes døde Ansigt derude. (Evt. Ansigtet, der toner frem på Vandspejlet). Han ser ud, som blev han forfulgt... Givende efter for en pludselig Indskydelse, giver han sig til et krænge sit Tøj af sig.

442 Billede

Andet Sted ved Floden. Riderhood kommer hurtigt gående, - spejdende frem for sig. Hans Ansigt vidner om, at han er svært tilfreds.

443. Billede.

Venus' Butik. Titel: Boffins Næse skal på Slibestenen. --- Venus står og roder med nogle Præparater, da Boffin frygtsomt træder ind. Med en betænkelig Mine spørger han Venus, om han mener, at det skal gå for sig nu. Jo, det mener Venus da, men er iøvrigt meget tavs og indeslutet. Boffin tager sig til Næsen.

444. Billede.

VED FLODEN. I den sivbeskyttede Bugt bader Headstone. Han staar i Vand til Brystet og vasker sine Skuldre og Arme, mens han stadig holder skarpt Udkig.

445.
~~415de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF RIDERHOOD. Han kigger ud fra et Skjul. Der begynder at gry Forstaaelse i hans Ansigt, men han ser ikke blidere ud i den Anledning.

446. Billede.

Venus' Butik. Boffin har det meget dårligt. Han undersøger med alle Tegn på Vænmelse de forskellige Præparater. Døren går, og Silas kommer ind, helteagtigt. Han måler Boffin med et triumferende Blik, gengælder ikke hans ydmyge Hilsen, men trykker kammeratligt Venus' Hånd. Så slår han ud med Træbenet og siger med Hatten i Nakken, – Titel: De ved altså, hvilken Magt vi har over Dem!... Tag så Hatten af for Pokker!... Boffin tager Hatten af og ser bevilligt paa Silas, der starter et længere Foredrag.

447. Billede.

Ved Floden. Headstone iforer sig, stottende til alle Sider, sit Skolelærertøj – Så begynder han at ville Praustikkertøjet sammen.

448. Billede.

Nærb. af Riderhood, der interesseret er vidne til Headstones Manøvrer.

449. Billede

Ved Floden. Headstone fylder et Par store Sten i Bylten, som han har lavet af Tøjet, og kaster den ud i Floden. Han smiler veltilfreds med sin Snedighed.

450. Billede.

Nærb. af Riderhood, der griner hjerteligt og ondskabsfuldt.

451. Billede.

VENUS'BUTIK. Boffin har i Mellemtiden hørt et længere Foredrag af Silas og svarer fortvivlet, Titel: JEG GAAR IND PAA ALT - MEN JEG VILDE SAA FORFÆRDELIG GERNE FØRST SE, OM DOKUMENTET ER RIGTIGT. Silas nærer ingen venligere Følelser for ham, men svarer overbærende, at det kan han godt faa Lov til, og slæber straks Kassen fra Kaminen midt ud paa Gulvet til de to andres Forbavselse. – Han anbringer en Stol oven på Kassen og anviser den ulykkelige Boffin Plads paa Stolen. Han bestiger med bange Anelser Stolen, tør næsten ikke røre ved den. Med et Raab til Venus kaster Silas sig bagfra over Boffin og omklamrer ham med Vildskab. Venus ser forundret ud, forstaar saa Meningen, tager Testamentet frem med stor Hurtighed, holder det op for Boffin som møjsommelig staver sig gennem det. Han nikker fortvivlet, sønderknust og rallende. Silas slipper, da Venus har lagt Testamentet ned, og ser meget haanligt paa ham.

452
~~424de~~ Billede.

VED FLODEN. Headstones Skikkelse ses langt borte. Riderhood rejser sig og ser hoverende efter ham, - ser ud over Floden mod det Sted, hvor Bylten forsvandt. Saa siger han i Titel : SKULDE JEG LADE DIG LØBE - DENNE GANG - OG FISKE LIDT HER...Han nikker grundende, ser atter efter Skolelæreren og gaar hjemad.

453. ~~418de~~ Billede.

VENUS BUTIK. Boffin er fuldstændig tilintetgjort. Han staar skælvende foran Silas, som i Titel siger: SAA SNART DYNGERNE ER KØRT BORT, SAA DELER VI ALTSAA. Han gaar stønnende ind paa alt. Silas beder Venus om noget at drikke, og mens de klinker, lusker Boffin af.

454. ~~429de~~ Billede.

ROKESMITHS DAGLIGSTUE. Titel : VED AFTENSTID. Bella sidder og pusler med noget Broderi, da Pigen melder en Herre. Han føres ind. Hun hilser noget overrasket paa Lightwood, som fremsætter sit Ærinde. Bella lytter bestyrtet til hans Fortælling og kommer i stærk Bevægelse.

455. Billede.

UDENFOR HUSET. John kommer hurtigt gaaende. Der er langt mere Sikkerhed over ham, end vi før har set. ~~Han banker paa.~~

456. Billede.

Dagligstuen. Bella lytter, - Titel: Det må være min Mand! .. Løber ud.

~~431te~~ 457 Billede.

GANGEN. Pigen er ved at aabne Døren, da Bella kommer styrtende og skubber hende til Side. Hun aabner og kaster sig om Halsen paa ~~ham.~~ sin Mand. Hun fortæller, at Lightwood er inde i Stuen. Det giver et Sæt i John, han ser angst mod Døren. Hun bliver forbavset og vil trække ham med ind, men dette vil John ikke. Som en Forbryder lister han op ad Trappen til lste Sal og drager hende med sig. Hun forstaar intet af det hele.

458
~~432te~~ Billede.

DAGLIGSTUEN. Lightwood ser sig noget utaalmodigt om.

459.
~~433te~~ Billede.

VÆRELSE OVENPAA. Bella stirrer uforstaaende paa John. Han trækker hende ind. ind til sig og siger i Titel : : DU BLIVER NØDT TIL AT TAGE MED LIGHTWOOD ALENE, KÆRESTE BELLA. JEG K A N IKKE TAGE MED. Hun begriber det ikke, bliver halvangst, trænger ind paa ham. Han afslaar det alvorligt, kysser hende og siger at hun maa gaa ned. Hun gaar højst modvillig og desorienteret.

460. Billede.

Dagligstuen. ~~Lizzie~~ Bella ind, siger stammende og med et krampagtigt Smil; Titel: Min Mand kan desværre ikke tage med. – Han – han – er så – så opsvulmet – i – Hovedet – det er – bejret!.. Lightwood udtrykker sin Beklagelse og siger: Det lader til, at det aldrig skal forundes mig at se Deres Mand!... Så aftaler han og Bella, hvordan de skal komme ud til Lizzie.

461. Billede.

Værelset ovenpå. Nærb. af Rokesmith. Hans Ansigt er et Øjeblik alvorligt og bekymret, – men så kommer der en Trækning om hans Mund, og en Antydning af et Smil spiller om hans Læber. – Bill. toner bort. –

462. Billede

Hos Headstone. Udenfor. Headstone slæber sig udmattet hen til Døren. Han skælver af Nervositet og tøver med at åbne Døren.

463. Billede.

Headstones Stue. Spartansk udstyret Værelse. Simple Bogreoler, – en Globus m.m. – Charley sidder ved sit eget lille Bord, lytter, rejser sig, ser mørkt hen mod Døren og går så hen mod den.

464. Billede.

Udenfor. Headstone står stadig tøvende med Hånden på Dørhåndtaget, – da Døren åbnes, og Charley står foran ham med et truende Blik.

~~437te~~ 468. Billede.

HEADSTONES STUE. Charley kommer baglænds gaaende, Headstone efter ham. Headstone smiler et uhyggeligt Smil, strækker Haanden ud, Charley viger tilbage for ham, Titel : HAR DE HØRT, AT WRAYBURN ER DRÆBT?

~~438te~~ 469. Billede.

NÆRBILLEDE AF HEADSTONE. Han snapper efter Vejret, de blodskudte Øjne flakker, han nikker.

~~439te~~ 470. Billede.

NÆRBILLEDE AF CHARLEY. Overraskelse bliver til Angst, Angst til Smerte og Smerte til Had og Foragt, i hans Ansigt. Han siger i Titel : JEG VIL INTET VIDE. - SIG INTET - FOR JEG ANGIVER HVERT ORD, DE SIGER, TIL POLITIET.

~~440de~~ 471. Billede.

STUEN. Headstone synker sammen paa en Stol. Charley er bange for ham og holder sig i Nærheden af Døren.

~~441de~~ 472. Billede.

EUGENES VÆRELSE. Titel : ET - BRYLLUP. - Lightwood, Præsten og Bella kommer ind. Jenny og Lizzie er meget nervøse og forknytte. Lizzie, der har siddet ved Sengen, vender sig mod Bella, og hilser hende taknemmeligt. Lightwood bøjer sig over Eugene, der ligger som livløs, han siger til Præsten, at det haster. Præsten træffer hurtigt Forberedelser, hjulpet af Bella.

~~442de~~ 473. Billede.

HEADSTONES VÆRELSE. Charley tager en Bylt til sig, sætter sin Hat paa Hovedet, siger i Titel til Headstone, der har siddet med sænket Hoved, og nu rejser det, Titel : DE HAR ØDELAGT MIN FREMTID. - JEG VIL IKKE HAVE MERE MED DEM AT GØRE. Han gaar. Headstone ser tungt, ligesom sløvt mod Døren, saa rejser han sig, hæver sine Hænder mod Himlen og kaster sig ned paa Gulvet.

~~443de~~ 474. Billede.

EUGENES VÆRELSE. Præsten foretter Vielsen.

~~444de Billede.~~

47½ Billede.

HEADSTONES VÆRELSE. Han vrider sig i Had og Samvittighedsnag paa Gulvet. Blodet strømmer ud af hans Næse, han rejser Hovedet, bøjer det blodbesmurte Ansigt mod Himlen, hugger det mod Gulvet.

~~445de~~ 473 Billede.

EUGENES VÆRELSE. Præsten velsigner dem. Bella græder, men ~~den dybere~~ Jennys Ansigt er rent og næsten overjordisk forklaret. Hun stirrer opad, lyttende med et saligt Smil. Titel : INTET ORGEL PRÆLUDEREDE - MEN DOG HØRTE DUKKESYERSKEN TONER - SAA KLARE. Eugene ser paa Lizzie, usigelig ømt, han smiler trøt, som en der skal sove, saa siger han i Titel : LAD OS SE DAGEN, DER KOMMER, _ - VOR - BRYLLUPSDAG. Omhænget trækkes fra og den gryende Sol kaster sine Straaler ind til dem.

~~445de~~ 474 Billede.

NÆRBILLEDE AF DE TO. Lizzie stikker forsigtigt sin Arm ind under hans Hoved og løfter det op til sig. Taarer løber ned ad hans Kinder. Saa sænker hun det atter, saa at det hviler paa Puden, lægger sit Hoved ved Siden af. Billedet toner bort.

2'den Dels

Femte Akt.

475. Billede.

Soveværelse hos Rokesmith. Nærb. ved en lille Barneseng.

Titel: En Dag, - omtrent et Aar senere, - skete der skæbnessangre Begivenheder. - - - Bella, - der er i Overtøj, - knæler ned ved sin Førstefødtes Seng og kæler for den Lille. Hendes Ansigt stråler af Fred og Lykke.

476. Billede.

Soveværelset. Større Billede. Rokesmith, - der ligeledes er i Overtøj, - kommer ind ad Døren og bliver et Øjeblik stående og betragter ømt sin Hustru og sit Barn. - Så går han hen til Barnesengen og viser Bella et Brev, han lige har modtaget, og som er adresseret til hende. - Bella bryder det og læser det. - Det er fra Lizzie. - Efter at have vekslet nogle Ord går Mand og Hustru ud, - efterladende Barnet til Tigens Omsorg.

477. Billede.

HEADSTONES SKOLESTUE. ET ANSIGT FRA SLUSEN. - Han staar ved Tavlen, vender sig om imod den og begynder at skrive nogle Tal. Da bliver Børnene uopmærksomme, de vender sig fra Tavlen og ser mod Klassens modsatte Ende. ~~af Klassen~~. De ser baade humoristiske og skræmte ud. Der panoreres mod Døren. Riderhood glider ind i Billedet. Han staar ved Døren med en Bylt under Armen og hilser med et fnisende, spottende Smil. Headstone er ved at segne. En af Drengene springer til med en Stol. Drengene ser efter dette mistroisk paa Riderhood, som morer sig storartet. Han ~~gaar op~~ betyder spottende Headstone, at han skal fortsætte Undervisningen, hvad han da også skælvende gør.

478. ~~47de~~ Billede.

GADEHJØRNE. ~~Titel : ET AAR SENERE~~. John Rokesmith standser sammen med Bella uden for en Børnekonfektion og Legetøjsforretning. Bella faar Lyst til et eller andet. De er lige ved at gaa ind, da Lightwood kommer gaaende. Han hilser elskværdigt paa Bella, Rokesmith vender Hovedet, ser ham, begge studser. Lightwood ser haardt paa Rokesmith. Bella ser forundret fra den ene til den anden, urolig. John siger for at forklare Situationen til Bella, Titel : DA MR. LIGHTWOOD SAA MIG FØRSTE GANG, HED JEG JULIUS - HANDFORD. Bella ser meget forbavset paa John, der tegner sig en smerteblandet Mistro i Øjeblikket, i hendes Ansigt. Med synlig Uro følger hun Lightwoods Ansigt, da denne siger, Titel : DE VED SELV, SIR, AT DERES P A A F A L D E N D E OPFØRSEL GØR DEM MISTÆNKT. John nikker indrømmende, dog er hans Blik ganske skyldfrit, da han møder Bellas Øjne. Hun tager hans Arm og ser næsten bønligt paa Lightwood. John, der ser det, føler Situationens Ubehagelighed, hilser kort, men elskværdigt paa Lightwood og gaar. Lightwood staar noget overrumplet tilbage. Han ser et Øjeblik ud til at ville holde ham tilbage, gaar saa langsomt.

479. Billede.

Skolestuen. Riderhood gotter sig over Headstones Angst og Nervositet, og Drengene maaer sig ubehersket over deres forfjamskede Lærer. ~~Headstone~~ Riderhood går helt op mod Tavlen, - siger i Titel: Med Forlov, gode Herre, som lærer Ungdommen, hvad Ret er, - vil De skrive Deres Navn der! --- Han peger grinende mod Tavlen.

480. Billede.

NÆRBILLEDE AF TAVLEN. Headstone ser usikkert ud for sig og skriver med rystende Haand B r a d l e y H e a d s t o n e.

481 ~~450de~~ Billede.

SKOLESTUEN. Riderhood peger mod Tavlen, spørger, om de kan læse, hvad der staar. Alle Drengene strækker højre Pegefinger i Vejret og raaber i Kor, Bradley Headstone. - Han ser sig om med et Blik som et jaget Dyr. Riderhood finder det fortræffeligt, raaber i Titel : HURRA FOR BRADLEY HEADSTONE, Han dirigerer og tæller. Paa tre raaber alle Børnene Hurra. Headstone synker om paa sin Stol.

482. ~~451de~~ Billede.

HOS FLODPOLITIET. Inspektøren sidder ved sin Pult, da Lightwood kommer. Han kender ham ikke straks, men bliver stærkt interesseret, da Lightwood siger, at Rokesmith er identisk med Handford. Inspektøren skriver Adressen op og ser meget energisk ud.

483
~~452de~~ Billede.

SKOLESTUEN. Riderhood gaar op imod Headstone, holder Bylten frem. Headstone genkender Pramstikkertøjet. Han ser paa den grinende Riderhood, som om han kunde dræbe ham, indser saa, at han er afmægtig. Riderhood siger i Titel : JEG VIL GERNE SE EN VIS MAND, SOM HAR HAFT DETTE TØJ PAA, - OPPE VED SLUSEN M E G E T S N A R T. ~~R T.~~ Headstone ser dumpt og sløvt paa ham. Nikker.

484
~~453de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF TAVLEN. Headstone føler, at han er dødsens. Med et uendelig træt Ansigt vender han sig halvt om mod Tavlen, sletter langsomt sit Navn ud.

485
~~454de~~ Billede.

SKOLESTUEN. Riderhood gaar grinende ud. – Headstone betyder med en træt Beregelse, at de skal gå. -- De begynder at forsvinde.
Børnene....

486. Billede.

Dagligstuen hos Rokesmith. Mand og Hustru kommer ind i den temmelig mørke Stue, som kun oplyses af Kaminilden, og hvis største Partier ligger i Mørke... De går hen til Kaminen, og Bella søger at fange ~~hans~~ sin Mands Blik, som er roligt og trist, men skyldfrit. – Hun tager hans Hænder, drager ham ind til sig og siger i Titel: Jeg ved ikke, hvad det er, der nærmer sig – men jeg troer på Diggernem Alt!... Han kysser beræget hendes Pande og går så langsomt hen mod Vindiet. – Hun sætter sig ned i en af Kaminstolene

487. Billede.

Ved Vindiet. John kaster et ligegyldigt Blik ud ad Vindiet og farer så sammen. Han ser:

488 Billede.

Forhaven-set fra Vindiet. Et Glimt ses af „noget", der forsvinder. Nogle Buske beræges på en sådan Måde, at man får Indtryk af, at dette „noget" er mere end Een.

489. Billede.

Ved Vindiet. John bider sig i Læben og nikker tungt.

490. Billede.

Dagligstuen Han går langsomt hen til Kaminen. Bella ser på ham og siger så i Titel: Du sagde engang, at

JEG SKULDE VÆRE FORBEREDT PAA AT BLIVE SAT PAA PRØVE, - JEG VIL HAVE, AT DU SKAL VIDE, AT JEG ER FORBEREDT. Han lader sine Hænder glide ned ad hendes Kinder, gaar saa fra hende, et Skridt, siger Titel : JEG ER MISTÆNKT FOR MORDET PAA JOHN HARMON. Det giver et Sæt i hende, hun strækker ligesom afværgende Armene ud for sig, vil sige noget, lytter pludselig, angst, de ser begge bestyrtede mod et mørkt Hjørne af Stuen. En Tændstik rives af derovre, et Lys tændes, - Politiinspektørens haarde, mistroiske Ansigt sees i Lyset.

491
~~459~~de Billede.

NÆRBILLEDE AF Inspektøren ~~HAM~~. Han smiler et sammenknebent hoverende Smil, siger i Titel : UNDSKYLD, MR. HANDFORD, AT JEG TÆNDER LYS!

492
~~460de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF JOHN OF BELLA. Belyst af et flakkende Skær, som kommer dem nærmere, sees Bellas stigende Angst. Hun klynger sig ind til John, der siger i Titel : VIL DE ANHOLDE MIG? Inspektøren kommer ind i Billedet, stadig med Lyset i Haanden. Han nikker og siger, Titel : DET ER MIN PLIGT AT SIGE DEM, AT HVERT ORD, DE SIGER, VIL BLIVE BRUGT IMOD DEM. (Denne Titel kommer efter at Inspektøren med en Haandbevægelse har standset John i en Replik) Han løfter sin Haand for at lægge den paa Johns Skulder, Bella skriger, John griber roligt Inspektørens Hånd og undgår Anholdelsen. Han foreslår med et Blik på Bella, at de taler sammen under fire Øjne, og Inspektøren går modstræbende ind på det. - John vil føre Inspektøren ind ~~ver~~ i Sidesæulset men Bella betyder dem, at hun hellere vil gå. Hun går ind i Sovesæulset.

493 Billede.

Sovesæulset. Bella ind, kaster sig på Knæ ved Barnesengen og brister i Gråd.

494 Billede.

Skolestuen. Nærb. af Headstone, hvis Ansigt er fordrejet af Rædsel... Sveden perler frem på hans Pande, og han rokker stønnende frem og tilbage på Stolen

495. Billede.

Sovesæulset. Bella tager Barnet op og trykker det krampagtigt ind til sig.

496. Billede.

Dagligstuen. Rokesmith fortæller noget, som henrætter Politiinspektøren i den vildeste Forbavselse. Haustin ser på John, der er meget alvorlig, bister i Latter og kvæler den, da John kysser på ham. - Så tager de to Mand Afsked, - og John følger "Gæsten" ud.

497. Billede.

Soveværelset. Bella ligger Barnet i sin Arm, da John træder ind. Der er Tårer i hendes Øjne, da hun vender sig om og ser John komme. Hun lægger sig hilsende ind til ham, John strøger hende blidt over Håret og siger i Titel: Alt skal nok blive godt... Men dertil Pung, vi må gøre... vi må tage til London med det samme... Hvad vi skal der efter, skal Himlene nok vide!... Bella nikker tillidsfuldt, og John kysser Tårerne bort af hendes Øjne.

498. Billede.

VENUS' BUTIK. Titel : DE SAMMENSVORNE. Venus er blevet klippet og ser helt menneskelig ud. Han er bleven lidt fed og virker ret tilfreds med sig selv. Silas kommer, han gør et træt og nervøst Indtryk. Han ser arrigt paa Venus og siger i Titel : JEG HAR IKKE SOVET DEN SIDSTE MAANED, FOR AT PASSE PAA, AT DER IKKE BLEV SNYDT, MENS DYNGERNE BLEV KØRT VÆK, - MEN DE HAR HAFT DET GODT - DE ER BLEVEN KLIPPET - OG DE ER BLEVEN F E D. Venus nikker imødekommende og føler sig veltilfreds paa Kinderne, - jo han er skam bleven fed. Silas ser ondt paa ham.

499. Billede.

Fraa Rokesmiths Hus. En Vogn holder. Rokesmith og Bella kommer ud fra Huset, - kører bort.

500. Billede.

VENUS' BUTIK. Silas siger i Titel : DET SIDSTE LES BLEV KØRT BORT FOR EN TIME SIDEN og SKAL ~~VI LADE~~ BOFFIN PUNGE UD! ~~MOOREN~~. Venus finder Ideen udmærket. Aftalen besegles ved et Glas.

501. Billede.

Ved Floden. Skuespilleret ligger noget borte. Titel: Headstone går sin Skabne i Møde --- Der er Sne på Jorden, og tynde Isstykker driver ned ad Floden. I Skuespilleret skimter man Lys. --- Headstone kommer langsomt gående, stirrer mod Lyset

og ser sig tilbage med et længselsfuldt Blik. – Der er i dette Øjeblik noget næsten smukt over ham. Han ser ud over Floden, – og da toner frem i den mørke Luft Drengene, der råber Hurra for ham. (I Visionen ses Drengene fra hans Plads i Klassen)... Han sænker Hovedet som under et Slag – og går så – med sammenbidte Tænder – langsomt videre.

502. Billede.

Uden for Boffins Hus. Vognen kører op, John springer ud og hjælper Bella.

503. Billede

Ved Vogndøren. Bella ser på Huset, på Omgivelserne og på John, som troede hun, at hun drømte... Hun stammer: Men det... det er jo Boffins!... John, hvis Ansigt er forunderligt lykkeligt, – spændt og alvorligt på en Gang, nikker stille og drager Bella blidt ned fra Vogntrinet..

504. Billede.

Uden for Boffins Hus. Døren åbner sig, uden at nogen ses, og Bella, der gribes af Angst, prøver at slide sig løs fra John. Men han fører hende blidt og dog bestemt hen mod Døren, i hvilken en Tjener kommer frem. Tjeneren bukker med en Mine, som om han længe havde ventet de ~~An~~kommende. Bella forvirres og går ind, idet hun ser bønligt på sin Mand.

505. Billede.

VESTIBULEN. Da de kommer ind, sender Bella atter John et bedende Blik. Han lader, som han ikke ser det. Halvt søvngængerisk lader hun Tjeneren hjælpe sig af med Tøjet. Hendes Blik glider forundret rundt og opfatter svimmelt, at Vestibulen er smagfuldt pyntet med Blomster i stilfulde Vaser. Hjælpeløs som en fangen Fugl lader hun sig føre op af Trappen.

506.
~~[illegible]~~ Billede.

BOFFINS STUE. Mr. og Mrs. Boffin ser med et straalende Smil mod John og Bella, der kommer ind. Mrs. Boffin løber hende i Møde. Bella tager sig til Øjnene, det hele er som en Drøm, hun kaster sig saa ind til Mrs. Boffin, skjulende sit Ansigt og sin Bevægelse. Hun kaster et skræmt Blik til Mr. Boffin, men al hans Gnavenhed og lurende Mistro er borte. Han er atter den gamle, brave Mand, – og da hun har taget tilstrækkelig Kending af hans Ansigt,

og da han breder Armene ud med et lykkeligt Smil, kaster hun sig ind til ham, hulkende af Glæde. John er et stumt, men lykkeligt Vidne til Forsoningen og bliver Bellas næste Offer for Omfavnelser, Taarer og Kys. Derefter placere Mrs. Boffin sig og Bella paa Ottomanen, og her faar den gamle Dame et lykkeligt Anfald af Latter, der istemmes af Boffin. Bella ser paa dem, desorienteret. Boffin betyder sin Kone, at hun skal begynde med Afsløringerne. Sloopy er også til Stede og henflyder - under de følgende Scener - i et Hav af Tåner af lutter Rørelse.

507 ~~477de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF MRS. BOFFIN OG BELLA. ~~Hun~~ Mrs. Boffin aander dybt, tager Bellas Haand og peger mod John, Titel : SIG MIG, KÆRE BELLA, HVEM ER HAN? - Bella ser hen mod sin Mand

508. ~~478de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF JOHN. I et Glimt ses John i stærk Spænding.

509 ~~479de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF DE TO. Bella svarer forvirret, at det er Rokesmith. Mrs. Boffin ryster på Hovedet, og Bella siger da, mere forvirret, at det er Handford. Mrs. Boffin ryster atter paa Hovedet, denne Gang lidt forundret og med et hurtigt Sideblik til de andre. Da opgiver Bella Ævred. Mrs. Boffin tager begge hendes Hænder mellem sine og bankende sagte med dem, siger hun i Titel: Det er... John Harmon!... Det giver et Ryk i Bella, - og Mrs. Boffin fortsætter: Jeg opdagede, hvem han var, - den Aften, han havde friet til en vis, ung Dame---- Billedet toner over i

510. Billede

Rokesmiths Værelse, - i hvis Dør Mrs. Boffin kommer til Syne. Hun betragter den sammensunkne John. (Bill. 263 i 5 Akt I Del) Billedet toner over i:

511. Billede.

Nærbilledet af Mrs. Boffin og Bella. Mrs. Boffin siger i Titel: Alt for mange Gange havde jeg set et staktels Barn, - den lille John Harmon, - sidde netop således - ene og forladt--- Bill. toner over i:

512. Billede.

Værelse i Lövhytten. Ved Kaminilden sidder den lille, 12-årige John i samme Stilling som i 510. Mrs. Boffin (ca. 20 Aar yngre end nu) kommer stille ind. (Det bør være en Situation af det ~~sav~~ Billede, som Mr. Boffin fortalte Lightwood i 1ste Dels II. Akt). (59. Billede) - Bill. toner over i:

513. Billede.

Boffins Stue. Bella rejser sig stirrer på John. Så går hun forunderligt langsomt over til ham. Det er som vilde hun synke paa Knæ for ham. Hun er en Besvimelse nær, han lægger sin Arm om hendes Liv. Bevægelsen løber af med Mrs. Boffin, hun lister over til sin Mand, og klyngende sig ind til ham græder hun stille af Lykke. Boffin ser paa de to, ser paa sin Kone, han forsøger at smile mandfolkeagtigt over hendes Graad, men Taarerne triller ham ned ad Kinderne. John trykker et dvælende Kys paa Bellas Læber. - Bella beder ham fortælle alt, - og John begynder sit Skriftemaal.

514. Billede

Foran Indgangen til Slusehuset. Headstone kommer taklende, - ånder tungt og åbner så langsomt Døren.

515 Billede.

I SLUSEHUSET. Ilden flammer i Kaminen og et Lys er tændt. Riderhood sidder med Fødderne mod Kamingærdet. Døren gaar op, og Headstone kommer ind. Riderhood nikker tvært og slaar sin Pibe ud. Headstone tager Overtøjet af sig og sætter sig, seende vedvarende paa ham. Da Riderhood ikke gør Tegn til at ville sige noget, men blot med ond Drilagtighed stopper sin Pibe, siger Headstone; Titel : HVAD VIL DE MIG? Riderhood slaar en hæs latter op, rejser sig.

516.

~~470de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF RIDERHOOD. Titel : DE KUNDE HA FLÆKKET WRAYBURN, HVA' KOM DET MIG VED, - MEN DE EFTERLIGNEDE MINE KLÆER - OG DE SPRØJTEDE BLOD PAA MIG, DE LUMSKE SATAN. - JEG SKULDE HA SKYLDEN. Han ser vildt forbitret og hævngerrigt paa Headstone.

517.

~~471de~~ Billede.

I SLUSEHUSET. Headstone ved intet at sige. Han er sunket sammen. Riderhood gaar hen imod ham med knyttede Hænder, han aabner dem, som ventede han at faa dem fyldt med Guld. Han lukker dem sammen, slaar dem mod sit Bryst, siger i Titel : DIN SIDSTE HVID VIL JEG HA. - Headstone ser sit Livs Forlis. Han rejser sig svimmelt, det ser ud, som om et Krampeanfald nærmede sig.

518.

~~472de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF HEADSTONE. I vild Fortvivlelse skriger han i sit sidste Selvforsvar, Titel : JEG EJER INTET. - INTET.

519.

~~473de~~ Billede.

SLUSEHUSET. Riderhood ler igen. "Jeg slipper dig ikke", hvæser han og ~~skogrer~~ ler djævelsk. - Headstone skjuler gysende ansigtet bag sine Hænder.

520. Billede.

Boffins Stue. John slutter sit Skriftemål, giver eventuelt – i Titel – et Motiv til sin Handling... Boffins rykker helt hen til de to Unge, og gamle Mr. Boffin lægger Bellas Hånd ovenpå sin, Johns ovenpå hendes, sin Rones ovenpå Johns o.s.v., og Mrs. Boffin siger til Bella, – i Titel: Og Boffin måtte jo spille Guier, for at Rö kunde indse, hvor stygt det er kun at tænke på Penge!.. Bella ser forundret på Boffin, forstår så hele Komedien og slår skamfuld Øjnene ned. Boffin nikker langsomt og siger så i Titel: Morsomt var det ikke at skilles fra jer på den Måde... Men den gamle Dame og mig var dog med til jeres Bryllup!... Bill. toner over i:

521. Bill.

Stort Billede i Nærheden af Orgelet i Greenwich Kirke. Mr. og Mrs. Boffin kommer, – søger for at holde sig skjult. De ~~er~~ skotter ned i Kirken og er ved at falde hinanden om Halsen af Rørelse over det, der skal foregå. Boffin anbringer Hatten på Stokken.

522. Billede.

Ved Orgelet. Hånden, der sætter ~~Hatten~~ Stokken med Hatten fra sig. (~~Samme~~ Billede ~~som~~ 398 i 2den Dels III Akt) – Bill. toner over i

523. Billede.

Boffins Stue. Alle fire er lige rørte.

524. Billede.

Vestibulen hos Boffins. Titel: John havde søiget for alt... Tjeneren åbner Jderdøren for Bellas beslöjfede Pige, der bærer en Bylt i ~~sam~~ sine Arme... Bylten viser sig at være Barnet i finéste Puds.. Tjeneren viser Pigen op ad Trappen.

525. Billede.

Boffins Stue. Pigen ind med Barnet. – Bella skriger af glæde, löber imod hende og tager det. Der er ingen Grænse for Boffinernes Beundring.

526. Billede.

I Slüsehüset. Situationen den samme som i Bill. 519. – Headstone löfter Hovedet, ser på Riderhood og farer gysende sammen.. Langsomt rejser han sig og vil gå, – men Slüseroghteren rejser sig også og griber efter sin Tjækkert og siger med et hånligt Smil: Jeg sagde Dig det jo... Jeg slipper Dig ikke!... Den mest håblöse Fortvivlelse lyser Headstone üd af Ansigtet, og han stötter sig tüngt mod Væggen... Riderhood renser roligt sin Pibe üd...

527. Billede.

Foran Boffins Hus. Silas og Venus kommer marcherende. ~~Ven~~ Silas er ühyre kæpköj og siger til Venus: Nu holder Du altså Grene stive!.. Hüsk, det bliver vort store Küp!... Venus nikker, – og de to „Sammensvorne" går så ind.

528. Billede.

Boffins Stue. De gamle Boffins leger med Barnet og er selv blevet som Börn på ny. Idyllen afbrydes ved, at Tjeneren kommer ind og melder Silas og Venus. – Efter et Gjeblikks Betænkning, lader Boffin de Tilstedeværende forsvinde indi Sideværelset eller skjüle sig bag Portierer og Gardiner, – og de „Sammensvorne" holder så deres Indtog. Silas giver den let forblöffede Tjener Ordre til at

Forsvinde, og plasker sig ned i en Stol ved Skrivebordet, med Hatten paa. Venus bliver høfligt staaende med Hatten i Haanden, ironisk smilende. John Harmon kommer ind. Han river Hatten af Hovedet paa Wegg og kaster den ud af Vinduet. Silas ser overrasket og rasende paa ham, siger i Titel : DE ER HER ENDNU, SKØNDT JEG BEFALEDE, AT DE SKULDE AFSKEDIGES. - DET SKAL VI TALE NÆRMERE OM

529. Billede.

Ved Dören. Sloopy kommer grinende ind.

530
~~492de~~ Billede.

STUEN. Silas opdager ham, siger rasende, Titel : VIL DE ØJEBLIKKELIG LADE DE TO FORBRYDERE PAKKE SIG UD AF STUEN. Boffin ryster godmodigt paa Hovedet. Silas Holdning bliver truende. Han vender sig til Venus og beder ham om Testamentet. – Mrs. Boffin, Bella g Barnet ind.

531.
~~493de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF VENUS. Han trækker Testamentet op og giver Silas det, idet han siger med et nærsynet, giftigt Smil, Titel : DE ER DOG EN KOSTELIG GAMMEL KÆLTRING.

532.
~~494de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF SILAS. Han studser, ser raadvild paa Venus.

533.
~~495de~~ Billede.

STUEN. Venus forklarer ham smilende, at han forlængst har afsløret Sammensværgelsen for Boffin. Silas Uro forsvinder pludselig. Han ser paa Testamentet, derefter haanligt og indbildsk paa de øvrige. John gaar tæt hen til ham, siger, Titel : JEG ER JOHN HARMON Det giver atter et Sæt i Silas, men atter tænker hans snedige Hjerne lynsnart. Han trykker Testamentet ind til sig.

534.
~~496de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF JOHN OG SILAS. SILAS siger, Titel : HVIS DET IKKE ER LØGN, AT DE ER JOHN HARMON, SAA SKULDE DE KØBE DETTE HERSENS TESTAMENTE, ELLERS GAAR DET HELE TIL KRONEN. John ser foragteligt paa ham, siger i Titel : GENEVERFLASKEN INDEHOLDT DET S I D S T E AF DE MANGE TESTAMENTER, MIN ULYKKELIGE FAR OPRETTEDE - OG DET OVERDROG A L T TIL MR. BOFFIN, DERES OG MIN ÆDLE VELGØRER. Silas ser grundende paa sit Testamente, vil til at lukke det op, da han pludselig gribes i Frakkekraven og dunkes mod Væggen.

535.
~~497de~~ Billede.

STUEN. John giver ham et Dunk for hvert Skældsord. Boffin synes, det er Synd, men John har ingen Medlidenhed. Paa Grund af Silas' Skrig holder han op, Sloopy tager ham, paa et Vink af John paa Ryggen og bærer ham ud, midt i en Forsvarstale.

536. Billede.

Uden for Hvist Tjeneren åbner gunende Døren for Sloopy, der bærer den ~~gunende~~ sprællende Silas på Ryggen. Sloopy, der opdager, at der holder en Skraldetogn på den anden Side af Gaden, giver Tjeneren et Vink om at følge sig.

537. Billede.

Boffins Stue. De Tilstedeværende går ten til Vinduet, – ser:

538. Billede.

Ved Skraldevognen. (Bill. taget ypse fra) I Forening hælder Sloopy og Tjeneren Silas op i Vognen.

539. Billede.

Boffins Stue. Man vender sig leende-bort fra Vinduet. Venus tager Afsked, – glad og taknemmelig, siger til Boffin i Titel: Jeg er så ulykkelig forelsket, – men nu kan jeg med hende – Tusind Tak!.. Og han trækker sig bukkende tilbage ... Sloopy kommer forpustet ind og hyldes som en Helt.

540. Billede.

Uden for Slusehuset. Headstone kommer ud af den aabne Dør, iført sit Overtøj. Han gaar sløvt frem, uden at lukke Døren efter sig. Riderhood kommer hastigt efter ham, trækkende Pjækkert paa i Farten. Han laaser ilsomt, og skynder sig efter ham.

541. ~~489de~~ Billede.

VED SLUSEN. Headstone kommer, bliver staaende, stirrende sløvt ned i Vandet. Han ser ud som en Mand, der har taget en fortvivlet Beslutning. Riderhood kommer til, siger i Titel : DET NYTTER DIG IKKE NOGET. - ~~JEG SLIPPER DIG IKKE. - JEG SLIPPER DIG ALDRIg~~ Headstone drejer Hovedet om og ser paa ham. Der kommer en Antydning af et overbærende Smil frem i hans Ansigt. Det slukkes, han aander dybt og gaar tavs ud paa den smalle Slusebro. Riderhood gaar efter. Midt paa Broen vender Headstone sig pludselig, Riderhood vil gaa et Skridt tilbage, men Headstone slaar Armene om ham. Riderhood famler efter sin Kniv. Slip, hvæser han. Headstone skriger med et djævelsk Smil, idet han presser sit Hoved ind under hans Hage, Titel : JEG SLIPPER DIG IKKE. - JEG SLIPPER DIG ALDRIG. Riderhood kæmper som en Vanvittig for at holde Balancen, han glider baglænds over og styrter ud med Headstone over sig. De gaar til Bunds i Isvandet, der spores paa Overfladen , en kort Kamp under Vandet, - saa bliver alt stille.

542. Billede.

Boffins Stue. Titel: Nogen Tid senere samlede John Harmon forskellige Mennesker hos Boffins-- Wilferne er lige kommen. Mr. og Mrs. Boffin forsøger at underholde Mrs. Wilfer, der står midt på

Gulvet som en Indianerhövding, der ikke vil lade sig imponere af noget som helst. Hendes Ansigt er stivnet og ~~ndtrykslöst~~ (Bethoven-Maske) Törklædet er strammet under hendes Hals, og Fingrene ~~er~~ stritter i Handskerne. R. W. tripper rundt, – ör af Lykke og tör ikke rore ved noget som helst. Lavy går rundt og viser sin Kæreste Herlighederne og forklarer ham ganske overflödigt, hvad hver enkelt Ting hedder. Rokesmith og Bella kommer ind. Den unge Hustru har Barnet på Armen og rækker det tie R. W., der tager det ikke forsigtigt og bærer det hen tie sin Kone. Hun ser på det, – dödeligt fornærmet over Bellas Usædelighed. Barnet stikker i et Vræl af den anden Verden, da det ser hende. Titel: Selv Barnet synes ikke om Damen. --- Bella tager den Lille og tysser på den. Rokesmith vinker Bella hen tie vindiret, ved hvilket han har stået.

543. Billede.

Uden for Huset. Bill. taget oppe fra. – Lightwood, Eugene og Lizzie stiger ud af en Vogn. Eugene er noget stag, og tværs over hans Ansigt löber et stort Ar.

544. Billede.

Boffins Stue. Bella overgiver Barnet i Mrs. Boffins Arme, – og hun og Rokesmith stynder sig ud.

545. Billede.

Vestibulen. Tjeneren har hjulpet de sidst Ankomne af med Overtöjet, da Bella og hendes Hand kommer ved. Rörende Gensynsglæde. – Alle op.

546. Billede.

Boffins Stue. De 5 ind. Præsentation. Mrs. Wilfer er meget lidt nådig. Bella tager Barnet, som berundres. John går hen tie hende.

547. Billede.

NÆRBILLEDE AF DE FEM. Lizzie og Bella i Midten. Eugene og John paa de respektive Fløje. De mødes i et Blik paa det lille Barn. Et lykkeligt Blik.

548.
~~503de~~ Billede.

NÆRBILLEDE AF MRS. OG MR. BOFFIN og Sloopy. ~~Han~~ Mrs. siger, idet han lægger Armen om hendes Skulder, Titel : - SER DET IKKE UD, SOM OM GAMLE HARMONS PENGE - ~~ER~~ altigevel KOMMET TIL VELSIGNELSE. Hun nikker. Han kysser hende stille. ~~Billedet toner bort.~~ Sloopy, der står bag ved dem, tuder af Rörelse. – Bill toner bort.

822.

Vor fælles Ven.

Films-Bearbejdelse af Charles Dickens Bog.

Hovedpersonerne:

John Harmon (alias: John Rokesmith og Julius Handford)

Mr. Boffin, tidligere Tyende hos John Harmons Fader.

Mrs. Boffin, hans Hustru.

Reginald Wilfer, Kontorist, kaldet R.W.

Mrs. Wilfer, hans Hustru.

Bella)
) Deres Døtre.
Lavinia)

George Sampson, Lavinias Kæreste.

Silas Wegg, Vise- og Gadesælger.

Mr. Venus, Anatomiker, hans Ven.

Mortimer Lightwood, Sagfører.

Eugene Wrayburn, Sagfører, hans Ven og Konturbernal.

Hexam Gaffer, Flodgast.

Lizzie)
) hans Børn
Charley)

Roger Riderhood, Flodgast.

Pleasant, hans Datter.

Jenny Wren, Dukkesyerske.

Mr. "Dukker", hendes Fader.

Betty Higden, en fattig Kone.

Sloopy, hendes Plejesøn.

Bradley Headstone, Skolelærer.

Miss Abbey Potterson, Værtinde i "De seks lystige Sjovere"
Inspektøren ved Flodpolitiet, Bob, Opvarter i "De seks lystige Sjovere", Præsten Frank Milvey, Kaptajn Joyce, Stamgæst i "Sjoverne". Mr. og Mrs. Finering og deres Selskab m.m.

Handlingen foregaar i og ved London
omkring Aaret 1864.

1. Paa Themsen.

Efteraarsaften. Titel: Gaffer Hexam arbejder i Flodfaget.

Paakl.

Pers. Rekv.

I en lille, ret snævset og medtaget Baad, som driver sidelænds langs Strømmen, sidder agterude Gaffer, ved Aarerne hans Datter Lizzie. - Der er intet andet i Baaden end en rusten Baadshage og en opskudt Tovende, som Gaffer har lagt om Halsen. Lizzie er en mørkladen,ung Pige paa ca. 18 Aar. Hun ror og skodder afvekslende med Aarerne,idet hun lystrer de Ordrer,hun modtager af Gaffer,og som gives med Hovednik. Selv sidder han med de slappe Rorliner i Hænderne og lader med spændt Opmærksomhed sit granskende Blik glide henover Flodens krusede,hvirvlende Overflade. Den nedgaaende Sol kaster sit rødlige Skær over hans halvvilde Ansigt. Haaret er busket og tjavset,Armene er blottede til Albuerne. Brystet er bart, Skjorten er krænget tilbage, og Halsen er delvis dækket af et Halstørklæde,der er bundet i en løs Knude. Hans øvrige Klædningsstykker er mudderfærvede.

1a. Ved Floden. Titel: Charley Hexam. Nærbillede. Han ser ud over Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

2. Nærbillede af Baaden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gaffer faar Øje paa noget i Vandet, som er usynligt for Tilskueren. Hans Blik bliver graadigt,han strammer Rorlinerne og drejer derved Baaden,bøjer sig udover og jager Hænder og Arme i Vandet til Albuerne. Han tumler med dette "Noget", vender det og drejer det,slaar Tovet om det og gør det fast. Lizzie har gysende vendt sit Hoved bort og dækket sit Ansigt med en Hætte, som findes paa hendes Kappe . Gaffer drejer sig mod hende og viser hende

grinende nogle Sølvmønter. Han opdager først nu,at hun har dækket sit Ansigt,han kommonderer hende til at slaa Hætten ned, hun gør det modvilligt,skotter gysende mod Floden.

3. Nærbillede af Gaffer.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ser iagttagende paa hende, siger i Titel: Jeg tror næsten, at du hader Floden, Lizzie. - Som om den ikke var din Fars Næringsvej - som om den ikke er Mad og Drikke for dig. Han drejer Hovedet agterud, seende mod Vandet, opdager noget. Stikker Haanden ned i Vandet,trækker den op med nogle Visitkort, som vises, Titel: John Harmon

4. Nærbillede af Gaffers Datter.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun ser mod ham, raadvild og gysende. Et Øjeblik synes hun at skulle besvime. Saa gør hun sig stærk og bider Læberne sammen.

5. Under en Brobue. Titel: Roger Riderhood

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ses som Silhouet mod den svagt oplyste Flade. Konturerne af ham smelter sammen med Slagskyggerne. Han rejser sig og spejder ud paa Floden,skyder Baaden ud i Lyset og ror bort i Retning af Spejden.

6. Paa Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et Sted,hvor den halve Del af Feltet ligger i dyb Slagskygge. Gaffers Baad kommer glidende. Ud af Mørket kommer Riderhoods Baad til Syne. Han lægger bi ved Gaffers Baad, slaar med Aaren et let Slag paa den spændte Bugserline, og siger:Titel: I har igen haft Lykken med jer, Kammerat. Gaffer slaar til hans Aare

med sin Bødshøge og svarer i Titel: Siden I tiltales for at have plyndret et levende Menneske,er jeg ikke jeres Kammerat. Efter et Par kraftige og fra begge Sider truende Replikker ror hver til sin Side.

7. En parvenuagtig monteret Spisesal. Titel: Senere samme Aften fortalte Sagfører Mortimer Lightwood om en mærkelig Sag, han havde.

Paakl.

Pers. Rekv.

Billedet begynder med Nærbillede af Lightwood. Der køres tilbage, og det Finering'ske Selskab afdækkes. Paa højre Side af Mortimer sidder Lady Tippins, ved Siden af hende Eugene,lad og indolent,og den eneste af Selskabet,som ikke med spændt Opmærksomhed følger Mortimers Fortælling,der forøvrigt fortælles paa en indolent Maade. Husets melankolske Tjener,der har et blidt Udtryk af Foragt,lytter et Øjeblik til Mortimers Ord,gaar saa hastigt ud (idet han hører Entreklokken ringe) Mortimer siger i Titel:...Denne Gnier Hed Harmon, han havde tjent en Formue ved Dagrenovation, - og han døde for et Aar siden, - ene, fordi han havde kastet sine nærmeste Slægtninge paa Døren...

8. Ved Hoveddøren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tjeneren aabner for Charley Hexam, som har en Seddel i Haanden. Efter at have mønstret ham og læst Seddelen følger han Charley ind.

8a. Bibliothek.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tjeneren fører Charley ind.

9. Nærbillede af Mortimer.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han fortsætter, efter at have tømt sit Glas, Titel: Da Harmon havde smidt sin Datter ud, fordi hun ikke vilde gifte sig efter hans Hoved, kom Turen til den 14 aarige Søn, som drog til Søs - Mens Datteren foretrak at dø af Sorg og Savn.... Tjeneren kommer ind med Brevet paa en Bakke, som han sætter foran Mortimer. Han gør dette paa en saadan Maade, at hele Selskabet bemærker det,undtagen Mortimer,som langsomt fylder sit Glas,drikker og fortsætter, Titel:Sønnen er indsat som Universalarving.- paa den Betingelse, at han gifter sig med en nærmere angiven Dame, som var 4 Aar, da Testamentet blev skrevet...gør han ikke det,saa arver Harmons gamle Tjener, Mr. Boffin det hele. Miss Tippins finder,ligesom de andre,at det er en højst interessant Affære.

10. Biblioteket.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley er utaalmodig. Han søger at tilbringe Tiden med Undersøgelser af Stuens Mærkværdigheder. Navnlig Bøger interesserer ham.

11. Selskabet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mortimer fortsætter, uanfægtet af den melankolske og let forargede Tjeners Gebærder. Titel: Det lykkedes mig at opspore Sønnen i Amerika. Han er 28 Aar og ventes hjem i disse Dage.... Tjeneren træger Mod til sig, gør Mortimer opmærksom paa Brevet, han aabner det ligegyldigt, bliver forbavset uden dog at tabe Ligevægten, siger i Titel: Slutningen paa Historien kommer gan=

ske ualmindelig heldigt - John Harmon, Arvingen, er druknet. Der bliver almindelig Opstandelse, alle rejser sig. Mortimer kaster et Blik paa Eugene, idet han gaar forbi, denne rejser sig trevent, gaar efter ham.

12. Biblioteket.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mortimer kommer, ser skeptisk paa den alt andet end velklædte Dreng. Efter et Par Replikker svarer Drengen i Titel: Min Far Gaffer Hexam, fandt Liget.

13. Ved Døren. Harb. af Eugene.

Titel: Eugene Wrayburn.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ser mod Mortimer, smiler sarkastisk ved at se ham i Samtale med den pjaltede Dreng, i disse Omgivelser. Gaar ud af Billedet.

14. Biblioteket.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene kommer slentrende henimod de to. Ret umotiveret tager han Drengen under Hagen paa en temmelig haardhændet Maade. Charley vrider sig fri noget mut og hidsig. Eugene smiler trat i Anledning af Drengens usympatiske Blik. Han foreslaar, at han

tager med paa Ekspeditionen til Floden,og da Mortimer gerne vil have Følgeskab,følges de tre ud. Charley holder sig klods paa Mortimer, saa at Eugene kommer til at gaa sidst.

14a. I Løvhytten. Titel: Boffin'erne.

Mr. og Mrs. Boffin sidder ved Bordet ved Kaminen. Han sidder og grunder over et Brev, ryster paa Hovedet, siger til Mrs. Boffin i Titel: Brevet er fra Sagfører Lightwood og angaar vores Arv. - mere kan jeg ikke finde ud af. - Vi maa se at finde en boglærd Mand der kan hjælpe vos til Rette. Hun nikker begejstret.

15. Uden for Hexams Bolig.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mørk skyet Aften. Titel: En Time senere. En lav Bygning paa en Dæmning. Huset ser ud til at have været en Mølle. Øverst oppe skimtes en Vorte, som kan være Resterne af Mølleakselen. I nogen Afstand fra Døren staar Riderhood og nogle skulende Flodfagsfolk. De fjerner sig da de tre kommer. Charley løfter Dørklinken, lader Mortimer gaa foran, gaar selv efter. Eugene kommer sidst.

16. I Hexams Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et lavt rundt Værelse. Loftet,som ikke er gipset, ses i gammelt, sort Træ,ujævnt og bugtet. Det hviler paa et stærkt Bjælkelag, der er understøttet af Skraastivere og Stolper. I et Hjørne af Stuen findes et Aflukke af Træ,og i et andet fører en Trappe stejlt og klodset op ovenpaa. Trappen har ligesom alt det øvrige Karakter af "Mølle". - Værelsets Udseende er trykket. Loft, Vægge og Gulv er oversmurte med Melklatter,Rødkridt og Farver i alle Afskygninger. To eller tre gamle Aarer og Baadshagen som vi kender,er stillet op ad Væggen. Paa Skorstenen brænder i en Ildgryde paa tre lange Ben en Ild. Gryden er for stor til Hul= let i Kaminen,staar derfor noget ude paa Gulvet,og fylder der=

for Stuen med mere Røg end sædvanlig. Paa et klodset Bord staar en osende flimrende Lampe,der,af Form som et Hyacintløg,er anbragt i Halsen af en Standunk. Gaffer Hexam staar ved Ildgryden, idet de tre kommer ind. Lizzie sidder ved Ilden og syer. Eugene ser sig om med Træt og blasert Nysgerrighed,mens Gaffer stiller Mortimer et Par korte Spørgsmaal,og besvarer Mortimers med en Titel: Jeg gør alting ordentligt. Jeg har anmeldt Omstændigheden for Politiet, som har taget "det" i Besiddelse. - Plakaten er allerede trykket. Han tager Lampen og gaar hen til Væggen, hvor der ses flere Plakater. De er gulnede og snavsede, men en ny hvid Plakat er klæbet op. Klisteret er vædt endnu. Hexam siger i Titel: Bukselommerne er altid tomme og krængede - paa dem. - Om det kommer af Strømmen, ved jeg ikke. Eugene,der staar lidt for sig selv,bag de andre, drejer Hovedet og ser,hvorledes Gaffers ubehændige Lagn bringer Lizzie til at reagere. Charley har stadig holdt Øje med ham.

17. Nærbillede af Lizzie.

Pastel.

Pers. Rekv.

Hun møder Eugenes Blik og slaar rødmende Øjnene ned skamfuld over Fødderne. Saa rejser hun sig og gaar op ad Trappen med sit Sytøj.

18. Nærbillede af Charley.

Pastel.

Pers. Rekv.

Han ser efter hende, drejer Hovedet og ser fjendtligt paa Eugene.

19. Stuen.

Pastel.

Pers. Rekv.

Eugene bemærker ikke Charleys Stirren,men gaar over mod de andre, som er gaaet hen til Døren for at gaa. Idet Gaffer aabner Døren, buser en Vind ind. Han er overordentlig forstyrret. Han svarer

paa Gaffers Spørgsmål i Titel: Jeg vil dog se "det", som er beskrevet her... Han holder en Plakat frem. Vagt til den sidst opklæbede. Lightwood iagttager ham med en for ham paafaldende Interesse. Gaffer forklarer, at de netop staar i Begreb med at gaa til Politiet; den Fremmede gaar med. Eugene er den, som gaar sidst. Han ser endnu en Gang mod Trappen, op ad hvilken Lizzie forsvandt. Han møder kun Charleys truende, vagtsomme Blik. Med et Smil gaar han efter de andre.

19a. Uden for Hexens Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood og de andre ser skummelt efter dem, da de gaar. Forsvinder.

20. Hos Flodpolitiet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et Værelse med kalkede Vægge. Tværs over Lokalet strækker sig en Gittervæg. I Baggrunden en Celledør. Inspektøren sidder ved sin Pult førende Journaler, da de kommer ind. Poligt og forretningsmæssigt ser han paa dem, kaster et meget skeptisk Blik paa Gaffer. Da han faar at vide, hvad det drejer sig om, kalder han paa en Betjent, som bringer en Lygte (med det samme) De følges ad ud.

21. Gaarden.

Paakl.

Pers. Rekv.

De kommer gaaende med Inspektøren i Spidsen. Han bærende en Lygte. I et Hjørne af Gaarden findes en Grotte, hvis Dør Inspektøren aabner, de forsvinder ind i den.

22. Hos Hexen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie kommer ned ad Trappen og gaar stille hen til Broderen,

som staar ved Ilden endnu i daarligt Humør over at have truffet Eugene. Hun lægger sine Arme om hans Hals.

23. Nærbillede af Grottens Dør.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den Fremmede kommer vaklende op. Han dækker Ansigtet med sine Hænder, støtter sig, idet han drejer sig halvt om, mod Dørkarmen. De andre kommer,betragtende ham nysgerrigt. De er begge bevægede ved Synet af den Døde, Eugene og Mortimer, Eugene mindst. Gaffer sor gennemborende paa den Fremmede,idet han passerer, Inspekteren standser,holder Lygten op imod hans Ansigt, Titel: Faar De ondt, Sir. - De synes ikke at være vant til den Slags Arbejde. Den Fremmede gør en konvulsivisk Bevægelse med Hovedet, tumler efter Inspekteren.

24. Hos Hexam.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley og Lizzie sidder ved Ilden. Med sin ene Arm om hans Skulder drejer hun sig med et Sæt imod ham,som fik hun en pludselig Tanke,der gjorde hende angst. Hun siger i Titel:Blot ikke Far opdager, at du gaar i Skole, Jeg kom helt til at ryste, da du tilstod, at du kunde skrive.

24a. Skolestue, toner frem.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone og Charley sammen. Toner bort.

24b. Hos Hexam.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley ser alvorligt paa hende. Tanken morer heller ikke ham.

25. Hos Flodpolitiet.

Paakl

Pers. Rekv.

De er kommet tilbage fra Grotten, og de er ved at gaa Inspektøren ser skarpt paa den Fremmede, som vil fjerne sig. Paa et umærkeligt Tegn spærrer den ved Døren posterede Betjent ham Døren. Han vender sig fortumlet mod Inspektøren, der uden at fortrække en Mine, som kunde røbe hans Tanker, lægger Papir frem, giver ham en Pen i Haanden og beder ham skarpt skrive sit Navn. Den Fremmede skriver underlig tøvende sit Navn og gaar. De andre ser efter ham. Inspektøren holder Papiret op, læser. Det vises i Titel: Julius Handford. Exchequer Kaffehus. Palace Yard, Westminster. Han lægger omhyggeligt Papiret med. Tager Afsked med de øvrige. Gaffer faar et særlig bistert Blik til Godnat.

25. I de saks lystige Sjovere.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood og hans Kammerater ind. - De banker sig.

26. Titel: Samme Aften hænder der noget betydningsfuldt i Gadesælgeren Silas Weggs Liv.

Paakl.

Pers. Rekv.

(Ved 6-halv7 Tiden om Eftermiddagen) Enkelte Gadelygter er tændt. Silas er saa smart ved at pakke sin Butik sammen. Den bestaar af et Bræt paa to Bukke, et Skærmbræt behængt med Skillingsviser, en Stol, en Kurv, og, foruden en stor gammel Paraply, der, naar den er lukket sammen, minder om et Salathoved, - et Skilt, der bærer følgende Indskrift.

Errands gone	Ærinder besør
On with fi	ges med tro
Delity Ry	Skab af
Ladies and Gentlemen	Damer og Herrer
I remain	jeg forbliver
Your humble Serv	Deres ydmyge Tjener
Silas Wegg	Silas Wegg.

Som Rygstød anvender han en gammel Vandpost. Han har Træben, et stift Træben, der stritter lige ud. Det raske Ben har han stadig stukket ned i Kurven, der anvendes som Fodvarmer. Han er en knudret, grovkornet Mand. Ansigtet er hærdet, ligesom klodset

udskaaret. Det er træet og vidner om Snedighed og Indbildskhed. Han bruger Briller. Han har netop ved Hjælp af et Spjæt faaet rejst sig og har faaet svunget Træbenet ind under sig, [illegible] Boffin toner frem. Boffin er bred og rundrygget, iført Pjækkert. Han gaar traskende paa en komisk sidelænds Maade. Han bruger Knortekæp med Knap og ynder at holde den foran sig, som var den et lille Barn. Han bruger tyksaalede Sko, tykke Skindgamascher og er ligesaa rynket i Ansigtet som paa Hænderne og Tøjet. Han har nysgerrige, barnlige Øjne. Han bruger bredskygget Hat. Han besvarer elskværdigt Silas' Hilsen og gaar forbi. Silas ser surt efter ham.

27. Nærbillede af Boffin.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han standser, vender sig, ser sig lystent tilbage. Titel: Mr. Boffin, Arvingen til Harmons Formue, faar en god Idé. Han smiler et barnligt, lykkeligt Smil, slaar Stokken i Stenbroen med en Bevægelse, som sagde han til sig selv, "Ja, min Salighed, det gør jeg", vender om og gaar ud af Billedet.

28. Ved ~~Boffins~~ Silas' Bod.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas har rejst sig og staar uden for Disken samlende sammen paa sine Æbler, Nødder og Kager, som forsvinder i Kurven. Boffin kommer hen til ham og siger efter at have kastet et Blik paa Viserne: Titel: De er en boglærd Mand med et Træben, ikke sandt, - alt trykt staar Dem aaben? Silas nikker indbildsk. Boffin fortæller ham, at han vil gøre ham et Tilbud, og Silas byder ham i den Anledning en Stol, hvad Boffin hellere end gerne modtager. Stolen bliver svunget ud over Bordet, og Boffin strækker med Velbehag Benene.

29. Værtshuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood, der er noget paavirket af Spiritus, fortæller i hemmelighedsfulde Vendinger Svirebrødrene, at det utvivlsomt er Hexam, der har myrdet Harmon.

29a. Nærbillede af Miss Pottersom, der lytter.

Paakl.

Pers. Rekv.

29b. Nærb. af Riderhoods Gruppe, der taler ondt om Hexam.

Paakl.

Pers. Rekv.

29c. Nærb. af Miss Pottersom, der fatter en Beslutning.

Paakl.

Pers. Rekv.

29d. Værtshuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun smider med haard Haand de ondskabsfulde Fyre ud, svøber et Shawl om sig, lader Bob passe Beværtningen og gaar saa.

30. Wilfernes Dagligstue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et lille Værelse, halvt Dagligstue, halvt Køkken i Kælderetagen. Titel: I en Villa i Londons nordlige Del bor den lykkelige Familie R. Wilfer. Familien, der bestaar af R.W., Mrs. R. W. - Døtrene Bella og Lavinia samt sidstnævntes Kæreste, den forvirrede og fortumlede og forkuede Sampson, ses placeret omkring et Skakbræt, paa hvilket Bella og Lavy spiller Dam. Familiens Karakteristik demonstreres ved en enkelt, lille Begivenhed. Lavy har gjort et Træk. Bella protesterer, forgæves. Hun interpellerer først Moderen, en høj, kantet og majestætisk Dame, som er tilbøjelig til at binde sit Hoved ind i et Lommetørklæde,

hvis Snipper knyttes sammen under Hagen. Desuden gaar hun altid med Handsker. Alt, hvad der foregaar om hende, sarrer hende blodigt, men hun hæver sig op over det med et fjernt, køligt Blik. Mrs. Wilfer besvarer Bellas Interpellation med et frysende, smertefuldt Blik, afviser enhver Tanke om Indblanding med en majestætisk Haandbevægelse, glatter Handskerne og knytter Lommetørklædet. Bella spørger derefter Faderen. R.W.s Smil bliver uendelig elskeligt. Ved et undskyldende Blik til Hustruen, et bønligt til Bella og Lavy, bøjer han sig over Brættet og begynder omstændelig at gennemgaa de sidste Træk. Herved kommer han til at skubbe til et Par Brikker, hvilket sætter begge de unge Damer i vildt Oprør. Han trækker sig sky tilbage, avet af Mrs. Wilfers bitre Dronningesmil. Bella ser paa ham, synes, det er Synd, farer om Halsen paa ham, farer ned til Brættet igen, spørger Sampson om hans Mening. Denne Gentleman, der, naar han ikke spiser, altid har en Spadserestok i Hænderne, hvorimod dens runde Hoved altid befinder sig i hans Mund, bøjer sig over Brættet, men tilbagevises af Lavy med alle Tegn paa Foragt. Da støder Bella til Brættet, saa alle Brikkerne vælter, et Par Stykker gaar paa Gulvet. Lavy samler, skældende ud, disse op, mens Bella holdende sig for Ørerne, gaar frem mod App.

31. Nærb. af Bella,

Paakl.

Pers. Rekv.

der er gnaven og ulykkelig.

32, Foran Huset. .

Paakl.

Pers. Rekv.

Den Fremmede kommer, betragter med en mærkelig Interesse Huset, - ser i et Vindue en Plakat.

32a. Plakaten bagRuden.

Paakl.

Pers. Rekv.

"Værelse til Leje".

32b. Foran Huset

Paakl.

Pers. Rekv.

Den Fremmede fatter en Beslutning. Ind.

33. Ved Døren til Dagligstuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Der er nogle Trin nedad til Døren. Den Fremmede kommer. En bar Arm med tilhørende Haand, ikke helt proper, peger ind i Billedet, han nikker uden at se bagud, vil banke paa, da han lytter. Hans Ansigt bliver alvorligt.

34. Dagligstuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella i samme Stilling. Ved et dybt Suk siger hun i Titel: Alt gaar mig imod. - Det var latterligt, at John Harmon skulde gifte sig med mig - og det var latterligt, at han foretrak en vaad Grav for mig.- Hun ser ned ad sit Tøj, midt imellem Graad og Latter.

34a. Ved Døren

Paakl.

Pers. Rekv.

Den Fremmede lytter, banker paa.

34b. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Pludselig ser alle mod Døren. Mrs. Wilfer raaber et formørmet "Kom ind". Døren gaar op, og den Fremmede kommer ind. Han er

mørkladen. 30 Aar. Et udtryksfuldt Ansigt, næsten smukt. Han har underlige tvungne Maneror, er tilbageholden og kejtet. Han ser et Øjeblik paa Bella, som bringer sine Lokker i Orden. Derefter rejser Mrs. Wilfer sig langsomt og højtideligt, som var hun Formand i en Jury,der skulde afsige en Dødsdom. Den Fremmede fremfører sit Ærinde. Føres op paa det Værelse, der skal lejes ud. Alle efter.

35. Udlejnings-værelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Alle ind. Den Fremmede finder Behag i Værelset. Kontrakt frem.

36. Foran Møllen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Miss Potterson ind.

37. Hos Herman.

Paakl.

Pers. Rekv.

Miss Potterson ind, vinker Lizzie hen til sig.

37a. Nævn. af de to.

Paakl.

Pers. Rekv.

Miss Potterson fortæller, hvad hun har hørt.

38. Udlejnings-værelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den Fremmede underskriver Kontrakten. R.W. ser paa den, læser Navnet: John Rokesmith. ½ Aars Husleje betales, og Rokesmith gaar saa, fulgt af de andre - med Undtagelse af Bella, der halvt hysterisk stønner: At vi skal være nødt til at leje ud!- Hvor er Fattigdom dog uudholdeligt!"

39. Hos Hexams.

Paakl.

Pers. Rekv.

Miss Pottenson slutter Referatet og siger: "De maa bort fra Deres Fader, - De og Deres Broder, - hvis der skal blive noget af dem!

Tager Afsked og gaar. Lizzie nedbøjet hun til Charley.

40. Silas den boglærde holder sit Indtog i Boffins Bolig "Løvhytten".

Paakl.

Pers. Rekv.

Uden for Plankeværket. Porten staar paa Klem. Silas kommer humpende, aabner Porten og kigger ind. Skarndyngernes Profil tegner sig mod Himlen. I en Løvning noget tilbage ses Konturerne af Løvhytten, hvis Ruder er oplyste. En Sti snor sig derhen, markeret af to Rækker i Aske nedgravede Potteskaar. Wegg gaar et Par Skridt ind, da han standser noget forskrækket ved at se en Skikkelse, der svagt kan minde om et Spøgelse, komme imod sig. Skikkelsen svinger med Armene, og Silas genkender Boffin, som har en grahvid Bluse paa. Silas humper imod ham.

41. I Løvhytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et ret stort, mærkværdigt møbleret Værelse. Ved Kaminen to Træbænke, en paa hver Side af den, med et Bord foran hver. Paa det ene Bord ligger 8 nylig indkøbte Bøger i Prægtbind. Paa det andet staar nogle firskarrne Kurveflasker, en Række store Glas og en Skaal med Sukker. Paa Kaminpladen damper en Kedel. Lige over for Kaminen staar en Sofa, en Skammel og et Bord. De er eventyrlige i Formen, meget kostbare og danner en mærkelig Modsætning til Stuens øvrige Udstyr. Paa Hylder langs Væggen findes udstoppede Fugle og Voksfrugter under Glasklokker, og pludselig som om der var draget en usynlig Grænse, afløses disse af Fade med kold Steg, Postejer og andre Fødevarer. Værelset er iøvrigt

lavt, og dets Loft bæres af svære Bjælker. Boffin og Silas kommer ind. Mrs. Boffin rejser sig fra sin Stol og smiler forventningsfuldt. Boffin slaar ud med Armen, idet han præsenterer, han ser straalende af Stolthed paa Mrs. Boffin, og forventningsfuldt paa Silas, gør endnu et Tjat med Armen i Retning af Damen, som udtrykte han sin Utaalmodighed over, at Wegg endnu ikke har raabt Bravo ved Synet af hende. Silas bukker og svinger med Trøbenet paa en saa overmodig Maade, at han er ved at tabe Balancen, han understøttes af Boffin, som hjælper ham ned paa en af Kaminbænkene. Boffin bliver ørkesløs et Øjeblik, svinger Armen igen, i en vid altomfattende Bevægelse og siger, Titel: Min gamle Dame har indrettet sin Part af Stuen, som hun vil, og jeg min Part, som jeg vil. - Vi vil ikke skændes om det. Boffin underholder Silas om Husets Indretning, men Silas svæver hen i Vejret. Hans Blik er som hypnotisk fæstet til Hylden med Stegen. Da Boffin opdager det, spørger han, om han har Lyst til at nyde noget. Silas slaar afværgende ud med Haanden, - ikke Tale om. Boffin henter Stegen ned, Silas bliver saaret ser vemodigt paa Boffin, der bliver ulykkelig og nøder ham til at tage et Stykke. Mrs. Boffin laver samtidig en Grog til ham, og han gaar meget nødtvungent ind paa at fortære begge Dele. Hans Øjne lyser i ubevogtede Øjeblikke.

42. Hos Hexam. Ved Ilden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie stirrer ind i Ilden, som vilde hun læse sin Fremtid i de glødende Kul. Hun fatter en Beslutning, siger til Charley: Nu er Tiden kommen! Du maa væk herfra! Han ser i hendes Øjne, knuger sig ind til hende, tager sig i det, tænker paa sin Fremtid, bider Tænderne sammen og rejser sig. Han erparat.

43. Løvhytten.

Pakl.

Pers. Rekv.

Silas har spist af, han tager en Slurk af Genevergrog'en og læser saa Brevet fra Sagføreren. - Faar dernæst en Bog stukket ud. - Der falder et Par Replikker mellem ham og Boffin, - og Silas ser paa de 2 imponerede Mennesker med et Blik, der til fulde udtrykker hans Viden om eget Værd - og om det historiske Øjebliks Betydning. Boffin nikker opmuntrende til Mrs. Boffin, Silas' Øjne faar et Sekund et raadvildt Udtryk, da han ser paa 1ste Side, men han smiler et forlorent, sejrssikkert Smil - og frrer paa. Boffin lænor sig velbehageligt tilbage, ogsaa Mrs. Boffin synker hen i Stolen. Titel: At den boglærde Mand hensynsløst sprang over alle de Navne, han ikke kunde udtale - forhøjede blot Nydelsen.

44. Hos Hexam.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley har fuldendt sin Paaklædning. Lizzie drager ham ind til sig henne ved Ilden, giver ham nogle Hænter, som hun pakker ind i et Lommetørklæde. Han brister i Graad, da han modtager dem. Han tager sin lille Bylt under Armen, ser hulkende paa hende. Hun siger dvælende i Titel: Og husk fremfor alt, Charley, altid at tro det Gode om Far, - hvad der saa end sker, din Søster elsker ham! - Hun følger ham til Døren. Han slynger Armene om Søsterens Hals. Da bryder hun ud i Graad, støder ham blidt fra sig og lader ham gaa.

45. Foran Hellen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley ud i Natten.

46. Hos Hexams.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie synker fortvivlet sammen.-

47. Da Dagen gryede

Paakl.

Pers. Rekv.

Ved Floden. Solen kaster sine første Straaler over det kolde, vinterlige Landskab. En Klynge af Mænd i Flodfaget staar tavse og ser ud over Vandet. En Baad ses tone frem ude i Taagen. Det er Hexams. Idet Baaden støder mod Land, spredes Klyngen som efter fælles Aftale. Hexam ser paa dem, og det ses i hans Ansigt, at den stumme Skyen, som er begyndt, opfattes af ham. Gaffer ser mørkt efter dem. Han hvisler forbitret en Ed, idet han fortøjer Baaden og tager Aarerne og Tovet med sig og gaar. Enkelte af Skikkelserne kommer til Syne igen, seende efter ham. Han vender sky Hovedet, men skynder sig at dreje det tilbage, da han ser sig iagttaget.

48. Foran Headstones Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Meget tidlig Morgen. Charley kommer, - banker Headstone op. - Hans Ansigt kommer til Syne i et Vindue, - han lukker Drengen ind.

49. Headstones Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley og Headstone ind. Drengen forklarer, og Headstone stiller sig velvilligt over for den Tanke foreløbig at lade ham blive hos sig.

50. Hos Hexam.

Paakl.

Pers. Rekv.

De kommer ind. Hexam sætter sig ved det dækkede Bord, begynder at spise. Ser efter Drengen, spørger Lizzie, hvor han er henne. Hun sætter forlegen noget andet Mad hen til ham, spørger afledende, om han ikke synes om det. Han ser hende skarpt i Øjnene, rejser sig og gaar hen til Sengen, stirrer paa hende i voksende Raseri, gaar imod Bordet, bag hvilket hun dækker sig. Hvor er Drengen, spørger han atter. Ude af sig selv af Angst stammer hun, Titel: Charley vilde ikke....ligge...dig....til...Byrde ....men...og lære...noget..blive til noget.. Før. Hexam ser rødt. Han griber Kniven, han skar Kød med, hugger med den i Luften for hvert Ord, han siger. Han ser forfærdelig ud. Han lukker Øjnene de sidste Gang, han hugger, og det ser ud i hans Ansigt, som han stødte den i et Menneske. Lizzie holder sig for Øjnene og skriger, Titel: Kast Kniven - aah, kast Kniven. Han kaster Kniven, seende bestyrtet paa hende. Hun segner om, han løfter hende op, siger, ser fortvivlet ud for sig. Titel: Har vi faaet Pest i Huset? Er der noget smitsomt ved mine Klæder? Hvad er der sluppet løs paa os? Han lægger sit Hoved mod hendes Haar, kysser det. Hun slaar Øjnene op, smiler svagt.

ANDEN AKT.

51. Silas Wegg besøger sit Bo.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tidligt paa Aftenen, raat og fugtigt Vejr. I en smal og smudsig Gyde. I Forgrunden et Butiksvindue, oplyst af et Tællelys, som staar midt i en Bunke forskelligartede Genstande, der minder om gammelt Læder og Pinde. Det eneste som skelnes klart er to udstoppede Frøer, der duellerer med Korder. Ved Siden af Vinduet ses en sort Indgang. Silas kommer humpende, standser udenfor Vinduet, kigger ind og forsvinder gennem den sorte Indgang. En Sidedør aabnes i den, og et svagt Lysskær strømmer ud mod ham, idet han gaar ind ad den.

52. Mr. Venus' Butik.

Titel: Mr. Venus, en mærkelig Mand med en mærkelig Bestilling.

Nærbillede af Venus.

Paakl.

Pers. Rekv.

En mager, tungsindig Mand med et gustent Ansigt. Han er 32 Aar, har et Par svage Øjne og et Virvar af rødligt, støvet Haar og Skæg. Øjnene er overanstrengte og missende og Holdningen ludende. Han har ingen Kjole paa, intet Halstørklæde, og Skjortelinningen er knappet op. Han er iført en vid Vest. Han staar foroverbøjet, undersøgende et Gebis, da han hører Døren gaa, han stirrer nærsynet ud i Butikkens Mørke.

53. Butikken.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas skimtes i Mørket. Venus tager Lyset, som staar i en Stage paa Disken og holder det ud for sig. Silas kommer ind i Lyspletten, hilser. Venus betragter ham skeptisk, holder først Lyset mod hans Ansigt, ryster paa Hovedet, holder det saa ned mod Træbenet, hans Ansigt oplyses. Nu kender han Gæsten. Silas placeres paa en Kasse, der staar ved Kaminen, Venus byder ham paa Te, og da Silas af Princip aldrig for Alvor siger Nej, træffer Venus Forberedelser, finder Kopper frem fra et mystisk Gemme og hælder op.

Silas, der har fulgt hans Bevægelser med største Interesse, spørger i Titel: Har De solgt mit Ben? Venus ser paa ham, ryster haanligt paa Hovedet og smiler, det er der saamænd ingen der vil købe. Wegg bliver straks stødt over, at man kan være saa sjofel at vrage hans Knogler, men Muligheden for at kunne erhverve sig sin Legemsdel jager Fornærmelsen paa Flugt.

64. Udenfor Løvhytten.

Paskl.

Pers. Rekv.

Rokesmith gaar grejdende. Boffin kommer. Rokesmith gaar efter. . .

65. Butikken.

Paskl.

Pers. Rekv.

Midt i en Slurk Te, og mens Venus er i Færd med at riste en Bolle i Kaminilden, en Bolle, som han har anbragt paa et tyndt Spyd, som han lige forinden har trukket ud af en død Rødkælk, der ligger paa Disken, siger Silas i Titel: Vær saa god at beholde mit Ben foreløbig, jeg haaber snart at kunne købe det tilbage. Dette lover Venus med et ligegyldigt Nik.

66. Lightwoods Kontor.

Paskl.

Pers. Rekv.

Paa 1ste Sal. Kontor. Et lille Bogskab med nogle juridiske Bøger. Et Vindue, en tom Dokumentmappe, en Stang Lak, en Pen, en Æske med Oblater, et Æble, et Skriveunderlag, altsammen meget støvet. En Mængde Blækklatter, et ufuldstændigt Geværfutteral, der synes at skulle prætendere noget juridisk, og en Jernkasse med Plakaten, haandskrevet "H a r m o n E s t a t e". - Lightwood staar og ryger, da det banker paa Døren. Han aabner, og Boffin kommer ind. Lightwood griber hans Haand og trykker den varmt, idet han siger, Titel: Til Lykke Mr. Boffin. Harmons Bo er nu afsluttet, og De er Ejer af 100000 £. Boffin ser ikke nær saa begejstret ud, som Lightwood har ventet sig, han siger i Titel: Det vilde ha waaren bedder for gamle Harmon, hvis at han ikke ha'de haft saa travlt med og skrabe Penge sammen. Lightwood ser saa beundrende

paa ham, som hans Træthed tillader.

57. Venus' Butik.

Paakl.

Pers. Rekv.

Venus og Silas ved Ilden. Silas har fortalt ham om sit nye Bekendtskab, og Venus siger i Titel: Ja, gamle Harmon kom saamænd meget her. Der siges, at han har gemt alle Slags Kostbarheder ovre i Dyngerne. Silas bliver meget interesseret, spørger ham ivrigt ud. Venus er ikke særlig meddelsom.

58. Lightwoods Kontor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin sidder i dybe Tanker. Saa siger han i Titel: Det var John Harmon, der skulde ha haft det hele. Aah naar jeg tænker paa den stakkels Dreng. - Han var kuns 7 Aar, dengang at vi saa ham sidste Gang.... Toner bort.

59. Toner frem. Sparsomt møbleret Værelse i Løvhyttens Tjenerbygning.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gennem Vinduerne ses Dyngerne og en Del af Løvhytten. Boffinerne er ca. 20 Aar yngre. De spejder begge ud ad Vinduerne, og begge ser de ud, som om de havde grædt eller lige skulde til det. Da ses gennem Vinduerne den 7aarige John komme gaaende over Dyngerne. Han fryser i den kolde Blæst, Ærmer og Bukser stumper ved Haandled og Ankler. Begge Boffinerne løber mod Døren og aabner for ham. Han lader Kufferten staa ude i Kulden og kaster sig i Mrs. Boffins Arme. Hun varmer ham henne ved Kaminen, gnider hans kolde Kinder. Barnet faar Taarer i Øjnene, og ogsaa hun begynder at græde. Boffin vender sig om og gaar hen til Vinduet, hvor han pudser Næse. Han kommer derved til at se ud og opdager Gamle Harmon, der kommer frem ved Løvhyttens ene Gavl, raabende bistert paa John. Boffin vender sig fortvivlet. John lytter og gyser, han river sig løs og gaar mod Døren. Ser paa dem, pint af Smerte og styrter ud. Billedet toner bort.

60. Lightwoods Kontor. Toner frem.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin tørrer sine Øjne. Ogsaa Lightwood er bevæget. Boffin rejser sig, faar fat paa sin uundværlige Stok og skal til at tage Afsked, da Døren gaar op, og Eugene kommer ind. Lightwood præsenterer dem for hinanden. Boffin gaar.

61. Uden for Lightwoods Kontor. Gade.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin kommer ud, orienterer sig og gaar. Rokesmith har gaaet uden for Huset paa en underlig, sky Maade, som var han bange for at blive set fra Vinduerne. Da han opdager Boffin, gaar han efter ham, stadig søgende at dække sig. Der er i dette Billede noget mystisk over Rokesmith.

61a. Gade.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin antastes af Rokesmith, som siger i Titel: Jeg saa Deres Billede i Avisen i Morges og læste om Deres Ophøjelse og kom i Tanker om, at De kunde faa Brug for en Privatsekretær. Boffin synes ikke uvillig stemt overfor Tanken, og drøfter den godtroende.

61b. Skummel Restauration.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood sidder med sit Glas. Pludselig faar han Øje paa en Avis, som ligger paa Bordet, trækker den til sig, læser den. Annonce vises. Titel: Harmon Mordet. 1000 $ udloves for Oplysninger, der fører til Paagribning af John Harmons Morder. Henvendelse til Sagfører Lightwood.

Nicodemus Boffin.

Hans Ansigt fortrækker sig til et Smil. Han drikker ud.

62. Titel: Næste Dag aflagde Boffinerne Besøg hos Wilferne, med hvem de følte sig i en vis Forbindelse paa Grund af Gamle Harmons testamentariske Bestemmelser.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffinerne kører op foran Wilfernes Villa i en gammel Vogn, som man kan se er malet op og restaureret, efter at den i mange Aar har staaet i en Vognport uden at være benyttet. En svajrygget Hest drager Vognen efter sig, og en svajrygget Kusk i lang Frakke leder fra Bukken dens Bevægelser. Han springer af og rykker i Klokkestrengen ved Stakitporten. Han afventer Resultatet, rykker igen utaalmodigt, ser sig tilbage mod Herskabet med et Blik, der tydeligt udtrykker hans Tvivl om, at Mennesker, der vover at lade Boffinerne vente, i det hele taget kan kaldes Mennesker.

63. Inde i Huset. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Medens Lavinia hastigt iferer sig sit Overtøj og spejdende ud ad Vinduet meddeler de øvrige sine Iagttagelser, tager Mrs. Wilfer med sine behandskede Fingre hastigt af Bordet, saa hastigt, at hun ganske glemmer sine majestætiske Bevægelser. Bella hjælper hende, graciøst og behændigt, Egenskaber Sampson viser sig at være fremmed for, da han smittet af den almindelige Nervøsitet, søger at hjælpe til, idet han øjeblikkelig taber en Stabel Tallerkener paa Gulvet, et Kunststykke, der øjeblikkelig skaffer ham en Opsigelse fra Lavy, der gaar.

64. Ved Stakitporten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Kusken rykker rasende i Klokkestrengen, vender sig altopgivende mod Vognen og beder Boffinerne undskylde. Det er ikke hans Skyld. Boffinerne tager det mere roligt. I det samme kommer Lavy trippende, undersøgende Vejret. Da hun kommer til Stakitportens indvendige Side, ser hun overrasket paa Kusken, aabner og nikker fraværende til Boffinerne, som Kusken hjælper med af Køretøjet.

65. Entreen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mrs. Boffin, Bella og Sampson styrter op ad Trinene fra Dagligstuen, over Entreen, op ad Trappen til 1ste Sal, hvor man kun ser Benene af dem.

66. Nærbillede af Trappereposen.

Paakl.

Pers. Rekv.

De tre Par Ben ses, trippende af Nervøsitet.

67. Entreen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lavy kommer med Boffinerne. Beder dem gaa ned i Dagligstuen. Selv løber hun op ad Trappen.

68. Nærbillede af Trappereposen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Benene flygter, da Lavys Ben viser sig.

69. Dagligstuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffinerne kommer ind, og et Øjeblik efter kommer Mrs. Wilfer, behandsket og med et nedladende Sting i Siden. Hun ser drømmende og fjernt paa dem, hvilket gør det brave Ægtepar forlegen. Det lykkes dog Boffin at faa frem, efter flere opmuntrende Øjekast fra Mrs. Boffins Side, i Titel: Vi er alsaa kommen - - - alsaa. - Fordi vi vilde saa forfærdelig gerne gøre noget for Deres Datter Bella....Om hun vilde dele vores Fornøjelser med vos og betragte vores Hjem som sit eget... Mrs. Wilfer synes kun ganske langsomt at forstaa, hvad Boffin mener. Hun knytter Lommetørklædet fastere og svarer, at selv om der er Strenge i hendes Sjæl, som brister, vil hun bære det som en Mand. Boffinerne ser ængstelige og forknytte paa hende.

70. Uden for Døren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella, Lavy og Sampson staar presset op mod Døren, lyttende. Pludselig styrter de bort over Hals og Hoved.

71. Dagligstuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mrs. Wilfer aander tungt, aabner Døren og kalder med hendøende Stemme paa Bella. Hendes Ansigt fortrækker sig i Smerte. Bella kommer. Moderen forklarer hende iskoldt, hvad Besøget drejer sig om, og beder hende nøje overveje det. Bella ryster koldt paa sine Lokker og meddeler hende, at det kan der ikke være Tale om. Mrs. Boffin beder hende saa bønligt tænke over Sagen, rejser sig, gaar hen til hende og kysser hende, mens hun klapper hendes buttede Skuldre. Derefter nøder hun hende til at sætte sig ned ved Siden af sig og klapper kærligt hendes Haand. Bella kan ikke staa for saa megen Venlighed og giver Mrs. Boffin et Kys til stor Glæde for Boffin og til stor Forargelse for Mrs. Wilfer. De ser samtidig paa hinanden i fælles Trang til et Vidne, men med vidt forskellige Udtryk i Ansigtet.

72. Sved i en ærlig Mands Ansigt. Lightwoods Kontor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mortimer og Eugene i træt Samtale, da en Skikkelse viser sig i den mørkeste Del af Værelset. Mortimer gaar imod ham, men trækker sig modvilligt et Par Skridt tilbage, da Skikkelsen kommer frem i Lyset og viser sig at være Riderhood. Denne rækker en Avis frem, som Mortimer modtager med de yderste Fingerspidser. Riderhood peger paa en Annonce, som vises i Titel: Harmon Mordet. 1000 $ udloves for Oplysninger, der fører til Paagribning af John Harmons Morder. Henvendelse til Sagfører Lightwood.

Nikodemus Boffin.

Lightwood nikker og ser uvilligt spørgende paa Riderhood. Denne gør en smaskende Bevægelse med Munden, Lightwood skænker et

Glas Vin op for ham, som han drikker og lader skylle rundt i Munden, førend han kan faa sig selv til at synke den. Derefter sætter han sig paa en Stol og ser snedig og indadvendt ud.

73. Wilfernes Dagligstue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffinerne tager Afsked. Bella og Mrs. Boffin er øjensynlig meget gode Venner, hvilket Mrs. Wilfer er meget utilfreds med. Bella følger dem ud.

74. Lightwoods Kontor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood vil ikke rigtig udtale sig, men siger endelig, efter at Lightwood har sagt en meget kraftig Replik, i Titel: Jeg tjener mit Brød i mit Ansigts Sved – og jeg vil ha' 1000 $ i Dusør. Det er Gaffer Hexam, der har gjort det, han har selv sagt det til mig. Lightwood ser paa Riderhood og paa Eugene, der bliver ubehagelig berørt og stirrer gennemborende paa Riderhood. Riderhood ser ham i Øjnene og strækker Fingrene i Vejret. Eugene siger sørgmodigt, at der jo saa ikke er andet at gøre end at gaa til Politiet. Lightwood kaster Glasset, Riderhood drak af, ind i Ilden, de ifører sig Overtøj.

75. Ved Stakitporten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mrs., Mr Boffin og Bella kommer ud paa Vejen, idet Rokesmith kommer og skal ind. Rokesmith hilser ærbødigt, og hans Hilsen besvares venligt af Boffin. Han retter et Spørgsmaal til Rokesmith, som svarer, at han bor her. Boffin ler forbavset: Titel: – Er De Wilfers Logerende, saa kan jeg jo næsten kalde Dem vor fælles Ven.. Mrs. Boffin , hvem Kusken er ved at hjælpe op i Vognen, drejer Hovedet. Ogsaa Bella ser forbavset ud. Boffin bemærker det ikke, gaar mod Vognen. Bella og John følger ham.

76. Nærbillede af de tre ved Vognen.

Paakl.

Pers.. Rekv.

Boffin giver Bella Haanden og siger i Titel: Næste Gang vi ses, haaber jeg, at vi kan vise Dem lille John Harmon. Rokesmith stirrer paa ham, synes at faa ondt, griber fat i Vognen for ikke at falde. Boffin ser forundret paa ham. Han siger i Titel: Hvorledes kan De vise hende den Døde? Boffin ler og svarer, Titel: Det er kuns et Barn, som at vi vil adoptere og gi' det Navn. Rokesmith søger at smile.

77. Ved Vognen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin sætter sig tilbage i Sædet. Boffin bøjer sig ud, siger i Titel: Saa sender vi Vognen efter Dem paa Tordsag Kl.3. Vognen kører. Rokesmith kører med. Bella ser efter dem, gaar saa langsomt ind.

78. Titel: Jagten paa Rovfuglen begynder. Ved Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Det regner og blæser og er mørkt. Enkelte Lygter spejler sig i det krusede, glidende Vand. Politiinspektøren, Lightwood, Eugene og Riderhood kommer stridende sig frem. Politiinspektøren og Riderhood gaar helt ned til Vandet, hvor Riderhoods Baad ligger fortøjet. Inspektøren giver Riderhood nogle Ordrer i en meget bøs og haard Tone, peger ud over Vandet. Riderhood nikker trodsigt-ydmygt og ror bort.

79. Nærbillede af Eugene og Mortimer.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene ser ud over Floden, hvor Riderhood forsvinder i Mørket, siger i Titel: Føler De Dem ikke som en Forræder og Lommetyv, naar De tænker paa Lizzie, den ensomme Pige med det sorte Haar. Mortimer ser noget forundret paa Eugene, drejer Hovedet mod Inspektøren, der kommer ind i Billedet.

80. I Løvhytten. Mr.og Mrs. Boffin ind med Rokesmith.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin spørger, om han har Lyst til at se Huset. Det vil Rokesmith meget gerne, Ægteparret Boffin og han gaar ud. Man ser hos begge Boffinerne den barnlige Glæde over at kunne vise deres Ejendom frem, ligesaa fattig og affældig som den er.

81. Ved Floden. Titel: En Opdagelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Inspektøren og Lightwood staar ved Bredden og ser mod Riderhoods Baad, som lægger til. Eugene kommer til i det samme, Mortimer ser dvælende paa ham, uden at han bemærker det. Riderhood springer i Land, siger i Titel: Hexam har igen haft Lykken med sig - Jeg har fundet hans Baad, - og der er Bid, - men han er borte. Inspektøren spørger de andre, om de ikke deler hans Mening, der gaar ud paa, at de straks undersøger Gaffers Baad nærmere. Man enes om det. Riderhood, der tavs har hørt paa Raadslagningen, gaar frem til Inspektøren og siger i Titel: Var det mig, der raadede for dette hersens Stykke Arbejde, saa slog jeg en Klo i Datteren først.

82. Nærbillede af Eugene.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hans Flegma forsvinder. Ondt og foragteligt siger han i Titel, bøjet frem mod Riderhood: Men det er ikke Dem. - Utøj skal tie. - Hold Mund - De Vandrotte.

83. Ved Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mortimer ser overrasket paa Eugene, men hans Opmærksomhed afledes af Inspektøren, som, gaaende mod Baaden, kalder paa dem. De følges ad ned, Riderhood skulende sidst, og ror bort i Mørket.

84. Gamle Harmons Soveværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

En gammel, grim Himmelseng uden Omhæng med en fængselsagtig Overdel af Jern og Pigge. Et gammelt Kludetæppe ligger paa Sengen. Et gammelt, tætsluttende Chatol, der foroven viger tilbage "som en ond, gammel Pande". Paa et klodset Bord med drejede Ben, der staar ved Sengen, staar Kassen, i hvilken Pengene og Testamentet var. Langs Væggene staar nogle faa gamle Lænestole med Dæk-Betræk af Klude, der er syede sammen. Mr. og Mrs. Boffin og Rokesmith kommer ind, og Boffin siger i Titel: Vi har holdt alt i samme Stand, for at John Harmon kunde godkende det, naar han kom tilbage.... Men.... Boffin ser trist paa sin Kone, som sukker dybt. Rokesmith ser bevæget paa dem. Saa gaar han ligesom i Tanker hen mod en Dør i Hjørnet, en Tapetdør, som endnu er usynlig. Han tager sig i at ville aabne den, bliver staaende. Boffin er forbavset et Sekund eller to, men heller ikke mere, saa gaar han hen og aabner Døren og lader Rokesmith gaa foran.

85. Smal Trappegang med aaben Udgang til Gaarden.

Paakl.

Pers. Rekv.

De kommer ned. Mrs. Boffin peger mod Væggen, paa hvilken der ses et Par Højdemærker og to Barnenavne, skrevet med ubehjælpsom Skrift.

86. Nærbillede af Muren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Ved hvert Højdemærke ses Navnene, henholdsvis J o h n og M a r y. Pigenavnet staar ved det højeste Mærke. ~~Mærkernes Højde over~~ Gulvet svarer til Børns Højde, naar de er ca. 6 og ca. 11 Aar gamle.

87. Nærbillede af Boffin.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hans Ansigt fortrækker sig i Smerte, da han siger i Titel: Ja, Navnene staar der endnu, og de maa aldrig viskes ud - men de

stakkels kære Børn er borte - og kommer aldrig mere tilbage.

88. Trappegangen.

Paakl.

Pers. Rekv.

John vender sig om fra dem ligesom for ikke at saare dem ved at være profant Vidne til deres Bevægelse - eller fordi han er bevæget selv. Han og Boffin gaar ud i Gaarden. Mrs. Boffin lader kærtegnende sine Hænder glide over Muren, hvor Navnene staar, og brister i stille Hulken. Vender sit Ansigt ind mod Huset.

89. Titel: Rovfuglens Baad. Ved et forankret Skib.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood kommer roende og lægger til ved Gaffers tomme Baad, som er fortøjet til Skibets Ankerkætting. Inspektøren kravler om Bord. De andre bliver i Riderhoods Baad og ser spændte til. Han vinker ad Riderhood, der springer over til ham og peger paa Tovet, som spændt forsvinder under Vandet, ind under Skibet. Riderhood forsøger efter Inspektørens Ordre at hale ind, men det er forgæves. Da tager Inspektøren selv fat. Han rykker hidsigt til. Riderhood formaner ham til ikke at rykke "det" i Stykker. Inspektøren farer frem med mere Lempe, søger at lirke det op. Han siger pustende i Titel: Det nytter ikke. Du maa komme op, jeg vil ha dig. Det er, som om det dernede virkelig lystrer, for i det samme gaar det løs. Det gør et uhyggeligt Indtryk paa Inspektøren og de andre. Han trækker til sig, gør Tovet fast, beordrer nervøst hurtigt Riderhood over i sin egen Baad, løsner Gaffers Baad og begynder at ro bort. Riderhood følger Exempelet.

90. Paa Affaldsdyngerne. Boffin og Rokesmith kommer.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin peger rundt, helt stolt af de egentlig ikke skønne Dynger. Peger paa en af dem, paa hvis Top en Stage er gravet ned. Titel: Den Dynge var fra først a vores eneste Arv. Den vilde ha vaaren nok for vos, hvis det hade behaget Vorherre at skaane John Harmons Liv. Atter ser Rokesmith underlig bevæget ud. De gaar langsomt ned ad Dyngerne.

91. Ved Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Baaden støder mod Land. Riderhood gør Linen los i Gaffers Baad og trækker den paa Land. Han bøjer sig ud over Liget, mens de andre ligesom sky holder sig tilbage, saa farer han tilbage, som bidt af en Slange. Han raver som en Drukken op til dem og siger, pegende med skælvende Haand mod Liget, der endnu ligger i Vandskorpen, Titel: Sandt for Herren - Gaffer har snydt mig igen... Det er Gaffer. De gaar bestyrtede ned mod Vandet. Mortimer efter Inspektøren. Eugene bliver staaende, ser med sorgfuldt Ansigt i Retning af Møllen, gaar.

92. I Nærheden af Møllen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene gaar op mod Møllen, fra hvis Vinduer Lyset skinner ud.

93. Nærbillede af Inspektøren og Liget.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ligger paa Knæ, ser opad mod dem og siger, idet han løfter Tovet, saa at Løbeknuden om Halsen ses, Titel: Han plejede altid at have Tovet hængende løst om sin Hals....

94. Nærbillede af de tre.

Paakl.

Pers. Rekv.

De stirrer spændte mod Inspektøren. Riderhood nikker fagmæssigt.

95. Inspektøren og Liget.

Paakl.

Pers. Rekv.

Titel: Han har bøjet sig ud, for han har fundet "noget".

Inspektøren løfter Ligets ene Haand op.

96. Nærbillede af Haanden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Nogle Sølvpenge ses mellem de sammenknugede Fingre.

97. Inspektøren og Liget.

Paakl.

Pers. Rekv.

Inspektøren fortsætter i Titel: Han har mistet Balancen, - er falden udenbords, - Strømmen har taget ham, og Rebet har snøret sig sammen om hans Hals.

98. Hele Gruppen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Inspektøren rejser sig, idet han med Fligen af sin Frakke tørrer Ligets Ansigt og ordner dets Haar med en vis rørende Nænsomhed. De andre trænger sig sammen om ham. Han interpellerer Riderhood om hans Mening; den er fuldstændig sammenfaldende med Inspektørens.

99. Uden for Hexams Hus. Foran et oplyst Vindue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene kommer gaaende, - ser ind ad Vinduet.

100. Hos Hexams. Nærb. ved Ilden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie sidder hensunken i triste Tanker.

101. Udenfor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Nærb. af Eugene, der kærligt og medlidende betragter den unge Pige, - gør en Bevægelse.

102. Stuen hos Hexams.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie lytter pludselig, ser sig uroligt om, raaber: Fa'r! - Gaar hen mod Døren.

103. Uden for Døren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie aabner Døren, ser ud i Mørket. Titel: Far - kaldte du? -

Lukker stille Døren efter sig....Eugene gaar hen mod Døren.

104. Ved Floden.

Paakl.

Pers.Rekv.

Inspektøren giver Riderhood og en Betjent Ordre til at tage sig af Liget, veksler med Mortimer en Replik om Eugenes mystiske Forsvinden. De to Mænd gaar saa bort i modsat Retning af Møllen.

105. I Hexams Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie ligger paa Knæ ved Ilden, hulkende. Eugene staar bøjet over hende, klappende hendes Haar. Billedet toner bort.

3die Akt.

106. Titel: Silas Wegg, den lavt underfundige, der naturligvis havde fundet Herredømmet over den ophøjet enfoldige, ankom ved Aftenstid. Løvhytten.

Perkl.

Pers. Rekv.

Der er dækket et solidt Bord med 1 Kuvert. Boffin sidder betragtende Silas, mens han gør Indhug paa Postejen. Boffin siger, synlig nervøs, Titel : Undskyld, Mr. Wegg. Kunde De ikke ha' Lyst til at flytte ind her, naar jeg nu flytter hen i mit nye Hus?

107. Nærb. af Silas.

Perkl.

Pers. Rekv.

Han ser først i stigende Forbavselse paa Boffin, derefter ser han mod Himlen og beder Gud lægge Mærke til, at noget forfærdeligt nærmer sig, derefter ser han atter paa Boffin som et dødende Dyr, sukker og finder sig resignerende i sin Skæbne.

108. Nærb. af Boffin.

Perkl.

Pers. Rekv.

Han bliver noget ulykkelig. Det var slet ikke hans Mening, at han vilde saare Silas saa blodigt. Han siger med et Ansigt, der er en eneste, sorgfuld Undskyldning, i Titel: Jeg synes, at det er saadan et raart Sted - - og med Brændsel - og Lys - og et Pund om Ugen, saa...

109. Nærb. af Silas Titel: Bryd Den ikke om min Smerte...blir Betalingen for min Opløsning lagt til dette Pund? Han ser sørgmodigt spørgende paa Boffin.

110. Løvhytten.

Perkl.

Pers. Rekv.

Boffin søger at gribe hans Hænd,nikker lykkeligt. Silas sukker, rejser sig, ser stort frem for sig, slaar ud med Armene og kvæder i Titel:

Nu jeg ej længer
Angrer den Time
Da fra Boffinses Løvhytte
Herren i Dalen med Tilbud kom.
Ej skjuler Maanen sit Lys
Paa Himlen i Aften. Mr. Boffin
Og græder bag Skyen over noget Indvid
I nærværende Selskabs Skam.

Da dette er overstaaet, lykkes det Boffin at gribe Silas Hænd, hvilket før har været umuligt, da han stadig har svinget med den. Han trykker den varmt.

111. De 6 lystige Sjovere.

Parkl.

Pers. Rekv.

Miss Potterson ser mod Halvdøren, hvor Lizzie kommer til Syne, paaklædt i Overtøj og med en Bylt under Armen. Hun siger til Miss Potterson i Titel:Jeg vil kun sige Dem Farvel, Miss Potterson. Jeg flytter nu fra Møllen. Jeg skal bo hos en lille Dukkesyerske, Jenny Wren. Miss Potterson lykønsker hende til denne Beslutning, vil byde hende Vin, men Lizzie vil intet have.

112. Løvhytten.

Parkl.

Pers. Rekv.

Silas Wegg, der har spist Postejen, sidder læsende op, kæmpende mod Søvnen. Boffin afbryder ham. Nu kan det være nok for i Aften. Han træffer straks Forberedelser til at humpe af. Da han er gaaet, siger Mrs. Boffin, idet hun ser sig underligt omkring, Titel: Den gamle Mands og de smaa Børns Ansigter er overalt i Huset i Aften. Boffin ser sig ængsteligt om, ser derefter paa Mrs. Boffin, som siger en gispende Replik. idet hun gør en malende Bevægelse med den ene Haand.

113. De seks lystige Sjovære.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie tager Afsked og gaar.

114. Titel: Sekretæren John Rokesmith fik sit Kontor i det nye Hus som Boffin - paa Opfordring af Silas - havde købt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Rokesmiths Kontor. Han sidder ved Arbejdet, da Boffin kommer ind uden Overtøj skuttende sig af Glæde over det hyggelige Interiør. Han siger, idet han bøjer sig over Rokesmith, i Titel: Vær saa venlig at konferere med Sagfører Lightwood en af de første Dage, om Efterlysning af denne Hr. H a n d f o r d. Det giver et Choc i Rokesmith, han ser angst ud et Øjeblik, noget Boffin ikke ser, fordi han staar bag ham. Han vender Hovedet mod Boffin noget nervøst.

115. Nærb. af Rokesmith.

Paak,

Pers. Rekv.

Han unddrager sig Boffins Øjne, siger uroligt til ham, næsten lidt bønligt: Jeg vil helst ikke tale med Lightwood! Kan jeg ikke lige saa godt skrive til ham?

116. Nærb. af Boffin.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han nikker godmodig forbavset. Han kan ikke begribe Rokesmiths Aversion mod Sagføreren.

117. Kontoret.

Paakl.

Pers. Rekv.

Rokesmith sætter sig straks til at skrive, efter at Boffin i et Par Ord har fortalt ham, hvorledes han har tænkt sig det. Der er noget skamfuldt over Rokesmith under dette.

118. Uden for Huset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Det Boffinske Køretøj med Kusken og Mrs. Boffin i samme Side af Vognen holder uden for Huset, stærkt krænget over. Hun ser utaalmodigt mod Vinduerne, beder Kusken om at slaa et lille Knald, han gaar op i Opgaven med al mulig Energi, rejser sig, svinger Armen i Luften og slaar et Knald, der faar Mrs. Boffin til at spjætte i den gyngende Vogn.

119. Kontoret.

Paakl.

Pers. Rekv.

De farer begge op ved Knaldet. Rokesmith er ved at fugte Konvolutten, da Smældet lyder. Boffin ser mod Vinduet og siger i Titel: Det er sandt, - vil De ikke ledsage den gamle Dame. Hun vil hen og se paa et lille Barn, som vi vil adoptere. Derefter kan De tage lige hjem! Rokesmith tager straks Overtøj paa, og Boffin lover at afsende Brevet. Med et sidste uroligt Blik paa det gaar Rokesmith. Boffin gaar hen til Vinduet og vinker ud.

120. Uden for Huset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Rokesmith kommer, springer op, Vognen kører. Mrs. Boffin læner sig saa langt ud for at vinke til Boffin, at Rokesmith maa læne sig langt ud til den anden Side for at undgaa Katastrofe.

121. Hos Wilferne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bellas og Lavinias Værelse. Efter en kort Scene, under hvilken de to Søstre har sammenlignet nogle Tøjstumper o.lg., som skal anvendes til Hattepynt, siger Bella utaalmodigt, Titel: Gudske=

lov, at det snart er Slut med Fattigdommen!

122. Uden for Betty Higdens Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Det Boffinske Køretøj toner frem i Baggrunden. Boligen ligger i et indviklet, overfyldt og smudsigt Kvarter. Det er et ganske lille Hus i en Gyde. Et Bræt er sømmet fast tværs over Døren forneden, og over Brættet hænger et lille Barn paa 3-4 Aar. Det er optaget af at angle i Mudderet uden for Huset med en Træhest uden Hoved, som er bundet fast i en Snor. Den lille Dreng har brunt, krøllet Haar. Idet Mrs. Boffin kommer sammen med Rokesmith, bøjer Ungen sig foruroligende langt ud over Brættet. De bliver stående i ærbødig Afstand.

123. Nærb. af Barnet inde fra.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den lille Numse med de to smaa, hjulede Ben løftes langsomt i Vejret. Mere og mere af de vaade Bukser ses, det hele svipper over. Forsvinder.

124. Uden for Huset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Ungen vræler i vilden Sky. Mrs. Boffin iler til Hjælp og faar Barnet samlet op. Mrs. Higden, en gammel Kone, rask, med sorte Øjne og et energisk Ansigt, viser sig i Døren, forskrækket over Barnets Skrig. Hun faar fat i det, og efter et Par Replikker skræver Mrs. Boffin uden Betænkning over Brættet.

125. Betty Higdens Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Pæn og ren trods den umiskendelige Fattigdom. Murstensgulv og smaa rene Ruder i Vinduerne. Et smalt Gardin hænger ned fra Ka=

minhylden. Uden for Vinduerne ses Snore, som Pralbønner k u n d e krybe op ad. Ved den ene Væg staar en stor Rulle. Den drejes af en meget lang Dreng med et meget lille Hoved. Han har aaben Mund og store, fremstaaende Øren. Han er daarligt skabt, for lang og for smal. Der er Knæ og Albuer i hans Tøj, som stumper ved Haandled og Ankler. Tøjet er besat med Knapper. Paa de mest umulige Steder findes der Knapper. - Paa en Skammel i en Krog neden for Enden af Rullen sidder to ganske smaa Børn. Hver Gang Rullen under sin Vandring frem og tilbage nærmer sig de smaa Hoveder, ser det ud, som om de skulde knuses, men den skifter Retning hver Gang, naar den næsten berører dem. Mrs. Boffin og Rokesmith kommer ind. Efter at have sagt hvem de er og fore= bragt deres Ærinde, siger Betty, idet hun ser kærligt paa lille John, Titel: Ja, Frue. Lille John er den eneste, jeg har til= bage af min Slægt. - De andre er Plejebørn.

126. Nærb. af Mrs. Boffin og Rokesmith.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun siger med et blidt Smil til Rokesmith, Titel: Han hedder oven i Købet John, saa er der kun et af de to Navne tilbage at gi ham. John berøres af Replikken.

127. Nærb. af Betty.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun ser uendelig kærligt paa lille John, derefter bevæget paa Mrs. Boffin. Titel: Jeg overgiver Dem denne Dreng, fordi jeg gør hans Lykke derved, og fordi det er min stadige Angst, at han skulde komme paa Fattighuset, - det forfærdeligste jeg ved.

Her søger Betty at beherske sin Bevægelse, men brister i Graad.

128. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mrs. Boffin gaar hen til hende og klapper hendes Haar. Sloopys

Ansigt ser foruroligende ud.

129. Nærb. af Sloopy.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han lægger Hovedet bagover og brister i en pludselig og hen=synsløs Graad.

130. Nærb. af Børnene paa Skammelen.

Paakl.

Pers. Rekv.

De brister i en lige saa pludselig og infernalsk Graad.

131. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Betty bekæmper sin Graad, da hun ser det latterlige i Situatio=nen. Alle ophører i samme Øjeblik med at græde. Sloopys Energi giver sig Udslag i, at han standsende midt i et Brøl farer over Rullen og snurrer Haandtaget rundt med en svimlende Fart. Mrs. Boffin siger i Titel: Ja, ja, Mrs. Higden. Det skal jo ikke være over Hals og Hoved. Nu ser vi Tiden an. Betty nikker lettet, siger i Titel, idet hun ser paa Sloopy, Titel: Jeg skal sende Sloopy, naar alt er i Orden. - Han er en flink Dreng. - Jeg tog ham ud af - - Fattighuset.

132. Nærb. af Betty.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hendes Ansigt bliver mørkt af Vrede, da hun har nævnet dette Ord, men det opklares atter ved Tanken om, hvor godt lille John vil faa det; hun ser hen paa Sloopy og siger i Titel: Og saa beholder jeg jo Sloopy. Han er lige saa flink ved Rullen, som til at læse højt af Avisen. - Han gir Politiet med forskellige Stemmer. Hun ler.

133. Nærb. af Sloopy.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han lægger Hovedet bag over, og Ansigtet flænges pludselig i et vanvittigt Grin.

134.
Nærb. af de smaa Børn.

Paakl.

Pers. Rekv.

De eksploderer begge i Latter.

135. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gæsterne griber Lejligheden til at tage Afsked, mens Stemningen er lys. De følges ud af hele Familien.

136. Uden for Huset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Rokesmith og Mrs. Boffin skræver over Brættet, Betty kommer til Syne i Døren med lille John paa Armen. Hun siger, idet hun tager Afsked med dem, Titel: Jeg elsker min døde Mand og mine døde Børn i lille John. - Jeg kunde ikke sælge denne Kærlighed og se dem i deres milde, kærlige Ansigt...den er en frivillig Gave.
De ser begge rørte paa hende og gaar. Sloopy kommer anstigende med de to smaa Børn paa Armene. Rokesmith tager Afsked med Mrs. Boffin, som kører ene, Rokesmith gaar hurtigt en anden Vej.

137. Uden for Wilfers Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lys, tidlig Aften. Bella kommer langsomt gaaende,læsende i en Bog. Rokesmith kommer gaaende ad en Sti, der skærer hendes Vej. Hun er i k k e længer sørgeklædt, men klædt i Farver, der er "saa smukke, som hun kan opdrive dem". Rokesmith hilser

ærbødigt. Hun løfter aandsfraværende Blikket fra Bogen og hilser kæligt. Rokesmith siger, for at sige noget, Titel:Den Bog De læser, handler maaske om Kærlighed?

138. Nærb. af Bella.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun ser ironisk smilende paa ham, siger saa koldt og overlegent, Titel: Nej, saa havde jeg ikke læst den. - Den Handler om Penge.

Hun drejer Hovedet fra ham og ser ned i Bogen.

139. Uden for Huset.

Paakl.

Pers. Rekv.

De gaar et Par Skridt. Saa vender hun Hovedet imod ham og siger i Titel: De skal altsaa altid være hos Boffins, Mr. Rokesmith.

Han bøjer skyldbetynget Hovedet. Hun ser paa ham paa en saadan Maade, at man ikke er i Tvivl om, at det vil være hende overmaade ubehageligt. Hun nikker nedladende og gaar op mod Huset.

Han ser efter hende.

140. Nærb. af Rokesmith.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ser bedrøvet efter hende, siger i Titel: Saa overmodig, saa egennyttig, saa haard - og dog saa smuk!

141. Lightwoods Kontor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lightwood staar ved Kaminen, aabner et Brev, læser det dorsk og apatisk. Brevet vises i Titel: Efter Ordre fra Mr. Boffin beder jeg Dem indrykke en Annonce i Bladene, i hvilken Mr. Julius Handford efterlyses. Deres ærbødige John Rokesmith.

Lightwood lægger ligegyldig Brevet fra sig.

142. Titel: Bella optages i Boffins Hjem.

Paakl.

Pers. Rekv.Boffins Stue. De to gamle er utaalmodige, spejder ud ad Vinduerne. Rokesmith kommer ind, lige idet Mr. s. Boffin opdager Bella i Ekvipagen nedenfor.

142a. Uden for Boffins Hus.
Paakl. Pers. Rekv.
Ekvipagen kommer kørende, standser. Bella stiger ud, ser op mod Huset, vinker smilende.

143. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella kommer. Hun modtages overstrømmende af Boffinerne, hilser køligt paa John, som gaar bort fra de andre.

144. Nærb. af John.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun ser ud for sig, siger i Tital: -Og - hvis hun vidste...!

Fjerde Akt.

145. Uden for Dukkesyerskens Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley og Bradley Headstone kommer gaaende. Foran Billedet, Titel: Charley og Skolelæreren Bradley Headstone aflægger Lizzie et Besøg.

146. Nærbillede af de to.

Paakl.

Pers. Rekv.

De ses bagfra. Charley vender sit Ansigt mod Headstone, der ligeledes drejer sit Hoved, saa at man ser ham i Profil. Charley ser lidt undskyldende ud, da han siger i Titel: Hun bor hos en, der hedder Jenny Wren, der syr Dukker og er en underlig en. - Men hun er o r d e n t l i g .- Headstones Ansigt udtrykker hoven Tvivl. Nikker alvorligt med skeptisk sammenknebne Øjne. (Headstone er 26 Aar, kraftigt bygget, respektabel at se paa. Sort, lang Frakke, grammelerede Benklæder, Sølvur i en Haarkæde om Halsen. Han minder, stift og tvungent som han fører sig, om en søndagsklædt Haandværker. Hans Ansigt er anstrengt, hans Væsen er mistroisk, han ligesom altid ligger i Baghold, paa Vagt, usikker som han er paa sig selv. Der er Rester af noget dyrisk og heftigt hos ham. Hans Ansigt er brutalt.)

147. Dukkesyerskens Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et Barn eller en Dværg eller rettere en Blanding af begge Dele sidder i en lav, lille, gammeldags Lænestol med ligesom et Arbejdsbord foran sig. Hun arbejder med nogle Dukkekjoler; upaaklædte Dukker, Dukker i Undertøj og helt paaklædte Dukker ligger og staar og sidder omkring hende. Hun ser mod Døren, raaber kom ind, og betragter med et langt Blik Charley og Bradley, mest den sidste. Man ser i hendes Ansigt, at hun afgjort ikke synes om ham. Bradley ser sig søgende om. Jenny følger ham med Øjnene.

148. Nærbillede af Jenny.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun siger, seende opad med en vigtig og spids Mine, Titel: Her er ingen andre end mig, og jeg er Værtinden.

149. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun har netop sagt det, da de to ser mod Døren, Lizzie kommer ind. Hendes Øjne straaler af Glæde, da hun ser Broderen, og hun kaster sig ind til ham.

150. Nærbillede af Headstone.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ser paa hende, og hans Seen bliver til Stirren. Han lynslaas af hendes Skønhed. Det dirrer ved hans Mund, og han aander tungt. Han lukker sine Øjne, aabner dem igen, behersker sig, søger at dreje sine Øjne fra hende.

151. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley frigør sig skamfuldt fra Lizzies Omfavnelse. Hun ser saaret og forundret paa ham og følger hans Blik, da han ser mod Headstone. Headstone gaar imod hende, Charley præsenterer, Lizzie tager mod hans Haand, noget forlegen. Dukkesyersken har delt - og deler sin Opmærksomhed mellem den Dukke, hun i Øjeblikket er ved at kostumere med en Brudedragt - og de andre. Lizzie svarer paa et Spørgsmaal fra Charley, Titel: Ja, jeg har mit Værelse ovenpaa. Dukkesyersken nikker og siger rapt, idet de andre ser paa hende, Titel: Og hun kan altid bruge dette Værelse til at modtage Besøg i. Lizzie gør en uvilkaarlig Bevægelse med sin ene Haand som for at standse Jenny. Dette opfatter Bradley, og en Skygge glider over hans Ansigt. Jenny lægger Mærke til det og siger, idet hun laver Kikkert af sine Hænder, Titel: Aha, - grek jeg Dem i at spionere, hvad. Bradley svarer ikke men bemærker,

at Lizzie bliver nervøs og ser mod Døren. Hun foreslaar saa pludselig, at det er paafaldende, at de skal gaa en Tur. Charley indvilger noget stødt; de gaar. Jenny ser hovedrystende efter dem i "Kikkert".

152. Løvhytten. Titel: Samme Aften afsluttedes en mærkelig Forretning.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas sidder ved Kaminen med en indolent Selvherskermine. Han rejser sig, da Venus kommer ind med en langagtig Pakke under Armen. Venus siger alvorligt, idet han lidt teatralsk rækker ham Pakken, Titel: Her er, hvad jeg har solgt Dem, Mr. Wegg. - Det glæder mig at give det tilbage til den Kilde, hvorfra det er udsprunget. Han strækker samtidig sin anden flade Haand frem for at modtage Betaling. Silas synes ikke at bemærke dette, men giver sig til at pakke op. Pakken viser sig at indeholde Knoglerne af et Ben, fastgjort paa en Fløjlsplade. Wegg henfalder i vild Beundring over Benet og bemærker aldeles ikke den voksende Misfornøjelse, der viser sig hos Venus, og som resulterer i, at han pludselig tager fat i Benet og vil have det igen. Silas vræler af Angst, for at det skal gaa i Stykker, men Venus tager haardt fat. Silas gaar ind paa at betale og lader dette ske med overordentlig Kølighed.

153. Ved Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bradley gaar noget foran Lizzie og Charley, som taler ivrigt sammen. Navnlig Charley er heftig. Han standser hende med et Ryk i Armen og siger i Titel: Det er meget haardt, at mens jeg vil svinge mig i Vejret, vil du trække mig ned, blandt andet ved at bo saadan et Sted.

154. Nærbillede af Lizzie og Charley.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun ser paa ham, bedrøvet over hans Egoisme, og svarer i Titel:

Jeg nænner ikke at tage bort fra den syge, lille Stakkel og lade hende ene med sin fordrukne Far. Han ser tvært paa hende og siger en haard Replik, som hun ikke svarer paa, men som blot gør hende mere bedrøvet.

155. Løvhytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas og Venus er nu blevet gode Venner. Silas sidder og ser surt ind i Ilden, da Venus bekymret spørger ham, hvad der piner ham. Silas sukker betynget og siger i Titel: Jeg kan ikke lide, at Harmon Mordet stadig er uopklaret. - Jeg ved, hvem der havde G a v n af det, men jeg skal ikke mistænke nogen. Silas ser ind i Ilden og ryger med en determineret Mine. Han fortsætter, idet han oratorisk svinger med Piben og sit Træben, mens Venus andægtig hører efter.

156. Ved Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley siger i Titel: Naar jeg svinger mig i Vejret, saa er det ogsaa, fordi jeg ønsker at drage dig med opad. Lizzie ser bedrøvet smilende paa ham, nikker og lægger sin Arm om hans Skulder. Headstone kommer hen imod dem. Han ser, at deres Samtale er forbi, og han byder Lizzie sin Arm. Hun lægger sin Haand i den, men trækker den til sig med en pludselig Bevægelse, der faar Headstone til at studse. Hun siger noget nervøst, at hun hellere vil skynde sig hjem. Headstone tager stødt Afsked, idet han ser grundende og inkvisitorisk paa hende. De to gaar videre, Charley utilfreds med Samtalen og mut. Hun skynder sig tilbage.

157. Løvhytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Venus udvikler sit temmelig triste Livssyn og slutter med, idet han rejser sig, at slaa i Bordet og med meningsløs Vildhed at sige, Titel: Ja Livet er jammerligt. - Jeg har sommetider Lyst til at prygle min bedste Ven. Denne i og for sig uskadelige Replik,

der tilfældigvis bliver sagt ind i Ansigtet paa Silas, bringer ham til at gøre en Bevægelse med sit Træben for at dække sig, hvorved han vælter bagover med Stol, Grog og det hele. Venus springer op og hjælper ham, da det viser sig umuligt for ham at klare sig selv.

158. Paa en Bro.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley og Headstone kommer gaaende, da Eugene kommer slentrende forbi med Cigar i Munden, optagende tre Gange saa megen Plads som nødvendigt. Headstone kender ham ikke og ser blot tilfældig paa ham i Forbigaaende, men Charley følger ham maalende med Øjnene, vender sig og stirrer efter ham. Headstone spørger, hvem han er. Charley svarer i Titel: Det er ham, Wrayburn, der gloede saa underligt paa Lizzie.... Dette giver Bradley Interesse, ogsaa han ser interesseret efter ham. Man ser i hans Ansigt, at den Tanke slaar ned i ham, at Eugene er paa Vej til Lizzie, han skotter til Charley, siger intet. De gaar efter ham.

159. Hos Dukkesyerske.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun sidder i det voksende Mørke i sin lille Stol og synger, da Lizzie kommer. Hun spørger hende om, hvad hun synes om Headstone. Jenny ryster fornemt paa Hovedet. Hun synes afgjort ikke om ham. Lizzie slaar hendes Haar ud og glatter det med sine Fingre, saa tænder hun Lys, aabner Vinduer og Døre. Jenny lytter, ser mod Døren, som ligger i Mørke. Eugene kommer ind, sorgløs og smilende let. Han siger efter at have hilst paa dem, Titel: Jeg kommer blot i Forbigaaende for at spørge, om Damerne stadig afslaar mit Tilbud om Undervisning. Lizzie ser paa Jenny, vaklende og uvis. Jenny ser skeptisk paa ham, dog ikke saa skeptisk som paa Headstone, da han var der. Saa siger Lizzie, lidt sky og skamfuld, lidt usikker og betaget af Situationen, at de ikke mener at kunne modtage dette Tilbud. Eugene smiler sarkastisk og tænder efter at have indhentet Tilladelse en Cigaret.

160. Løvhytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas og Venus sidder i hviskende Samtale. Emnet er meget spændende. De stikker Hovederne sammen. Venus siger efter at have set sig om, Titel:...Højst troligt, at Gnieren har nedgravet baade Penge og saa meget andet.... Silas nikker ivrigt.

161. Dukkesyerskens Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene har røget Cigaretten ud, kaster den ud ad Vinduet, sukker og smiler, gaar med et Nik mod Døren. Lizzie ser efter ham, han vender sig, strækker sin Haand ud, hun tager den, ser paa Jenny, der smiler og nikker vigtigt, og som bragte hun et stort Offer. Eugene ser, at Spillet næsten er vundet og siger oprigtigt i Titel: Saa sandt som jeg oprigtigt agter Dem og er Deres Ven, fatter jeg ikke, hvorfor De vakler. Lizzie ser atter paa Jenny, der atter nikker, alvorligere. Lizzie nikker dvælende og smiler taknemmeligt. Eugene trykker ogsaa Jennys Haand, som hun rækker ham med en Dronningegeste, og gaar.

162. Uden for Dukkesyerskens Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jennys Fader kommer, stærkt paavirket. Han ramler mod Døren, famler ved Dørhaandtaget.

163. Dukkesyerskens Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Idet Eugene tager Afsked, lytter de alle. Lizzie og Jenny ser paa hinanden, Lizzie bliver synlig nervøs. Jenny siger beroligende, Titel: Det er Barnet. Han tumler ind. Eugene ser spørgende paa Jenny, hun siger i Titel: Det er Far. Eugene bliver ubehagelig berørt over, at den Berusede tumler imod ham, og gaar.

164. Uden for Huset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene kommer ud, gaar.

165. Ved et Hjørne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone og Charley spejdende, trækker sig tilbage for ikke at blive sete. Begge er rasende Charley vil tilbage, men hindres af Headstone, som forklarer ham, at det bør vente. De gaar.

166. I Løvhytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas og Venus taler saa ivrigt, at de knalder Hovederne sammen. Venus tager sig til Hovedet med højre Haand, Silas er altfor ivrig og tykhudet til at ænse Smerten, han river med sin venstre Haand hans højre fra Hovedet, breder hans Haandflade ud og siger i Titel: Vi leder sammen, - og vi deler halvt - -

For Rĕtfærdighedș Skyld.

Haandslag, saa Venus vrider Ansigtet i Smerte. Begge ser sig skrømte om.

167. Dukkesyerskens Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jenny giver sig til, paa en docerende Maade at skælde Barnet ud, han klynker og undskylder sig, tømmer sine Lommer for Penge. Jenny tæller dem med en frygtelig Alvor, bebrejder ham, at han har soldet Penge op, beordrer ham hen i en Krog. Han vakler hen og "skammer" sig.

168. Lightwoods Kontor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han og Eugene i fornøjelig, omend træt Samtale, da det ringer. De ser paa hinanden for at afgøre, hvem det skal være. Lightwood

maa selvfølgelig gaa, hvad han gør smilende. Han kommer tilbage med Charley og Headstone. Charley styrer lige løs paa Eugene, siger i Titel: De har i den sidste Tid mange Gange besøgt min Søster. Jeg ønsker at vide hvorfor. Eugene ser overhovedet ikke paa Charley, men kun meget overlegent paa Headstone, gaar derefter over til Lightwood og spørger ham nysgerrigt, om han kender d'Herrer. Lightwood smiler over Eugenes Overlegenhed. Skolelæreren, der er blodigt krænket, siger i Titel: Jeg er Charleys Ven. - Jeg er hans Lærer.

169. Nærbillede af Eugene. Han siger med et irriterende Smil, Titel: Saa skulde De lære Deres Elev større Høflighed, Min gode - Skolemester. Han ryger derefter roligt videre forbavset over, at han ikke gaar.

170. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bradley er ude af Stand til at tale. Charley ser afvekslende paa ham og paa Eugene, kaster et raadløst Blik paa Lightwood, som ikke synes at bemærke det. Saa siger han i Titel: Med hvad Ret betaler De min Søsters Undervisning uden mit Samtykke - og sætter en Plet paa mit Navn - gennem hende? Bradley nikker helt stolt over Præstationen. Eugene, der stadig ikke ser paa Charley, smiler ironisk.

171. Nærbillede af Charley.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han fortsætter, bleg af Raseri, Titel: Hvis De ikke holder op, - saa bliver det værst for hende! -

172. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene ser stadig ironisk smilende paa Headstone, slaar saa Asken af sin Cigar og siger, Titel: Før jeg foreslaa, Skolemester, at De nu fører Deres [illegible]veltalende Elev bort. Charley bliver

fuldstændig ude af sig selv af Raseri. Han vender sig til Lightwood, der ikke svarer, men blot opmærksomt holder Øje med Eugene. Saa drejer Charley sig om paa Hælen, siger til Headstone, at de skal gaa. Denne gør Tegn til, at han skal gaa udenfor et Øjeblik, Charley tilkaster Eugene et truende Blik og gaar med saa meget Spektakel som muligt. Headstone gaar et Skridt imod Eugene, Lightwood er straks paa Post, Bradley ser paa ham, svagt rystende paa Hovedet, saa siger ham til Eugene, at han skal lade Lizzie være.

173. Nærbillede af Eugene.

Paakl.

Pers. Rekv.

Svagt smilende siger han, Titel: Sig mig, Skolemester, - er De hendes Skolemester, eller har De blot Lyst til at blive det?

174. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone siger, dirrende af Raseri, fordi Replikken rammer ham, Titel: Tag Dem i Agt. Min Vaand og mit Hjerte er med i denne Sag og staar aaben...

175. Nærbillede af Eugene. Titel: Et mærkeligt Tilfælde. - Døren staar ogsaa aaben.

176. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone siger stødvis en Mængde kraftige Replikker, holder pludselig inde, da Eugene roligt giver sig til at rode i Ilden, gør med en Kraftanstrengelse Vold paa sig, har Lyst til at kaste sig over ham, behersker sig, styrter ud. Lightwood ser efter ham, ser paa Eugene og siger næsten kærligt, idet han ser ham i Øjnene, Titel: Eugene - Eugene. - At jeg har været saa blind. Eugene ser forbavset paa ham, smiler saa uforstaaende, ryster paa Hovedet, byder ham en Cigaret.

177. Finerings Kontor. Titel: Næste Dag blev R.W. kaldt ud fra Kontoret af en ung Dames Tjener.

Paakl.

Pers. Rekv.

Ret stort. En halv Snes Kontorister i alle Aldre arbejder. Ved en høj Pult, i den mørkeste Krog af Kontoret, staar R.W. bøjet over sit Arbejde. Pulten er saa høj, at der fører tre Trin op til Platformen, han staar paa. Boffins Tjener kommer ind, iført sit straalende Liberi. Han spørger efter R.W. og anvises Vej af en meget forbavset Kontorist. Hele Kontoret følger spændt hans Vandring, lige undtaget er den flittige R.W. Denne bliver meget bestyrtet over at modtage Besked om at skulle følge Tjeneren og gaar ulykkelig over den Opsigt, han vækker, efter ham ud.

178. Paa Gaden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella sidder i en lukket, meget elegant Wienervogn. R.W. der ikke ved, hvem der er i Vognen, føler sig trukket ind i den af et Par Kvindearme, der griber fat i hans Halsbind.

179. I Vognen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella omfavner ham paa det heftigste. Da han endelig faar sig befriet, siger hun i Titel: Nu skal du lystre. - Først køber du de smukkeste Klæder, den smukkeste Hat og de smukkeste Støvler, du kan faa for Penge, - og saa møder du mig Klokken fire i.... Han stirrer forvildet paa hende, men hun trykker ham, smilende et Smil, som er paa Graadens Rand, en lille Pung i Haanden, gemmer sit lille Hoved ved hans Bryst og knuger ham ind til sig. Han protesterer ivrigt, men da den første Bevægelse er gaaet over, løfter hun truende en Pegefinger imod ham og skubber ham ud af Vognen. R.W. stikker atter Hovedet ind, forklarer hende, mens han betuttet ser paa Pungen, at det er umuligt. Hun vil intet høre, ser meget streng ud, han lover saa at komme, med Taarer i Øjnene af Glæde og Bevægelse, og løber tilbage til Kontoret.

Vognen sætter sig i Bevægelse.

180. Boffins Stue. Titel: Naar Ægteparret Boffin var ene, drøftedes det stadige Spørgsmaal: Rokesmith-Mysteriet.

Paakl.

Pers. Rekv.

De sidder i en hyggelig Krog i Nærheden af Kaminen, begge ser betænkelige ud. Boffin siger i Titel: Først var det kun Lightwood, han ikke vilde træffe, - men nu er det a l l e undtagen Bella. - Mærkeligt. Mrs. Boffin nikker betynget. De er alvorligt kede af, at der synes at være et eller andet uopklaret ved deres Sekretær.

181. Kafé.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella sidder ventende ved et Bord, tankefuldt beskuet af en lille Piccolo. Gennem Vinduet er der Udsigt til Floden, hvor en Del Skibsmaster ses. Hendes Ansigt opklares, da R.W. viser sig forpustet og i ny og forbedret Skikkelse. Han er saa elegant, som det af Skæbnen er ham beskikket at kunne blive. Alt er flunkende nyt. Bella springer op, vender og drejer ham leende, beundrer ham, indtil han bliver ganske skamfuld, kysser ham for Øjnene af den misundelige Piccolo og den religiøst udseende prælatiske Opvarter, der øjeblikkelig sender Piccoloen ud, noget denne højst modstræbende og gaaende baglænds finder sig i. R.W. sender Tjeneren hjælpeløse Blikke, og Bella, der ser det, faar Medlidenhed med ham, modtager Spisekortet og beder Faderen kræve ind. R.W. ser haabløs paa Kortet, mens Bella med paatagen ydmyg Mine afventer Resultatet.

182. Boffins Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tjeneren melder Sloopy, som grædende føres ind. Han siger i Titel: Lille John er meget syg og er kommet paa Hospitalet. - De slaar ud, - bare de ikke ogsaa slaar ind. Ægteparret Boffin ser bestyrtet paa hinanden og spørger ham ud.

183. Restaurationen i Greenwich.

Paakl.

Pers. Rekv.

Aften. De to lykkelige Mennesker er paa Slutningen af Maaltidet. Bella ser paa Bordet, paa Faderen og paa sig selv; hun fryder sig tydeligt over de smukke Omgivelser og siger alvorligt i Titel: Jeg er saa pengegridsk, Far, og jeg v i l gøre et godt Parti. R.W. synes ikke om det, men søger at optage det som Spøg. Hun ser alvorligt paa ham, og der er Energi ved den lille, sammenbidte Mund. Han bliver ked af det. Det generer hende, og for at slaa det hen farer hun over hans Haar og roder vanvittigt op i det. Han trækker Hovedet til sig og siger, Titel: Det faar du ikke Lov til - i Dag, - hvis du ikke først lover mig, at du ikke vil sladre til Mor om dette her. Hun lover det leende og gaar med særdeles Energi til Arbejdet. Piccoloen er forbavset, indtil Tjeneren fejer ham ud. Billedet toner bort.

184. Toner frem. Titel: Da Bella vendte tilbage.

Uden for Boffins Hus. Aften.

Paakl.

Pers. Rekv.

Wienervognen holder udenfor og Boffin, Mrs. Boffin og Rokesmith er ved at staa ind, Sloopy holder Vogndøren, da Bella kommer. Hun spørger forbavset Rokesmith, der endnu staar med det ene Ben paa Trinet, hvor de skal hen. Alle ser alvorligt paa hende, Rokesmith siger, Titel: Lille John er blevet meget syg. Vi vil se til ham. Bella staar et Øjeblik.

185. Nærbillede af Bella.

Paakl.

Pers. Rekv.

Der stiger Taarer frem i hendes Øjne. Hun føler sig pludselig saa ene, ligesom sat uden for de andres Sorger. Ængstelig og skamfuld spørger hun i Titel: Maa jeg ikke følge med.

186. Vognen.

Paakl.
Pers. Rekv.

Alle ser overraskede og glade ud, Mrs. Boffin strækker sine Arme

ud imod hende. Hun springer op i Vognen og kaster sig ind til hende. Sloopy lukker Døren og farer op til Kusken. Vognen kører.

187. Dagligstuen hos Wilferne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mrs. Wilfer holder et kort, belærende Foredrag for Lavy og Sampson, der spiller Dam. Mrs. W. siger i Titel: Bella har aabenbart ganske glemt sin fattige Familie, efter at hun er kommet i Huset hos d i s s e - "Boffiner". - Hun siger en Masse Ting, som Lavy ikke nedlader sig til at høre efter. Da Sampson et Øjeblik drejer Hovedet af Høflighed, griber Lavy Lejligheden til lynsnart at snyde med Brikkerne, hvorefter hun hidsigt opfordrer George til at passe sit Spil. I det samme gaar Døren op, og R.W. iført sine fine Klæder træder ind. Der bliver stor Bestyrtelse over hans Udseende, og Mrs. Wilfer forlanger i en skarp Tone at faa Oplysninger om, hvor Forandringen stammer fra. R.W. paabegynder en genert og ulykkelig Forklaring.

188. Sygehus-Sal.

Paakl.

Pers. Rekv.

Stor, dunkelt oplyst Sovesal med mange, smaa Senge. Ved Kaminen sidder to Børn i smaa Lænestole og spiller Domino. Johns Øjne er matte og glansløse. Ved Siden af Sengen sidder Betty Higden, da Boffinerne, Bella, Sloopy (grædende) og Rokesmith kommer ind. Rokesmith ser spørgende paa Lægen, der ryster paa Hovedet siger, Titel: Det er forsent. - I den nærmeste Seng ligger en lille Dreng vaagen. Lille John ser paa ham, ser derefter paa Lægen, bevæger Munden. Lægen bøjer sig ned over ham. Imedens anbringer Bella alt det Legetøj om Sengen, som hun har haft med.

189. Nærbillede af Lægen og John. Titel: Er det mine smaa Brødre - og er det Vorherre, som har bragt dem herhen?

199. Salen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lægen ser paa de andre, nikker stille. Bella brister i Graad. -

Rokesmith ser næsten forklaret paa hende.

191. Nærbillede af Betty og Bella.

Paakl.

Pers. Rekv.

Betty siger hulkende, Titel: Jeg frygter, at lille John, - ligesom de andre - gaar til Magten og Herligheden. Jeg føler, at de vil drage ham til sig.

192. Ved Sengen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella rækker John en stor Hest, som John ikke magter at løfte. Den anbringes paa en Stol ved Siden af Sengen, saa at han kan naa Manken med Hænderne. Han ser paa Betty, hvisker, hun bøjer sig, ser paa Bella, siger i Titel: Stakkels John spørger, hvem den smukke Dame er. Bella bøjer sig over ham, bevæget.

193. Salen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lægen betyder de Tilstedeværende, at de maa gaa. Betty Higden vil ikke bort, - Rokesmith maa føre hende ud.

194. Lille Hospitals-Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

De kommer ind. Rokesmith beroliger dem, de sætter sig, han gaar igen.

195. Titel: Mod Magten og Herligheden.

Salen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Enkelte Lamper er tændt. Der er halvmørkt. Lægen staar ved Johns Seng med Haanden om det lille Haandled. Hans Ansigt vidner om, at han med Spænding følger det lille Legenes sidste Trækninger. Rokesmith kommer stille ind. Lægen og han veksler et Blik. Da lille John ser ham, siger han i Titel: Mag - Dem. Rokesmith forstaar ham, han tager Legetøjet og bærer det over til den lille Dreng i

Nabosengen.

196. Nærbillede af John.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han bevæger atter Læberne, Titel: Et Kys til den smukke Dame.

197. Salen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Rokesmith rejser langsomt Hovedet, der er intet Haab mere i hans Ansigt. Han ser sløvt paa Lægen, der nikker sørgmodigt. Rokesmith tager sig til Øjnene. Titel: Efter at have bortgivet alt, hvad han ejede, og ordnet sine Sager her i denne Verden, gik stakkels, lille John over i en ny og skønnere. Lægen lægger stille Lagenet over det lille døde Ansigt. Rokesmith gaar.

198. Lille Hospitals-Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Rokesmith kommer ind. Han fortæller, at det er forbi. Alle gribes af dyb Bevægelse. De giver sig alle ubehersket hen til deres Sorg. Den, som mest værdigt bærer sin Bevægelse, er John, hvilket Bella øjensynlig bemærker. Det er, som om han vokser i hendes Øjne.

199. Nærbillede af Boffinerne.

Paakl.

Pers. Rekv.

De to gamle ser paa hinanden, Boffin viser over mod Sloopy.

200. Nærbillede af Sloopy.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han hulker ubehersket.

201. Nærbillede af Boffinerne.

Paakl.

Pers. Rekv.

De synes i samme Nu at gribes af den samme Tanke: at gøre godt for Sloopy. Man skal gennem en Replik forstaa, at det er deres Mening at tage ham til sig.

Femte Akt.

202. Titel: Ridderhoods Datter, der i Smug driver Bevertning og Pantelaanervirksomhed, modtager en mærkelig Gæst. Gyde i Limehouse Hole.

Paukl.

Pers. Rekv.

En daardig oplyst Kælderbutik, i hvis Vinduer der hænger en Plakat med Ordene Seamans Boarding-house. I Vinduet findes iøvrigt nogle brogede Tørklæder, en gammel Pjækkert, nogle faa værdiløse Ure og Kompasser, en Kardus Tobak og to korslagte Kridtpiber. En Flaske Valnøddesaft og nogle rødselsfulde Sukkergodter. Døren til Kælderen gaar op, og Pleasant gaar op ad de tre Trin, der er til Gaden. Det er en mørk, kold Aften. En Mand, som har staaet paa den anden Side af Gaden, gaar h u r t i g t over imod hende. Pleasant tæber Hovedet, (hvilket hun gør ved enhver Lejlighed.) Hun triller det op igen, mens hun besvarer hans Spørgsmaal, de gaar begge ned i Butikken.

203. I Kælderen.

Paukl.

Pers. Rekv.

En ussel, lille Kælder ikke højere til Loftet, end at en Mand kunde naa Loftet med Haanden. Foran Ilden staar et Bord med et Par Trælænestole. Baggrunden dannes af pantsatte Effekter, Tørklæder, Trøjer, Hatte og andre Sager. De to kommer. Han ser sig om, nysgerrigt og genkendende. Hun spørger, om han har været der før, han nikker og siger i Titel: Ja, jeg har været her før. - Sig mig, bliver Søfolk stadig plyndrede og myrdede nede ved Floden? Han siger Replikken i en saa underlig Tone og ser saa mærkeligt paa hende, at hun svarer usikkert. Han sætter sig roligt ned i en af Trælænestolene og mønstrer Interiøret. Hun skotter sky til ham og forsøger en Samtale.

204. Uden for Dukkesyerskens Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone og Charley kommer gaaende. Headstone gaar ind. Charley bliver staaende udenfor.

205. Dukkesyerskens Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie og Jenny sidder i Samtale, da Headstone kommer. Lizzie kan ikke skjule, at hun ikke bryder sig om hans Besøg, hun hilser sukkende paa ham. Han bemærker det og forvirres deraf, men der er en uhyggelig Energi over ham. Han staar et Øjeblik uvis, trækker saa kejtet en Stol hen ved Siden af den, han sætter sig paa, og beder hende sætte sig ved Siden af ham. Hun gør det nølende og sætter sig saa langt fra ham som muligt. Han tørrer Svedon af Panden og siger i Titel: De har forkastet Deres Broders Planer - og foretrukket Mr. Wrayburns. Hun svarer intet, ser blot sørgmodigt paa ham og sænker Hovedet. Han tørrer atter Panden og ser hjælpeløst paa Jenny, som med skeptisk Mine lytter til. Han knapper sin Frakke op, knapper den i igen.

206. Uden for Kælderdøren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood kommer luskende. Standser, idet han vil dreje Dørhaandtaget, kigger ind gennem Gardinet, der dækker Ruden, aabner Døren med et Ryk, gaar ind.

207. Kælderen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Pleasant er midt i en gestikulerende Replik, da Riderhood pludselig stormer ind. Hun ser angst paa ham, fører uvilkaarlig den ene Haand op til Munden og dækker sig mod et usynligt Slag med den anden Arm. Han slænger hende sin Hue i Ansigtet, hun tørrer

sig roligt uden Forbavselse efter Slaget og vikler sit Haar op. Riderhood vender sig mod Gæsten og spørger efter at have stirret inkvisitorisk paa ham, Titel: Hvem er De? Og hvad vil De? Gæsten svarer brutalt, at det skal han nok faa at vide senere. Riderhood bliver spagfærdigere. Gæsten lader sit Blik vandre over ham, derefter over en Hylde, hvor der staar nogle Flasker Sherry, der staar nogle Glas paa en mindre Hylde underneden. Han peger paa en af Flaskerne og forlanger den. Pleasant tager den ned, vil trække den op. Gæsten forlanger den, som den er, undersøger meget nøje Halsen, nu og da kastende et spejdende Blik paa de to. Han trækker en Proptrækker op af Brystlommen, den sidder i en rusten Foldekniv, og aabner Flasken. Han skænker i Riderhoods Glas først, det er uden Fod, og har længe været holdt ud imod ham, derefter i Pleasants og sit eget, han drikker Pleasants Skaal. De to skaaler desorienterede.

208. Dukkesyerskens Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Situationen uforandret. Headstone ser uroligt paa Lizzie.

209. Nærb. af Headstone.

Han søger at bekæmpe sin voksende Bevægelse. Der kommer Ømhed og bønlig Angst i hans brutale Ansigt, da han siger i Titel: Jeg bønfalder Dem om at vende om paa den Vej, De har valgt.

210. Nærb. af Lizzie.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun bliver harmfuld. Hun er præget af Uvillie og dog en svag Frygt, da hun siger, Titel: Wrayburns Hjælp blev tilbudt og hensynsfuldt og fint, - og vor Lærerinde er dygtig.

211. Nærb. af Headstone.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han tørrer Sveden af Panden og af sine Hænder, stirrer fortvivlet paa hende, siger saa, idet han tager sig til Halsen, som kunde han ikke faa Luft: Titel: Jeg - har - andre - Grunde - jeg kan ikke tale ud...siden! Han vil sige mere, men det er ham umuligt.

212. Stuen hos Riderhood.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gæsten sidder tavs og truende, seende stift paa Riderhood, denne faar pludselig Øje paa Gæstens Skedekniv, stirrer overrasket paa ham.

213. Nærb. af Gæsten og Riderhood.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood stirrer paa Kniven, ser grundende ud for sig, ser saa med stigende Forbavselse paa Stortrøjen, krænger det ene Ærme tilbage, slipper det, som om han havde brændt sig paa det, ser Gæsten i Øjnene og siger i Titel: Den Kniv og den Stortrøje har vilhørt en Sømand, der hed Ratfood. Gæsten nikker mørkt, ser gennemborende paa Riderhood og siger i Titel: Han er død. Det giver et Sæt i Riderhood, han peger mod Gæsten og siger: Vil det sige, at det er Dem, der har dræbt ham? Gæsten trækker paa Skulderen.

214. Dukkesyerskens Stue.

Paakl. Pers. Rekv.

Headstone har rejst sig. Der er Bøn og Trusel og Vildskab og Fortvivlelse i hans Blik. Han trækker sin Haand ud, der gaar en Gysen igennem ham, da hun til Afsked lægger sin Haand i hans. Han river sin Hat til sig og styrter ud.

215. Uden for Dukkesyerskens Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone kommer hurtigt ud, Charley gaar spørgende imod ham,

Headstone forklarer, at Besøget har været resultatløst. De gaar frem og tilbage, Charley lyttende.

216. Riderhoods Kælder.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood er gaaet et Par Skridt fra Gæsten, ogsaa Pleasant har rejst sig og staar nogle Skridt fra hans anden Side. Begge betragter ham med Rædsel. Gæsten siger med Eftertryk, Titel: De er en stor Løgner! Da Riderhood kommer sig af den første Forbavselse, gør han Mine til at kaste sig over ham, men Gæsten truer blot ad ham med Pegefingeren og smiler et underligt Smil. Riderhood afvæbnes, skænker op i sit Glas og drikker. Gæsten siger igen en kraftig Replik, der bringer Riderhood i Raseri. Han slænger Glasset fra sig, giver Pleasant en Ordre. Hun sniger sig uden om Gæsten hen til Døren og læser den af. Gæsten ser til med et ondt Smil. Riderhood spørger med uhyggelig Alvor, hvad Gæsten vil; denne svarer i Titel: Hvad jeg vil. - Jeg vil sige Dem, at jeg kan lade Den sætte fast - og jeg gør det, hvis De trodser mig! Riderhood gør sig klar til Angreb, men Pleasant tager om hans Arm og beder ham betænke sig. Den fejge Riderhood benytter sig heraf til at slaa om. Han bliver krybende.

217. Nærb. af Gæsten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Med et lukket Ansigt tager han et Stykke Papir op af en Lomme, en lille Flaske Blæk, en Pen og en lille Pose med Sand. Han siger i Titel: Hvis De altsaa vil undgaa Politiet....

218. Kælderen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han lægger Papiret paa Bordet, kaster et Blik paa det. Brevet vises i Titel: Jeg erklærer herved, at min Beskyldning mod Gaffer Hexam for Mordet paa John Harmon er usandfærdig.

Han vinker ad Riderhood,som tøvende nærmer sig, giver Riderhood Brevet; denne ser haabløst paa det,rækker det til Pleasant, som læser det op. Gæsten ser ufravendt paa ham under Oplæsningen. Riderhoods Ansigt fortrækker sig, han undskylder sig med, at han ikke kan skrive. Gæsten anmoder Pleasant om at føre hans Haand. Dette sker. Gæsten drysser Sand paa det, stikker det i Lommen, Pleasant aabner Døren for ham,og han forsvinder. Saa snart de er ene, kaster Riderhood rasende et Par Støvler efter hende. Hun undgaar Slaget, hendes Haar falder ned.

219. Mørk Gyde.

Paakl,

Pers. Rekv.

Det blæser og er mørkt. Gæsten kommer gaaende, drejer om et Hjørne.

220. Udenfor Dukkesyerskens Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley gaar med energisk Holdning mod Døren, vender sig i Døren og ser paa Headstone, nikker haardt, gaar ind.

221. Dukkesyerskens Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley kommer ind. Lizzie kaster sig ind til ham, han støder hende køligt fra sig, beder hende tage Overtøj paa. Hun gør dette, usikker og nervøs for det, der vil komme.

222. Skummel Plads ved Limehouse Kirken.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gæsten kommer hen under en Lygte, ser sig om.

223. Nærb. af Gæsten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ser sig atter om, tager den lavpullede Hat af, fjerner Skæg

og Paryk og afslører sig som Rokesmith. Han tager Pjækkerten under Armen. Saa sukker han dybt, stryger sig over Panden, siger for sig selv i Titel: Hvad nu, John Harmon. – Han staar lidt gaar langsomt bort.

224. Uden for Dukkesyerskens Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley og Lizzie kommer. Det giver et Sæt i hende, da hun ser Headstone ventende. – Charley lader som intet. De gaar.

225. Et Gadehjørne

Paakl.

Pers. Rekv.

i Leadenhall Kvarteret. De følges ad. Charley sakker med Villie bagud, sendende Bradley et Blik, der siger saa meget som, "gør nu den Sag færdig". Lizzie vender sig ligesom for at kalde paa ham, hun ser hjælpeløs ud. Charley lader, som han ikke ser det. De drejer om et Hjørne. Charley bliver staaende, ser efter dem drejer saa Hovedet og ser haardt ud for sig..

226. Aaben Plads.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bradley og Lizzie kommer. De er begge to nervøse, hver paa sin Vis. Hun forsøger at anslaa en let Tone, siger en smilende Bemærkning. Det preller af paa Bradley der tænker tungt og anstrengt. Han standser, staar med flakkende Øjne og tørrer Sveden af Panden og Hænderne. Saa siger han i Titel: De er min Ulykke. – Jeg er ikke mig selv, naar De er i mine Tanker, og De er a l t i d i mine Tanker. Hun ser paa ham med et medynksfuldt Blik, hvori der dog er Uvillie, og siger, at hun er ked af at have gjort ham Fortræd. Han bliver fortvivlet over at have gjort hende Bebrejdelser.

227. Nærb. af Bradley.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hans Blik flakker opad og til Siderne, han tør ikke se paa hende, saa tager han sig sammen, siger i Titel: Jeg elsker Dem. Jeg kunde dø for Dem, begaa enhver Forbrydelse for Deres Skyld. Jeg har intet Liv mere. - Det er Deres - Alt. - Alt. Han ser gispende, stønnende paa hende.

228. Nærb. af Lizzie.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun er angst for ham. Men idet hun ser paa ham, er det den Tanke, der besjæler hende, "Hvilken Ret har han til at bryde ind i mit Liv". Den giver hende Modstandskraft. Titel: Jeg kan ikke blive Deres Hustru. Jeg kan aldrig, - a l d r i g blive det.

229. Nærb. af Bradley.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hans Ansigt skifter Udtryk, fra Bøn til Had, fra Had til Raseri. Han siger, idet han krummer Fingrene sammen, som greb de om en Strube, bøjet forover imod hende, Titel: Jeg vil haabe, at jeg ikke slaar Wrayburn ihjel!

230. Nærb. af Lizzie.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hendes Ansigt gløder. Distinkt og ubarmhjertigt slaar hun ham fra sig ved at sige, Titel: Jeg kan ikke lide Dem. Fra det første Øjeblik jeg saa Dem, har jeg ikke kunnet lide Dem. - Og det er Deres egen Skyld. - Han, De nævner, har hverken Lod eller Del i det.

231. Nærb. af de to.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hans Hoved synker ned, som tynget af en stor Byrde. Fortvivlelse fylder ham, han lægger Hovedet bagover og skriger som et Dyr. Styrter bort.

232. Gyden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley staar paa Spring til at løbe hen til dem, da han ser Bradley komme løbende imod sig. Han vil tale til ham, men støedes til Side. Han ser forbavset efter ham, der trækker Vrede op i hans Ansigt, han gaar mod Lizzie.

233. Aaben Plads.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie staar stum, seende efter Headstone med et tomt Blik, da Charley kommer. Hun vil lægge Armen om hans Hals, men han støder hende fra sig, spørger hende, hvad der er sket. Hun forklarer ham med to Ord, hvad Resultatet blev af Frieriet. Charley bliver rasende, Titel: Ved du, at han er ligesaa meget værd som 50 af din Slags. - Ved du, at du har ødelagt min Fremtid? Hun forsøger atter at lægge sin Arm om hans Skulder, men atter støder han hende fra sig. Titel: Du er en i Bund og Grund slet Pige og en falsk Søster - og jeg er færdig med dig. Han gaar fra hende. Hun breder sine Arme ud efter ham, brister i Graad.

234. John Rokesmiths Kontor.

Paakl.

Pers Rekv.

Han kommer. Gemmer Stortrøjen og det øvrige i en Skuffe. Stirrer ud for sig med Haanden under Kinden. - Titel: Hvad nu, John Harmon? Tænk til Bunds i Sagen! Billedet toner bort.

235. Paa et Skibsdæk. toner frem. Titel: Det var en skæbnesvanger Idé at ville bytte Rolle med Styrmand Ratfood, - for ukendt at kunne studere Bella, inden Arven tiltraadtes.

Paakl.

Pers. Rekv.

Fra Skibsdækket ses en London-Dok. Skibet ligger ved Bolværket. John Harmon og Ratfood giver hinanden Haanden paa en saadan Maade, at man ser, en Aftale besegles. Mandskabet staar omkring dem. De to gaar ned ad Falderebstrappen. Billedet toner bort.

236. Kontoret toner frem. Titel: Hvor besynderligt, at jeg ikke fattede Mistanke til Ratfood! Toner bort.

237. Toner frem. Riderhoods Kælder.

Paakl.

Pers. Rekv.

John Harmon og Ratfood i Kælderen. John staar i Døren, mens Ratfood hviskende taler med Riderhood. De synes at kende hinanden godt. Riderhood ser flere Gange stikkende paa John og navnlig paa hans Vadsæk. Ratfood modtager et Stykke Papir, de gaar.

238. Gyde.

Paakl.

Pers. Rekv.

Regnen styrter ned. De to kommer gaaende. Ratfood har en Bylt under Armen, han tilbyder med et sleskt Smil at bære Johns Vadsæk, men John afslaar det umistænksomt. Ratfood ser, uden at John bemærker det, undersøgende i Johns Ansigt. Han stikker Papiret i Lommen, hvilket John ser, men ikke tænker over.

239. Ved en jordslaaet Mur.

Paakl.

Pers. Rekv.

Skimlet og grøn. Regnen siver skinnende ned ad den. Vedbend og Slyngplanters Blade bevæges af Regnen. En gammel, halvt ned-

falden Murbue hvælver sig værkbrudent over en aaben Indgang, der med to Mure ved Siderne, ca. 10 Alen lang, fører til et skummelt, mørkt Hus med et enkelt oplyst Vindue paa 1ste Sal. Sort Røg vælter op af Skorstenen og tegner sig som Silhouet mod den mørke, graa Himmel. De kommer. Ratfood lader John gaa foran. John ser sig tøvende om.

240. I Gangen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Flisebelagt. Regnen styrter ned. For Enden af den en sort Indgang med en Gaslygte over. John standser under Lygten, spørger Ratfood, om der dog ikke er noget mere indbydende Sted, de kan bo. Ratfood blot skynder paa ham. De gaar ind.

241. Trappegang.

Paakl.

Pers. Rekv.

Oplyst af en enkelt Lygte. De gaar opover.

242. Værelset mod Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Skummelt Værelse. Fattigt møbleret. Et stort Vindue vender ud mod Floden. Foran Vinduet hænger et mørkebrunt Gardin. De kommer ind. En Neger kommer med en tændt Lampe, som han stiller paa Bordet. Negeren ser dvælende John i Ansigtet, idet han passerer ham. Ratfood skynder paa ham, bestiller Kaffe. Negeren gaar. Der er noget tungt, ligesom v i d e n d e i hans Blik. Han ser ud som en Døvstum, der vil tale, men ikke kan. Ratfood giver John sin Stortrøje paa en underlig bestemt Maade, idet han siger i Titel: De er meget vaad, Mr. Harmon. Tag min Stortrøje paa. Den er vandtæt og tør! Han aabner Bylten og gaar. John begynder umistænksomt Omklædningen. Billedet toner bort.

243. Kontoret toner frem.

Paakl.

Pers.Rekv.

John siger grundende i Titel: Hvor var det djævelsk godt gen= nemtænkt. Jeg fik hans Tøj - og han fik mit. Nu var blot til= bage at rydde mig af Vejen. - Saa var han John Harmon. - Arving, til 100,000 $. Billedet toner bort.

244. Værelset mod Floden. toner frem.

Paakl.

Pers. Rekv.

John er omklædt, da Ratfood og Negeren kommer ind. Ratfood sæt= ter sig, Negeren sætter en Bakke, hvorpaa findes to Kopper skænket Kaffe, en Flaske Cognac og to Glas foran Ratfood. Den= ne drejer Bakken og ser rasende paa Negeren, som gaar. John tilbereder sin Kaffe, drikker, rejser sig, vakler, stirrer paa Ratfood, griber for sig, styrter om og river Bordet med sig, lige idet Ratfood griber Lampen. Billedet toner bort.

245. Kontoret. Toner frem.

Paakl.

Pers. Rekv.

John rystet ved Erindringen om det skete. Titel: Hvad der mere skete, - og hvorfor det skete, kan jeg kun skimte og ane.

Toner bort.

246. Værelset mod Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Ratfood, der nærmer sit Ansigt mod John, grinende ondt, ser pludselig opad, slaaes med Rædsel, taber Lampen. I Silhouet mod Vinduet ses en Skikkelse, der ligner John Harmon, søge at af= værge et Slag med en Vadsæk. Slaget rammer, og Skikkelsen segner sammen. En Arm flænger Vadsækken op gennem det graa Felt. Alt bliver mørkt.

247. Paa Floden. Toner frem.

Paakl.

Pers. Rekv.

John Harmon driver livløs med Ansigtet i Vandskorpen. Pludselig gaar en Sitren igennem ham, han slaar Øjnene op, idet han er ved at synke, vender sig i Vandet, svømmer hjælpeløst med Strømmen.

248. Ved en Baad.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den er fortøjet ved en smal Landebro af Sten og har Anker ude, saa at den ligger tværs paa Strømmen. John kommer synkefærdig drivende, han søger at faa fat i Baaden, driver under den, kommer op paa den anden Side, griber for sig, faar fat i Rælingen, er reddet. Billedet toner bort.

249. Kontoret. Toner frem.

Paakl.

Pers. Rekv.

John siger i Titel: - Og 14 Dage efter, da jeg havde læst i Bladene, at John Harmons Lig var fundet.... Toner bort.

250. Ved Grotten. Toner frem. (23de Billede) Toner bort.

Paakl.

Pers. Rekv.

251. Kontoret. Toner frem. Titel:...Da saa jeg, at det var Catfood, h a m, der havde gravet m i n Grav.

Paakl.

Pers. Rekv.

John ser ud for sig, sukker dybt og siger i Titel: Naar jeg har hørt af hendes egen Mund, at hun ikke bryder sig om mig, - saa vil jeg gaa bort herfra - ukendt, som jeg er kommet.

Han rejser sig og gaar.

252. Boffins Dagligstue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mrs. Boffin sidder ved Kaminen; da Tjeneren melder Betty Higden. Hun kommer, rejseklædt. Efter at have gjort Undskyldning for Forstyrrelsen siger hun i Titel: Jeg er saa lykkelig, fordi De har tilbudt Sloopy at tage Den af hans - og hjælpe ham frem, men hun vil ikke sin egen Lykke. - Han vil blive ved at pulle for mig. Mrs. Boffin smiler, men Betty er meget alvorlig.

253. Nærb. af Betty.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun siger i Titel bestemt og energisk: ...Og derfor vil jeg - løbe bort fra ham.

254. Dagligstuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mrs. Boffin ser bedrøvet paa hende, trækker hende ned til sig. Betty kysser hendes Haand og forklarer med Taarer i Øjnene det nødvendige i, at hun løber sin Vej, og fortæller, at hun er stærk nok til at færdes paa Landevejene.. Mrs. Boffin ryster vantro paa Hovedet, klapper hendes hvide Haar. Betty er urokkelig.

255. Kaminhjørne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella sidder læsende, da Rokesmith kommer. Hun ser halvt uvillig paa ham. Han bliver staaende, da hun ikke byder ham Plads. Hun ser atter i sin Bog uden at tage Notits af ham.

256. Nærb. af John.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han siger i Titel: Miss Wilfer. Er det uhæderligt af mig, - at jeg elsker Den?

257. Nærb. af Bella.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun ser hastigt op, ser paa ham et Par Sekunder for at straffe ham og lamme ham med sit vrede Blik. Titel: Det er u-for-skammet!

258. Kaminhjørnet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun rejser sig og siger ubehersket i Titel: Ofre mit Liv og mine C h a n c e r - for Deres Skyld. - Lad os ikke tale om det mere!

259. Boffins Dagligstue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mrs. Boffin og Mrs. Higden rejser sig. Mrs. Higden siger som Svar paa Mrs. Boffins Forestillinger med et lyst, næsten for= klaret Smil, Titel: "Skulde jeg ikke kunne ofre mig for en anden, - fortjener jeg da det Liv, Vorherre har givet mig?

260. Kaminhjørnet.

Paakl.

Pers. Rekv.

John er bleg af Bevægelse, da han gaar mod Døren. Saa vender han sig om mod hende, ser bønligt paa hende for sidste Gang, strækker sin Haand ud til Farvel. Hun ser paa ham, ryster paa Hovedet forbavset over, at han endnu ikke er bleven klogere. John tager da Afsked med hende i et stort, dybt, vidtomfattende Blik. Han smiler sørgmodigt og gaar. Hun ser efter ham, ramt af dette sære Smil, som hun ikke havde ventet. Saa sænker hun langsomt Hovedet. Billedet toner bort.

261. Ved Dukkesyerskens Dør.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene kommer. Gaar ind.

262. Dukkesyerskens Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene kommer ind. Han hilser paa Jenny, spørger, idet han ser sig søgende om, efter Lizzie. Jenny siger bestemt, Titel: Lizzie Hexam er rejst - og kommer ikke mere tilbage!" Eugene sænker sorgfuldt Hovedet.

263. Rokesmiths Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han sidder sørgmodig ved Ilden. Nikker langsomt i dyb Alvor. Titel: Farvel, John Harmon. - Du skal aldrig vækkes fra de Døde. - Og snart skal John Rokesmith forsvinde, som han kom! Han synker sammen i en meget ejendommelig Stilling. En Stilling saa egenartet for ham, at man maa bide Mærke i den - og huske den. Billedet toner bort.

Optages 2 Gange - saaledes at Mrs. Boffin kommer ind og ser Rokesmith i det ene Billede.

264. Toner frem. Titel: Og samme Nat vandrede Betty Higden, - den ukuelige, - paa sine gamle Ben - mod sin Skæbne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Landevej, Byen ses som en utydelig Silhouet i Baggrunden. Betty fremover. - -

---

Vor fælles Ven.

Anden Del.

1ste Akt.

265. Skænkestuen i "De seks lystige Sjovere". Aften.

Paakl.

Pers. Rekv.

Miss Potterson sidder ved det med Dug bedækkede Bord, da Dukkesyerskens Ansigt ses ved Halvdøren. Hun rejser sig forbavset.

266. Nærbillede.

Paakl.

Pers. Rekv.

Miss Potterson bøjer sig over hende og spørger, hvad hun vil. Jenny trækker med sötr Vigtighed et Visitkort op. Det vises. Titel: Miss Jenny Wren. Dukkesyerske. Dukker betjenes i Deres Hjem. Miss Potterson ser forbavset ud, da hun siger, at hun ikke har Dukker, som skal betjenes. Jenny smiler gammelklogt og beder om at komme ind. Døren aabnes for hende, og Jenny hinker hen til Ilden. Hun gør et Kast med Hovedet, hvorved hendes store Haar falder ned. Hun ser indbildsk og dog barnligt smilende paa Abbey og siger i Titel: Et smukt Haar, synes De ikke? Miss Potterson bliver mere og mere desorienteret og synes ikke ganske om Jennys Selvsikkerhed.

267. Ved Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Ude i Taagen skimtes et Par Skibslaterner, som glider forbi. Inde paa Bredden staar nogle Flodfolk og betragter en vandfyldt Baad, der netop lægger til. Fra Baaden hales en livløs og drivvaad Skikkelse op, lægges paa en primitiv Baare, som et Par Mænd slæber af med. - Opstandelse og Forvirring.

268. Skænkestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jenny trækker meget omstændeligt et Brev frem, som hun giver Miss Potterson. Denne aabner det saa ivrigt, at Jenny med opstrakt Pegefinger formaner hende til at udvise megen Forsigtighed, da Papiret er overordentlig vigtigt. Jenny siger i Titel: Da Lizzie Hexam forlod London, lovede jeg hende at vise Dem dette Papir. Hun havde faaet det anonymt tilsendt. Abbey læser det interesseret. Det vises. Titel: Jeg erklærer herved, at min Beskyldning mod Gaffer Hexam for Mordet paa John Harmon, er usandfærdig. Roger Riderhood. Abbey smiler taknemmeligt. Hun er meget glad over, at Lizzie har faaet Oprejsning. Pludselig lytter de begge. Abbey løber ud.

269. Udenfor Værtshuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Abbey kommer frem i Døren og ser i Mørket et Optog af Mennesker nærme sig med Lygter. Idet de kommer forbi den oplyste Døraabning, bøjer Abbey sig over en livløs Skikkelse, der ligger udstrakt paa en Baare, som er fremstillet meget primitivt. Den bestaar af Bundbrædder fra Baade, som er lagt tværs over to Aarer. Hun peger ind i Huset og siger, at de kan bære ham ind hos hende. Hun bøjer sig atter over Baaren, farer tilbage, da hun genkender Riderhood. De andre ser spørgende paa hende. Efter et Sekunds Vaklen bestemmer hun sig til at ville huse ham. Jenny har med barnlig Nysgerrighed overværet det lille Optrin og interesseret lyttet til en gammel, svagt bedugget Herre med rød Næse og Blankhat, som stærkt dramatisk fortæller, hvorledes en erfaren Mand, der er Specialist i Oversejlinger, kan tænke sig, at det er foregaaet. Manden med Blankhatten hedder Kaptajn Joyce. Baaren bæres ind i

270. Skænkestuen,

Paakl.
Pers. Rekv.

hvor Jenny gyser, da hun ser den Tilskadekomne. - Miss Potterson

forklarer, hvor de skal bære ham hen og gaar selv i Forvejen for Optoget ind i Soveværelset.

271. I Løvhytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas Wegg og Venus, der begge er meget højtidelige og dystre, har travlt med visse, mærkelige Forberedelser. De tænder en Lygte, - pakker en Spade ud, og Silas siger: Finder vi noget i Affaldsdyngerne, vil jeg gotte mig!...Boffin fortjener at blive taget ved Næsen....Nu er han blevet helt tosset, har faaet Storhedsvanvid og er blevet gerrig som en Ulykke!... Venus nikker...

272. Hos Boffins. Titel: Boffin havde virkelig ogsaa skiftet Karakter. Pengene var øjensynlig gaaet ham til Hovedet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin sidder ved den ene Side af Kaminen, hans Kone ved den anden. Der er noget selvbehageligt og vigtigt, noget mistroisk og lurende over hans Ansigt. Mrs. Boffin er urolig og forknyt. Ved et Bord i Nærheden staar Rokesmith ordnende nogle Papirer. Paa Bordet brænder to Lys med Skærme..Værelset er hyggeligt, gammel dags og mageligt i Modsætning til Boffins øvrige hyper-Gullasch-Montering. Bella kommer ind, men bliver tvivlraadig staaende, da hun ser, at Rokesmith er til Stede. Boffin vinker hende venligt ind. Hun sætter sig hos Mrs. Boffin, noget usikker og ikke helt godt tilpas. Man forstaar, at der hviler et Tryk over det Boffinske Hus. Boffin siger efter paa en paafaldende Maade at have plirret med sine Øjne, rømmet sig og hostet, Titel: Jeg har fastsat Deres Løn til 200 $ om Aaret. - Det er rigeligt. Bella ser hurtigt op fra Bogen, studsende over Boffins haarde, uvenlige Tone. Boffin ser det og nikker indbildsk smilende til hende, som ventede han Applaus. Rokesmith bøjer samtykkende Hovedet.

273. Ved Løvhytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas Wegg og Venus kommer gaaende over Affaldsdyngerne. Hver har en Spade med. Venus er mismodig og gnaven, Silas er højrøstet

og forceret og søger at holde Humøret oppe i ham. Han standser, dunker Spaden mod Jorden, overtaler Venus til at lægge sig ned. Han gør det hovedrystende og modvilligt.

274. Nærbillede af Venus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et Glimt af Haab farer over hans pjuskede Ansigt. Spaden dunker mod Jorden, og han nikker.

275. Paa Affaldsdyngen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Venus rejser sig hurtigt hjulpet af den ivrige Silas, hvis Træben derved synker i og maa hjælpes op af Venus. De begynder at grave, seende sig forsigtigt om.

276. Boffins Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin rejser sig og siger ubehageligt. Titel: Og saa maa De være her a l t i d - da jeg var en fattig Stymper, kunde jeg ikke gaa og drive, - det skal De heller ikke. - De flytter herhen i Aften. Jeg skal nok sørge for et Kammer til Dem. Rokesmith ser dvælende paa ham, inden han igen sænker Hovedet samtykkende, saa samler han Papirerne sammen og spørger, om der er mere, Mr. Boffin ønsker. Nej. Han gaar. Bella ser medlidende paa ham, Boffin smiler hoverende og venter atter Applaus.

277. Skænkestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Abbey kommer hurtigt ind og uddeler en Hagelbyge af Ordrer, som gør Bob ganske konfus. Han taber øjeblikkelig de Glas, han har i Hænderne, hvilket medfører en pludselig Afstraffelse. Hun dunker hans Hoved mod Væggen til stor Glæde for Jenny, der klapper i sine smaa Hænder og raaber i Titel: Udmærket. - Saadan skulde alle Mandfolk ha det. - Pleasant kommer med Lægen, og de to følger efter Jenny og Abbey ind i

278. Miss Abbey Pottersons Sovekammer.

Paakl.

Pers. Rekv.

Idet Jenny og Abbey kommer ind og gaar hen til Sengen, hvor den livløse Riderhood bliver trillet og rullet af erfarne og kraftige Hænder, kommer Lægen ind. Efter en kort Undersøgelse meddeler han, at de blot skal blive ved, samt at hvis Riderhood klarer den, kommer han ikke til at du til Flodfaget mere. Kaptajn Joyce, der i Forgrunden har demonstreret, hvorledes Ulykken skete, borer sig frem og griber fat i Riderhoods Fødder, løfter dem saa højt op, som han kan, og siger med et triumferende Kæfert-Grin, at blot Riderhood bliver hængt op i Fødderne et Par Dage, saa vil han straks komme sig. Abbey griber ham i Nakken og smider ham ud under vilde Protester.

279. Trappegangen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Joyce kommer tumlende ned, han vil op igen, da Bob viser sig med et Par Spande kogende Vand og nogle Tæpper over Skulderen. Han ser op ad Trappen, nikker, da han hører Abbey beordre ham til at smide Joyce ud, og kaster sig over denne Gentleman med stor Iver. Joyce vil forklare ham sine Oplivelsesmetoder, men træder i den ene Spand Vand, der vælter. Bob redder sig op paa Trappen, mens Joyce danser Krigsdans og sluttelig forsvinder.

280. Nærbillede af Riderhood.

Paakl.

Pers. Rekv.

De, der arbejder med ham, opdager, at der gaar en Trækning over hans Ansigt, de holder inde et Øjeblik og drøfter spændt Tilfældet.

281. Uden for Værtshuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Joyce raser midt i en Klynge. Han stritter Hænderne opad, demon-

strerer sine Metoder og siger i Titel: Det har man for at redde Folkses Liv. Jeg sætter aldrig mine Ben hos hinner mer - om Formiddagen - tror jeg.

282. Sovekammeret.

Paakl.

Pers. Rekv.

Alle ser mod Sengen. Titel: Alle vilde hjælpe den døende Riderhood, - men alle skyede den Levende. Riderhood bevæger sig, rejser sig anstrengt. Ansigtet forandrer Udtryk fra maabende Forbavselse til Ondskab. Alle trækker sig tilbage fra ham undtagen Pleasant, der under stadig Graad og med taknemmelige Øjne har fulgt Arbejdet for at frelse ham. Hun lægger sig ind til ham, han støder hende fra sig, falder over paa Sengen, rejser sig og siger efter at have set sig om. Titel: Hvor er min Hue. - Naa - en af jer har vel fisket den op og stukket den til sig. Javel - I er noen fine Fyre allesammen. Pleasant søger at berolige ham, det er forgæves. Han leder i sine Lommer, idet han ser gennemborende og mistroisk paa dem alle, som anklagede han dem for at have stjaalet fra ham. Pleasant vil støtte ham, men han slænger hende atter fra sig. Vakler ud. Hun gaar grædende efter med Haaret løst ned og glemmer for første Gang at rulle det op.

283. Paa Affaldsdyngerne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Venus bøjer sig ned i Hullet, de har gravet, hiver i stor Spænding en gammel, bulet Biscuitkasse op, aabner den og slænger den ned i Hullet igen. Skulende til hinanden fylder de Hullet med Jord.

284. Boffins Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin tager Bella under Hagen og siger indsmigrende, Titel: Deres smukke Ydre er Penge værd, - og De s k a l gøre det i Penge, det er Hovedsagen. Bella forsøger et Smil, som ikke lykkes for hende. Boffin kysser sin Kone og gaar som en Cæsar efter at have belæsset sig med en Stabel Bøger.

285. I Løvhytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

De to skuffede Skattesøgere kommer trætte og snavsede ind. Venus strigler Jordklumper af sit Skæg med ~~et bebrejdende~~ Blik paa Silas, der stadig søger at holde hans Humør oppe. Han skænker op i to Glas, og de drikker.

286. Uden for Løvhytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et Par Vognlygter nærmer sig. Vognen standser uden for Porten. Boffin stikker Hovedet ud og raaber, faar intet Svar og vader saa ud, - med Bøgerne i Favnen.

287. I Løvhytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas og Venus er standsede midt i en Klinkning, - stirrer urolige og arrige mod Døren. Boffin braser ind, hælder alle Bøgerne over i Favnen paa Silas og siger: Alle Bøgerne handler om Gniere, - fornuftige Folk, - og De skal læse dem op for mig efterhaanden. Vi tager i Aften et Kapitel af denne her!.. Og han peger paa en af Bøgerne; - saa faar han Øje paa Venus, der ustandselig bukker. Silas præsenterer. Boffin siger i Titel: Aah, - Mr. Venus fra Clerkenwell?! - De kendte Harmon. Købte De noget af ham? - Venus trækker paa Skuldrene, og Boffin, der bliver ved at udspørge ham, faar kun undvigende Svar. - Saa giver han gravent Silas Ordre til at begynde paa Oplæsningen.

288. Rokesmiths Værelse hos Wilferne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Rokesmith pakker sine faa Ejendele sammen. Der er noget trøt og sørgmodigt, - ligesom altopgivende over ham. (Kun ganske kort Skillebillede)

289. I Løvhytten. Titel: Gnieren Dancers Liv og Levned...

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas læser op, nu og da skottende til Venus. Boffin er meget optaget af Læsningen. Titel:.....og flere Pakker Banknoter var stoppede ind i Revner i Væggene.....Boffin skotter mod Væggen, Silas skotter til Boffin og ser, at han er fraværende, saa skotter ogsaa han mod en af Væggene. Venus, der har undersøgt den begge, skotter mod en tredie Væg. Boffin vender sig pludselig mod Silas, der med et Sæt farer paa igen for straks efter at erklære, at det kan være nok for i Aften. Venus hjælper Silas med at stille Bøgerne paa Hylden, og medens de to Mænd gør det, trækker Boffin omstændelig en Blendlygte frem og tænder den...De opdager det samtidig og bliver staaende i et fælles Maab, som berettiges af den mærkelige, hemmelighedsfulde Mine, Boffin har taget paa. Han ser op paa dem, da den er tændt, de griber begge forfjamskede efter den samme Bog og slaar Hovederne sammen. Boffin ler venskabeligt og gaar ud med Lygten.

290. Ved Affaldsdyngerne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin gaar opover med en Skovl, lysende for sig. Han gaar som en, der kender Vejen.

291. Ved Døren.

Paakl.

Pers, Rekv.

Nærbillede af Silas og Venus. De kigger ud bange for at blive sete, diskuterer ivrigt, lister ud.

292. Ved Stagen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin lægger sig paa Knæ. Maaler med Skovlen en Skaftelængde ud fra Stagen, bestemmer en Retning, begynder at grave.

293. Ved Dynærne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Venus lister foran, bugserende Silas, hvis Ben stadig synker i. De kravler opover, ivrigt spejdende.

294. Nærbillede af Boffin.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han bukker sig ned i Hullet, tager en hollandsk Geneverflaske op af det. (En firkantet, højskuldret, korthalset Flaske). Han stikker Flasken til sig efter at have set indgaaende paa den i Lygteskæret, fylder Hullet igen. Ser sig forsigtigt om.

295. Venus og Silas.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et Lysskær glider hen over deres Hoveder, Venus dukker sig og trækker Silas med sig nedover. Han gaar bagover og farer ned med flagrende Skøder indhyllet i en Støvsky.

296. Ved Løvhytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Venus kommer slæbende paa Silas, som ser ud for sig med et sløvt Blik og tumler af Sted uden at kunne orientere sig. Venus trækker ham med sig ind ad Døren.

297. I Løvhytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

De børster sig, da Boffin kommer ind. Han ser mistroisk paa dem, og da Silas prøver at klare Situationen med en jovial, spøgefuld Bemærkning, svarer Boffin saa vredt, at Silas bliver ganske ydmyg. Boffin gaar med et kort Nik til Venus. I samme Nu, han er ude, skifter Silas Humør. Han ser brutalt mod Døren, vil efter Boffin for at overfalde ham og tage Flasken fra ham. Venus vil holde ham tilbage; da det synes at mislykkes, river han i Trøbenet,

saa at Silas vælter.

298. Ved Porten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin kommer, han ser snedigt grinende tilbage. Gaar.

299. I Løvhytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas spræller paa Gulvet, mens Venus skænker i et Glas og drikker paa hans Velgaaende. Da siger Silas i Titel: Hjælp mig op, Kammerat. - Saa skal jeg skaffe Dem en glædelig Over - ra - skelse. Venus hjælper ham skeptisk op.

300. Toner frem. I Gaarden ved Løvhytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas staar i Solskinnet og ser sig uvis om. I Tanker støder han tilfældig en Jernstang, han har i Haanden, mod Gaardpostens øverste Del, som forskubber sig noget. Dette interesserer ham, han undersøger det nærmere, løfter Overdelen af, kigger ned i den og haler en aflang, flad Pengekasse op af den. Den er omviklet med Sejlgarn, som er forseglede over Knuderne. Billedet toner bort.

301. Toner frem. Løvhytten.

Venus lytter aandeløst. Silas humper over til et mystisk Gemmested og haler Kassen frem.

302. Nærbillede af de to.

Paakl.

Pers. Rekv.

De kigger meget nysgerrigt paa Kassen. Paa en Strimmel, der er klistret paa den, ses følgende. Titel: Mit Testamente. Ned Harmon's foreløbig rent her. Silas gør Mine til at ville fjerne sig med Kassen, men Venus ser pludselig meget bestemt ud, og han er nødt til at aabne den. Dog heller ikke dette vil Venus have. Han klapper den til igen, ser sig sky om og siger, at

de hellere maa gaa hjem til ham med den. Silas indvilliger. Han skjuler Kassen i en Hatteæske. De gaar.

303. Uden for Løvhytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

De gaar.

304. Bellas Soveværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun sidder i Nat-Toilette med et lille Spejl foran sig i samme Situation som i 1ste Dels 3die Akt. Billedet toner bort.

305. Bellas og Lavinias Soveværelse. (Hos Wilferne)

Paakl.

Pers. Rekv.

121. Billede i 1ste Dels 3die Akt. Toner frem og bort.

306. Bellas Soveværelse. Toner frem.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun ser ud for sig, siger i Titel: Boffin har Ret. - Penge er alt. - Men hvorfor blev jeg vred paa ham, da han sagde det.

307. Venus' Butik.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mørkt. Skær fra Kaminen og gennem Ruden fra Gaden. Silas og Venus kommer hemmelighedsfulde. Venus tænder Lyset. Saa aabnes Pengekassen, og Silas tager med skælvende Hænder Testamentet fram Venus griber fat i det ene Hjørne, Silas ser mistroisk paa ham. De ser stumt paa hinanden, derefter paa Testamentet. Titel: ...Alt, hvad jeg ejer, tilfalder Kronen.....Alle tidligere Testamenter omstødes af dette... De ser atter paa hinanden. Paa et bekymret Spørgsmaal fra Venus svarer Silas

308. Nærbillede af Silas.

Paakl.

Pers. Rekv.

....grinende i Titel: Dette Testamente er det s i d s t e. - Jeg har set efter i Registrene. Hans Ansigt udtrykker ond Triumf.

309. Venus'Butik.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas vil lægge Testamentet sammen i Kassen, men hindres heri af Venus. Der opstaar et kort Skænderi. Da vender Venus sig langsomt fra Silas og giver sig nærsynet til at undersøge et Par Knive, der ligger paa Disken. Han vrager dem og finder nogle andre, prøver deres Skarphed, ser sløvt paa Silas Wegg, der dødsangst forsøger et krampagtigt Smil - og Silas rækker ham Testamentet med en løgnagtig, trohjertet Bevægelse. Venus laaser det tavst inde, mens Silas surt og mistroisk ser til.

Anden Del.

Anden Akt.

310. Titel: Slidt op. –

Paakl.

Pers. Rekv.

Uden for en Gæstgivergaard. Ved et Torv i en lille Provinsby. Paa en Bænk sidder gamle Betty. Den sidste Tid har taget paa hende. Hendes Blik er mat, og Holdningen usikker. Hun sidder med sin Kurv paa Skødet og strammer sig op, naar Enkelte standser. De andre Torvekoner taler om hende og til kaster hende medlidende Blikke. Saa segner hun tilbage med lukkede Øjne. De andre iler hende til Hjælp. En henter Vin fra Gæstgiveriet. De rejser hende op og støtter hende. En af Folkene foreslaar at føre hende til Sygehuset. Hun slaar Øjnene op, forstaar, hvad de mener, river sig løs og flygter vaklende nogle Skridt.

311. Nærbillede af Betty.

Paakl.

Pers. Rekv.

Der er Rædsel og Bøn i hendes Øjne. Hun tigger dem om ikke at føre hende til "Huset". Taarerne strømmer ned ad hendes Kinder.

312. Torvet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Betty gaar ravende ud af Klyngen. Ser sig angst om efter dem bange for at blive forfulgt. Da en uniformeret Mand viser sig, paaskynder hun Farten, snubler, vakler videre.

313. Hos Dukkesyerskeu.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jenny sidder ved Arbejdet som sædvanlig. Eugene staar bøjet over hende med et indsmigrende, blasert Smil. Lightwood er ogsaa til Stede. Henne i Krogen staar "Barnet", slappet og dinglende med Drankergysninger og uvilkaarlige Bevægelser. Nu og da hoster han og tilkaster, naar Eugene og Jenny ser paa ham,

dem begge et bønligt Blik. Eugene gentager temmelig raadvild en Bøn. Jenny ser op paa ham, smilende sit gammelkloge og drilagtige Smil, stikker efter ham med Synaalen og siger i Titel: Hos mig kan hverken De eller Skolemesteren, som ogsaa render her, faa Dukkekjoler eller Adresser paa Lizzie. Opgiv det og gaa Deres Vej.

314. Nærbillede af Barnet.

Paakl.

Pers. Rekv.

I hans medtagne Ansigt viser en Bevægelse sig. Han skotter til Eugene, kniber snedigt Øjnene sammen. Han smiler et lumsk Smil og faar et Hosteanfald.

315. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene og Jenny ser begge mod den hostende Stakkel, der straks efter vakler ind i Bagværelset. Jenny dækker sine Øjne. Eugene ser medynksfuldt paa hende.

316. Bagværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

"Barnet" lukker omhyggelig Døren efter sig og giver sig saa nervøst og famlende til at rode i nogle af Møblerne.

317. Stuen - som 315.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene forstaar, at af Jenny faar han ikke noget at vide og dybt skuffet gaar han saa sammen med Lightwood.

318. Uden for Dukkesyerskens Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

De to Mænd ud og hen ad Gaden. Headstone, der har staaet paa Lur i en Port, sniger sig efter dem.

319. Hos Dukkesyersken. Bagværelset. Nærb. af "Barnet", Paakl.

Pers. Rekv.

der af en Sybordsskuffe, finder en Seddel frem, paa hvilken der staar skrevet: Lizzie Hexam, Papirfabrikken ved Plashwater Mølle=lesluse. - - Med en fjollet Latter fejrer "Barnet" sin Triumf, mumler saa eftertænksomt: Papirfabrikken!... Han tvinger et Erindringsbillede frem. - (Bill. toner over i:)

320. Papirmøllen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Samme Bill. som 326, - blot uden Personer. (Bill. toner over i:)

321. Bagværelset. Ved Sybordet.

Paakl.

Pers. Rekv.

"Barnet" nikker grundende og giver sig saa til at skrive Adressen af.

322. Ved Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Sluse. Et Slusehus i Forgrunden. Titel: Paa sin Flugt fra Skammen og Elendigheden kommer den til Døden trætte Betty til Plashwater Mølle, ved hvilken Riderhood er blevet Slusevogter. Temmelig sent paa Eftermiddagen. Det er ved at blive mørkt. Betty kommer. Hun døjer med at slæbe sig af Sted. Da hun naar hen til Huset, gaar Døren op, og Riderhood kommer ud med en Lygte i Haanden. Han har Hat paa og en Knortekæp i Haanden. Betty segner om paa en Bænk, der staar uden for Huset. Han ser overrasket paa hende, belyser hende med Lygten, overtænker, om der er Forretning at gøre. Hun ser sløvt op, da han tiltaler hende, og svarer træt. Han siger i Titel: Hvilket Sogn hører De til? Hendes Ansigt bliver rædselsslagent, hun rejser sig op, gribende fat i Slusehusets Væg og stirrer paa ham.

323. Nærbillede af Riderhood.

Paakl.

Pers. Rekv.

Efter at have vurderet hende siger han med et løgnagtigt - ærligt - Udtryk i Ansigtet, Titel: Det er jo min Pligt at bringe Dem paa Sognet, for De holder jo ikke i mange Timer, - men dersom De har noen Penge.... Betty er ved at segne.

324. Ved Slusehuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hendes Øjne er vidt opspilede, saa overvælder Svimmelheden hende, hun føler, at hun mister sine Kræfter, hun brister i fortvivlet Graad. Han gentager det, og anspændende sine sidste Kræfter tømmer hun sanseløst sine Lommer, strækker den skælvende, gamle Haand hen imod ham, han aabner sin, der falder et Par Mønter i den. Han samler en op, som faldt paa Jorden. Betty taber sin Kurv, ser ud for sig som en beruset, tumler bort. Riderhood samler Kurven op, slænger den ind i Huset, laaser og gaar.

325. Gade.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene og Lightwood kommer gaaende. Eugene vender sig af og til og ser sig tilbage, nikker og siger til Lightwood i Titel: Skolemesteren er der igen. Nat og Dag snuser han efter mig. Han vil vide, hvor Lizzie har skjult sig - og han tror, at jeg ved det. Eugene ler, vender sig atter, trækker pludselig Lightwood med sig ind i en mørk Krog, hvor de forsvinder i Slagskyggen. Headstone kommer til Syne under Lygten. Hans Ansigt er forfærdeligt. Et fortærende Had, Udmattelse, Fortvivlelse og Haabløshed præger det. Læberne er sammenbidte, Øjnene vilde og flakkende. Haaret er sammenfiltret. Skinsyge og Forbitrelse har draget dybe Furer i hans Aasyn. Han standser, vejrer som en Jagthund, gaar raadløst videre ind i Mørket. De to kigger frem. Eugene smilende. Lightwood skrækslagen. Han trækker Eugene med sig i modsat Retning.

326. Ved en Papirmølle.

Paakl.

Pers. Rekv.

I Mellemgrunden en Vandmølle. Bag denne som en Slags tilbygget Sidefløj en høj Fabriksskorsten og Fabriksbygning. De oplyste Vinduer spejler sig i Mølledammen, der er omgivet af Buskads og mindre, krybende Træer og Pilekrat. I Forgrunden Græs, mindre Træer i Grupper og Buske. Vandhjulet med det fossende Vand skimtes i Billedets ene Side. En Sti drejer ind forbi Forgrunden. Betty kommer, foroverbøjet, næsten krybendo. Hun standser, ser sig om. En dyb Fred lyser i hendes Ansigt. Pludselig vakler hun, tager sig til Hjertet og styrter om. Hun kryber sammen ved en Træstamme. Hovedet synker ned mod hendes Bryst.

327. Ved Vandhjulet. Titel: Men Skæbnen vilde, at hun, som Eugene og Headstone ledte efter , - var nær.- Lizzie kommer langsomt gaaende ind i Billedet. Der er Sorg i hendes Ansigt,Længsel og Resignation. Hun samler sine Hænder bag Nakken og ser opad mod Aftenhimmelen, da hun pludselig lytter, drejer Hovedet. Hun ser ængstelig ned mod Træerne ved Mølledammen, gaar hurtigt i Retning af Lyden.

328. Ved Betty Higden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun ligger stønnende, da Lizzie kommer og bøjer sig over hende og løfter hendes Hoved op i sit Skød. Betty slaar Øjnene op og trykker hende et sammenknyttet Lommetørklæde i Haanden. Titel:...Skriv til Boffins...Gud velsigne Dem....Aldrig Sornet....Aldrig.

329. Nærbillede.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bettys Læber bevæger sig, hun beder Lizzie kysse sig. Lizzie kysser hende blidt, løfter hendes Hoved op. Betty ser ind i Himmelen, hun smiler lykkeligt og befriet og dør. - Lizzie lukker den Dødes Øjne, pakker saa varsomt Lommetørklædet op. Det indeholder

nogle Mønter og en Seddel, som den unge Pige læser. Titel: Desse Penge har je tjendt sæl. Desse Penger er til min Begravelse, saa at Sognet ikke skal betale. Skrevet for Betty Higden af Sloopy. - Det gælder. Lizzie faar Taarer i Øjnene, bøjer sig saa langsomt ned over den Døde, hvis Pande hun kysser. (Bill. toner bort)

330. Eugenes Sovekammer.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene blæser Lampen ud og lægger sig til at sove, da Lightwood kommer ind i Natdragt med en Lampe i Haanden. Titel: Det er mig umuligt at sove. Jeg ser stadig det forfærdelige Ansigt for mig. Eugene ler. Lightwood sætter Lyset paa Bordet og bliver staaende.

331. Uden for Huset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone kommer og ringer paa. Portneren lukker ham mistroisk ind. En Lygte kaster sit Skær over Headstones fortrukne Ansigt.

332. Mørk Trappe.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone kommer, han lytter, lægger sig paa Knæ, kigger ind gennem Nøglehullet.

333. Nøglehulsbillede.

Paakl.

Pers. Rekv.

Man ser gennem et mørkt Værelse, hvis Dør staar aaben. Inden for denne ses Eugenes Sovekammer. Han ligger i Sengen og ser smilende mod en, som ikke kan ses. Da kommer denne frem, det er Lightwood. Han gaar med Lyset og siger Godnat, lukker Døren efter sig.

334. Mørk Trappe.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone rejser sig op fra den bøjede Stilling, - gaar ned ad Trappen.

335. Uden for Huset. Nærb. ved Porten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone kommer ud, og Porten falder igen til efter ham. - Han bliver staaende, støttet til Porten. Lygtens Skær falder paa hans blege, fortrukne Ansigt. - Han truer med knyttede Næver op mod Vinduerne - og lister saa bort.

336. Plashwater Kirkegaard.

Paakl.

Pers. Rekv.

Titel: Ved gamle Betty Higdens Begravelse mødtes for første Gang Bella og Lizzie, - de to unge Kvinder, der repræsenterede to Verdener. - - - Kisten staar paa nogle Planker over den aabne Grav. Der ligger Kranse fra Boffins, Bella og Rokesmith og en lille Krans af Engblommer fra Lizzie. - - Præsten, Frank Milvey, er midt i sin Tale, som Rokesmith, - Bella og Lizzie dybt grebne lytter til... (Ganske kort Billede)

337. Nærbillede af Lizzie og Bella,

Paakl.

Pers. Rekv.

der staar ved Siden af hinanden. Bella, der i sine Tanker har betragtet Lizzie skeptisk, Datter, som hun er af en berygtet Flodmand, er noget reserveret, men Lizzie, hvis sorgfulde Blik røber Beundring for den fine, lokkede Bella, virker saa umiddelbart indtagende og sympatisk, at Bellas lidt haarde og fjendtlige Ansigt ligesom blødgøres. De trykker hinandens Hænder dvælende.

338. Ved Graven.

Paakl.

Pers. Rekv.

Præsten slutter af med en Bøn, og Kisten sænkes ned i Dybet.

339. Boffins Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Titel: Boffins turde ikke udsætte deres nye Adoptivsøn, den letbevægelige Sloopy, for større Sindsbevægelse og var derfor blevet

hjemme. - - Sloopy græder hjerteskærende, og Mrs. Boffin har sit Besvær med at trøste ham. Selv Mr. Boffin er bevæget. En snavset Dreng bliver lukket ind og siger til Boffin i Titel: Je' sku' hilse fra ham, Venus, og be' Dem komme hen til ham. - Men det sku' være straks!.... Boffin nikker overrasket og rejser sig saa. Efter et Øjebliks Betænkning siger han til Sloopy: Tør nu dine Øjne, Dreng, og stik hen til "Løvhytten". Je' vil ikke ha', at nogen gaar og roder i Affaldsdyngerne!...Sloopy parerer Ordre, - og Boffin gaar saa ogsaa.

340. Uden for Kirkegaarden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Præsten kommer ud og forsvinder. Straks efter kommer Bella og Lizzie i dyb Samtale. Bella lægger sin Arm i den anden unge Pige s og takkes herfor med et dybt Blik, der rummer Taknemmelighed og Glæde. - De unge Piger gaar, og Rokesmith følger ubeslutsom efter.

341. Venus' Butik.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin ind. Venus beder ham sætte sig, og Boffin gør dette, præget af Uro og Nervøsitet. Venus siger i Titel: Sir. Jeg er gaaet med i en Sammensværgelse mod Dem. - - Boffin bliver forbavset og urolig. Venus beroliger ham og meddeler, hvad der er sket.

342. Foran et lille Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella og Lizzie kommer, fulgt af Rokesmith. Bella, der gerne vil tale lidt mere med sin ny Veninde, siger til Rokesmith i Titel: De kan vente paa mig her, hvis De har Lyst. Jeg kommer snart. De to unge Piger ind i Huset.

343. Lizzies Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

De to ind, sætter sig ved Kaminen. Bella spørger, hvorfor hun er

flyttet fra London. Lizzie svarer, Titel: Jeg er flygtet, fordi jeg elsker haabløst - og er bange for mig selv, - og fordi en anden elsker mig, - og jeg er bange for ham. Bella lytter.

344. Venus' Butik.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin ser ulykkelig ud, siger til Venus i Titel: Jeg beder Dem stadig l a d e, som om De gik med til det, saa kan De betale mig Deres Part tilbage, naar De faar den. Venus har moralske Betænkeligheder, men gaar ind paa det og veksler Haandtryk med Boffin som Besegling af deres Aftale. - I det samme farer de lyttende sammen.

345. Uden for Butikken.

Paakl.

Pers. Rekv.

Ganske kort Nærb. af Silas' Fødder. Træbenet slaar haardt mod Fliserne.

346. Venus' Butik.

Paakl.

Pers. Rekv.

Venus gemmer Boffin i en mørk Krog af Butikken bag en gammel udstoppet Krokodille. Silas river Døren op og stamper ind, - slaar rasende ud med Hænderne og siger i Titel: Jeg hader Boffin, Affaldsdyngen Boffin, den gryntende Ræv, der gaar og bruger vores Penge. Nu har han sendt Sloopy hen for at passe paa Dyngerne, saa vi ikke kan komme til!...Venus er ogsaa meget oprørt over denne Frækhed, - og Silas knytter Næven og siger i Titel: Men vi to, vi skal lægge hans Næse paa Slibestenen!....Venus er begejstret for Tanken.

347. Lizzies Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

De to ved Kaminen. Bella siger, Titel: Ødelægger De ikke Deres Udsigter ved at leve her, - vilde det ikke være en Vinding? -

Lizzie, som har siddet med nedslagne Øjne, ser alvorligt paa hende. Titel: Søger et Kvindehjerte - som elsker - at vinde noget? Bella slaar skamfuldt Øjnene ned, saa rejser hun sig, bøjer sig over Lizzie og kysser hende. Lizzie rejser sig ogsaa, ser kærligt og forstaaende paa hende, lægger sin Arm om hende og følger hende ud.

348. Foran det lille Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Rokesmith venter taamodigt. Bella og Lizzie ud, tager en rørende Afsked med hinanden, og efter at ogsaa Rokesmith har sagt Farvel til Lizzie, gaar han og Bella videre. - Lizzie ser efter dem.

349. Venus' Butik.

Paakl.

Pårs. Rekv.

Silas gaar som en Triumfator. Venus trækker Boffin frem, - som strækker sig og skotter ondt til Krokodillen, Saa knapper han sin Frakke, takker Venus og gaar.

350. Ved Floden. Papirmøllen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Rokesmith og Bella kommer gaaende i ret venskabelig Samtale. Bella, der ligesom er blevet blidere efter Mødet med Lizzie, standser i Billedets Forgrund og siger, idet hun ser paa sin Ledsager med et dybere Blik, end hun før har haft. Titel: Mr. Rokesmith...Jeg har ikke altid været, som jeg burde være, - men vær højmodig og tilgiv mig!.....Hun har Taarer i Øjnene. Rokesmiths Ansigt klarer op, og han trykker hendes Haand. Man ser, at de er paa Vej til at blive Venner, men Nuancerne i deres Spil viser, at der heller ikke er Tale om mere. - De gaar videre.

351. Boffins Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Titel: Boffin viser, at han kan være en meget ubehagelig Herre.

For da Bella og Rokesmith kom hjem...

Mrs. Boffin ser meget ulykkelig ud. Hun ser forpint paa sin Mand, der gaar op og ned ad Gulvet og ligesom øver sig i at skælde ud. Han overfalder en usynlig Herre og tilkaster nu og da Mrs. Boffin hoverende Blikke, som søgte han Appåaus. Pludselig lytter han, river Døren til Entreen op og vinker Bella og Rokesmith, der staar derude, - ind. Bella kommer først ind, ængstelig og forundret. Boffin siger, idet han lægger Armen om hende, med stor Pathos, Titel: Jeg ved alt. I Dag skal De faa Oprejsning. Hun ser uforstaaende paa ham, ser derefter paa Mrs. Boffin, der ulykkelig gør et sindssvagt og uforstaaeligt Tegn til hende. Rokesmith er blevet staaende i den aabne Dør. Boffin kommanderer ham ind, kommanderer ham til at lukke Døren, derefter siger han i Titel: - Hvor tør De plage den unge Dame med Deres uforskammede Tilnærmelser? Bella ser skrækslagen fra Boffin til Rokesmith, vil rive sig løs, men kan ikke.

352. Nærbillede af Boffin. Titel: Hun ligger paa Lur efter Penge. - Har De Penge?

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella beder ulykkelig Boffin tie, hun vil rive sig løs, men han holder fast paa hende, idet han grinende forsikrer, at nu skal hun faa Oprejsning.

353. Nærbillede af Rokesmith.

Paakl.

Pers. Rekv.

Det dirrer ved hans Mund, han søger at beherske sin Vrede og tage Ydmygelsen som en Mand.

354. Nærbillede af Bella, Rokesmith og Boffin.

Paakl.

Pers.Rekv.

Boffin fortsætter med at skælde ud. Titel: Jeg samler Dem op paa Gaden - De faar at vide, at jeg vil sætte en Sum Penge ud for hende - De siger til Dem selv: "Jeg vil løve et godt Kup".

Boffin griner ondskabsfuldt. Bella river sig hulkende løs og kaster sig ind til Mrs. Boffin.

355. Nærb. af Rokesmith.

Paakl.

Pers. Rekv.

I stor Bevægelse siger han, Titel: Jeg elsker Miss Wilfer. - Den største Rigdom vilde ikke bringe mig til at elske hende højere.

Han siger disse Ord resignerende og ydmygt.

356. Boffins Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin ler haanligt og kaster et ransagende Blik paa Bella, saa trækker han nogle Pengesedler op og rækker dem overlegent til Rokesmith, som modtager dem ydmygt, men værdigt. Boffin siger i Titel: Her er Deres Løn. - Jo før De kan komme herfra jo bedre.

Rokesmith ser paa dem med et underlig tomt Blik. Man har Følelsen af, at det er det afgørende Punkt i hans Liv. Han ser raadløs paa Bella.

357. Nærbillede af Bella.

Paakl.

Pers. Rekv.

Med Taarer i Øjnene og blussende Kinder siger hun i Titel: Inden De skændigt bliver jaget herfra - for min Skyld, vil jeg bede Dem tilgive mig.

358. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Rokesmith kysser hendes Haand. Saa rækker han Mrs. Boffin sin Haand til Farvel og gaar mod Døren. Idet han gaar ud, vender Bella sig mod Boffin og siger Titel: Jeg hader Dem. Hun ser ud for sig, smertaligt, siger saa stille for sig selv - han er borte. Saa styrter hun ud.

359. Bellas Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun kommer styrtende ind, laaser Døren af, river Skabet op, finder sin gamle, sorte Kjole, lægger den hulkende paa en Stol, begynder at rive Tøjet af sig.

360. Rokesmiths Komtor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han begynder, - opfyldt af Uro og Spænding at pakke sine Papirer sammen. Nu og da lytter han.

361. Boffins Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin sidder svedende og anstrengt. Han sukker dybt, tørrer sig i Ansigtet og siger, idet han synker tilbage, Titel: Naa! - Mrs. Boffin ser hovedrystende paa ham. Bella kommer ind i sin prunkløse, sorte Kjole med en lille Pakke under Armen. Boffin stirrer paa hende, Mrs. Boffin rejser sig halvt og ser ligeledes forvirret paa hende. Bella kaster sig ind til Mrs. Boffin. Boffin spørger, om hun vil forlade dem. Hun drejer sit forgrædte Ansigt mod ham og nikker. Skjuler en ny Taareflod ved Mrs. Boffins Bryst. Mrs. Boffin ser bønligt paa Boffin, men han siger haardt i Titel: Tag Dem i Agt. Forlader De os saaledes, saa faar De ikke en Skilling. Bella svarer stolt, at det ønsker hun heller ikke. Hun river sig løs fra Mrs. Boffin, staar et Øjeblik foran Boffin, kysser ham saa og løber ud.

362. Rokesmiths Kontor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Rokesmith har pakket sine Ting sammen, - lytter anspændt.

363. Yderdøren, - set inde fra.

Paakl.

Pers. Rekv.

Man ser et Glimt af Bellas sorte Nederdel, som forsvinder ud af

Døren. Denne smækkes i efter hende.

364. Rokesmiths Kontor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Rokesmith nikker forstaaende, - grunder et Øjeblik og fatter saa en Beslutning, der faar ham til at smile.

365. Uden for R.W.s Kontor.

Paakl.

Pers. Rekv.

R.W. sidder ved et Vindu, drikkende Mælk og spisende noget ubestemmeligt. Da kommer Bella hurtigt gaaende, han faar Øje paa hende, springer op og forsvinder med en Hast, som var han blevet trukket væk.

366. Kontoret.

Paakl.

Pers. Rekv.

Det er tomt. Nede ved Døren staar R.W. og kigger ud. Bella kommer og styrter sig i hans Arme. Han ser lidt forbavset paa hendes Kjole og Hat, og hun fortæller ham halvt grædende, halvt leende, hvad der er hændt. R.W. gennemgaar forskellige Sindsbevægelser, pludselig forandres hans Ansigt, hun vender sig, Rokesmith staar i Døren. Hun staar forvirret et Sekund eller to, kaster sig saa i hans Arme. Han kysser hendes Læber blidt, strålende af Lykke. - Saa kalder de Unge R.W. hen til dem, for at de kan lægge Raad op.

367. Boffins Stue. Nærb. af Mr. Boffin og Mrs.Boffin.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den brave Kone græder af et godt Hjerte og har travlt med at tørre sine Øjne. Boffin, der sidder i en Stol i Nærheden af hendes, ser paa hende med tæt sammenkneben Mund og trommer nervøst med Fingrene paa Stolearmen. Han skal til at aabne Munden, men tager sig i det og trommer videre. (Ganske kort Billede)

368. R.W.S Kontor. Stort Nærb. af de 3S Hoveder.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den leende Bella er ved at udvikle en Plan, der hensætter hendes Fader i den største Rædsel og Forvirring. Rokesmith kan ikke lade være at smile, da han lægger Mærke til R.W.S Maaben. Billedet toner bort.

Anden Del.

3die Akt.

369. Hos Lightwood.

Paakl.

Pers. Rekv.

Ved Aftenstid. Titel: En Handel og Længsel o.: 60 Glas Rom. Lightwood staar ved Kaminen, Eugene sidder i en magelig Stol, da det ringer. De ser som sædvanlig paa hinanden. Eugene letter som sædvanlig for en Forms Skyld paa sig, synker tilbage, - mens Lightwood som sædvanlig gaar ud for at lukke op. Han kommer baglands ind foran Dukker, der skælvende og vaklende følger ham som hypnotiseret. Eugene rejser sig langsomt. Dukker siger sævlende nogle uforstaaelige Ting og famler ved sin Hat, som han holder i de skælvende Hænder. Dukker gør en Kraftanstrengelse, siger i Titel: 60 - Glas Ro....Rom - F - F - for en Ader - Ad Adresse....bi - billigt! Eugenes blaserte Opmærksomhed vækkes. Med Ildtangen kaster han Dukkers Hat hen mod Døren, aander dybt, puster kraftigt ud, idet han nærmer sig Dukker og med Ildtangen giver ham et Puf i Brystet, saa at han falder ned i en Stol. Dukker vil tale, men kan ikke, han faar et Hosteanfald, Eugene rækker ham et Glas Vin paa Kulskovlen. Det hjælper. Dukker faar stammet nogle Ord frem, Eugene tager sin Pung frem og tæller nogle Penge op paa Kulskovlen, holder den hen imod ham, saaledes at han ikke kan naaden. Dukker faar besværligt hevet en krøllet Seddel op, han lægger den i Skovlen, tager Pengene. Seddelen vises. Titel: Lisi Hegsam Plaskvaater Mølesludse Fabrig. Eugene henter hans Hue med Ildtangen.

370. Wilfers Dagligstue. Titel: Wilfer-Hygge.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tarveligt Aftensbord. Stemningen uvejrsagtig. Bella og R.W. sidder ved Siden af hinanden som to Mensvorne. De veksler Blikke. Bellas er overgivne, R.W's er forknytte og formanende. Lavy

betragter umotiveret isnende Sampson, som faar Maden i den gale Hals af Skyldfølelse. Mrs. Wilfer troner i forstenet Aandsfraværelse for Enden af Bordet. Hendes Blik vandrer gennemborende gennem Luften, som søgte hun Bacciller, vandrer videre, standser ved Bella, stift og uden Udtryk. Hun ser fra for sig som en Søvngænger, opdager pludselig, at hun sidder og spiser, lægger forbavset Kniv og Gaffel, spørger ud i Luften, Titel: Hvad er det, jeg gør? Alle farer sammen. Bella kvæler sin Latter, R.W. ser ud, som frygtede han at blive myrdet bagfra.

371. Nærb. af R.W. og Bella.

Paakl.

Pers. Rekv. Bella bøjer sig hen til Faderen og hvisker i Titel: At tænke sig, at det er i Morgen, Far...! Glæder du dig ikke? R.W. ser ikke ud til at glæde sig. Hans Ansigtsudtryk viser Angst og Lidelse i højeste Potens. Bella ler og giver sig overstadigt til at rode rundt i hans Haar.

372. Ved Floden. Plashwater Møllesluse i Baggr.

Paakl.

Pers. Rekv.

Titel: Længselen efter Lizzie fik Eugene til allerede tidlig den næste Morgen at opsøge hende, men... Eugene ror i en lille Baad hen mod Slusen, ved hvis "Bord" Riderhood staar. En anden Baad, - der har fulgt efter Eugenes, - lægger til ved Bredden i Forgr., og Headstone springer i Land. - Han sniger sig hen mod Slusen.

373. Ved Sluseporten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood, der staar ved Slusebordet, lukker Porten til efter Eugene, hvis Baad nu er inde i Slusen.

374. I Nærheden af Sluseporten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Nærbillede af Headstone, der kommer til og bliver staaende. - Han stirrer op mod Slusen.

375. I Slusen

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene kaster nogle Penge, indsvøbt i et Stykke Papir, op til Riderhood, hvem han i det samme genkender. Han udbryder forbavset, - Titel: Naa, saa De er ikke hængt endnu!- Saa skulde De skynde Dem!... Han ror leende bort uden at tage Hensyn til Riderhoods Skældsord og Trusler.

376. Nærb. af Headstone,

Paakl.

Pers. Rekv.

der har været Vidne til Scenen mellem de to Mænd. - Han grunder et Øjeblik og gaar saa.

377. I Nærheden af Slusehuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood skal til at gaa ind i Slusehuset,da Headstone kommer og hilser. Riderhood betragter ham mistænksomt, og Headstone siger, idet han peger i den Retning, i hvilken Eugene roede bort: Den Mand var øjensynlig ingen Ven af Dem, - lige saa lidt som han er det af mig!... De to Mænd begynder at tale om den bortroende. De mødes i deres fælles Had til ham.

378. Bellas og Lavinias Soveværelse. Titel: - Men der var andre, der den Morgen var tidlig paa Færde...

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella sidder i Natkjole foran Spejlet og er ved at frisere sig. Hun er i straalende Humør og døjer med at være stille. Hun skærer Ansigter, undersøger, hvor sød hun er, laver Trutmund, tysser paa sig,og kikker forskrækket paa den sovende Lavy. - Saa ser hun paa Uret, bliver urolig og lister ud.

379. Ægteparret R.W.'s Soveværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Det værdige Par sover trygt, da Bella kommer listende og med Iagttagelse af alle Forsigtighedsregler faar R.W. vækket. Hun forklarer ham hviskende, at Klokken er mange, - kysser ham og rykker ham overgivent i Haaret. Baade Fader og Datter erdødsensangst for, at Mrs. Wilfer skal vaagne, - og efter at have givet Faderen et sidste Kys og en sidste Formaning om at skynde sig danser Bella atter ud.

380. Ved Slusehuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Stort Nærb. af Riderhood og Headstone, der nu helt har fundet hinanden og hviskende lægger Raad op mod deres fælles Fjende.

381. Større Billede ved Slusehuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone tager Afsked med Slusevogteren og skynder sig bort i den Retning, som Eugenes Baad har taget.

382. Et Sted ved Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugenes Baad lægger til, den unge Mand springer i Land og skynder sig bort. I Baggr. kommer Headstone til Syne, sniger sig efter ham.

383. Ved Mølledammen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene kommer, - ser en lille Dreng komme forbi med en Madspand i Haanden og kalder ham hen til sig. Han giver ham et Brev til Lizzie, og Drengen, der faar en god Drikkeskilling, erklærer sig villig til at besørge det. Løber bort. Headstone sniger sig

nærmere, - skjuler sig bag et Buskads eller lign. - i Nærheden af Eugene.

384. Ved Buskadset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Ganske kort Nærb. af Headstone, der spændt afventer Begivenhedernes Gang.

385. Ægteparret R.W.'s Soveværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

R.W. fuldender lydløst sin Paaklædning, da Bella stikker sit smilende Hoved ind. R.W. tysser, rystende af Angst, paa hende og tæber i sin Forfjamskelse Haarbørsten. Baade han og Bella stivner. Mrs. Wilfer gør en Bevægelse, men snorker saa videre. - Fader og Datter lister skælvende ud.

386. Foran R.W.'s Villa.

Paakl.

Pers. Rekv.

Fader og Datter sniger sig ud med hinanden i Haanden. - Da de er ude paa Vejen, aander de lettet op, og i sin Glæde over, at Flugten er forløbet saa godt, er Bella ved at kysse sin forvirrede Fader sønder og sammen. Saa griber hun ham i Haanden og hæler af med ham i strakt Galop.

387. Ved Mølledammen - som 383.

Paakl.

Pers. Rekv.

Drengen kommer løbende hen mod Eugene.

388. Ved Buskadset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone bøjer sig fremefter og lytter anspændt.

389. Nærb. af Eugene og Drengen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Drengen siger i Titel: Klokken 6 ved Floden. - sa'e hun!..

Eugene nikker og giver Drengen en ekstra Skilling.

390. Ved Buskadset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Nærb. af Headstone, hvis Ansigt lyser af ubændigt Had og ren Mordlyst. - Han grunder, faar saa en Idé, der bringer et hæs=ligt Smil frem paa hans Ansigt. - Han nikker langsomt: Ja, o saadan kan det gøres! Bill. toner bort.

391. I en Park.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella kommer løbende med den forpustede R.W. i Haanden. I Bil=ledets Forgrund standser de, - og Bella ser sig spejdende om. Pludselig opklares hendes Ansigt af et straalende Smil.

392. Andet Sted i Parken.

Paakl.

Pers. Rekv.

Rokesmith hilser smilende.

393. I Parken.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella vinker og kysser paa Fingeren, og R.W. hilser let forvir=ret i forskellige Retninger. Han er ikke helt klar over, hvor Rokesmith befinder sig. - Hans Datter griber ham igen i Haanden og haler ham med sig over en Plæne, som egentlig ikke maa be=trædes.

394. Andet Sted i Parken.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella og R.W. hen til Rokesmith. Megen Gensynsglæde. - Alle 3 skynder sig saa bort. John med Bella under Armen.

395. I en Landhandel. Ved Disken.

Paakl.

Pers. Rekv.

Nærb. af Headstone, der nervøs og ilter udvælger sig noget Pramstikkertøj, der fuldstændig ligner Riderhoods. - Han betaler, spørger, om han kan komme til at klæde sig om her. Kommisen nikker.

396. Større Billede af Butikken.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone bliver vist ind i et Lagerværelse, hvor han kan skifte Tøj. -

397. Ved Greenwich Kirke.

Paakl.

Pers. Rekv.

Ved Vaabenhuset. John med Bella under Armen og R.W. bagefter, overlykkelige alle tre, kommer gaaende. En gammel, invalid Sømand slutter sig uopfordret til Optoget. Han har to Træben. Alle forsvinder ind i Kirken.

398. I Kirken. Ved Orgelet.

Paakl.

Pers. Rekv.

En Haand stikker ind i Billedet og sætter en Stok i en Krog. Paa Stokken hænger en Hat. I Fugleperspektiv ses Vielsen.

399. Ved Alteret.

Paakl.

Pers. Rekv.

Vielsen forrettes. Bellas Øjne er fulde af Taarer, da Præsten velsigner dem.

400. Ved Slusehuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood sidder foran Huset og damper paa en Pibe, da Headstone, der til mindste Enkelthed er klædt paa som Slusevogteren, kommer frem med Ryggen til Apparatet. Riderhood ser mistroisk og meget overrasket paa ham. Hans Øjne glider undersøgende ned ad hans Skikkelse. Idet han giver ham Haanden, og derved drejer ham i Profil, siger han med en krampagtig Latter, Titel: Jeg vil være forbandet, hvis De ikke har efterlignet mig. Headstone synes selv forbavset over Ligheden og siger noget om, at han - af visse Grunde - jo maatte gøre sig lidt ukendelig. - - Riderhodd er noget skeptisk, men lader som ingenting, - og de to Mænd giver sig til at snakke sammen.

401. Restauration i Greenwich. Titel: Og ved 6 Tiden...

Paakl.

Pers. Rekv.

R.W., Bella og John sidder ved samme Bord, som Bella og R.W. sad ved under hin Udflugt. Bella sidder imellem dem. Hun kommer pludselig i Tanker om noget, som hun har glemt at fortælle dem. Hun brister i Latter og trækker et Brev frem, siger i Titel: Nu skal I se Kladden til et Brev, som jeg efterlod til Moder! De andre er noget spændt. Hun viser dem det, Titel: Kære Mor! Du maa ikke blive vred, fordi jeg har giftet mig med Rokesmith, for han er saa lykkelig - og det er jeg ogsaa. - Sig det til Far. Din kærlige Bella (P.S. - Rokesmith.) John synes, det er mægtig morsomt, men R.W. taber Appetitten for en kortere Tid.

402. Ved Floden (Ved Vandlilierne)

Paakl.

Pers. Rekv.

Aften. Eugene gaar ventende, da Lizzie kommer. Han hilser paa hende, let og utvungent, tager om hendes højre Haand og lægger

den i sin venstre Arm. Hun finder sig i det med nedslagne Øjne. Men da han vil kysse hende, tager hun roligt Haanden til sig, idet hun ser bebrejdende paa ham.

403. Bag en Høstak.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone spejdende. Han aander gispende, griber sig til Struben, som vilde han kvæle et Skrig. Han hugger Hovedet ned i Halmen for ikke at se mere.

404. Nærb. af de to.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun ser med Taarer i Øjnene paa ham, Titel: Er det ikke grusomt af Dem, at De er kommet? Hans Smil forsvinder. Han ser alvorligt paa hende, søger at gribe hendes Haand. Hun undviger ham.

405. Ved Floden.
Paakl. Pers. Rekv.
De to gaar videre. Som en Skygge noget borte ses Headstone snigende sig efter dem.

406. I Restaurationen.
Paakl.

Pers. Rekv.

De er ved Kaffen, og R.W. har faaet drukket sig saa meget Mod til, at han kan holde en Tale. I det samme kommer den forelskede Piccolo listende med en Orangeblomst i et Glas Vand. Det lykkes ham at faa den anbragt ved Siden af Bellas Kuvert, lige inden Tjenerens Haand fejer ham bort. Dybt fortvivlet forsvinder han. Bella stikker Blomsten ned ved sit Bælte og tager saa en rørende Afsked med Faderen, der er klar over, at nu maa han bryde op. - Han gaar, - har Taarer i Øjnene af Bevægelse.

407. Ved Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

De kommer, alvorlige, Lizzie siger i Titel: Jeg kan jo aldrig blive Deres Hustru. - og jeg ønsker Døden frem for at blive det.

De vil have mig til. Hun ser i hans Øjne og kan ikke skjule,at hun er haabløst forelsket i ham. Det svimler for hende i dette Øjeblik, fordi hun helt fatter, at hun ikke kan undvære ham,og at hun maa, - og at hun dog lykkelig vilde være hans Elskerinde, og at hun dog ikke kan være det. Hun vakler, griber for sig,han tager hende i sine Arme og kysser hende blidt.

408. Nærb. af Headstone.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han er sunket paa Knæ. Med Ansigtet vendt mod Himmelen skriger han lydløst sin Jammer ud. Hænderne krummer sig om den usynlige Strube. Han kvæler et Skrig med sine Hænder.

409. Nærb. af de to.

Paakl.

P rs. Rekv.

Hun slaar Øjnene op og river sig løs. Hun rækker ham, med Taarerne piblende i Øjnene, sin Haand og siger, Titel!

Lov mig, at De aldrig vil søge mig mere! Han giver hende Haanden, nikker helt troværdigt. Hun gaar med et sidste dvælende Blik, sorgfuldt og resigneret.

410. Ved Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone i Skjul i Forgrunden. Lizzie kommer langsomt gaaende forbi, hulkende. Headstones Hjerte krymper sig i Sorg, Skinsyge og Reseri over at være vraget. Han følger hende med Øjnene som et saaret Dyr, han er paa Spring til at rejse sig, gør det ikke, bekæmper sig, ser mod Eugene, der staar som en Silhouet ved Floden, sniger sig imod ham.

411. Ved Mølledammen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie kommer langsomt gaaende. Hun støtter sig mod et Træ, og

al hendes næsecurrelig tilkæmpede Ro forlader hende . Hun brister i en hjerteskærende Graad.

412. Ved Floden. Landingssted med fortøjet Baad.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene standser og ser ned mod Flodens ilende Vand. Han bemærker ikke, at Headstone kommer til Syne bag en Vidiebusk, - med en brækket Aare i Haanden. Han lister sig ind bag paa ham, - hæver Aaren til Slag.

413. Ved Træet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Ganske kort Næb. af Lizzie, der pludselig farer sammen og lytter anspændt.

414. Ved Møllodammen. Titel: Hun hørte en sælsom Lyd. Det lignede Lyden af et Slag...

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie styrter bort, - tilbage i den Retning hun kom.

415. Ved Floden (Landingsstedet)

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene kæmper halvt livløs med Headstone. Han forsøger at trække ham ind til sig, da han besvimer. Hans Hænder fastholder Grebet i den andens Tøj, hans Hoved synker bagover. Headstone slænger ham i Floden. (Dette Billede event. fotograferet via Vandspejlet)

415. Ved Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie løber spejdende langs Floden.

416. Uden for Rokesmiths Hus i Greenwich. Titel: Samtidig førte Rokesmith sin lykkelige Brud ind i sit nye Hjem i Greenwich.

Paakl.

Pers. Rekv.

"En beskeden, men lys og livlig Bolig". Indgangsdøren staar aaben. I det udstrømmende Lys staar en lille Tjenestepige, sød og sirlig, overfyldt af Sløjfer og Baand, spejdende. Hendes Ansigt bliver aabent af Forbavselse og Beundring, da Rokesmith og Bella kommer ind i Billedet. De gaar ind .

417. Dagligstue.

Paakl.

Pers.Rekv.

Tebord. Rokesmith og Bella ind. Inderlig Glæde over Hjemmet.

418. Ved Floden. (Landingsstedet)

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie kommer løbende, finder den blodbestænkede Aare, ser Sporene af Kampen i Græsset, stirrer ud over Floden, løsner Baaden og ror hurtigt bort med Strømmen.

419. Ved Baaden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun ror kraftigt,spejdende forud. Hun skimter noget sort i Vandet, ror kraftigere til. (Maaske Titel foran dette Billede: - Hendes gamle Haandtering)

420. Nærb. af Baaden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Baaden glider sidelænds, som i Filmens allerførste Billede, hun sidder agterude og spejder. Pludselig viser et blegt Ansigt sig i Vandskorpen, hun griber fat i Haaret og trækker det op til sig. Med stor Færdighed slaar hun Fortøjningslinen om det; da dette er gjort, vender hun det livløse Ansigt imod sig:

Titel: -Da genlød Floden og densøde Dødder af hendes Skrig...

421. Ved Slusehuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone kommer hurtigt gaaende, seende sig angst om i Mørket. Han kikker ind ad Vinduet, gaar hurtigt ind.

422. I Slusehuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood ser undersøgende paa ham, spørger med et underfundigt Grin, Titel: Traf De ham? Headstone ryster paa Hovedet, farer lyttende sammen. Riderhood griner ondt.

423. Ved Flodbredden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie møser med Eugene, som hun har trukket paa Land og forbundet. Saa løfter hun ham op anspændende alle sine Kræfter og bærer ham bort i Mørket.

424. Dagligstuen hos Pokesmith.

Paakl.

Pers. Rekv.

John og Bella har drukket Te. Han rejser sig, ser hende dybt i Øjnene, bøjer sig over hende og bærer hende bort i Mørket.

425. Ved et lille Værtshus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie kommer med sin Byrde, hun støder Døren op og tumler ind.

426. Værtshuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Værtshusfolkene, som ser gode og skikkelige ud, springer op, da hun kommer ind. Værten løber til og griber Eugene, idet hun er ved at segne om. Værtinden hjælper hende hen til en Stol, mens Værten lægger Eugene paa en Sofa. Lizzie er ved at besvime, men et Glas Vin strammer hende op, hun vakler over til Eugene, griber hans Haandled, ser spændt paa Værten. Et Smil lyser paa hendes Ansigt, hun segner om. - Titel: Thi det Hjerte hun elskede - det slog endnu.

Anden Del.

Fjerde Akt.

427. I Slusehuset. Titel: Næste Dag.

Paakl.

Pers. Rekv.

Morgensol. Døren staar aaben. Headstone ligger i urolig Søvn, da Riderhood kommer ind. Han ser lurende paa ham, tager en Skaal med Kødpostei ned af en Hylde, sætter den haardt paa Bordet, Headstone vaagner, ser sig forvildet om, kaster et Blik paa sit Tøj, springer op. En Tanke, der piner ham, farer igennem ham, hans Ansigt fortrækker sig. Riderhodd siger, idet han undersøgende stirrer Headstone i Øjnene, Titel: Nyheden er kommet ned ad Floden. - Ved De, hvem der fandt Liget. Headstone søger at se forbavset ud. Riderhood ler ondt og siger, idet han peger paa ham, Titel: Det gore Lizzie Hexam. Headstone tumler tilbage, bekæmper en Forfærdelse, der raaber ud af hans Ansigt. Han sætter sig tungt paa Stolen, mens Riderhood, stadig iagttagende ham, lægger to Knive paa Bordet.

428. Eugenes Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et mørkt og stille Værelse. Eugene ligger paa Ryggen i Sengen, svøbt ind i Bind og Bandager. Armene hviler, indsvøbt i Skinner, dødt langs Siderne af ham. - Lizzie sidder ved Siden af Sengen, bleg og lidende, og iagttager Patienten med et Blik, der lyser af Kærlighed og Ømhed. - Den godlidende Værtinde kommer ind med Mad og Mælk paa en Bakke, - men Lizzie vil intet spise og spørger med hviskende Stemme, - Titel: Kan Postvognen ikke snart være her? Jeg har sendt Bud efter Venner fra London!... Værtinden mener, at det nerpe kan vare længe, før den kommer.

429. I Slusehuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood og Headstone sidder spisende af Posteien. Headstone

spiser kun langsomt og uden Lyst. Nu og da hviler hans Blik dvælende og uroligt paa Riderhood, som hugger i sig. Med et grundende, stikkende Blik paa Riderhood tager Headstone sin Kniv og skærer et Stykke Brød af paa en saa kejtet Maade, at Riderhood bemærker det og advarende strækker sin Haand ud, - for sent.
I det samme skærer Headstone sig, med et smerteligt Udraab rejser han sig, knuger den anden Haand sammen om Saaret, ser sig om efter en Klud. Riderhood rejser sig og gaar hen til ham. Headstone synes at skulle besvime, griber for sig med den saarede Haand og faar, inden Riderhood kan hindre det, fat i hans Bluse, som bliver oversmurt med Blod.

430. Nærbillede af Riderhood.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ser paa Blusen og Blodpletterne. En Tanke slaar ned i ham. Han smiler snedigt.

431. Slusehuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone finder en Klud, forbinder sig. Riderhood vedbliver at se paa ham. Headstone møder hans Blik. Begge undviger hinanden.

432. Uden for Værtshuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Postchaisen kommer kørende. Lightwood og Jenny stiger ud og gaar ind.

433. Eugenes Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie lytter anspændt og drager et ~~Befrielsens~~ Suk, da Lightwood og Dukkesyersken kommer ind. Tavs og taknemmelig trykker hun de Ankommendes Hænder og kysser Jennys Pande. Saa forklarer hun hviskende Lightwood noget. Jenny gaar hen til Sengen.

434. Nærbillede af Sengen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun bøjer sig over ham. Han slaar Øjnene op. Smiler stille, gan= ske svagt. Smilet bliver borte i et smerteligt Udtryk. Hans Øjne flakker. Lightwoods Hoved kommer ind i Billedet, Eugene siger anstrengt, Titel: ....Ikke - gøre - - Headstone - - Fortræd - - hendes - - uskyldige - - Rygte.

435. Ved Slusehuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone kommer ud, tager Afsked med Riderhood, som bliver staa= ende - haanligt grinende. Saa ser han atter paa Blodpletterne og nikker for sig selv.

436. Eugenes Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jenny rejser sig stille, og Lizzie indtager hendes Plads ved Sen= gen. Dukkesyersken tager Lightwoods Haand og gaar med ham ud. - Lizzie ser efter dem og vender sig saa mod den Syge.

437. Nærbillede af Sengen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene hvisker. Hun smiler et forklaret Smil gennem Taarer, kyss= strejfende hans Læber, ser ham uendelig kærligt i Øjnene. Nikker langsomt. Hans Øjelaag falder til

438. Lille Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jenny og Lightwood kommer ind. Hun trækker ham ned til sig, hvi= sker, Titel: Saadan et Menneske, der er ved at dø, det er ligesom en Blomst, der heller ikke kan tale, - men jeg forstaar ham. - Han pines, - for han vil sige, at... Lightwood studser et Øjeblik, ser

vantro paa hende, nikker grundende.

439. Eugenes Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie gaar stille ud af Værelset.

440. Lille Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie kommer ind. Taarerne strømmer ned ad hendes Kinder, men der er et lykkeligt Smil ved hendes Mund, da hun siger, Titel: Jeg vilde saa gerne se Bella til - vort Bryllup. Vil De - i Dag - Mr. Lightwood.....Jenny stirrer paa hende, humper i to Spring hen til hende og kaster sig hulkende i hendes Arme.

441. Floden. Ved en sivbeskyttet Bugt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone kommer gaaende, standser, ser ud over Vandet, som frygtede han at se Eugenes døde Ansigt derude. (Evt. Ansigtet, der toner frem paa Vandspejlet)...Han ser ud, som blev han forfulgt...Givende efter for en pludselig Indskydelse giver han sig til at krænge sit Tøj af sig.

442. Andet Sted ved Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood kommer hurtigt gaaende, - spejdende frem for sig. Hans Ansigt vidner om, at han er svært tilfreds.

443. Venus' Butik. Titel: Boffins Næse skal paa Slibestenen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Venus staar og roder med nogle Præparater, da Boffin frygtsomt træder ind. Med en betænkelig Mine spørger han Venus, om han mener, at det skal gaa for sig nu. Jo, det mener Venus da, men er iøvrigt meget tavs og indesluttet. Boffin tager sig til Næsen.

444. Ved Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

I den sivbeskyttede Bugt bader Headstone. Han staar i Vand til Brystet og vasker sine Skuldre og Arme, mens han stadig holder skarpt Udkig.

445. Nærbillede af Riderhood.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han kigger ud fra et Skjul. Der begynder at gry Forstaaelse i hans Ansigt, men han ser ikke blidere ud i den Anledning.

446. Venus' Butik.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin har det meget daarligt. Han undersøger med alle Tegn paa Væmmelse de forskellige Præparater. Døren gaar, og Silas kommer ind, helteagtigt. Han maaler Boffin med et triumferende Blik, gengælder ikke hans ydmyge Hilsen, men trykker kammeratligt Venus' Haand. Saa slaar han ud med Træbenet, og siger med Hatten i Nakken, - Titel: De ved altsaa, hvilken Magt vi har over Dem!... Tag saa Hatten af for Pokker!...Boffin tager Hatten af og ser bønligt paa Silas, der starter et længere Foredrag.

447. Ved Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone iforer sig, skottende til alle Sider, sit Skolelærertøj. Saa begynder han at rulle Pramstikkertøjet sammen.

448. Nærb. af Riderhood,

Paakl.

Pers. Rekv.

der interesseret er Vidne til Headstones Manøvrer.

449. Ved Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone fylder et Par store Sten i Bylten, som han har lavet af

Tøjet, og kaster den ud i Floden. Han smiler veltilfreds med sin Snedighed.

450. Nærb. af Riderhood,

Paakl.

Pers. Rekv.

der griner hjerteligt og ondskabsfuldt.

451. Venus' Butik.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin har i Mellemtiden hørt et længere Foredrag af Silas og svarer fortvivlet, Titel: Jeg gaar ind paa alt - men jeg vilde saa forfærdelig gerne først se, om Dokumentet er rigtigt. Silas nærer ingen venligere Følelser for ham, men svarer overbærende, at det kan han godt faa Lov til, og slæber straks Kassen fra Kaminen midt ud paa Gulvet til de to andres Forbavselse. - Han anbringer en Stol oven paa Kassen og anviser den ulykkelige Boffin Plads paa Stolen. Han bestiger med bange Anelser Stolen, tør næsten ikke røre ved den. Med et Raab til Venus kaster Silas sig bagfra over Boffin og omklamrer ham med Vildskab. Venus ser forundret ud, forstaar saa Meningen, tager Testamentet frem med stor Hurtighed, holder det op for Boffin, som møjsommeligt staver sig gennem det. Han nikker fortvivlet, sønderknust og rallende. Silas slipper, da Venus har lagt Testamentet ned, og ser meget haanligt paa ham.

452. Ved Floden.

Pers. Rekv.

Headstones Skikkelse ses langt borte. Riderhood rejser sig og ser hoverende efter ham, - ser ud over Floden mod det Sted, hvor Bylten forsvandt. Saa siger han i Titel: Skulde jeg lade dig løbe - denne Gang - og fiske lidt her... Han nikker grundende, ser atter efter Skolelæreren og gaar hjemad.

453. Venus' Butik.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin er fuldstændig tilintetgjort. Han staar skælvende foran

Silas, som i Titel siger: Saa snart Dyngerne er kørt bort, saa deler vi altsaa. Han gaar stønnende ind paa alt. Silas beder Venus om noget at drikke, og mens de klinker, lusker Boffin af.

454. Rokesmiths Dagligstue. Titel: Ved Aftenstid.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella sidder og pusler med noget Broderi, da Pigen melder en Herre. Han føres ind. Hun hilser noget overrasket paa Lightwood, som fremsætter sit Ærinde. Bella lytter bestyrtet til hans Fortælling og kommer i stærk Bevægelse.

455. Uden for Huset.

Paakl.

Pers. Rekv.

John kommer hurtigt gaaende. Der er langt mere Sikkerhed over ham, end vi før har set.

456. Dagligstuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella lytter, - Titel: Det maa være min Mand!...Løber ud.

457. Gangen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Pigen er ved at aabne Døren, da Bella kommer styrtende og skubber hende til Side. Hun aabner og kaster sig om Halsen paa sin Mand. Hun fortæller, at Lightwood er inde i Stuen. Det giver et Sæt i John, han ser angst mod Døren. Hun bliver forbavset og vil trække ham med ind, men dette vil John ikke. Som en Forbryder lister han op ad Trappen til 1ste Sal og drager hende med sig. Hun forstaar intet af det hele.

458. Dagligstuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lightwood ser sig noget utaalmodigt om.

459. Værelse ovenpaa.

Paakl.

Pers. Rekv.

De to ind. Bella stirrer uforstaaende paa John. Han trækker hende ind til sig og siger i Titel: Du bliver nødt til at tage med Lightwood alene, kæreste Bella. Jeg k a n ikke tage med. Hun begriber det ikke, bliver halvangst, trænger ind paa ham. Han afslaar det alvorligt, kysser hende og siger, at hun maa gaa ned. Hun gaar højst modvillig og desorienteret.

460. Dagligstuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella ind, siger stammende og med et krampagtigt Smil, Titel: Min Mand kan desværre ikke tage med. - Han - han - er saa - saa opsvulmet i Hovedet - det er - Vejret!.. Lightwood udtrykker sin Beklagelse og siger: Det lader til, at det aldrig skal forundes mig at se Deres Mand!... Saa aftaler han og Bella, hvordan de skal komme ud til Lizzie.

461. Værelset ovenpaa. Nærb. af Rokesmith.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hans Ansigt er et Øjeblik alvorligt og bekymret, - men saa kommer der en Trækning om hans Mund, og en Antydning af et Smil spiller om hans Læber. - Bill. toner bort.

462. Hos Headstone. Udenfor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone slæber sig udmattet hen til Døren. Han skælver af Nervøsitet og tøver med at aabne Døren.

463. Headstones Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Spartansk udstyret Værelse. Simple Bogreoler, - en Globus m.m. -

Charley sidder ved sit eget lille Bord, lytter, rejser sig, ser nørkt hen mod Døren og gaar saa hen med den.

464. Udenfor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone staar stadig tøvende med Haanden paa Dørhaandtaget, - da Døren aabnes, og Charley staar foran ham med et truende Blik.

465. Headstones Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley kommer baglænds gaaende, Headstone efter ham. Headstone smiler et uhyggeligt Smil, strækker Haanden ud, Charley viger tilbage for ham, Titel: Har De hørt, at Wrayburn er dræbt?

466. Nærbillede af Headstone.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han snapper efter Vejret, de blodskudte Øjne flakker, han nikker.

467. Nærbillede af Charley.

Paakl.

Pers. Rekv.

Overraskelse bliver til Angst, Angst til Smerte og Smerte til Had og Foragt i hans Ansigt. Han siger i Titel: Jeg vil intet vide. - Sig intet - for jeg angiver hvert Ord, De siger, til Politiet.

468. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone synker sammen paa en Stol. Charley er bange for ham og holder sig i Nærheden af Døren.

469. Eugenes Værelse. Titel: Et - Bryllup. -

Paakl.

Pers. Rekv.

Lightwood, Præsten og Bella kommer ind. Jenny og Lizzie er meget nervøse og forknytte. Lizzie, der har siddet ved Sengen, vender sig mod Bella og hilser hende taknemmeligt. Lightwood bøjer sig

over Eugene, der ligger som livløs, han siger til Præsten, at det haster. Præsten træffer hurtigt Forberedelser, hjulpet af Bella.

470. Headstones Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley tager en Bylt til sig, sætter sin Hat paa Hovedet, siger i Titel til Headstone, der har siddet med sænket Hoved og nu rejser det, Titel: De har ødelagt min Fremtid. - Jeg vil ikke have mere med Dem at gøre. Han gaar. Headstone ser tungt ligesom sløvt mod Døren, saa rejser han sig, hæver sine Hænder mod Himmelen og kaster sig ned paa Gulvet.

471. Eugenes Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Præsten forretter Vielsen.

472. Headstones Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han vrider sig i Had og Samvittighedsnag paa Gulvet. Blodet strømmer ud af hans Næse, han rejser Hovedet, bøjer det blodbesmurte Ansigt mod Himmelen, hugger det mod Gulvet.

473. Eugenes Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Præsten velsigner dem. Bella græder, men Jennys Ansigt er rent og næsten overjordisk forklaret. Hun stirrer opad, lyttende med et saligt Smil. Titel: Intet Orgel præluderede - men dog hørte Dukkesyersken Toner - saa klare. Eugene ser paa Lizzie, usigelig ømt, han smiler træt som en, der skal sove, saa siger han i Titel: Lad os se Dagen, der kommer, - vor - Bryllupsdag. Omhænget trækkes fra, og den gryende Sol kaster sine Straaler ind til dem.

474. Nærbillede af de to.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie stikker forsigtigt sin Arm ind under hans Hoved og løfter det op til sig. Taarer løber ned ad hans Kinder. Saa sænker hun det atter, saa at det hviler paa Puden, lægger sit Hoved ved Siden af. Billedet toner bort.

Anden Del.

Femte Akt.

475. Soveværelse hos Rokesmith. Nærb. ved en lille Barneseng.

Paakl.

Pers. Rekv.

Titel: En Dag, - omtrent et Aar senere, - skete der skæbnesvangre Begivenheder. - - Bella, - der er i Overtøj, - knæler ned ved sin Førstefødtes Seng og kæler for den Lille. Hendes Ansigt straaler af Fred og Lykke.

476. Soveværelset. Større Billede.

Paakl.

Pers. Rekv.

Rokesmith, der ligeledes er i Overtøj, - kommer ind ad Døren og bliver et Øjeblik staaende og betragter ømt sin Hustru og sit Barn. - Saa gaar han hen til Barnesengen og viser Bella et Brev, han lige har modtaget, og som er adresseret til hende. - Bella bryder det og læser det. - Det er fra Lizzie. - Efter at have vekslet nogle Ord gaar Mand og Hustru ud, - efterladende Barnet til Pigens Omsorg.

477. Headstones Skolestue. Et Ansigt fra Slusen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han staar ved Tavlen, vender sig om imod den og begynder at skrive nogle Tal. Da bliver Børnene uopmærksomme, de vender sig fra Tavlen og ser mod Klassens modsatte Ende. De ser baade humoristiske og skræmte ud. Der panoreres mod Døren. Riderhood glider ind i Billedet. Han staar ved Døren med en Bylt under Armen og hilser med et fnisende, spottende Smil. Headstone er ved at segne. En af Drengene springer til med en Stol. Drengene ser efter dette mistroisk paa Riderhood, som morer sig storartet. Han betyder spottende Headstone, at han skal fortsætte Undervisningen, hvad han da ogsaa skælvende gør.

478. Gadehjørne.

Paakl.

Pers. Rekv.

John Rokesmith standser sammen med Bella uden for en Børnekonfektion og Legetøjsforretning. Bella faar Lyst til et eller andet. De er lige ved at gaa ind, da Lightwood kommer gaaende. Han hilser elskværdigt paa Bella, Rokesmith vender Hovedet, ser ham, begge studser. Lightwood ser haardt paa Rokesmith. Bella ser forundret fra den ene til den anden, urolig. John siger for at forklare Situationen til Bella, Titel: Da Mr. Lightwood saa mig første Gang, hed jeg Julius Handford. Bella ser meget forbavset paa John, der tegner sig en smerteblandet Mistro i Øjeblikket i hendes Ansigt. Med synlig Uro følger hun Lightwoods Ansigt, da denne siger, Titel: De ved selv, Sir, at Deres paafaldende Opførsel gør Dem mistænkt. John nikker indrømmende, dog er hans Blik ganske skyldfrit, da han møder Bellas Øjne. Hun tager hans Arm og ser næsten bønligt paa Lightwood. John, der ser det, føler Situationens Ubehageligheds, hilser kort, men elskværdigt paa Lightwood og gaar. Lightwood staar noget overrumplet tilbage. Han ser et Øjeblik ud til at ville holde ham tilbage, gaar saa langsomt.

479. Skolestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood gotter sig over Headstones Angst og Nervøsitet , og Drengene morer sig ubehersket over deres forfjamskede Lærer. Riderhood gaar helt op mød Tavlen, - siger i Titel: Med Forlov, gode Herre, som lærer Ungdommen, hvad Ret er, - vil De skrive Deres Navn der!...Han peger grinende mod Tavlen.

480. Nærbillede af Tavlen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone ser usikkert ud for sig og skriver med rystende Haand

B r a d l e y H e a d s t o n e .

481. Skolestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood peger mod Tavlen, spørger, om de kan læse, hvad der staar. Alle Drengene strækker højre Pegefinger i Vejret og raaber i Kor, Bradley Headstone. - Han ser sig om med et Blik som et jaget Dyr. Riderhood finder det fortræffeligt, raaber i Titel: Hurra for Bradley Headstone. Han dirigerer og tæller. Paa tre raaber alle Børnene Hurra. Headstone synker om paa sin Stol.

482. Hos Flodpolitiet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Inspektøren sidder ved sin Pult, da Lightwood kommer. Han kender ham ikke straks, men bliver stærkt interesseret, da Lightwood siger, at Rokesmith er identisk med Handford. Inspektøren skriver Adressen op og ser meget energisk ud.

483. Skolestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood gaar op imod Headstone, holder Bylten frem. Headstone genkender Pramstikkertøjet. Han ser paa den grinende Riderhood, som om han kunde dræbe ham, indser saa, at han er afmægtig. Riderhood siger i Titel: Jeg vil gerne se en vis Mand, som har haft dette Tøj paa - oppe ved Slusen m e g e t s n a r t. Headstone ser dumpt og sløvt paa ham. Nikker.

484. Nærbillede af Tavlen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone føler, at han er dødsens. Med et uendelig træt Ansigt vender han sig halvt om mod Tavlen, sletter langsomt sit Navn ud.

485. Skolestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood gaar grinende ud. - Headstone betyder med en træt Bevægelse Børnene, at de skal gaa. De begynder at forsvinde.

486. Dagligstuen hos Rokesmith.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mand og Hustru kommer ind i den temmelig mørke Stue, som kun oplyses af Kaminilden, og hvis største Partier ligger i Mørke...De gaar hen til Kaminen , og Bella søger at fange sin Mands Blik, som er roligt og trist, men skyldfrit. - Hun tager hans Hænder, drager ham ind til sig og siger i Titel: Jeg ved ikke, hvad det er, der nærmer sig, - men jeg tror paa dig - gennem Alt!... Han kysser bevæget hendes Pande og gaar saa langsomt hen mod Vinduet. - Hun sætter sig ned i en af Kaminstolene.

487. Ved Vinduet.

Paakl.

Pers. Rekv.

John kaster et ligegyldigt Blik ud ad Vinduet og farer saa sammen. Han ser:

488. Forhaven - set fra Vinduet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et Glimt ses af "noget", der forsvinder. Nogle Buske bevæges paa en saadan Maade, at man faar Indtryk af, at dette "noget" er mere end een.

489. Ved Vinduet.

Paakl.

Pers. Rekv.

John bider sig i Læben og nikker tungt.

490. Dagligstuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han gaar langsomt hen til Kaminen. Bella ser paa ham og siger saa i Titel: Du sagde engang, at jeg skulde være forberedt paa at blive sat paa Prøve, - jeg vil have, at du skal vide, at jeg er forberedt. Han lader sine Hænder glide ned ad hendes Kinder, gaar saa fra hende et Skridt, siger Titel: Jeg er mistænkt for Mordet paa John Harmon. Det giver et Sæt i hende, hun strækker ligesom

afværgende Armene ud for sig, vil sige noget, lytter pludselig, angst, de ser begge bestyrtede mod et mørkt Hjørne af Stuen. En Tændstik rives af derovre, et Lys tændes, - Politiinspektørens haarde, mistroiske Ansigt ses i Lyset.

491. Nærbillede af Inspektøren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han smiler et sammenknebent hoverende Smil, siger i Titel: Undskyld , Mr. Handford, at jeg tænder Lys!

492. Nærbillede af John og Bella.

Paakl.

Pers. Rekv.

Belyst af et flakkende Skær, som kommer dem nærmere, ses Bellas stigende Angst. Hun klynger sig ind til John, der siger i Titel: Vil De anholde mig? Inspektøren kommer ind i Billedet, stadig med Lyset i Haanden. Han nikker og siger, Titel: Det er min Pligt at sige Dem, at hvert Ord, De siger, vil blive brugt imod Dem. (Denne Titel kommer efter at Inspektøren med en Haandbevægelse har standset John i en Replik). Han løfter sin Haand for at lægge den paa Johns Skulder, Bella skriger, John griber roligt Inspektørens Haand og undgaar Anholdelsen. Han foreslaar med et Blik paa Bella, at de taler sammen under fire Øjne, og Inspektøren gaar modstræbende ind paa det. - John vil føre Inspektøren ind i Sideværelset, men Bella betyder dem, at hun hellere vil gaa. Hun gaar ind i Soveværelset.

493. Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella ind, kaster sig paa Knæ ved Børnesengen og brister i Graad.

494. Skolestuen. Nærb. af Headstone,

Paakl.

Pers. Rekv.

hvis Ansigt er fordrejet af Rædsel...Sveden perler frem paa hans Pande, og han rokker stønnende frem og tilbage paa Stolen.

495. Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella tager Barnet op og trykker det krampagtigt ind til sig.

496. Dagligstuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Rokesmith fortæller noget, som hensætter Politiinspektøren i den vildeste Forbavselse. Hamstirrer paa John, der er meget alvorlig, brister i Latter og kvæler den, da John tysser paa ham. - Saa tager de to Mænd Afsked, - og John følger "Gæsten" ud.

497. Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella vugger Barnet i sine Arme, da John træder ind. Der er Taarer i hendes Øjne, da hun vender sig om og ser John komme. Hun lægger sig hulkende ind til ham, John stryger hende blidt over Haaret og siger i Titel: Alt skal nok blive godt...Men der er een Ting, vi maa gøre...Vi maa tage til London med det samme...Hvad vi skal der efter, skal du senere faa at vide!...Bella nikker tillidsfuldt, og John kysser Taarerne bort af hendes Øjne.

498. Venus' Butik. De Sammensvorne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Venus er blevet klippet og ser helt menneskelig ud. Han er bleven lidt fed og virker ret tilfreds med sig selv. Silas kommer, han gør et træt og nervøst Indtryk. Han ser arrigt paa Venus og siger i Titel: Jeg har ikke sovet den sidste Maaned for at passe paa, at der ikke blev snydt, mens Dyngerne blev kørt væk, - men De har haft det godt - De er bleven klippet - og De er bleven f e d . Venus nikker imødekommende og føler sig veltilfreds paa Kinderne, - jo han er skam bleven fed. Silas ser ondt paa ham.

499. Foran Rokesmiths Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

En Vogn holder. Rokesmith og Bella kommer ud fra Huset, - kører bort

500. Venus' Butik.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas siger i Titel: Det sidste Læs blev kørt bort for en Time siden og nu skal Boffin komme til at pynge ud! Venus finder Ideen udmærket. Aftalen beseglæs ved et Glas.

501. Ved Floden. Slusehuset ligget noget borte. Titel: Headstone gaar sin Skæbne i Møde...

Paakl.

Pers. Rekv.

Der er Sne paa Jorden, og tynde Isstykker driver ned ad Floden. I Slusehuset skimter man Lys. - - Headstone kommer langsomt gaaende, stirrer mod Lyset og ser sig tilbage med et længselsfuldt Blik. Der er i dette Øjeblik noget næsten smukt over ham. Han ser ud over Floden, - og da toner frem i den mørke Luft Drengene, der raaber Hurra for ham. (I Visionen ses Drengene fra hans Plads i Klassen).....Han sænker Hovedet som under et Slag og gaar saa - med sammenbidte Tænder - langsomt videre.

502. Uden for Boffins Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Vognen kører op, John springer ud og hjælper Bella.

503. Ved Vogndøren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella ser paa Huset, paa Omgivelserne og paa John, som troede hun, at hun drømte...Hun stammer: Men det....det er jo Boffins! John, hvis Ansigt er forunderlig lykkeligt, - spændt og alvorligt paa en Gang, nikker stille og drager Bella blidt ned fra Vogntrinet.

504. Uden for Boffins Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Døren aabner sig, uden at nogen ses, og Bella, der gribes af fugt,

prøver at slide sig løs fra John. Men han fører hende blidt og dog bestemt hen mod Døren, i hvilken en Tjener kommer frem. Tjeneren bukker med en Mine, som om han længe havde ventet de Kommende. Bella forvirres og gaar ind, idet hun ser bønligt paa sin Mand.

505. Vestibulen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Da de kommer ind, sender Bella atter John et bedende Blik. Han lader, som han ikke ser det. Halvt søvngængerisk lader hun Tjeneren hjælpe sig af med Tøjet. Hendes Blik glider forundret rundt og opfatter svimmelt, at Vestibulen er smagfuldt pyntet med Blomster i stilfulde Vaser. Hjælpeløs som en fangen Fugl lader hun sig føre op ad Trappen.

506. Boffins Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mr. og Mrs. Boffin ser med et straalende Smil mod John og Bella, der kommer ind. Mrs. Boffin løber hende i Møde. Bella tager sig til Øjnene, det hele er som en Drøm, hun kaster sig saa ind til Mrs. Boffin, skjulende sit Ansigt og sin Bevægelse. Hun kaster et skræmt Blik til Mr. Boffin, men al hans Gnavenhed og lurende Mistro er borte. Han er atter den gamle, brave Mand, - og da hun har taget tilstrækkelig Kending af hans Ansigt,og da han breder Armene ud med et lykkeligt Smil, kaster hun sig ind til ham, hulkende af Glæde. John er et stumt, men lykkeligt Vidne til Forsoningen og bliver Bellas næste Offer for Omfavnelser, Taarer og Kys. Derefter placerer Mrs. Boffin sig og Bella paa Ottomanen, og her faar den gamle Dame et lykkeligt Anfald af Latter, der istemmes af Boffin. Bella ser paa dem, desorienteret. Boffin betyder sin Kone, at hun skal begynde med Afsløringerne. Sloopy er ogsaa til Stede og henflyder - under de følgende Scener - i et Hav af Taarer af

lutter Rørelse.

507. Nærbillede af Mrs. Boffin og Bella.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mrs. Boffin aander dybt, tager Bellas Haand og peger mod John, Titel: Sig mig, kære Bella, hvem er han? - Bella ser hen mod sin Mand.

508. Nærbillede af John.

Paakl.

Pers. Rekv.

I et Glimt ses John i stærk Spænding.

509. Nærbillede af de to.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella svarer forvirret, at det er Rokesmith. Mrs. Boffin ryster paa Hovedet, og Bella siger da mere forvirret, at det er Handford. Mrs. Boffin ryster atter paa Hovedet, denne Gang lidt forundret og med et hurtigt Sideblik til de andre. Da opgiver Bella Øvred. Mrs. Boffin tager begge hendes Hænder mellem sine og bankende sagte med dem, siger hun i Titel: Det er....John Harmon!... Det giver et Ryk i Bella, - og Mrs. Boffin fortsætter: Jeg opdagede, hvem han var, - den Aften, han havde friet til en vis, ung Dame...

Billedet toner over i

510. Rokesmiths Værelse, -

Paakl.

Pers. Rekv.

i hvis Dør Mrs. Boffin kommer til Syne. Hun betragter den sammensunkne John. (Bill. 263 i 5 Akt I.Del). Billedet toner over i:

511. Nærbilledet af Mrs. Boffin og Bella.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mrs. Boffin siger i Titel: Alt for mange Gange havde jeg set et stakkels Barn, - den lille John Harmon, - sidde netop saaledes -

ene og forladt... Billedet toner over i:

512. Værelse i Løvhytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Ved Kaminilden sidder den lille, 12-aarige John i samme Stilling som i 510. Mrs. Boffin (ca. 20 Aar yngre end nu) kommer stille ind. (Det bør være en Situation af det Billede, som Mr. Boffin fortalte Lightwood i 1ste Dels II. Akt, 59 Billede) - Bill. toner over i:

513. Boffins Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella rejser sig og stirrer paa John. Saa gaar hun forunderlig langsomt over til ham. Det er, som vilde hun synke paa Knæ for ham. Hun er en Besvimelse nær, han lægger sin Arm om hendes Liv. Bevægelsen løber af med Mrs. Boffin, hun lister over til sin Mand, og klyngende sig ind til ham græder hun stille af Lykke. Boffin ser paa de to, ser paa sin Kone, han forsøger at smile mandfolke-agtigt over hendes Graad, men Taarerne triller ham ned ad Kinderne. John trykker et dvælende Kys paa Bellas Læber. - Bella beder ham fortælle alt, - og John begynder sit Skriftemaal.

514. Foran Indgangen til Slusehuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone kommer vaklende, - aander tungt og aabner saa langsomt Døren.

515. I Slusehuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Ilden flammer i Kaminen, og et Lys er tændt. Riderhood sidder med Fødderne mod Kamingærdet. Døren gaar op, og Headstone kommer ind. Riderhood nikker tvært og slaar sin Pibe ud. Headstone tager Over-tøjet af sig og sætter sig, seende vedvarende paa ham. Da Rider-hood ikke gør Tegn til at ville sige noget, men blot med ond Dril-

agtighed stopper sin Pibe, siger Headstone, Titel: Hvad vil De mig? Riderhood slaar en hæs Latter op, rejser sig.

516. Nærbillede af Riderhood. Titel: De kunde ha flækket Wrays burn, hva' kom det mig ved, - men De efterlignede mine Klæer - og De sprøjtede Blod paa mig, De lumske Satan. - Jeg skulde ha Skylden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ser vildt forbitret og hævngerrig paa Headstone.

517. I Slusehuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone ved intet at sige. Han er sunket sammen. Riderhood gaar hen imod ham med knyttede Hænder, han aabner dem, som ventede han at faa dem fyldt med Guld. Han lukker dem sammen, slaar dem mod sit Bryst, siger i Titel: Din sidste Hvid vil jeg ha. Headstone ser sit Livs Forlis. Han rejser sig svimmel, det ser ud, som om et Krampeanfald nærmede sig.

518. Nærbillede af Headstone.

Paakl.

Pers. Rekv.

I vild Fortvivlelse skriger han i sit sidste Selvforsvar, Titel: Jeg ejer intet. - Intet.

519. Slusehuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood ler igen. "Jeg slipper dig ikke", hvæser han og ler djævelsk. - Headstone skjuler gysende Ansigtet bag sine Hænder.

520. Boffins Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

John slutter sit Skriftemaal, giver eventuelt - i Titel - et Motiv til sin Handling...Boffins rykker helt hen til de to Unge, og gamle Mr. Boffin lægger Bellas Haand ovenpaa sin, John ovenpaa hendes, sin Kones ovenpaa Johns o.s.v..., og Mrs. Boffin siger til Bella, - i Titel: Og Boffin maatte jo spille Gnier, for at du kun-

de indse, hvor stygt det er, kun at tænke paa Penge!...

Bella ser forundret paa Boffin, forstaar saa hele Komedien og slaar skamfuld Øjnene ned. Boffin nikker langsomt og siger saa i Titel: Morsomt var det ikke at skilles fra jer paa den Maade...Men den gamle Dame og mig var dog med til jeres Bryllup!...Bill. toner over i:

521. Stort Billede i Nærheden af Orgelet i Greenwich Kirke.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mr. og Mrs. Boffin kommer, - sørger for at holde sig skjult. De skotter ned i Kirken og er ved at falde hinanden om Halsen af Rørelse over det, der skal foregaa. Boffin anbringer Hatten paa Stokken.

522. Ved Orgelet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Haanden, der sætter Stokken med Hatten fra sig.

(Billede 398 i 2den Dels III Akt) Bill. toner over i

523. Boffins Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Alle fire er lige rørte.

524. Vestibulen hos Boffins. Titel: John havde sørget for alt...

Paakl.

Pers. Rekv.

Tjeneren aabner Yderdøren for Bellas besløjfede Pige, der bærer en Bylt i sine Arme...Bylten viser sig at være Barnet i fineste Puds.. Tjeneren viser Pigen op ad Trappen.

525. Boffins Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Pigen ind med Barnet. - Bella skriger af Glæde, løber imod hende og tager det. Der er ingen Grænse for Boffinernes Beundring.

526. I Slusehuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Situationen den samme som i Bill. 519. - Headstone løfter Hovedet, ser paa Riderhood og farer gysende sammen...Langsomt rejser han sig og vil gaa, - men Slusevogteren rejser sig ogsaa og griber efter sin Pjækkert og siger med et haanligt Smil; Jeg sagde dig det jo...Jeg slipper dig ikke!....Den mest haabløse Fortvivlelse lyser Headstone ud af Ansigtet, og han støtter sig tungt mod Væggen...Riderhood renser roligt sin Pibe ud....

527. Foran Boffins Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas og Venus kommer marcherende. Silas er uhyre kæphøj og siger til Venus: Nu holder du altsaa Ørene stive!...Husk, det bliver vort store Kup!...Venus nikker, - og de to "Sammensvorne" gaar saa ind.

528. Boffins Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

De gamle Boffins leger med Barnet og er selv blevet som Børn paa ny. Idyllen afbrydes ved, at Tjeneren kommer ind og melder Silas og Venus. - Efter et Øjebliks Betænkning lader Boffin de Tilstedeværende forsvinde ind i Sideværelset eller skjule sig bag Portierer og Gardiner, - og de "Sammensvorne" holder saa deres Indtog. Silas giver den let forbløffede Tjener Ordre til at forsvinde og plasker sig ned i en Stol ved Skrivebordet, med Hatten paa. Venus bliver høfligt staaende med Hatten i Haanden, ironisk smilende. John Harmon kommer ind. Han river Hatten af Hovedet paa Wegg og kaster den ud ad Vinduet. Silas ser overrasket og rasende paa ham, siger i Titel: De er her endnu, skønt jeg befalede, at De skulde afskediges. - Det skal vi tale nærmere om.

529. Ved Døren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Sloopy kommer grinende ind.

530. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas opdager ham, siger rasende, Titel: Vil De øjeblikkelig lade de to Forbrydere pakke sig ud af Stuen. Boffin ryster godmodigt paa Hovedet. Silas' Holdning bliver truende. Han vender sig til Venus og beder ham om Testamentet. - Mrs. Boffin, Bella og Barnet ind.

531. Nærbillede af Venus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han trækker Testamentet op og giver Silas det, idet han siger med et nærsynet, giftigt Smil, Titel: De er dog en kostelig gammel Kæltring.

532. Nærbillede af Silas.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han studser, ser raadvild paa Venus.

533. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Venus forklarer ham smilende, at han forlængst har afsløret Sammensværgelsen for Boffin. Silas Uro forsvinder pludselig. Han ser paa Testamentet, derefter haanligt og indbildsk paa de øvrige. John gaar tæt hen til ham, siger, Titel: Jeg er John Harmon. Det giver atter et Sæt i Silas, men atter tænker hans snedige Hjerne lynsnart. Han trykker Testamentet ind til sig.

534. Nærbillede af John og Silas.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas siger, Titel: Hvis det ikke er Løgn, at De er John Harmon, saa skulde De købe dette hersens Testamente, ellers gaar det hele

til Kronen. John ser foragteligt paa ham, siger i Titel: Geneverflasken indeholdt det s i d s t e af de mange Testamenter, min ulykkelige Far oprettede - og det overdrog a l t til Mr. Boffin, Deres og min ædle Velgører. Silas ser grundende paa sit Testamente, vil til at lukke det op, da han pludselig gribes i Frakkekraven og dunkes mod Væggen.

535. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

John giver ham et Dunk for hvert Skældsord. Boffin synes, det er Synd, men John har ingen Medlidenhed. Paa Grund af Silas' Skrig holder han op, Sloopy tager ham paa et Vink af John paa Ryggen og bærer ham ud midt i en Forsvarstale.

536. Uden for Huset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tjeneren aabner grinende Døren for Sloopy, der bærer den sprællende Silas paa Ryggen. Sloopy, der opdager, at der holder en Skraldevogn paa den anden Side af Gaden, giver Tjeneren et Vink om at følge sig.

537. Boffins Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

De Tilstedeværende gaar hen til Vinduet, - ser:

538. Ved Skraldevognen. (Bill. taget oppe fra)

Paakl.

Pers. Rekv.

I Forening hælder Sloopy og Tjeneren Silas op i Vognen.

539. Boffins Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Man vender sig leende bort fra Vinduet. Venus tager Afsked, - glad og taknemmelig, siger til Boffin i Titel: Jeg er saa ulykkelig forelsket, - men nu kan jeg med hende - Tusind Tak!.. Og han

trækker sig bukkende tilbage...Sloopy kommer forpustet ind og hyldes som en Helt.

540. Uden for Slusehuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone kommer ud af den aabne Dør, iført sit Overtøj. Han gaar sløvt frem uden at lukke Døren efter sig. Riderhood kommer hastigt efter ham, trækkende Pjækkert paa i Farten. Han laaser ilsomt og skynder sig efter ham.

541. Ved Slusen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone kommer, bliver staaende, stirrende sløvt ned i Vandet. Han ser ud som en Mand, der har taget en fortvivlet Beslutning. Riderhood kommer til, siger i Titel: Det nytter dig ikke noget. Headstone drejer Hovedet om og ser paa ham. Der kommer en Antydning af et overbærende Smil frem i hans Ansigt. Det slukkes, han aander dybt og gaar tavs ud paa den smalle Slusebro. Riderhood gaar efter. Midt paa Broen vender Headstone sig pludselig, Riderhood vil gaa et Skridt tilbage, men Headstone slaar Armene om ham. Riderhood famler efter sin Kniv. Slip, hvæser han. Headstone skriger med et djævelsk Smil, idet han presser sit Hoved ind under hans Hage, Titel: Jeg slipper dig ikke. - Jeg slipper dig aldrig. Riderhood kæmper som en Vanvittig for at holde Balancen, han glider baglænds over og styrter ud med Headstone, der spores paa Overfladen, en kort Kamp under Vandet, - saa bliver alt stille.

542. Boffins Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Titel: Nogen Tid senere samlede John Harmon forskellige Mennesker hos Boffins... Wilferne er lige kommen. Mr. og Mrs. Boffin forsøger at underholde Mrs. Wilfer, der staar midt paa Gulvet som en Indianerhøvding, der ikke vil lade sig imponere af noget som helst.

Hendes Ansigt er stivnet og udtryksløst. (Bethoven-Maske). Tørklædet er strammet under hendes Hals, og Fingrene stritter i Handskerne. R.W. tripper rundt - ør af Lykke og tør ikke røre ved noget som helst. Lavy gaar rundt og viser sin Kæreste Herlighederne og forklarer ham ganske overflødigt, hvad hver enkelt Ting hedder. Rokesmith og Bella kommer ind. Den unge Hustru har Barnet paa Armen og rækker det til R.W., der tager det uhyre forsigtigt og bærer det hen til sin Kone. Hun ser paa det, - dødelig fornærmet over Bellas Usædelighed. Barnet stikker i et Vræl af den anden Verden, da det ser hende. Titel: Selv Barnet synes ikke om Damen. - - Bella tager den Lille og tysser paa den. Rokesmith vinker Bella hen til Vinduet, ved hvilket han har staaet.

543. Uden for Huset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bill. taget oppe fra. - Lightwood, Eugene og Lizzie stiger ud af en Vogn. Eugene er noget svag, og tværs over hans Ansigt løber et stort Ar.

544. Boffins Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella overgiver Barnet i Mrs. Boffins Arme, - og hun og Rokesmith skynder sig ud.

545. Vestibulen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tjeneren har hjulpet de sidst Ankomne af med Overtøjet, da Bella og hendes Mand kommer ned. Rørende Gensynsglæde. - Alle op.

546. Boffins Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

De 3 ind. Præsentation. Mrs. Wilfer er meget lidt naadig. Bella tager Barnet, som beundres. John gaar hen til hende.

547. Nærbillede af de fem.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie og Bella i Midten. Eugene og John paa de respektive Fløje. De mødes i et Blik paa det lille Barn. Et lykkeligt Blik.

548. Nærbillede af Mrs. og Mr. Boffin og Sloopy.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mr. Boffin siger, idet han lægger Armen om hendes Skulder, Titel: - Ser det ikke ud, som om gamle Harmons Penge - alligevel er kommet til Velsignelse. Hun nikker. Han kysser hende stille. Sloopy, der staar bag ved dem, tuder af Rørelse. - Bill. toner bort.

Clarke?

Nr. D-Ns, 1783/c

VOR FÆLLES VEN (DK, A.W. Sandberg
1921 [prod. 1919])

I Del

Vor fælles Ven

DREIEBOG NR 206

LP.

Vor fælles Ven.

Films-Bearbejdelse af Charles Dickens Bog.

Hovedpersonerne:

John Harmon (alias: John Rokesmith og Julius Handford) Aage Fønss

Mr. Boffin, tidligere Tyende hos John Harmons Fader. Alfr. Møller

Mrs. Boffin, hans Hustru. — — — — — Jonna Niiendal

Reginald Wilfer, Kontorist, kaldet R.W. — — — ~~Henrik Malberg~~ Carl Madsen

Mrs. Wilfer, hans Hustru.

Bella)
) Deres Døtre. Kate Riise
Lavinia)

George Sampson, Lavinias Kæreste. Chr. Christiansen

Silas Wegg, Vise- og Gadesælger. — — — — Bertil Krause

Mr. Venus, Anatomiker, hans Ven. — — — — Charles Wilcken

Mortimer Lightwood, Sagfører. — — — — Egil Rostrup

Eugene Wrayburn, Sagfører, hans Ven og Konturbernal. Peter Malberg

Hexam Gaffer, Flodgast. — — — — — — Peter Fjelstrup

Lizzie) — — — — Karen Caspersen
) hans Børn
Charley) — — — Kilian

Roger Riderhood, Flodgast. — — — — — Svend Kornbeck

Pleasant, hans Datter.

Jenny Wren, Dukkesyerske.

Mr. "Dukker", hendes Fader.

Betty Higden, en fattig Kone.

Sloopy, hendes Plejesøn. Rasmus Christiansen

Bradley Headstone, Skolelærer. — — — — Peter Nielsen

Miss Abbey Potterson, Værtinde i "De seks lystige Sjovere" Inspektøren ved Flodpolitiet, Bob, Opvarter i "De seks lystige Sjovere", Præsten Frank Milvey, Kaptajn Joyce, Stamgæst i "Sjoverne". Mr. og Mrs. Finering og deres Selskab m.m.

Handlingen foregaar i og ved London

omkring Aaret 1864.

1. Paa Themsen.

Efteraarsaften. Titel: Gaffer Hexam arbejder i Flodfaget.

Paakl.

Pers. Rekv.

I en lille, ret snavset og medtaget Baad, som driver sidelænds langs Strømmen, sidder agterude Gaffer, ved Aarerne hans Datter Lizzie. - Der er intet andet i Baaden end en rusten Baadshage og en opskudt Tovende, som Gaffer har lagt om Halsen. Lizzie er en mørkladen,ung Pige paa ca. 18 Aar. Hun ror og skodder afvekslende med Aarerne,idet hun lystrer de Ordrer,hun modtager af Gaffer,og som gives med Hovednik. Selv sidder han med de slappe Rorliner i Hænderne og læder med spændt Opmærksomhed sit granskende Blik glide henover Flodens krusede,hvirvlende Overflade. Den nedgaaende Sol kaster sit rødlige Skær over hans halvvilde Ansigt. Haaret er busket og tjavset,Armene er blottede til Albuerne. Brystet er bart, Skjorten er krænget tilbage, og Halsen er delvis dækket af et Halstørklæde,der er bundet i en løs Knude. Hans øvrige Klædningsstykker er mudderfarvede.

1a. Ved Floden. Titel: Charley Hexam. Nærbillede. Han ser ud over Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

2. Nærbillede af Baaden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gaffer faar Øje paa noget i Vandet, som er usynligt for Tilskueren. Hans Blik bliver graadigt,han strammer Rorlinerne og drejer derved Baaden,bøjer sig udover og jager Hænder og Arme i Vandet til Albuerne. Han tumler med dette "Noget", vender det og drejer det,slaar Tovet om det og gør det fast. Lizzie har gysende vendt sit Hoved bort og dækket sit Ansigt med en Hætte, som findes paa hendes Kaabe . Gaffer drejer sig mod hende og viser hende

grinende nogle Sølvmønter. Han opdager først nu, at hun har dækket sit Ansigt, han kommanderer hende til at slaa Hætten ned, hun gør det modvilligt, skotter gysende mod Floden.

3. Nærbillede af Gaffer.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ser iagttagende paa hende, siger i Titel: Jeg tror næsten, at du hader Floden, Lizzie. - Som om den ikke var din Fars Næringsvej - som om den ikke er Mad og Drikke for dig. Han drejer Hovedet agterud, seende mod Vandet, opdager noget. Stikker Haanden ned i Vandet, trækker den op med nogle Visitkort, som vises, Titel: John Harmon.

4. Nærbillede af Gaffers Datter.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun ser mod ham, raadvild og gysende. Et Øjeblik synes hun at skulle besvime. Saa gør hun sig stærk og bider Læberne sammen.

5. Under en Brobue. Titel: Roger Riderhood

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ses som Silhouet mod den svagt oplyste Flade. Konturerne af ham smelter sammen med Slagskyggerne. Han rejser sig og spejder ud paa Floden, skyder Baaden ud i Lyset og ror bort i Retning af den Spejden.

6. Paa Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et Sted, hvor den halve Del af Feltet ligger i dyb Slagskygge. Gaffers Baad kommer glidende. Ud af Mørket kommer Riderhoods Baad til Syne. Han lægger bi ved Gaffers Baad, slaar med Aaren et let Slag paa den spændte Bugserline, og siger: Titel: I har igen haft Lykken med jer, Kammerat. Gaffer slaar til hans Aare

med sin Baadshage og svarer i Titel: Siden I tiltales for at have plyndret et levende Menneske,er jeg ikke jeres Kammerat. Efter et Par kraftige og fra begge Sider truende Replikker ror hver til sin Side.

7. En parvenueisk monteret Spisesal. Titel: Senere samme Aften fortalte Sagfører Mortimer Lightwood om en mærkelig Sag, han havde.

Paakl.

Pers. Rekv.

Billedet begynder med Nærbillede af Lightwood. Der køres tilbage, og det Finering'ske Selskab afdækkes. Paa højre Side af Mortimer sidder Lady Tippins, ved Siden af hende Eugene,lad og indolent,og den eneste af Selskabet,som ikke med spændt Opmærksomhed følger Mortimers Fortælling,der forøvrigt fortælles paa en indolent Maade. Husets melankolske Tjener,der har et blidt Udtryk af Foragt,lytter et Øjeblik til Mortimers Ord,gaar saa hastigt ud (idet han hører Entreklokken ringe) Mortimer siger i Titel:...Denne Gnier Hed Harmon, han havde tjent en Formue ved Dagrenovation, - og han døde for et Aar siden, - ene, fordi han havde kastet sine nærmeste Slægtninge paa Døren...

8. Ved Hoveddøren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tjeneren aabner for Charley Hexam, som har en Seddel i Haanden. Efter at have mønstret ham og læst Seddelen følger han Charley ind.

8a. Bibliothek.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tjeneren fører Charley ind.

9. Nærbillede af Mortimer.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han fortsætter, efter at have tømt sit Glas, Titel: De Harmon havde smidt sin Datter ud, fordi hun ikke vilde gifte sig efter hans Hovede, kom Turen til den 14 aarige Søn, som drog til Søs - Mens Datteren foretrak at dø af Sorg og Savn.... Tjeneren kommer ind med Brevet paa en Bakke, som han sætter foran Mortimer. Han gør dette paa en saadan Maade, at hele Selskabet bemærker det, undtagen Mortimer, som langsomt fylder sit Glas, drikker og fortsætter, Titel: Sønnen er indsat som Universalarving.- paa den Betingelse, at han gifter sig med en nærmere angiven Dame, som var 4 Aar, da Testamentet blev skrevet...gør han ikke det, saa arver Harmons gamle Tjener, Mr. Boffin det hele. Miss Tippins finder, ligesom de andre, at det er en højst interessant Affære.

10. Biblioteket.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley er utaalmodig. Han søger at tilbringe Tiden med Undersøgelser af Stuens Mærkværdigheder. Navnlig Bøger interesserer ham.

11. Selskabet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mortimer fortsætter, uanfægtet af den melankolske og let forargede Tjeners Gebærder. Titel: Det lykkedes mig at opspore Sønnen i Amerika. Han er 28 Aar og ventes hjem i disse Dage.... Tjeneren tager Mod til sig, gør Mortimer opmærksom paa Brevet, han aabner det ligegyldigt, bliver forbavset uden dog at tabe Ligevægten, siger i Titel: Slutningen paa Historien kommer gan=

ske ualmindelig heldigt - John Harmon, Arvingen, er druknet.
Der bliver almindelig Opstandelse, alle rejser sig. Mortimer kaster et Blik paa Eugene, idet han gaar forbi, denne rejser sig trevent, gaar efter ham.

12. Biblioteket.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mortimer kommer, ser skeptisk paa den alt andet end velklædte Dreng. Efter et Par Replikker svarer Drengen i Titel: Min Far Gaffer Hexam, fandt Liget.

13. Ved Døren. Harb. af Eugene.

Titel: Eugene Wrayburn.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ser mod Mortimer, smiler sarkastisk ved at se ham i Samtale med den pjaltede Dreng, i disse Omgivelser. Gaar ud af Billedet.

14. Biblioteket.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene kommer slentrende henimod de to. Ret umotiveret tager han Drengen under Hagen paa en temmelig haardhændet Maade. Charley vrider sig fri meget mut og hidsig. Eugene smiler træt i Anledning af Drengens usympatiske Blik. Han foreslaar, at han

tager med paa Ekspeditionen til Floden,og da Mortimer gerne vil have Følgeskab,følges de tre ud. Charley holder sig klods paa Mortimer, saa at Eugene kommer til at gaa sidst.

14a. I Løvhytten. Titel: Boffin'erne.

Mr. og Mrs. Boffin sidder ved Bordet ved Kaminen. Han sidder og grunder over et Brev, ryster paa Hovedet, siger til Mrs. Boffin i Titel: Brevet er fra Sagfører Lightwood og angaar vores Arv. - mere kan jeg ikke finde ud af. - Vi maa se at finde en boglærd Mand der kan hjælpe vos til Rette. Hun nikker begejstret.

15. Uden for Hexams Bolig.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mørk skyet Aften. Titel: En Time senere. En lav Bygning paa en Dæmning. Huset ser ud til at have været en Mølle. Øverst oppe skimtes en Vorte, som kan være Resterne af Mølleakselen. I nogen Afstand fra Døren staar Riderhood og nogle skulende Flodfagsfolk. De fjerner sig da de tre kommer. Charley løfter Dørklinken, lader Mortimer gaa foran, gaar selv efter. Eugene kommer sidst.

16. I Hexams Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et lavt rundt Værelse. Loftet,som ikke er gipset, ses i gammelt, sort Træ,ujævnt og bugtet. Det hviler paa et stærkt Bjælkelag, der er understøttet af Skraastivere og Stolper. I et Hjørne af Stuen findes et Aflukke af Træ,og i et andet fører en Trappe stejlt og klodset op ovenpaa. Trappen har ligesom alt det øvrige Karakter af "Mølle". - Værelsets Udseende er trykket. Loft, Vægge og Gulv er oversmurte med Melklatter,Rødkridt og Farver i alle Afskygninger. To eller tre gamle Aarer og Baadshagen som vi kender,er stillet op ad Væggen. Paa Skorstenen brænder i en Ildgryde paa tre lange Ben en Ild. Gryden er for stor til Hullet i Kaminen,staar derfor noget ude paa Gulvet,og fylder der=

for Stuen med mere Røg end sædvanlig. Paa et klodset Bord staar en osende flimrende Lampe,der,af Form som et Hyacintløg,er anbragt i Halsen af en Standunk. Gaffer Hexam staar ved Ildgryden, idet de tre kommer ind. Lizzie sidder ved Ilden og syer. Eugene ser sig om med Ærbødighed og blasert Nysgerrighed,mens Gaffer stiller Mortimer et Par korte Spørgsmaal,og besvarer Mortimers med en Tirsel: Jeg gør alting ordentligt. Jeg har anmeldt Omstendigheden for Politiet, som har taget "det" i Besiddelse. - Plakaten er allerede trykket. Han tager Lampen og gaar hen til Væggen, hvor der ses flere Plakater. De er gulnede og snavsede, men en ny hvid Plakat er klæbet op. Klisteret er vædt endnu. Hexam siger i Tætel: Bukselommerne er altid tomme og krængede - paa dem. - Om det kommer af Strømmen, ved jeg ikke. Eugene,der staar lidt for sig selv,bag de andre, drejer Hovedet og ser,hvorledes Gaffers ubehændige Lægn bringer Lizzie til at reagere. Charley har stadig holdt Øje med ham.

17. Nærbillede af Lizzie.

Parkl.

Pers. Rekv.

Hun møder Eugenes Blik og slaar rødmende Øjnene ned skamfuld over Faderen. Saa rejser hun sig og gaar op ad Trappen med sit Sytøj.

18. Nærbillede af Charley.

Parkl.

Pers. Rekv.

Han ser efter hende, drejer Hovedet og ser fjendtligt paa Eugene.

19. Stuen.

Parkl.

Pers. Rekv.

Eugene bemærker ikke Charleys Stirren,men gaar over mod de andre, som er gaaet hen til Døren for at gaa. Idet Gaffer aabner Døren, buser en Vind ind. Han er overordentlig forstyrret. Han svarer

paa Gaffers Spørgsmaal i Titel: Jeg vil dot se "det", som er beskrevet her... Han holder en Plakat frem Mage til den sidst opklæbede. Lightwood iagttager ham med en for ham paafaldende Interesse. Gaffer forklarer,at de netop staar i Begreb med at gaa til Politiet; den Fremmede gaar med. Eugene er den, som gaar sidst. Han ser endnu en Gang mod Trappen, op ad hvilken Lizzie forsvandt. Han møder kun Charleys truende,vagtsomme Blik. Med et Smil gaar han efter de andre.

19a. Uden for Hexams Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood og de andre ser skummelt efter dem, da de gaar. Forsvinder.

20. Hos Flodpolitiet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et Værelse med kalkede Vægge. Tværs over Lokalet strækker sig en Gittervæg. I Baggrunden en Celledør. Inspektøren sidder ved sin Pult førende Journaler,da de kommer ind. Koligt og forretningsmæssigt ser han paa dem, kaster et meget skeptisk Blik paa Gaffer. Da han faar at vide,hvad det drejer sig om, kalder han paa en Betjent,som bringer en Lygte (med det samme) De følges ad ud.

21. Gaarden.

Paakl.

Pers. Rekv.

De kommer gaaende med Inspektøren i Spidsen. Han bærende en Lygte. I et Hjørne af Gaarden findes en Grotte, hvis Dør Inspektøren aabner, de forsvinder ind i den.

22. Hos Hexam.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie kommer ned ad Trappen og gaar stille hen til Broderen,

som staar ved Ilden endnu i daarligt Humør over at have truffet Eugene. Hun lægger sine Arme om hans Hals.

23. Nærbillede af Grottens Dør.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den Fremmede kommer vaklende op. Han dækker Ansigtet med sine Hænder, støtter sig, idet han drejer sig halvt om, mod Dørkarmen. De andre kommer, betragtende ham nysgerrigt. De er begge bevægede ved Synet af den Døde, Eugene og Mortimer, Eugene mindst. Gaffer ser gennemborende paa den Fremmede, idet han passerer, Inspektøren standser, holder Lygten op imod hans Ansigt, Titel: Faar De ondt, Sir. - De synes ikke at være vant til den Slags Arbejde. Den Fremmede gør en konvulsivisk Bevægelse med Hovedet, tumler efter Inspektøren.

24. Hos Hexam.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley og Lizzie sidder ved Ilden. Med sin ene Arm om hans Skulder drejer hun sig med et Sæt imod ham, som fik hun en pludselig Tanke, der gjorde hende angst. Hun siger i Titel: Blot ikke Far opdager, at du gaar i Skole, Jeg kom helt til at ryste, da du tilstod, at du kunde skrive.

24a. Skolestue, toner frem.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone og Charley sammen. Toner bort.

24b. Hos Hexam.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley ser alvorligt paa hende. Tanken morer heller ikke ham.

25. Hos Flodpolitiet.

Paakl

Pers. Rekv.

De er kommet tilbage fra Grotten, og de er ved at gaa Inspektøren ser skarpt paa den Fremmede, som vil fjerne sig. Paa et umærkeligt Tegn spærrer den ved Døren posterede Betjent ham Døren. Han vender sig fortumlet mod Inspektøren, der uden at fortrække en Mine, som kunde røbe hans Tanker, lægger Papir frem, giver ham en Pen i Haanden og beder ham skarpt skrive sit Navn. Den Fremmede skriver underlig tøvende sit Navn og gaar. De andre ser efter ham. Inspektøren holder Papiret op, læser. Det vises i Titel: Julius Handford. Exchequer Kaffehus. Palace Yard, Westminster. Han lægger omhyggeligt Papiret ned. Tager Afsked med de øvrige. Gaffer faar et særlig bistert Blik til Godnat.

25a. I de seks lystige Sjoveres.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood og hans Kammerater ind. - De banker sig.

26. Titel: Samme Aften hænder der noget betydningsfuldt i Gadesælgeren Silas Weggs Liv.

Paakl.

Pers. Rekv.

(Ved 6-halv7 Tiden om Eftermiddagen) Enkelte Gadelygter er tændt. Silas er saa smaat ved at pakke sin Butik sammen. Den bestaar af et Bræt paa to Bukke, et Skærmbræt behængt med Skillingsviser, en Stol, en Kurv, og, foruden en stor gammel Paraply, der, naar den er lukket sammen, minder om et Salathoved, - et Skilt, der bærer følgende Indskrift.

Errands gone	Ærinder besør
On with fi	ges med tro
Delity By	Skab af
Ladies and Gentlemen	Damer og Herrer
I remain	jeg forbliver
Your humble Serv	Deres ydmyge Tjener
Silas Wegg	Silas Wegg.

Som Rygstød anvender han en gammel Vandpost. Han har Træben, et stift Træben, der stritter lige ud. Det raske Ben har han stadig stukket ned i Kurven, der anvendes som Fodvarmer. Han er en knudret, grovkornet Mand. Ansigtet er haardt, ligesom klodset

udskaaret. Det er træet og vidner om Snedighed og Indbildskhed. Han bruger Briller. Han har netop ved Hjælp af et Spjæt faaet rejst sig og har faaet svunget Træbenet ind under sig, d: Boffin toner frem. Boffin er bred og rundrygget,iført Pjækkert. Han gaar traskende paa en komisk sidelænds Maade. Han bruger Knortekæp med Knap og ynder at holde den foran sig, som var den et lille Barn. Han bruger tyksaalede Sko,tykke Skindgamascher og er ligesaa rynket i Ansigtet som paa Hænderne og Tøjet. Han har nysgerrige,barnlige Øjne. Han bruger bredskygget Hat. Han besvarer elskværdigt Silas' Hilsen og gaar forbi. Silas ser surt efter ham.

27. Nærbillede af Boffin.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han standser, vender sig, ser sig lystent tilbage. Titel: Mr. Boffin, Arvingen til Harmons Formue, faar en god Idé. Han smiler et barnligt,lykkeligt Smil, slaar Stokken i Stenbroen med en Bevægelse,som sagde han til sig selv, "Ja, min Salighed, det gør jeg", vender om og gaar ud af Billedet.

28. Ved Boffins Bod.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas har rejst sig og staar uden for Disken samlende sammen paa sine Æbler,Nødder og Kager, som forsvinder i Kurven. Boffin kommer hen til ham og siger efter at have kastet et Blik paa Viserne: Titel: De er en boglærd Mand med et Træben, ikke sandt, - alt trykt staar Dem aaben? Silas nikker indbildsk. Boffin fortæller ham,at han vil gøre ham et Tilbud, og Silas byder ham i den Anledning en Stol, hvad Boffin hellere end gerne modtager. Stolen bliver svunget ud over Bordet, og Boffin strækker med Velbehag Benene.

29. Værtshuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood, der er noget paavirket af Spiritus, fortæller i hemmelighedsfulde Vendinger Svirebrødrene, at det utvivlsomt er Hexam, der har myrdet Harmon.

29a. Nærbillede af Miss Potterson, der lytter.

Paakl.

Pers. Rekv.

29b. Nærb. af Riderhoods Gruppe, ~~der taler ondt om Hexam.~~

Paakl.

Pers. Rekv.

29c. Nærb. af Miss Potterson, ~~der fatter en~~ Beslutning.

Paakl.

Pers. Rekv.

29d. Værtshuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun smider med haard Haand de ondskabsfulde ~~Fyre ud, svøber et~~ Shawl om sig, lader Bob ~~passe~~ Beværtningen og gaar saa.

30. Wilfernes Dagligstue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et lille Værelse, halvt Dagligstue, halvt Køkken i Kælderetagen. Titel: I en Villa i Londons nordlige Del bor den lykkelige Familie R. Wilfer. Familien, der bestaar af R.W., Mrs. R. W. - Døtrene Bella og Lavinia samt sidstnævntes Kæreste, den forvirrede og fortumlede og forkuede Sampson, ses placeret omkring et Skakbræt, paa hvilket Bella og Lavy spiller Dam. Familiens Karakteristik demonstreres ved en enkelt, lille Begivenhed. Lavy har gjort et Træk. Bella ~~protesterer~~, forgæves. Hun interpellerer først Moderen, en høj, kantet og majestætisk Dame, ~~som~~ er tilbøjelig til at binde sit Hoved ind i et Lommetørklæde,

hvis Snipper knyttes sammen under Hagen. Desuden gaar hun altid med Handsker. Alt, hvad der foregaar om hende, sværger hende blodigt, men hun hæver sig op over det med et fjernt, køligt Blik. Mrs. Wilfer besvarer Bellas Interpellation med et frysende, smerteligt Blik, afviser enhver Tanke om Indblanding med en majestætisk Haandbevægelse, glatter Handskerne og knytter Lommetørklædet. Bella spørger derefter Fæderen. R.W.s Smil bliver uendelig elskeligt. Med et undskyldende Blik til Hustruen, et bønligt til Bella og Lavy, bøjer han sig over Brættet og begynder omstændelig at gennemgaa de sidste Træk. Herved kommer han til at skubbe til et Par Brikker, hvilket sætter begge de unge Damer i vildt Oprør. Hun trækker sig sky tilbage, avet af Mrs. Wilfers bitre Dronningesmil. Bella ser paa hun, synes, det er Synd, fører en Haanen paa hun, fører med til Brættet igen, spørger Sampson om hans Kvining. Denne Gentleman, der, naar han ikke spiser, altid har en Spadserestok i Hænderne, hvorimod dens runde Hoved altid befinder sig i hans Mund, bøjer sig over Brættet, men tilbagevises af Lavy med alle Tegn paa Foragt. Da støder Bella til Brættet, saa alle Brikkerne vælter, et Par Stykker gaar paa Gulvet. Lavy samler, skældende ud, disse op, mens Bella holdende sig for Ørerne, gaar frem mod App.

31. Nærb. af Bella,

Paakl.

Pers. Rekv.

der er gnaven og ulykkelig.

32. Foran Huset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den Fremmede kommer, betragter med en mærkelig Interesse Huset, – ser i et Vindue en Plakat.

32a. Plakaten bag Ruden.

Paakl.

Pers. Rekv.

"Værelse til Leje".

32b. Foran Huset

Paakl.

Pers. Rekv.

Den Fremmede fatter en Beslutning. Ind.

33. Ved Døren til Dagligstuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Der er nogle Trin nedad til Døren. Den Fremmede kommer. En bar Arm med tilhørende Haand, ikke helt proper, peger ind i Billedet, han nikker uden at se bagud, vil banke pac, da han lytter. Hans Ansigt bliver alvorligt.

34. Dagligstuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella i samme Stilling. Med et dybt Suk siger hun i Titel: Alt gaar mig imod. - Det var latterligt, at John Harmon skulde gifte sig med mig - og det var latterligt, at han foretrak en vaad Grav for mig.- Hun ser ned ad sit Tøj, midt imellem Graad og Latter.

34a. Ved Døren

Paakl.

Pers. Rekv.

Den Fremmede lytter, banker paa.

34b. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Pludselig ser alle mod Døren. Mrs. Wilfer raaber et fornærmet "Kom ind". Døren gaar op, og den Fremmede kommer ind. Han er

mørkladen. 30 Aar. Et udtryksfuldt Ansigt, næsten smukt. Han har underlige tvungne Manerer, er tilbageholden og kejtet. Han ser et Øjeblik paa Bella, som bringer sine Lokker i Orden. Derefter rejser Mrs. Wilfer sig langsomt og højtideligt, som var hun Formand i en Jury, der skulde afsige en Dødsdom. Den Fremmede fremfører sit Ærinde. Føres op paa det Værelse, der skal lejes ud. Alle efter.

35. Udlejnings-værelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Alle ind. Den Fremmede finder Behag i Værelset. Kontrakt frem.

36. Foran Møllen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Miss Potterson ind.

37. Hos Hexam.

Paakl.

Pers. Rekv.

Miss Potterson ind, vinker Lizzie hen til sig.

37a. Nærb. af de to.

Paakl.

Pers. Rekv.

Miss Potterson fortæller, hvad hun har hørt.

38. Udlejnings-værelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den Fremmede underskriver Kontrakten. R.W. ser paa den, læser Navnet: John Rokesmith. ½ Aars Husleje betales, og Rokesmith gaar saa, fulgt af de andre - med Undtagelse af Bella, der halvt hysterisk stønner: At vi skal være nødt til at leje ud!- Hvor er Fattigdom dog uudholdeligt!"

39. Hos Hexams.

Paakl.

Pers. Rekv.

Miss Potterson slutter Referatet og siger: "De maa bort fra Deres Fader, - De og Deres Broder, - hvis der skal blive noget af jer!

Tager Afsked og gaar. Lizzie nedbøjet hen til Charley.

40. Silas den boglærde holder sit Indtog i Boffins Bolig "Løvhytten".

Paakl.

Pers. Rekv.

Uden for Plankeværket. Porten staar paa Klem. Silas kommer humpende, aabner Porten og kigger ind. Skarndyngernes Profil tegner sig mod Himlen. I en Lavning noget tilbage ses Konturerne af Løvhytten, hvis Ruder er oplyste. En Sti snor sig derhen, markeret af to Rækker i Aske nedgravede Potteskaar. Wegg gaar et Par Skridt ind, da han standser noget forskrækket ved at se en Skikkelse, der svagt kan minde om et Spøgelse, komme imod sig. Skikkelsen svinger med Armene, og Silas genkender Boffin, som har en grahvid Bluse paa. Silas humper imod ham.

41. I Løvhytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et ret stort, mærkværdigt møbleret Værelse. Ved Kaminen to Træbænke, en paa hver Side af den, med et Bord foran hver. Paa det ene Bord ligger 8 nylig indkøbte Bøger i Pragtbind. Paa det andet staar nogle firskaarne Kurveflasker, en Række store Glas og en Skaal med Sukker. Paa Kaminpladen damper en Kedel. Lige over for Kaminen staar en Sofa, en Skammel og et Bord. De er eventyrlige i Formen, meget kostbare og danner en mærkelig Modsætning til Stuens øvrige Udstyr. Paa Hylder langs Væggen findes udstoppede Fugle og Voksfrugter under Glasklokker, og pludselig som om der var draget en usynlig Grænse, afløses disse af Fade med kold Steg, Postejer og andre Fødevarer. Værelset er iøvrigt

lavt, og dets Loft bæres af svære Bjælker. Boffin og Silas kommer ind. Mrs. Boffin rejser sig fra sin Stol og smiler forventningsfuldt. Boffin slaar ud med Armen, idet han præsenterer, han ser strålende af Stolthed paa Mrs. Boffin, og forventningsfuldt paa Silas, gør endnu et Tjat med Armen i Retning af Damen, som udtrykte hun sin Utaalmodighed over, at Wegg endnu ikke har raabt Bravo ved Synet af hende. Silas bukker og svinger med Træbenet paa en saa overmodig Maade, at han er ved at tabe Balancen, han understøttes af Boffin, som hjælper ham ned paa en af Kaminbænkene. Boffin bliver ørkesløs et Øjeblik, svinger Armen igen, i en vid altomfattende Bevægelse og siger, Titel: Min gamle Dame har indrettet sin Part af Stuen, som hun vil, og jeg min Part, som jeg vil. - Vi vil ikke skændes om det. Boffin underholder Silas om Husets Indretning, men Silas sværer hen i Vejret. Hans Blik er som hypnotisk fæstet til Hylden med Stegen. Da Boffin opdager det, spørger han, om han har Lyst til at nyde noget. Silas slaar afværgende ud med Haanden, - ikke Tale om. Boffin henter Stegen ned, Silas bliver saaret ser vemodigt paa Boffin, der bliver ulykkelig og nøder ham til at tage et Stykke. Mrs. Boffin laver samtidig en Grog til ham, og han gaar meget nødtvungent ind paa at fortære begge Dele. Hans Øjne lyser i ubevogtede Øjeblikke.

42. Hos Hexam. Ved Ilden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie stirrer ind i Ilden, som vilde hun læse sin Fremtid i de glødende Kul. Hun fatter en Beslutning, siger til Charley: Nu er Tiden kommen! Du maa væk herfra! Han ser i hendes Øjne, knuger sig ind til hende, tager sig i det, tænker paa sin Fremtid, bider Tænderne sammen og rejser sig. Han erparat.

43. Løvhytten.

Pakl.

Pers. Rekv.

Silas har spist af, han tager en Slurk af Genevergrog'en og læser saa Brevet fra Sagføreren. - Faar dernæst en Bog stukket ud. - Der falder et Par Replikker mellem ham og Boffin, - og Silas ser paa de 2 imponerede Mennesker med et Blik, der til fulde udtrykker hans Viden om eget Værd - og om det historiske Øjebliks Betydning. Boffin nikker opmuntrende til Mrs. Boffin, Silas' Øjne faar et Sekund et raadvildt Udtryk, da han ser paa 1ste Side, men han smiler et forlorent, sejrssikkert Smil - og farer paa. Boffin lænor sig velbehageligt tilbage, ogsaa Mrs. Boffin synker hen i Stolen. Titel: At den boglærde Mand hensynsløst sprang over alle de Navne, han ikke kunde udtale - forhøjede blot Nydelsen.

44. Hos Hexam.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley har fuldendt sin Paaklædning. Lizzie drager ham ind til sig henne ved Ilden, giver ham nogle Kønter, som hun pakker ind i et Lommetørklæde. Han brister i Graad, da han modtager dem. Han tager sin lille Bylt under Armen, ser hulkende paa hende. Hun siger dvælende i Titel: Og husk fremfor alt, Charley, altid at tro det Gode om Far, - hvad der saa end sker, din Søster elsker ham! - Hun følger ham til Døren. Han slynger Armene om Søsterens Hals. Da bryder hun ud i Graad, støder ham blidt fra sig og leder ham gaa.

45. Foran Møllen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley ud i Natten.

46. Hos Hexams.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie synker fortvivlet sammen.-

47. Da Dagen gryede

Paakl.

Pers. Rekv.

Ved Floden. Solen kaster sine første Straaler over det kolde, vinterlige Landskab. En Klynge af Mænd i Flodfaget staar tavse og ser ud over Vandet. En Baad ses tone frem ude i Taagen. Det er Hexams. Idet Baaden støder mod Land, spredes Klyngen som efter fælles Aftale. Hexam ser paa dem,og det ses i hans Ansigt, at den stumme Skyen, som er begyndt, opfattes af ham. Gaffer ser mørkt efter dem. Han hvisler forbitret en Ed,idet han fortøjer Baaden og tager Aarerne og Tovet med sig og gaar. Enkelte af Skikkelserne kommer til Syne igen, seende efter ham. Han vender sky Hovedet,men skynder sig at dreje det tilbage, da han ser sig iagttaget.

48. Foran Headstones Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Meget tidlig Morgen. Charley kommer, - banker Headstone op. - Hans Ansigt kommer til Syne i et Vindue, - han lukker Drengen ind.

49. Headstones Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley og Headstone ind. Drengen forklarer, og Headstone stiller sig velvilligt over for den Tanke foreløbig at lade ham blive hos sig.

50. Hos Hexam.

Paakl.

Pers. Rekv.

De kommer ind. Hexam sætter sig ved det dækkede Bord, begynder at spise. Ser efter Drengen, spørger Lizzie, hvor han er henne. Hun sætter forlegen noget andet Mad hen til ham, spørger afledende, om han ikke synes om det. Han ser hende skarpt i Øjnene, rejser sig og gaar hen til Sengen, stirrer paa hende i voksende Raseri, gaar imod Bordet, bag hvilket hun dækker sig. Hvor er Drengen, spørger han atter. Ude af sig selv af Angst stammer hun, Titel: Charley vilde ikke....ligge...dig....til...Byrde ....men...og lære...noget..blive til noget.. Far. Hexam ser rødt. Han griber Kniven, han skær Kød med, hugger med den i Luften for hvert Ord, han siger. Han ser forfærdelig ud. Han lukker Øjnene de sidste Gang, han hugger, og det ser ud i hans Ansigt, som han stødte den i et Menneske. Lizzie holder sig for Øjnene og skriger, Titel: Kast Kniven - aah, kast Kniven. Han kaster Kniven, seende bestyrtet paa hende. Hun segner om, han løfter hende op, siger, ser fortvivlet ud for sig. Titel: Har vi faaet Pest i Huset? Er der noget smitsomt ved mine Klæder? Hvad er der sluppet løs paa os? Han lægger sit Hoved mod hendes Haar, kysser det. Hun slaar Øjnene op, smiler svagt.

ANDEN AKT.

51. Silas Wegg besøger sit Ben.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tidligt paa Aftenen, raat og fugtigt Vejr. I en smal og smudsig Gyde. I Forgrunden et Butiksvindue, oplyst af et Tællelys, som staar midt i en Bunke forskelligartede Genstande, der minder om gammelt Læder og Pinde. Det eneste som skelnes klart er to udstoppede Frøer, der duellerer med Korder. Ved Siden af Vinduet ses en sort Indgang. Silas kommer humpende, standser udenfor Vinduet, kigger ind og forsvinder gennem den sorte Indgang. En Sidedør aabnes i den, og et svagt Lysskær strømmer ud mod ham, idet han gaar ind ad den.

52. Mr. Venus' Butik.

Titel: Mr. Venus, en mærkelig Mand med en mærkelig Bestilling.

Nærbillede af Venus.

Paakl.

Pers. Rekv.

En mager, tungsindig Mand med et gustent Ansigt. Han er 32 Aar, har et Par svage Øjne og et Virvar af rødligt, støvet Haar og Skæg. Øjnene er overanstrengte og missende og Holdningen ludende. Han har ingen Kjole paa, intet Halstørklæde, og Skjortelinningen er knappet op. Han er iført en vid Vest. Han staar forovervøjet, undersøgende et Gebis, da han hører Døren gaa, han stirrer nærsynet ud i Butikkens Mørke.

53. Butikken.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas skimtes i Mørket. Venus tager Lyset, som staar i en Stage paa Disken og holder det ud for sig. Silas kommer ind i Lyspletten, hilser. Venus betragter ham skeptisk, holder først Lyset mod hans Ansigt, ryster paa Hovedet, holder det saa ned mod Træbenet, hans Ansigt oplyses. Nu kender han Gæsten. Silas placeres paa en Kasse, der staar ved Kaminen, Venus byder ham paa Te, og da Silas af Princip aldrig for Alvor siger Nej, træffer Venus Forberedelser, finder Kopper frem fra et mystisk Gemme og hælder op.

Silas, der har fulgt hans Bevægelser med største Interesse, spørger i Titel: Har De solgt mit Ben? Venus ser paa ham, ryster haanligt paa Hovedet og smiler, det er der saamænd ingen der vil købe. Wegg bliver straks stødt over, at man kan være saa sjofel at vrage hans Knogler, men Muligheden for at kunne erhverve sig sin Legemsdel jager Fornærmelsen paa Flugt.

54. Udenfor Løvhytten.

Pa.kl.

Pers. Rekv.

Rokesmith gaar grejdende. Boffin kommer. Rokesmith gaar efter.

55. Butikken.

Paskl.

Pers. Rekv.

Midt i en Slurk Te, og mens Venus er i Færd med at riste en Bolle i Kominilden, en Bolle, som han har anbragt paa et tyndt Spyd, som han lige forinden har trukket ud af en død Rødkælk, der ligger paa Disken, siger Silas i Titel: Vær saa god at beholde mit Ben foreløbig, jeg haaber snart at kunne købe det tilbage. Dette lover Venus med et ligegyldigt Nik.

56. Lightwoods Kontor.

Paskl.

Pers. Rekv.

Paa 1ste Sal. Kontor. Et lille Bogskab med nogle juridiske Bøger. Et Vindue, en tom Dokumentmappe, en Stang Lak, en Pen, en Æske med Oblater, et Æble, et Skriveunderlag, altsammen meget støvet. En Mængde Blækklatter, et ufuldstændigt Geværfutteral, der synes at skulle prætendere noget juridisk, og en Jernkasse med Plakaten, haandskrevet "H a r m o n E s t a t e". - Lightwood staar og ryger, da det banker paa Døren. Han aabner, og Boffin kommer ind. Lightwood griber hans Haand og trykker den varmt, idet han siger, Titel: Til Lykke Mr. Boffin. Harmons Bo er nu afsluttet, og De er Ejer af 100000 $. Boffin ser ikke nær saa begejstret ud, som Lightwood har ventet sig, han siger i Titel: Det vilde ha waaren bedder for gamle Harmon, hvis at han ikke ha'de haft saa travlt med og skrabe Penge sammen. Lightwood ser saa beundrende

paa ham, som hans Træthed tillader.

57. Venus' Butik.

Paakl.

Pers. Rekv.

Venus og Silas ved Ilden. Silas har fortalt ham om sit nye Bekendtskab og Venus siger i Titel: Ja, gamle Harmon kom saamænd meget her. Der siges, at han har gemt alle Slags Kostbarheder ovre i Dyngerne. Silas bliver meget interesseret, spørger ham ivrigt ud. Venus er ikke særlig meddelsom.

58. Lightwoods Kontor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin sidder i dybe Tanker. Saa siger han i Titel: Det var John Harmon, der skulde ha haft det hele. Aah naar jeg tænker paa den stakkels Dreng. - Han var kuns 7 Aar, dengang at vi saa ham sidste Gang.... Toner bort.

59. Toner frem. Sparsomt møbleret Værelse i Løvhyttens Tjenerbygning.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gennem Vinduerne ses Dyngerne og en Del af Løvhytten. Boffinerne er ca. 20 Aar yngre. De spejder begge ud ad Vinduerne, og begge ser de ud, som om de havde grædt eller lige skulde til det. Da ses gennem Vinduerne den 7aarige John komme gaaende over Dyngerne. Han fryser i den kolde Blæst, Ærmer og Bukser stumper ved Haandled og Ankler. Begge Boffinerne løber mod Døren og aabner for ham. Han lader Kufferten staa ude i Kulden og kaster sig i Mrs. Boffins Arme. Hun varmer ham henne ved Kaminen, gnider hans kolde Kinder. Barnet faar Taarer i Øjnene, og ogsaa hun begynder at græde. Boffin vender sig om og gaar hen til Vinduet, hvor han pudser Næse. Han kommer derved til at se ud og opdager Gamle Harmon, der kommer frem ved Løvhyttens ene Gavl, raabende bistert paa John. Boffin vender sig fortvivlet. John lytter og gyser, han river sig løs og gaar mod Døren. Ser paa dem, pint af Smerte og styrter ud. Billedet toner bort.

60. Lightwoods Kontor. Toner frem.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin tørrer sine Øjne. Ogsaa Lightwood er bevæget. Boffin rejser sig, faar fat paa sin uundværlige Stok og skal til at tage Afsked, da Døren gaar op, og Eugene kommer ind. Lightwood præsenterer dem for hinanden. Boffin gaar.

61. Uden for Lightwoods Kontor. Gade.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin kommer ud, orienterer sig og gaar. Rokesmith har gaaet uden for Huset paa en underlig, sky Maade, som var han bange for at blive set fra Vinduerne. Da han opdager Boffin, gaar han efter ham, stadig søgende at dække sig. Der er i dette Billede noget mystisk over Rokesmith.

61a. Gade.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin antastes af Rokesmith, som siger i Titel: Jeg saa Deres Billede i Avisen i Morges og læste om Deres Ophøjelse og kom i Tanker om, at De kunde faa Brug for en Privatsekretær. Boffin synes ikke uvillig stemt overfor Tanken, og drøfter den godtroende.

61b. Skummel Restauration.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood sidder med sit Glas. Pludselig faar han Øje paa en Avis, som ligger paa Bordet, trækker den til sig, læser den. Annonce vises. Titel: Harmon Mordet. 1000 £ udloves for Oplysninger, der fører til Paagribning af John Harmons Morder. Henvendelse til Sagfører Lightwood.

Nicodemus Boffin.

Hans Ansigt fortrækker sig til et Smil. Han drikker ud.

62. Titel: Næste Dag aflagde Boffinerne Besøg hos Wilferne, med hvem de følte sig i en vis Forbindelse paa Grund af Gamle Harmons testamentariske Bestemmelser.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffinerne kører op foran Wilfernes Villa i en gammel Vogn, som man kan se er malet op og restaureret, efter at den i mange Aar har staaet i en Vognport uden at være benyttet. En svajrygget Hest drager Vognen efter sig, og en svajrygget Kusk i lang Frakke leder fra Bukken dens Bevægelser. Han springer af og rykker i Klokkestrengen ved Stakitporten. Han afventer Resultatet, rykker igen utaalmodigt, ser sig tilbage mod Herskabet med et Blik, der tydeligt udtrykker hans Tvivl om, at Mennesker, der vover at lade Boffinerne vente, i det hele taget kan kaldes Mennesker.

63. Inde i Huset. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Medens Lavinia hastigt iforer sig sit Overtøj og spejdende ud ad Vinduet meddeler de øvrige sine Iagttagelser, tager Mrs. Wilfer med sine behandskede Fingre hastigt af Bordet, saa hastigt, at hun ganske glemmer sine majestætiske Bevægelser. Bella hjælper hende, graciøst og behændigt, Egenskaber Sampson viser sig at være fremmed for, da han smittet af den almindelige Nervøsitet, søger at hjælpe til, idet han øjeblikkelig taber en Stabel Tallerkener paa Gulvet, et Kunststykke, der øjeblikkelig skaffer ham en Opsigelse fra Lavy, der gaar.

64. Ved Stakitporten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Kusken rykker rasende i Klokkestrengen, vender sig altopgivende mod Vognen og beder Boffinerne undskylde. Det er ikke hans Skyld. Boffinerne tager det mere roligt. I det samme kommer Lavy trippende, undersøgende Vejret. Da hun kommer til Stakitportens indvendige Side, ser hun overrasket paa Kusken, aabner og nikker fraværende til Boffinerne, som Kusken hjælper ned af Køretøjet.

65. Entreen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mrs. Boffin, Bella og Sampson styrter op ad Trinene fra Dagligstuen, over Entreen, op ad Trappen til 1ste Sal, hvor man kun ser Benene af dem.

66. Nærbillede af Trappereposen.

Paakl.

Pers. Rekv.

De tre Par Ben ses, trippende af Nervøsitet.

67. Entreen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lavy kommer med Boffinerne. Beder dem gaa ned i Dagligstuen. Selv løber hun op ad Trappen.

68. Nærbillede af Trappereposen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Benene flygter, da Lavys Ben viser sig.

69. Dagligstuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffinerne kommer ind, og et Øjeblik efter kommer Mrs. Wilfer, behandsket og med et nedladende Sting i Siden. Hun ser drømmende og fjernt paa dem, hvilket gør det brave Ægtepar forlegen. Det lykkes dog Boffin at faa frem, efter flere opmuntrende Øjekast fra Mrs. Boffins Side, i Titel: Vi er alsaa kommen - - - alsaa. - Fordi vi vilde saa forfærdelig gerne gøre noget for Deres Datter Bella....Om hun vilde dele vores Fornøjelser med vos og betragte vores Hjem som sit eget... Mrs. Wilfer synes kun ganske langsomt at forstaa, hvad Boffin mener. Hun knytter Lommetørklædet fastere og svarer, at selv om der er Strenge i hendes Sjæl, som brister, vil hun bære det som en Mand. Boffinerne ser ængstelige og forknytte paa hende.

70. Uden for Døren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella, Lavy og Sampson staar presset op mod Døren, lyttende. Pludselig styrter de bort over Hals og Hoved.

71. Dagligstuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mrs. Wilfer aander tungt, aabner Døren og kalder med hendøende Stemme paa Bella. Hendes Ansigt fortrækker sig i Smerte. Bella kommer. Moderen forklarer hende iskoldt, hvad Besøget drejer sig om, og beder hende nøje overveje det. Bella ryster koldt paa sine Lokker og meddeler hende, at det kan der ikke være Tale om. Mrs. Boffin beder hende saa bønligt tænke over Sagen, rejser sig, gaar hen til hende og kysser hende, mens hun klapper hendes buttede Skuldre. Derefter nøder hun hende til at sætte sig ned ved Siden af sig og klapper kærligt hendes Haand. Bella kan ikke staa for saa megen Venlighed og giver Mrs. Boffin et Kys til stor Glæde for Boffin og til stor Forargelse for Mrs. Wilfer. De ser samtidig paa hinanden i fælles Trang til et Vidne, men med vidt forskellige Udtryk i Ansigtet.

72. Sved i en ærlig Mands Ansigt. Lightwoods Kontor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mortimer og Eugene i træt Samtale, da en Skikkelse viser sig i den mørkeste Del af Værelset. Mortimer gaar imod ham, men trækker sig modvillig et Par Skridt tilbage, da Skikkelsen kommer frem i Lyset og viser sig at være Riderhood. Denne rækker en Avis frem, som Mortimer modtager med de yderste Fingerspidser. Riderhood peger paa en Annonce, som vises i Titel: Harmon Mordet. 1000 $ udloves for Oplysninger, der fører til Paagribning af John Harmons Morder. Henvendelse til Sagfører Lightwood.

Nikodemus Boffin.

Lightwood nikker og ser uvilligt spørgende paa Riderhood. Denne gør en smaskende Bevægelse med Munden, Lightwood skænker et

Glas Vin op for ham, som han drikker og lader skylle rundt i Munden, førend han kan faa sig selv til at synke den. Derefter sætter han sig paa en Stol og ser snedig og indadvendt ud.

73. Wilfernes Dagligstue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffinerne tager Afsked. Bella og Mrs. Boffin er øjensynlig meget gode Venner, hvilket Mrs. Wilfer er meget utilfreds med. Bella følger dem ud.

74. Lightwoods Kontor. Hjem

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood vil ikke rigtig udtale sig, men siger endelig, efter at Lightwood har sagt en meget kraftig Replik, i Titel: Jeg tjener mit Brød i mit Ansigts Sved - og jeg vil ha' 1000 £ i Dusør. Det er Gaffer Hexam, der har gjort det, han har selv sagt det til mig. Lightwood ser paa Riderhood og paa Eugene, der bliver ubehagelig berørt og stirrer gennemborende paa Riderhood. Riderhood ser ham i Øjnene og strækker Fingrene i Vejret. Eugene siger sørgmodigt, at der jo saa ikke er andet at gøre end at gaa til Politiet. Lightwood kaster Glasset, Riderhood drak af, ind i Ilden, de ifører sig Overtøj.

75. Ved Stakitporten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mrs., Mr Boffin og Bella kommer ud paa Vejen, idet Rokesmith kommer og skal ind. Rokesmith hilser ærbødigt, og hans Hilsen besvares venligt af Boffin. Han retter et Spørgsmaal til Rokesmith, som svarer, at han bor her. Boffin ler forbavset: Titel: - Er De Wilfers Logerende, saa kan jeg jo næsten kalde Dem vor fælles Ven.. Mrs. Boffin , hvem Kusken er ved at hjælpe op i Vognen, drejer Hovedet. Ogsaa Bella ser forbavset ud. Boffin bemærker det ikke, gaar mod Vognen. Bella og John følger ham.

76. Nærbillede af de tre ved Vognen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin giver Bella Haanden og siger i Titel: Næste Gang vi ses, haaber jeg, at vi kan vise Den lille John Harmon. Rokesmith stirrer paa ham, synes at faa ondt, griber fat i Vognen for ikke at falde. Boffin ser forundret paa ham. Han siger i Titel: Hvorledes kan De vise hende den Døde? Boffin ler og svarer, Titel: Det er kuns et Barn, som at vi vil adoptere og gi' det Navn. Rokesmith søger at smile.

77. Ved Vognen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin sætter sig tilbage i Sædet. Boffin bøjer sig ud, siger i Titel: Saa sender vi Vognen efter Dem paa Tordsag Kl.3. Vognen kører. Rokesmith kører med. Bella ser efter dem, gaar saa langsomt ind.

78. Titel: Jagten paa Rovfuglen begynder. Ved Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Det regner og blæser og er mørkt. Enkelte Lygter spejler sig i det krusede, glidende Vand. Politiinspektøren, Lightwood, Eugene og Riderhood kommer stridende sig frem. Politiinspektøren og Riderhood gaar helt ned til Vandet, hvor Riderhoods Baad ligger fortøjet. Inspektøren giver Riderhood nogle Ordrer i en meget bøs og haard Tone, peger ud over Vandet. Riderhood nikker trodsigt-ydmygt og ror bort.

79. Nærbillede af Eugene og Mortimer.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene ser ud over Floden, hvor Riderhood forsvinder i Mørket, siger i Titel: Føler De Dem ikke som en Forræder og Lommetyv, naar De tænker paa Lizzie, den ensomme Pige med det sorte Haar. Mortimer ser noget forundret paa Eugene, drejer Hovedet mod Inspektøren, der kommer ind i Billedet.

80. I Løvhytten. Mr.og Mrs. Boffin ind med Rokesmith.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin spørger, om han har Lyst til at se Huset. Det vil Rokesmith meget gerne, Ægteparret Boffin og han gaar ud. Man ser hos begge Boffinerne den barnlige Glæde over at kunne vise deres Ejendom frem, ligesaa fattig og affældig som den er.

81. Ved Floden. Titel: En Opdagelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Inspektøren og Lightwood staar ved Bredden og ser mod Riderhoods Baad, som lægger til. Eugene kommer til i det samme, Mortimer ser dvælende paa ham, uden at han bemærker det. Riderhood springer i Land, siger i Titel: Hexam har igen haft Lykken med sig - Jeg har fundet hans Baad, - og der er Bid, - men han er borte. Inspektøren spørger de andre, om de ikke deler hans Mening, der gaar ud paa, at de straks undersøger Gaffers Baad nærmere. Man enes om det. Riderhood, der tavs har hørt paa Raadslagningen, gaar frem til Inspektøren og siger i Titel: Var det mig, der raadede for dette hersens Stykke Arbejde, saa slog jeg en Klo i Datteren først.

82. Nærbillede af Eugene.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hans Flegma forsvinder. Ondt og foragteligt siger han i Titel, bøjet frem mod Riderhood: Men det er ikke Dem. - Utøj skal tie. - Hold Mund - De Vandrotte.

83. Ved Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mortimer ser overrasket paa Eugene, men hans Opmærksomhed afledes af Inspektøren, som, gaaende mod Baaden, kalder paa dem. De følges ad ned, Riderhood skulende sidst, og ror bort i Mørket.

84. Gamle Harmons Soveværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

En gammel, grim Himmelseng uden Omhæng med en fængselsagtig Overdel af Jern og Pigge. Et gammelt Kludetæppe ligger paa Sengen. Et gammelt, tætsluttende Chatol, der foroven viger tilbage "som en ond, gammel Pande". Paa et klodset Bord med drejede Ben, der staar ved Sengen, staar Kassen, i hvilken Pengene og Testamentet var. Langs Væggene staar nogle faa gamle Lænestole med Dæk-Betræk af Klude, der er syede sammen. Mr. og Mrs. Boffin og Rokesmith kommer ind, og Boffin siger i Titel: Vi har holdt alt i samme Stand, for at John Harmon kunde godkende det, naar han kom tilbage.... Men.... Boffin ser trist paa sin Kone, som sukker dybt. Rokesmith ser bevæget paa dem. Saa gaar han ligesom i Tanker hen mod en Dør i Hjørnet, en Tapetdør, som endnu er usynlig. Han tager sig i at ville aabne den, bliver staaende. Boffin er forbavset et Sekund eller to, men heller ikke mere, saa gaar han hen og aabner Døren og lader Rokesmith gaa foran.

85. Smal Trappegang med aaben Udgangtil Gaarden.

Paakl.

Pers. Rekv.

De kommer ned. Mrs. Boffin peger mod Væggen, paa hvilken der ses et Par Højdemærker og to Barnenavne, skrevet med ubehjælpsom Skrift.

86. Nærbillede af Muren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Ved hvert Højdemærke ses Navnene, henholdsvis J o h n og M a r y. Pigenavnet staar ved det højeste Mærke. Mærkernes Højde over Gulvet svarer til Børns Højde, naar de er ca. 6 og ca. 11 Aar gamle.

87. Nærbillede af Boffin.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hans Ansigt fortrækker sig i Smerte, da han siger i Titel: Ja, Navnene staar der endnu, og de maa aldrig viskes ud - men de

stakkels kære Børn er borte - og kommer aldrig mere tilbage.

88. Trappegangen.

Paakl.

Pers. Rekv.

John vender sig om fra dem ligesom for ikke at saare dem ved at være profant Vidne til deres Bevægelse - eller fordi han er bevæget selv. Han og Boffin gaar ud i Gaarden. Mrs. Boffin lader kærtegnende sine Hænder glide over Muren, hvor Navnene staar, og brister i stille Hulken. Vender sit Ansigt ind mod Huset.

89. Titel: Rovfuglens Baad. Ved et forankret Skib.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood kommer roende og lægger til ved Gaffers tomme Baad, som er fortøjet til Skibets Ankerkætting. Inspektøren kravler om Bord. De andre bliver i Riderhoods Baad og ser spændte til. Han vinker ad Riderhood, der springer over til ham og peger paa Tovet, som spændt forsvinder under Vandet, ind under Skibet. Riderhood forsøger efter Inspektørens Ordre at hale ind, men det er forgæves. Da tager Inspektøren selv fat. Han rykker hidsigt til. Riderhood formaner ham til ikke at rykke "det" i Stykker. Inspektøren farer frem med mere Lempe, søger at lirke det op. Han siger pustende i Titel: Det nytter ikke. Du maa komme op, jeg vil ha dig. Det er, som om det dernede virkelig lystrer, for i det samme gaar det løs. Det gør et uhyggeligt Indtryk paa Inspektøren og de andre. Han trækker til sig, gør Tovet fast, beordrer nervøst hurtigt Riderhood over i sin egen Baad, løsner Gaffers Baad og begynder at ro bort. Riderhood følger Exempelet.

90. Paa Affaldsdyngerne. Boffin og Rokesmith kommer.

Paakl.

Pers. Rekv.

Boffin peger rundt, helt stolt af de egentlig ikke skønne Dynger. Peger paa en af dem, paa hvis Top en Stage er gravet ned. Titel: Den Dynge var fra først a vores eneste Arv. Den vilde ha vaaren nok for vos, hvis det hade behaget Vorherre at skaane John Harmons Liv. Atter ser Rokesmith underlig bevæget ud. De gaar langsomt ned ad Dyngerne.

91. Ved Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Baaden støder mod Land. Riderhood gør Linen los i Gaffers Baad og trækker den paa Land. Han bøjer sig ud over Liget, mens de andre ligesom sky holder sig tilbage, saa farer han tilbage, som bidt af en Slange. Han raver som en Drukken op til dem og siger, pegende med skælvende Haand mod Liget, der endnu ligger i Vandskorpen, Titel: Sandt for Herren - Gaffer har snydt mig igen... Det er Gaffer. De gaar bestyrtede ned mod Vandet. Mortimer efter Inspektøren. Eugene bliver staaende, ser med sorgfuldt Ansigt i Retning af Møllen, gaar.

92. I Nærheden af Møllen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene gaar op mod Møllen, fra hvis Vinduer Lyset skinner ud.

93. Nærbillede af Inspektøren og Liget.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ligger paa Knæ, ser opad mod dem og siger, idet han løfter Tovet, saa at Løbeknuden om Halsen ses, Titel: Han plejede altid at have Tovet hængende løst om sin Hals....

94. Nærbillede af de tre.

Paakl.

Pers. Rekv.

De stirrer spændte mod Inspektøren. Riderhood nikker fagmæssigt.

95. Inspektøren og Liget.

Paakl.

Pers. Rekv.

Titel: Han har bøjet sig ud, for han har fundet "noget".

Inspektøren løfter Ligets ene Haand op.

96. Nærbillede af Haanden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Nogle Sølvpenge ses mellem de sammenknugede Fingre.

97. Inspektøren og Liget.

Paakl.

Pers. Rekv.

Inspektøren fortsætter i Titel: Han har mistet Balancen, - er falden udenbords, - Strømmen har taget ham, og Rebet har snæret sig sammen om hans Hals.

98. Hele Gruppen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Inspektøren rejser sig, idet han med Fligen af sin Frakke tørrer Ligets Ansigt og ordner dets Haar med en vis rørende Nænsomhed. De andre trænger sig sammen om ham. Han interpellerer Riderhood om hans Mening; den er fuldstændig sammenfaldende med Inspektørens.

99. Uden for Hexams Hus. Foran et oplyst Vindue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene kommer gaaende, - ser ind ad Vinduet.

100. Hos Hexams. Nærb. ved Ilden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie sidder hensunken i triste Tanker.

101. Udenfor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Nærb. af Eugene, der kærligt og medlidende betragter den unge Pige, - gør en Bevægelse.

102. Stuen hos Hexams.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie lytter pludselig, ser sig uroligt om, raaber: Fa'r! - Gaar hen mod Døren.

103. Uden for Døren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie aabner Døren, ser ud i Mørket. Titel: Far - kaldte du? -

Lukker stille Døren efter sig....Eugene gaar hen mod Døren.

104. Ved Floden.

Paakl.

Pers.Rekv.

Inspektøren giver Riderhood og en Betjent Ordre til at tage sig af Liget, veksler med Mortimer en Replik om Eugenes mystiske Forsvinden. De to Mænd gaar saa bort i modsat Retning af Møllen.

105. I Hexams Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie ligger paa Knæ ved Ilden, hulkende. Eugene staar bøjet over hende, klappende hendes Haar. Billedet toner bort.

3die Akt.

106. Titel: Silas Wegg, den lavt underfundige, der naturligvis havde fældet Kærredømmet over den ophøjet enfoldige, ankom ved Aftenstid. Løvhytten.

Prækl.

Pers. Rekv.

Der er dækket et solidt Bord med 1 Kuvert. Boffin sidder betragtende Silas, mens han gør Indhug paa Postejen. Boffin siger, synlig nervøs, Titel : Undskyld, Mr. Wegg. Kunde De ikke ha' Lyst til at flytte ind her, naar jeg nu flytter hen i mit nye Hus?

107. Nærb. af Silas.

Prækl.

Pers. Rekv.

Han ser først i stigende Forbavselse paa Boffin, derefter ser han mod Himlen og beder Gud lægge Mærke til, at noget forfærdeligt nærmer sig, derefter ser han atter paa Boffin som et dødende Dyr, sukker og finder sig resignerende i sin Skæbne.

108. Nærb. af Boffin.

Prækl.

Pers. Rekv.

Han bliver meget ulykkelig. Det var slet ikke hans Mening, at han vilde saare Silas saa blodigt. Han siger med et Ansigt, der er en eneste, sorgfuld Undskyldning, i Titel: Jeg synes, at det er saadan et rart Sted - - og med Brændsel - og Lys - og et Pund om Ugen, saa...

109. Nærb. af Silas Titel: Bryd Dem ikke om min Smerte...blir Betalingen for min Oplæsning lagt til dette Pund? Han ser sørgmodigt spørgende paa Boffin.

110. Løvhytten.

Prækl.

Pers. Rekv.

Boffin søger at gribe hans Haand,nikker lykkeligt. Silas sukker, rejser sig, ser stort frem for sig, slaar ud med Armene og kvæder i Titel:

Nu jeg ej længer
Angrer den Time
Da fra Boffinses Løvhytte
Herren i Dalen med Tilbud kom.
Ej skjuler Maanen sit Lys
Paa Himlen i Aften. Mr. Boffin
Og græder bag Skyen over noget Indidvid
I nærværende Selskabs Skam.

Da dette er overstreget, lykkes det Boffin at gribe Silas Haand, hvilket før har været umuligt, da han stadig har svinget med den. Han trykker den varmt.

111. De 6 lystige Sjovere.

Paakl.

Pers. Rekv.

Miss Potterson ser mod Halvdøren, hvor Lizzie kommer til Syne, paaklædt i Overtøj og med en Bylt under Armen. Hun siger til Miss Potterson i Titel:Jeg vil kun sige Dem Farvel, Miss Potterson. Jeg flytter nu fra Mællen. Jeg skal bo hos en lille Dukkesyerske, Jenny Wren. Miss Potterson lykønsker hende til denne Beslutning, vil byde hende Vin, men Lizzie vil intet have.

112. Løvhytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas Wegg, der har spist Postejen, sidder læsende op, kæmpende mod Søvnen. Boffin afbryder ham. Nu kan det være nok for i Aften. Han træffer straks Forberedelser til at humpe af. Da han er gaaet, siger Mrs. Boffin, idet hun ser sig underligt omkring, Titel: Den gamle Mands og de smaa Børns Ansigter er overalt i Huset i Aften. Boffin ser sig ængsteligt om, ser derefter paa Mrs. Boffin, som siger en gispende Replik. idet hun gør en malende Bevægelse med den ene Haand.

113. De seks lystige Sjovere.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie tager Afsked og gaar.

114. Titel: Sekretæren John Rokesmith fik sit Kontor i det nye Hus som Boffin - paa Opfordring af Silas - havde købt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Rokesmiths Kontor. Han sidder ved Arbejdet, da Boffin kommer ind uden Overtøj skuttende sig af Glæde over det hyggelige Interiør. Han siger, idet han bøjer sig over Rokesmith, i Titel: Vær saa venlig at konferere med Sagfører Lightwood en af de første Dage, om Efterlysning af denne Mr. H a n d f o r d. Det giver et Choc i Rokesmith, han ser angst ud et Øjeblik, noget Boffin ikke ser, fordi han staar bag ham. Han vender Hovedet mod Boffin noget nervøst.

115. Nærb. af Rokesmith.

Paak,

Pers. Rekv.

Han unddrager sig Boffins Øjne, siger uroligt til ham, næsten lidt bønligt: Jeg vil helst ikke tale med Lightwood! Kan jeg ikke lige saa godt skrive til ham?

116. Nærb. af Boffin.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han nikker godmodig forbavset. Han kan ikke begribe Rokesmiths Aversion mod Sagføreren.

117. Kontoret.

Paakl.

Pers. Rekv.

Rokesmith sætter sig straks til at skrive, efter at Boffin i et Par Ord har fortalt ham, hvorledes han har tænkt sig det. Der er noget skamfuldt over Rokesmith under dette.

118. Uden for Huset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Det Boffinske Køretøj med Kusken og Mrs. Boffin i samme Side af Vognen holder uden for Huset, stærkt krænget over. Hun ser utaalmodigt mod Vinduerne, beder Kusken om at slaa et lille Knald, han gaar op i Opgaven med al mulig Energi, rejser sig, svinger Armen i Luften og slaar et Knald, der faar Mrs. Boffin til at spjætte i den gyngende Vogn.

119. Kontoret.

Paakl.

Pers. Rekv.

De farer begge op ved Knaldet. Rokesmith er ved at fugte Konvolutten, da Smældet lyder. Boffin ser mod Vinduet og siger i Titel: Det er sandt, - vil De ikke ledsage den gamle Dame. Hun vil hen og se paa et lille Barn, som vi vil adoptere. Derefter kan De tage lige hjem! Rokesmith tager straks Overtøj paa, og Boffin lover at afsende Brevet. Med et sidste uroligt Blik paa det gaar Rokesmith. Boffin gaar hen til Vinduet og vinker ud.

120. Uden for Huset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Rokesmith kommer, springer op, Vognen kører. Mrs. Boffin læner sig saa langt ud for at vinke til Boffin, at Rokesmith maa læne sig langt ud til den anden Side for at undgaa Katastrofe.

121. Hos Wilferne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bellas og Laviniaas Værelse. Efter en kort Scene, under hvilken de to Søstre har sammenlignet nogle Tøjstumper o.lg., som skal anvendes til Hattepynt, siger Bella utaalmodigt, Titel: Gudske=

lov, at det snart er Slut med Fattigdommen!

122. Uden for Betty Higdens Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Det Boffinske Køretøj toner frem i Baggrunden. Boligen ligger i et indviklet, overfyldt og smudsigt Kvarter. Det er et ganske lille Hus i en Gyde. Et Bræt er sømmet fast tværs over Døren forneden, og over Brættet hænger et lille Barn paa 3-4 Aar. Det er optaget af at angle i Mudderet uden for Huset med en Træhest uden Hoved, som er bundet fast i en Snor. Den lille Dreng har brunt, krøllet Haar. Idet Mrs. Boffin kommer sammen med Rokesmith, bøjer Ungen sig foruroligende langt ud over Brættet. De bliver staaende i ærbødig Afstand.

123. Nærb. af Barnet inde fra.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den lille Numse med de to smaa, hjulede Ben løftes langsomt i Vejret. Mere og mere af de vaade Bukser ses, det hele svipper over. Forsvinder.

124. Uden for Huset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Ungen vræler i vilden Sky. Mrs. Boffin iler til Hjælp og faar Barnet samlet op. Mrs. Higden, en gammel Kone, rask, med sorte Øjne og et energisk Ansigt, viser sig i Døren, forskrækket over Barnets Skrig. Hun faar fat i det, og efter et Par Replikker skræver Mrs. Boffin uden Betænkning over Brættet.

125. Betty Higdens Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Pæn og ren trods den umiskendelige Fattigdom. Murstensgulv og smaa rene Ruder i Vinduerne. Et smalt Gardin hænger ned fra Ka=

minhylden. Uden for Vinduerne ses Snore, som Pralbønner k u n d e krybe op ad. Ved den ene Væg staar en stor Rulle. Den drejes af en meget lang Dreng med et meget lille Hoved. Han har aaben Mund og store, fremstaaende Øren. Han er daarligt skabt, for lang og for smal. Der er Knæ og Albuer i hans Tøj, som stumper ved Haandled og Ankler. Tøjet er besat med Knapper. Paa de mest umulige Steder findes der Knapper. - Paa en Skammel i en Krog neden for Enden af Rullen sidder to ganske smaa Børn. Hver Gang Rullen under sin Vandring frem og tilbage nærmer sig de smaa Hoveder, ser det ud, som om de skulde knuses, men den skifter Retning hver Gang, naar den næsten berører dem. Mrs. Boffin og Rokesmith kommer ind. Efter at have sagt hvem de er og fore= bragt deres Ærinde, siger Betty, idet hun ser kærligt paa lille John, Titel: Ja, Frue. Lille John er den eneste, jeg har til= bage af min Slægt. - De andre er Plejebørn.

126. Nærb. af Mrs. Boffin og Rokesmith.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun siger med et blidt Smil til Rokesmith, Titel: Han hedder oven i Købet John, saa er der kun et af de to Navne tilbage at gi ham. John berøres af Replikken.

127. Nærb. af Betty.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun ser uendelig kærligt paa lille John, derefter bevæget paa Mrs. Boffin. Titel: Jeg overgiver Dem denne Dreng, fordi jeg gør hans Lykke derved, og fordi det er min stadige Angst, at han skulde komme paa Fattighuset, - det forfærdeligste jeg ved.

Her søger Betty at beherske sin Bevægelse, men brister i Graad.

128. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mrs. Boffin gaar hen til hende og klapper hendes Haar. Sloopys

Ansigt ser foruroligende ud.

129. Nærb. af Sloopy.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han lægger Hovedet bagover og brister i en pludselig og hen=synsløs Graad.

130. Nærb. af Børnene paa Skammelen.

Paakl.

Pers. Rekv.

De brister i en lige saa pludselig og infernalsk Graad.

131. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Betty bekæmper sin Graad, da hun ser det latterlige i Situatio=nen. Alle ophører i samme Øjeblik med at græde. Sloopys Energi giver sig Udslag i, at han standsende midt i et Brøl farer over Rullen og snurrer Haandtaget rundt med en svimlende Fart. Mrs. Boffin siger i Titel: Ja, ja, Mrs. Higden. Det skal jo ikke være over Hals og Hoved. Nu ser vi Tiden an. Betty nikker lettet siger i Titel, idet hun ser paa Sloopy, Titel: Jeg skal sende Sloopy, naar alt er i Orden. - Han er en flink Dreng. - Jeg tog ham ud af - - Fattighuset.

132. Nærb. af Betty.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hendes Ansigt bliver mørkt af Vrede, da hun har nævnet dette Ord, men det opklares atter ved Tanken om, hvor godt lille John vil faa det; hun ser hen paa Sloopy og siger i Titel: Og saa beholder jeg jo Sloopy. Han er lige saa flink ved Rullen, som til at læse højt af Avisen. - Han gir Politiet med forskellige Stemmer. Hun ler.

133. Nærb. af Sloopy.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han lægger Hovedet bag over, og Ansigtet flænges pludselig i et vanvittigt Grin.

134.
Nærb. af de smaa Børn.

Paakl.

Pers. Rekv.

De eksploderer begge i Latter.

135. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gæsterne griber Lejligheden til at tage Afsked, mens Stemningen er lys. De følges ud af hele Familien.

136. Uden for Huset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Rokesmith og Mrs. Boffin skræver over Brættet, Betty kommer til Syne i Døren med lille John paa Armen. Hun siger, idet hun tager Afsked med dem, Titel: Jeg elsker min døde Mand og mine døde Børn i lille John. - Jeg kunde ikke sælge denne Kærlighed og se dem i deres milde, kærlige Ansigt...den er en frivillig Gave. De ser begge rørte paa hende og gaar. Sloopy kommer anstigende med de to smaa Børn paa Armene. Rokesmith tager Afsked med Mrs. Boffin, som kører ene, Rokesmith gaar hurtigt en anden Vej.

137. Uden for Wilfers Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lys, tidlig Aften. Bella kommer langsomt gaaende, læsende i en Bog. Rokesmith kommer gaaende ad en Sti, der skærer hendes Vej. Hun er i k k e længer sørgeklædt, men klædt i Farver, der er "saa smukke, som hun kan opdrive dem". Rokesmith hilser

ærbødigt. Hun løfter aandsfraværende Blikket fra Bogen og hil=
ser køligt. Rokesmith siger, for at sige noget, Titel:Den Bog
De læser, handler maaske om Kærlighed?

138. Nærb. af Bella.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun ser ironisk smilende paa ham, siger saa koldt og overlegent,
Titel: Nej, saa havde jeg ikke læst den. - Den Handler om Penge.
Hun drejer Hovedet fra ham og ser ned i Bogen,

139. Uden for Huset.

Paakl.

Pers. Rekv.

De gaar et Par Skridt. Saa vender hun Hovedet imod ham og siger
i Titel: De skal altsaa altid være hos Boffins, Mr. Rokesmith.
Han bøjer skyldbetynget Hovedet. Hun ser paa ham paa en saadan
Maade, at man ikke er i Tvivl om, at det vil være hende over=
maade ubehageligt. Hun nikker nedladende og gaar op mod Huset.
Han ser efter hende.

140. Nærb. af Rokesmith.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ser bedrøvet efter hende, siger i Titel: Saa overmodig, saa
egennyttig, saa haard - og dog saa smuk!

141. Lightwoods Kontor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lightwood staar ved Kaminen, aabner et Brev, læser det dorsk
og apatisk. Brevet vises i Titel: Efter Ordre fra Mr. Boffin
beder jeg Dem indrykke en Annonce i Bladene, i hvilken Mr. Ju=
lius Handford efterlyses. Deres ærbødige John Rokesmith.
Lightwood lægger ligegyldig Brevet fra sig.

142. Titel: Bella optages i Boffins Hjem.

Paakl.

Pers. Rekv.Boffins Stue. De to gamle er utaalmodige, spejder ud ad Vinduerne. Rokesmith kommer ind, lige idet Mr. s. Boffin opdager Bella i Ekvipagen nedenfor.

142a. Uden for Boffins Hus.
Paakl. Pers. Rekv.
Ekvipagen kommer kørende, standser. Bella stiger ud, ser op mod Huset, vinker smilende.

143. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella kommer. Hun modtages overstrømmende af Boffinerne, hilser køligt paa John, som gaar bort fra de andre.

144. Nærb. af John.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun ser ud for sig, siger i Titel: -Og - hvis hun vidste...!

F j e r d e A k t .

145. Uden for Dukkesyerskens Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley og Bradley Headstone kommer gaaende. Foran Billedet, Titel: Charley og Skolelæreren Bradley Headstone aflægger Lizzie et Besøg.

146. Nærbillede af de to.

Paakl.

Pers. Rekv.

De ses bagfra. Charley vender sit Ansigt mod Headstone, der ligeledes drejer sit Hoved, saa at man ser ham i Profil. Charley ser lidt undskyldende ud, da han siger i Titel: Hun bor hos en, der hedder Jenny Wren, der syr Dukker og er en underlig en. - Men hun er o r d e n t l i g .- Headstones Ansigt udtrykker hoven Tvivl. Nikker alvorligt med skeptisk sammenknebne Øjne. (Headstone er 26 Aar, kraftigt bygget, respektabel at se paa. Sort, lang Frakke, grameelerede Benklæder, Sølvur i en Haarkæde om Halsen. Han minder, stift og tvungent som han fører sig, om en søndagsklædt Haandværker. Hans Ansigt er anstrengt, hans Væsen er mistroisk, han ligesom altid ligger i Baghold, paa Vagt, usikker som han er paa sig selv. Der er Rester af noget dyrisk og heftigt hos ham. Hans Ansigt er brutalt.)

147. Dukkesyerskens Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Et Barn eller en Dværg eller rettere en Blanding af begge Dele sidder i en lav, lille, gammeldags Lænestol med ligesom et Arbejdsbord foran sig. Hun arbejder med nogle Dukkekjoler; upaaklædte Dukker, Dukker i Undertøj og helt paaklædte Dukker ligger og staar og sidder omkring hende. Hun ser mod Døren, raaber kom ind, og betragter med et langt Blik Charley og Bradley, mest den sidste. Man ser i hendes Ansigt, at hun afgjort ikke synes om ham. Bradley ser sig søgende om. Jenny følger ham med Øjnene.

148. Nærbillede af Jenny.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun siger, seende opad med en vigtig og spids Mine, Titel: Her er ingen andre end mig, og jeg er Værtinden.

149. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun har netop sagt det, da de to ser mod Døren, Lizzie kommer ind. Hendes Øjne straaler af Glæde, da hun ser Broderen, og hun kaster sig ind til ham.

150. Nærbillede af Headstone.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ser paa hende, og hans Seen bliver til Stirren. Han lyn= slaas af hendes Skønhed. Det dirrer ved hans Mund, og han aan= der tungt. Han lukker sine Øjne, aabner dem igen, behersker sig, søger at dreje sine Øjne fra hende.

151. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley frigør sig skamfuldt fra Lizzies Omfavnelse. Hun ser saaret og forundret paa ham og følger hans Blik, da han ser mod Headstone. Headstone gaar imod hende, Charley præsenterer, Lizzie tager mod hans Haand, noget forlegen. Dukkesyersken har delt - og deler sin Opmærksomhed mellem den Dukke, hun i Øjeblikket er ved at kostumere med en Brudedragt - og de andre. Lizzie svarer paa et Spørgsmaal fra Charley, Titel: Ja, jeg har mit Værelse ovenpaa. Dukkesyersken nikker og siger rapt, idet de andre ser paa hende, Titel: Og hun kan altid bruge dette Værelse til at modtage Besøg i. Lizzie gør en uvilkaarlig Bevægelse med sin ene Haand som for at standse Jenny. Dette opfatter Bradley, og en Skygge glider over hans Ansigt. Jenny lægger Mærke til det og siger, idet hun laver Kikkert af sine Hænder, Titel: Aha, - greb jeg Dem i at spionere, hvad. Bradley svarer ikke men bemærker,

at Lizzie bliver nervøs og ser mod Døren. Hun foreslaar saa pludselig, at det er paafaldende, at de skal gaa en Tur. Charley indvilger noget stødt; de gaar. Jenny ser hovedrystende efter dem i "Kikkert".

152. Løvhytten. Titel: Samme Aften afsluttedes en mærkelig Forretning.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas sidder ved Kaminen med en indolent Selvherskermine. Han rejser sig, da Venus kommer ind med en langagtig Pakke under Armen. Venus siger alvorligt, idet han lidt teatralsk rækker ham Pakken, Titel: Her er, hvad jeg har solgt Dem, Mr. Wegg. - Det glæder mig at give det tilbage til den Kilde, hvorfra det er udsprunget. Han strækker samtidig sin anden flade Haand frem for at modtage Betaling. Silas synes ikke at bemærke dette, men giver sig til at pakke op. Pakken viser sig at indeholde Knoglerne af et Ben, fastgjort paa en Fløjlsplade. Wegg henfalder i vild Beundring over Benet og bemærker aldeles ikke den voksende Misfornøjelse, der viser sig hos Venus, og som resulterer i, at han pludselig tager fat i Benet og vil have det igen. Silas vræler af Angst, for at det skal gaa i Stykker, men Venus tager haardt fat. Silas gaar ind paa at betale og lader dette ske med overordentlig Kølighed.

153. Ved Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bradley gaar noget foran Lizzie og Charley, som taler ivrigt sammen. Navnlig Charley er heftig. Han standser hende med et Ryk i Armen og siger i Titel: Det er meget haardt, at mens jeg vil svinge mig i Vejret, vil du trække mig ned, blandt andet ved at bo saadan et Sted.

154. Nærbillede af Lizzie og Charley.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun ser paa ham, bedrøvet over hans Egoisme, og svarer i Titel:

Jeg nænner ikke at tage bort fra den syge, lille Stakkel og lade hende ene med sin fordrukne Far. Han ser tvært paa hende og siger en haard Replik, som hun ikke svarer paa, men som blot gør hende mere bedrøvet.

155. Løvhytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas og Venus er nu blevet gode Venner. Silas sidder og ser surt ind i Ilden, da Venus bekymret spørger ham, hvad der piner ham. Silas sukker betynget og siger i Titel: Jeg kan ikke lide, at Harmon Mordet stadig er uopklaret. - Jeg ved, hvem der havde G a v n af det, men jeg skal ikke mistænke nogen. Silas ser ind i Ilden og ryger med en determineret Mine. Han fortsætter, idet han oratorisk svinger med Piben og sit Træben, mens Venus andægtig hører efter.

156. Ved Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley siger i Titel: Naar jeg svinger mig i Vejret, saa er det ogsaa, fordi jeg ønsker at drage dig med opad. Lizzie ser bedrøvet smilende paa ham, nikker og lægger sin Arm om hans Skulder. Headstone kommer hen imod dem. Han ser, at deres Samtale er forbi, og han byder Lizzie sin Arm. Hun lægger sin Haand i den, men trækker den til sig med en pludselig Bevægelse, der faar Headstone til at studse. Hun siger noget nervøst, at hun hellere vil skynde sig hjem. Headstone tager stødt Afsked, idet han ser grundende og inkvisitorisk paa hende. De to gaar videre, Charley utilfreds med Samtalen og mut. Hun skynder sig tilbage.

157. Løvhytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Venus udvikler sit temmelig triste Livssyn og slutter med, idet han rejser sig, at slaa i Bordet og med meningsløs Vildhed at sige, Titel: Ja Livet er jammerligt. - Jeg har sommetider Lyst til at prygle min bedste Ven. Denne i og for sig uskadelige Replik,

der tilfældigvis bliver sagt ind i Ansigtet paa Silas, bringer ham til at gøre en Bevægelse med sit Træben for at dække sig, hvorved han vælter bagover med Stol, Grog og det hele. Venus springer op og hjælper ham, da det viser sig umuligt for ham at klare sig selv.

158. Paa en Bro.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley og Headstone kommer gaaende, da Eugene kommer slentrende forbi med Cigar i Munden, optagende tre Gange saa megen Plads som nødvendigt. Headstone kender ham ikke og ser blot tilfældig paa ham i Forbigaaende, men Charley følger ham maalende med Øjnene, vender sig og stirrer efter ham. Headstone spørger, hvem han er. Charley svarer i Titel: Det er ham, Wrayburn, der gloede saa underligt paa Lizzie.... Dette giver Bradley Interesse, ogsaa han ser interesseret efter ham. Man ser i hans Ansigt, at den Tanke slaar ned i ham, at Eugene er paa Vej til Lizzie, han skotter til Charley, siger intet. De gaar efter ham.

159. Hos Dukkesyerskeu.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun sidder i det voksende Mørke i sin lille Stol og synger, da Lizzie kommer. Hun spørger hende om, hvad hun synes om Headstone. Jenny ryster fornemt paa Hovedet. Hun synes afgjort ikke om ham. Lizzie slaar hendes Haar ud og glatter det med sine Fingre, saa tænder hun Lys, aabner Vinduer og Døre. Jenny lytter, ser mod Døren, som ligger i Mørke. Eugene kommer ind, sorgløs og smilende let. Han siger efter at have hilst paa dem, Titel: Jeg kommer blot i Forbigaaende for at spørge, om Damerne stadig afslaar mit Tilbud om Undervisning. Lizzie ser paa Jenny, vaklende og uvis. Jenny ser skeptisk paa ham, dog ikke saa skeptisk som paa Headstone, da han var der. Saa siger Lizzie, lidt sky og skamfuld, lidt usikker og betaget af Situationen, at de ikke mener at kunne modtage dette Tilbud. Eugene smiler sarkastisk og tænder efter at have indhentet Tilladelse en Cigaret.

160. Løvhytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas og Venus sidder i hviskende Samtale. Emnet er meget spændende. De stikker Hovederne sammen. Venus siger efter at have set sig om, Titel:...Højst troligt, at Gnieren har nedgravet baade Penge og saa meget andet.... Silas nikker ivrigt.

161. Dukkesyerskens Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene har røget Cigaretten ud, kaster den ud ad Vinduet, sukker og smiler, gaar med et Nik mod Døren. Lizzie ser efter ham, han vender sig, strækker sin Haand ud, hun tager den, ser paa Jenny, der smiler og nikker vigtigt, og som bragte hun et stort Offer. Eugene ser, at Spillet næsten er vundet og siger oprigtigt i Titel: Saa sandt som jeg oprigtigt agter Dem og er Deres Ven, fatter jeg ikke, hvorfor De vakler. Lizzie ser atter paa Jenny, der atter nikker, alvorligere. Lizzie nikker dvælende og smiler taknemmeligt. Eugene trykker ogsaa Jennys Haand, som hun rækker ham med en Dronningemine, og gaar.

162. Uden for Dukkesyerskens Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jennys Fader kommer, stærkt paavirket. Han ramler mod Døren, famler ved Dørhaandtaget.

163. Dukkesyerskens Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Idet Eugene tager Afsked, lytter de alle. Lizzie og Jenny ser paa hinanden, Lizzie bliver synlig nervøs. Jenny siger beroligende, Titel: Det er Barnet. Han tumler ind. Eugene ser spørgende paa Jenny, hun siger i Titel: Det er Far. Eugene bliver ubehagelig berørt over, at den Berusede tumler imod ham, og gaar.

164. Uden for Huset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene kommer ud, gaar.

165. Ved et Hjørne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone og Charley spejdende, trækker sig tilbage for ikke at blive sete. Begge er rasende Charley vil tilbage, men hindres af Headstone, som forklarer ham, at det bør vente. De gaar.

166. I Løvhytten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Silas og Venus taler saa ivrigt, at de knalder Hovederne sammen. Venus tager sig til Hovedet med højre Haand, Silas er altfor ivrig og tykhudet til at ænse Smerten, han river med sin venstre Haand hans højre fra Hovedet, breder hans Haandflade ud og siger i Titel: Vi leder sammen, - og vi deler halvt - -

For Retfærdigheds Skyld.

Haandslag, saa Venus vrider Ansigtet i Smerte. Begge ser sig skræmte om.

167. Dukkesyerskens Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jenny giver sig til, paa en docerende Maade at skælde Barnet ud, han klynker og undskylder sig, tømmer sine Lommer for Penge. Jenny tæller dem med en frygtelig Alvor, bebrejder ham, at han har soldet Penge op, beordrer ham hen i en Krog. Han vakler hen og "skammer" sig.

168. Lightwoods Kontor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han og Eugene i fornøjelig, omend træt Samtale, da det ringer. De ser paa hinanden for at afgøre, hvem det skal være. Lightwood

maa selvfølgelig gaa, hvad han gør smilende. Han kommer tilbage med Charley og Headstone. Charley styrer lige løs paa Eugene, siger i Titel: De har i den sidste Tid mange Gange besøgt min Søster. Jeg ønsker at vide hvorfor. Eugene ser overhovedet ikke paa Charley, men kun meget overlegent paa Headstone, gaar derefter over til Lightwood og spørger ham nysgerrigt, om han kender d'Herrer. Lightwood smiler over Eugenes Overlegenhed. Skolelæreren, der er blodigt krænket, siger i Titel: Jeg er Charleys Ven. - Jeg er hans Lærer.

169. Nærbillede af Eugene. Han siger med et irriterende Smil, Titel: Saa skulde De lære Deres Elev større Høflighed, Min gode - Skolemester. Han ryger derefter roligt videre forbavset over, at han ikke gaar.

170. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bradley er ude af Stand til at tale. Charley ser afvekslende paa ham og paa Eugene, kaster et raadløst Blik paa Lightwood, som ikke synes at bemærke det. Saa siger han i Titel: Med hvad Ret betaler De min Søsters Undervisning uden mit Samtykke - og sætter en Plet paa mit Navn - gennem hende? Bradley nikker helt stolt over Præstationen. Eugene, der stadig ikke ser paa Charley, smiler ironisk.

171. Nærbillede af Charley.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han fortsætter, bleg af Raseri, Titel: Hvis De ikke holder op, - saa bliver det værst for hende! -

172. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Eugene ser stadig ironisk smilende paa Headstone, slaar saa Asken af sin Cigar og siger, Titel: Tør jeg foreslaa, Skolemester, at De nu fører Deres [illegible]veltalende Elev bort. Charley bliver

fuldstændig ude af sig selv af Raseri. Han vender sig til Lightwood, der ikke svarer, men blot opmærksomt holder Øje med Eugene. Saa drejer Charley sig om paa Hælen, siger til Headstone, at de skal gaa. Denne gør Tegn til, at han skal gaa udenfor et Øjeblik, Charley tilkaster Eugene et truende Blik og gaar med saa meget Spektakel som muligt. Headstone gaar et Skridt imod Eugene, Lightwood er straks paa Post, Bradley ser paa ham, svagt rystende paa Hovedet, saa siger ham til Eugene, at han skal lade Lizzie være.

173. Nærbillede af Eugene.

Paakl.

Pers. Rekv.

Svagt smilende siger han, Titel: Sig mig, Skolemester, - er De hendes Skolemester, eller har De blot Lyst til at blive det?

174. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone siger, dirrende af Raseri, fordi Replikken rammer ham, Titel: Tag Dem i Agt. Min Vaand og mit Hjerte er med i denne Sag og staar aaben...

175. Nærbillede af Eugene. Titel: Et mærkeligt Tilfælde. - Døren staar ogsaa aaben.

176. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone siger stødvis en Mængde kraftige Replikker, holder pludselig inde, da Eugene roligt giver sig til at rode i Ilden, gør med en Kraftanstrengelse Vold paa sig, har Lyst til at kaste sig over ham, behersker sig, styrter ud. Lightwood ser efter ham, ser paa Eugene og siger næsten kærligt, idet han ser ham i Øjnene, Titel: Eugene - Eugene. - At jeg har været saa blind. Eugene ser forbavset paa ham, smiler saa uforstaaende, ryster paa Hovedet, byder ham en Cigaret.

177. Finerings Kontor. Titel: Næste Dag blev R.W. kaldt ud fra Kontoret af en ung Dames Tjener.

Paakl.

Pers. Rekv.

Ret stort. En halv Snes Kontorister i alle Aldre arbejder. Ved en høj Pult, i den mørkeste Krog af Kontoret, staar R.W. bøjet over sit Arbejde. Pulten er saa høj, at der fører tre Trin op til Platformen, han staar paa. Boffins Tjener kommer ind, iført sit straalende Liberi. Han spørger efter R.W. og anvises Vej af en meget forbavset Kontorist. Hele Kontoret følger spændt hans Vandring, lige undtaget er den flittige R.W. Denne bliver meget bestyrtet over at modtage Besked om at skulle følge Tjeneren og gaar ulykkelig over den Opsigt, han vækker, efter ham ud.

178. Paa Gaden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella sidder i en lukket, meget elegant Wienervogn. R.W. der ikke ved, hvem der er i Vognen, føler sig trukket ind i den af et Par Kvindearme, der griber fat i hans Halsbind.

179. I Vognen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella omfavner ham paa det heftigste. Da han endelig faar sig befriet, siger hun i Titel: Nu skal du lystre. - Først køber du de smukkeste Klæder, den smukkeste Hat og de smukkeste Støvler, du kan faa for Penge, - og saa møder du mig Klokken fire i.... Han stirrer forvildet paa hende, men hun trykker ham, smilende et Smil, som er paa Graadens Rand, en lille Pung i Haanden, gemmer sit lille Hoved ved hans Bryst og knuger ham ind til sig. Han protesterer ivrigt, men da den første Bevægelse er gaaet over, løfter hun truende en Pegefinger imod ham og skubber ham ud af Vognen. R.W. stikker atter Hovedet ind, forklarer hende, mens han betuttet ser paa Pungen, at det er umuligt. Hun vil intet høre, ser meget streng ud, han lover saa at komme, med Taarer i Øjnene af Glæde og Bevægelse, og løber tilbage til Kontoret.

Vognen sætter sig i Bevægelse.

180. Boffins Stue. Titel: Naar Ægteparret Boffin var ene, drøftedes det stadige Spørgsmaal: Rokesmith-Mysteriet.

Paakl.

Pers. Rekv.

De sidder i en hyggelig Krog i Nærheden af Kaminen, begge ser betænkelige ud. Boffin siger i Titel: Først var det kun Lightwood, han ikke vilde træffe, - men nu er det a l l e undtagen Bella. - Mærkeligt. Mrs. Boffin nikker betynget. De er alvorligt kede af, at der synes at være et eller andet uopklaret ved deres Sekretær.

181. Kafé.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella sidder ventende ved et Bord, tankefuldt beskuet af en lille Piccolo. Gennem Vinduet er der Udsigt til Floden, hvor en Del Skibsmaster ses. Hendes Ansigt opklares, da R.W. viser sig forpustet og i ny og forbedret Skikkelse. Han er saa elegant, som det af Skæbnen er ham beskikket at kunne blive. Alt er flunkende nyt. Bella springer op, vender og drejer ham leende, beundrer ham, indtil han bliver ganske skamfuld, kysser ham for Øjnene af den misundelige Piccolo og den religiøst udseende prælatiske Opvarter, der øjeblikkelig sender Piccoloen ud, noget denne højst modstræbende og gaaende baglænds finder sig i. R.W. sender Tjeneren hjælpeløse Blikke, og Bella, der ser det, faar Medlidenhed med ham, modtager Spisekortet og beder Faderen kræve ind. R.W. ser haabløs paa Kortet, mens Bella med paatagen ydmyg Mine afventer Resultatet.

182. Boffins Stue. .

Paakl.

Pers. Rekv.

Tjeneren melder Sloopy, som grædende føres ind. Han siger i Titel: Lille John er meget syg og er kommet paa Hospitalet. - De slaar ud, - bare de ikke ogsaa slaar ind. Ægteparret Boffin ser bestyrtet paa hinanden og spørger ham ud.

183. Restaurationen i Greenwich.

Paakl.

Pers. Rekv.

Aften. De to lykkelige Mennesker er paa Slutningen af Maaltidet. Bella ser paa Bordet, paa Faderen og paa sig selv; hun fryder sig tydeligt over de smukke Omgivelser og siger alvorligt i Titel: Jeg er saa penggegridsk, Far, og jeg v i l gøre et godt Parti. R.W. synes ikke om det, men søger at optage det som Spøg. Hun ser alvorligt paa ham, og der er Energi ved den lille, sammenbidte Mund. Han bliver ked af det. Det generer hende, og for at slaa det hen farer hun over hans Haar og roder vanvittigt op i det. Han trækker Hovedet til sig og siger, Titel: Det faar du ikke Lov til - i Dag, - hvis du ikke først lover mig, at du ikke vil sladre til Mor om dette her. Hun lover det leende og gaar med særdeles Energi til Arbejdet. Piccoloen er forbavset, indtil Tjeneren fejer ham ud. Billedet toner bort.

184. Toner frem. Titel: Da Bella vendte tilbage.

Uden for Boffins Hus. Aften.

Paakl.

Pers. Rekv.

Wienervognen holder udenfor og Boffin, Mrs. Boffin og Rokesmith er ved at staa ind, Sloopy holder Vogndøren, da Bella kommer. Hun spørger forbavset Rokesmith, der endnu staar med det ene Ben paa Trinet, hvor de skal hen. Alle ser alvorligt paa hende, Rokesmith siger, Titel: Lille John er blevet meget syg. Vi vil se til ham. Bella staar et Øjeblik.

185. Nærbillede af Bella.

Paakl.

Pers. Rekv.

Der stiger Taarer frem i hendes Øjne. Hun føler sig pludselig saa ene, ligesom sat uden for de andres Sorger. Ængstelig og skamfuld spørger hun i Titel: Maa jer ikke følge med.

186. Vognen.

Paakl.
Pers. Rekv.

Alle ser overraskede og glade ud, Mrs. Boffin strækker sine Arme

ud imod hende. Hun springer op i Vognen og kaster sig ind til hende. Sloopy lukker Døren og farer op til Kusken. Vognen kører.

187. Dagligstuen hos Wilferne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mrs. Wilfer holder et kort, belærende Foredrag for Lavy og Sampson, der spiller Dam. Mrs. W. siger i Titel: Bella har aabenbart ganske glemt sin fattige Familie, efter at hun er kommet i Huset hos d i s s e - "Boffiner". - Hun siger en Masse Ting, som Lavy ikke nedlader sig til at høre efter. Da Sampson et Øjeblik drejer Hovedet af Høflighed, griber Lavy Lejligheden til lynsnart at snyde med Brikkerne, hvorefter hun hidsigt opfordrer George til at passe sit Spil. I det samme gaar Døren op, og R.W. iført sine fine Klæder træder ind. Der bliver stor Bestyrtelse over hans Udseende, og Mrs. Wilfer forlanger i en skarp Tone at faa Oplysninger om, hvor Forandringen stammer fra. R.W. paabegynder en genert og ulykkelig Forklaring.

188. Sygehus-Sal.

Paakl.

Pers. Rekv.

Stor, dunkelt oplyst Sovesal med mange, smaa Senge. Ved Kaminen sidder to Børn ~~i smaa Lænestole og spiller~~ Domino. Johns Øjne er matte og glansløse. Ved Siden af Sengen sidder Betty Higden, da Boffinerne, Bella, Sloopy (grædende) og Rokesmith kommer ind. Rokesmith ser spørgende paa Lægen, der ryster paa Hovedet siger, Titel: Det er forsent. - I den nærmeste Seng ligger en lille Dreng vaagen. Lille John ser paa ham, ser derefter paa Lægen, bevæger Munden. Lægen bøjer sig ned over ham. Imedens anbringer Bella alt det Legetøj om Sengen, som hun har haft med.

189. Nærbillede af Lægen og John. Titel: Er det mine smaa Brødre - og er det Vorherre, som har bragt dem herhen?

199. Salen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lægen ser paa ~~de andre,~~ nikker stille. ~~Bella bryster i Graad~~

Rokesmith ser næsten forklaret paa hende.

191. Nærbillede af Betty og Bella.

Paakl.

Pers. Rekv.

Betty siger hulkende, Titel: Jeg frygter, at lille John, - ligesom de andre - gaar til Magten og Herligheden. Jeg føler, at de vil drage ham til sig.

192. Ved Sengen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella rækker John en stor Hest, som John ikke magter at løfte. Den anbringes paa en Stol ved Siden af Sengen, saa at han kan naa Manken med Hænderne. Han ser paa Betty, hvisker, hun bøjer sig, ser paa Bella, siger i Titel: Stakkels John spørger, hvem den smukke Dame er. Bella bøjer sig over ham, bevæget.

193. Salen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lægen betyder de Tilstedeværende, at de maa gaa. Betty Higden vil ikke bort, - Rokesmith maa føre hende ud.

194. Lille Hospitals-Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

De kommer ind. Rokesmith beroliger dem, de sætter sig, han gaar igen.

195. Titel: Mod Magten og Herligheden.

Salen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Enkelte Lamper er tændt. Der er halvmørkt. Lægen staar ved Johns Seng med Haanden om det lille Haandled. Hans Ansigt vidner om, at han med Spænding følger det lille Legemes sidste Trækninger. Rokesmith kommer stille ind. Lægen og han veksler et Blik. Da lille John ser ham, siger han i Titel: Han - Dem. Rokesmith forstaar ham, han tager Legetøjet og bærer det over til den lille Dreng i

Nabosengen.

196. Nærbillede af John.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han bevæger atter Læberne, Titel: Et Kys til den smukke Dame.

197. Salen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Rokesmith rejser langsomt Hovedet, der er intet Haab mere i hans Ansigt. Han ser sløvt paa Lægen, der nikker sørgmodigt. Rokesmith tager sig til Øjnene. Titel: Efter at have bortgivet alt, hvad han ejede, og ordnet sine Sager her i denne Verden, gik stakkels, lille John over i en ny og skønnere. Lægen lægger stille Lagenet over det lille døde Ansigt. Rokesmith gaar.

198. Lille Hospitals-Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Rokesmith kommer ind. Han fortæller, at det er forbi. Alle gribes af dyb Bevægelse. De giver sig alle ubehersket hen til deres Sorg. Den, som mest værdigt bærer sin Bevægelse, er John, hvilket Bella øjensynlig bemærker. Det er, som om han vokser i hendes Øjne.

199. Nærbillede af Boffinerne.

Paakl.

Pers. Rekv.

De to gamle ser paa hinanden, Boffin viser over mod Sloopy.

200. Nærbillede af Sloopy.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han hulker ubehersket.

201. Nærbillede af Boffinerne.

Paakl.

Pers. Rekv.

De synes i samme Nu at gribes af den samme Tanke: at gøre godt for Sloopy. Man skal gennem en Replik forstaa, at det er deres Mening at tage ham til sig.

Femte Akt.

202. Titel: Riderhoods Datter, der i Smug driver Beværtning og Pantelaanervirksomhed, modtager en mærkelig Gæst. Gyde i Limehouse Hole.

Paakl.

Pers. Rekv.

En daarlig oplyst Kælderbutik, i hvis Vinduer der hænger en Plakat med Ordene Seamans Boarding-house. I Vinduet findes iøvrigt nogle brogede Tørklæder, en gammel Pjækkert, nogle faa værdiløse Ure og Kompasser, en Kardus Tobak og to korslagte Kridtpiber. En Flaske Valnøddesaft og nogle rædselsfulde Sukkergodter. Døren til Kælderen gaar op, og Pleasant gaar op ad de tre Trin, der er til Gaden. Det er en mørk, kold Aften. En Mand, som har staaet paa den anden Side af Gaden, gaar h u r t i g t over imod hende. Pleasant taber Haaret, (hvilket hun gør ved enhver Lejlighed.) Hun triller det op igen, mens hun besvarer hans Spørgsmaal, de gaar begge ned i Butikken.

203. I Kælderen.

Paakl.

Pers. Rekv.

En ussel, lille Kælder ikke højere til Loftet, end at en Mand kunde naa Loftet med Haanden. Foran Ilden staar et Bord med et Par Trælænestole. Baggrunden dannes af pantsatte Effekter, Tørklæder, Trøjer, Hatte og andre Sager. De to kommer. Han ser sig om, nysgerrigt og genkendende. Hun spørger, om han har været der før, han nikker og siger i Titel: Ja, jeg har været her før. - Sig mig, bliver Søfolk stadig plyndrede og myrdede nede ved Floden? Han siger Replikken i en saa underlig Tone og ser saa mærkeligt paa hende, at hun svarer usikkert. Han sætter sig roligt ned i en af Trælænestolene og mønstrer Interiøret. Hun skotter sky til ham og forsøger en Samtale.

204. Uden for Dukkesyerskens Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone og Charley kommer gaaende. Headstone gaar ind. Charley bliver staaende udenfor.

205. Dukkesyerskens Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie og Jenny sidder i Samtale, da Headstone kommer. Lizzie kan ikke skjule, at hun ikke bryder sig om hans Besøg, hun hilser sukkende paa ham. Han bemærker det og forvirres deraf, men der er en uhyggelig Energi over ham. Han staar et Øjeblik uvis, trækker saa kejtet en Stol hen ved Siden af den, han sætter sig paa, og beder hende sætte sig ved Siden af ham. Hun gør det nølende og sætter sig saa langt fra ham som muligt. Han tørrer Sveden af Panden og siger i Titel: De har forkastet Deres Broders Planer - og foretrukket Mr. Wrayburns. Hun svarer intet, ser blot sørgmodigt paa ham og sænker Hovedet. Han tørrer atter Panden og ser hjælpeløst paa Jenny, som med skeptisk Mine lytter til. Han knapper sin Frakke op, knapper den i igen.

206. Uden for Kælderdøren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood kommer luskende. Standser, idet han vil dreje Dørhaandtaget, kigger ind gennem Gardinet, der dækker Ruden, aabner Døren med et Ryk, gaar ind.

207. Kælderen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Pleasant er midt i en gestikulerende Replik, da Riderhood pludselig stormer ind. Hun ser angst paa ham, fører uvilkaarlig den ene Haand op til Munden og dækker sig mod et usynligt Slag med den anden Arm. Han slænger hende sin

sig roligt uden Forbavselse efter Slaget og vikler sit Haar op. Riderhood vender sig mod Gæsten og spørger efter at have stirret inkvisitorisk paa ham, Titel: Hvem er De? Og hvad vil De? Gæsten svarer brutalt, at det skal han nok faa at vide senere. Riderhood bliver spagfærdigere. Gæsten lader sit Blik vandre over ham, derefter over en Hylde, hvor der staar nogle Flasker Sherry, der staar nogle Glas paa en mindre Hylde underneden. Han peger paa en af Flaskerne og forlanger den. Pleasant tager den ned, vil trække den op. Gæsten forlanger den, som den er, undersøger meget nøje Halsen, nu og da kastende et spejdende Blik paa de to. Han trækker en Proptrækker op af Brystlommen, den sidder i en rusten Foldekniv, og aabner Flasken. Han skænker i Riderhoods Glas først, det er uden Fod, og har længe været holdt ud imod ham, derefter i Pleasants og sit eget, han drikker Pleasants Skaal. De to skaaler desorienterede.

208. Dukkesyerskens Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Situationen uforandret. Headstone ser uroligt paa Lizzie.

209. Nærb. af Headstone.

Han søger at bekæmpe sin voksende Bevægelse. Der kommer Ømhed og bønlig Angst i hans brutale Ansigt, da han siger i Titel: Jeg bønfalder Dem om at vende om paa den Vej, De har valgt.

210. Nærb. af Lizzie.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun bliver harmfuld. Hun er præget af Uvillie og dog en svag Frygt, da hun siger, Titel: Wrayburns Hjælp blev tilbudt og hensynsfuldt og fint, - og vor Lærerinde er dygtig.

211. Nærb. af Headstone.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han tørrer Sveden af Panden og af sine Hænder, stirrer fortvivlet paa hende, siger saa, idet han trøster sig til Helsen, som kunde han ikke faa Luft: Titel: Jeg - har - en anden - Grund - jeg kan ikke tale ud...siden! Han vil sige mere, men det er ham umuligt.

212. Stuen hos Riderhood.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gæsten sidder tavs og truende, seende stift paa Riderhood, denne faar pludselig Øje paa Gæstens Skindekniv, stirrer overrasket paa ham.

213. Nærb. af Gæsten og Riderhood.

Paakl.

Pers. Rekv.

Riderhood stirrer paa Kniven, ser grundende ud for sig, ser saa med stigende Forbavselse paa Stortrøjen, krænger det ene Ærme tilbage, slipper det, som om han havde brændt sig paa det, ser Gæsten i Øjnene og siger i Titel: Den Kniv og den Stortrøje har tilhørt en Sømand, der hed Ratfood. Gæsten nikker mørkt, ser gennemborende paa Riderhood og siger i Titel: Han er død. Det giver et Sæt i Riderhood, han peger mod Gæsten og siger: Vil det sige, at det er Dem, der har dræbt ham? Gæsten trækker paa Skulderen.

214. Dukkesyerskens Stue.

Paakl. Pers. Rekv.

Headstone har rejst sig. Der er Bøn og Trusel og Vildskab og Fortvivlelse i hans Blik. Han trækker sin Hænd ud, der gaar en Gysen igennem ham, da hun til Afsked lægger sin Hænd i hans. Han river sin Hat til sig og styrter ud.

215. Uden for Dukkesyerskens Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Headstone kommer hurtigt ud, Charley gaar opgivende imod ham,

Headstone forklarer,at Besøget har været resultatløst. De gaar frem og tilbage, Charley lyttende.

216. Riderhoods Kælder.

Praekl.

Pers. Rekv.

Riderhood er gaaet et Par Skridt fra Gæsten, ogsaa Pleasant har rejst sig og staar nogle Skridt fra hans anden Side. Begge betragter ham med Rædsel. Gæsten siger med Eftertryk, Titel: De er en stor Lømmer! Da Riderhood kommer sig af den første Forbavselse, gør han Mine til at kaste sig over ham, men Gæsten truer blot ad ham med Pegefingeren og smiler et underligt Smil. Riderhood afvæbnes,skænker op i sit Glas og drikker. Gæsten siger igen en kraftig Replik,der bringer Riderhood i Raseri. Han slænger Glasset fra sig, giver Pleasant en Ordre. Hun sniger sig uden om Gæsten hen til Døren og lærer den af. Gæsten ser til med et ondt Smil. Riderhood spørger med uhyggelig Alvor, hvad Gæsten vil; denne svarer i Titel: Hvad jeg vil. - Jeg vil sige Dem, at jeg kan lade Dem sætte fast - og jeg g ø r det, hvis De trodser mig! Riderhood gør sig klar til Angreb, men Pleasant tager om hans Arm og beder ham betænke sig. Den fejge Riderhood benytter sig heraf til at slaa om. Han bliver krybende.

217. Nærb. af Gæsten.

Praekl.

Pers. Rekv.

Med et lukket Ansigt tager han et Stykke Papir op af en Lomme, en lille Flaske Blæk, en Pen og en lille Pose med Sand. Han siger i Titel:Hvis De altsaa vil undgaa Politiet....

218. Kælderen.

Praekl.

Pers. Rekv.

Han lægger Papiret paa Bordet, kaster et Blik paa det. Brevet vises i Titel: Jeg erklærer herved, at min Beskyldning mod Gaffer Hexam for Mordet paa John Harmon er usandfærdig.

Han vinker ad Riderhood,som tøvende nærmer sig, giver Riderhood Brevet; denne ser haabløst paa det,rækker det til Pleasant, som læser det op. Gæsten ser ufravendt paa ham under Oplæsningen. Riderhoods Ansigt fortrækker sig, han undskylder sig med, at han ikke kan skrive. Gæsten anmoder Pleasant om at føre hans Haand. Dette sker. Gæsten drysser Sand paa det, stikker det i Lommen, Pleasant aabner Døren for ham,og han forsvinder. Saa snart de er ene, kaster Riderhood rasende et Par Støvler efter hende. Hun undgaar Slaget, hendes Haar falder ned.

219. Mørk Gyde.

Paakl,

Pers. Rekv.

Det blæser og er mørkt. Gæsten kommer gaaende, drejer om et Hjørne.

220. Udenfor Dukkesyerskens Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley gaar med energisk Holdning mod Døren, vender sig i Døren og ser paa Headstone, nikker haardt, gaar ind.

221. Dukkesyerskens Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley kommer ind. Lizzie kaster sig ind til ham, han støder hende køligt fra sig, beder hende tage Overtøj paa. Hun gør dette, usikker og nervøs for det, der vil komme.

222. Skummel Plads ved Limehouse Kirken.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gæsten kommer hen under en Lygte, ser sig om.

223. Nærb. af Gæsten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ser sig atter om, tager den lavpullede Hat af, fjerner Skæg

og Paryk og afslører sig som Rokesmith. Han tager Pjækkerten under Armen. Saa sukker han dybt, stryger sig over Panden, siger for sig selv i Titel: Hvad Du, John Harmon. – Han staar lidt gaar langsomt bort.

224. Uden for Dukkesyerskens Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley og Lizzie kommer. Det giver et Sæt i hende, da hun ser Headstone ventende. – Charley lader som intet. De gaar.

225. Et Gadehjørne

Paakl.

Pers. Rekv.

i Leadenhall Kvarteret. De følges ad. Charley sakker med Villie bagud, sendende Bradley et Blik, der siger saa meget som, "gør nu den Sag færdig". Lizzie vender sig ligesom for at kalde paa ham, hun ser hjælpeløs ud. Charley lader, som han ikke ser det. De drejer om et Hjørne. Charley bliver staaende, ser efter dem drejer saa Hovedet og ser haardt ud for sig..

226. Aaben Plads.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bradley og Lizzie kommer. De er begge to nervøse, hver paa sin Vis. Hun forsøger at anslaa en let Tone, siger en smilende Bemærkning. Det preller af paa Bradley der tænker tungt og anstrengt. Han standser, staar med flakkende Øjne og tørrer Sveden af Panden og Hænderne. Saa siger han i Titel: De er min Ulykke. – Jeg er ikke mig selv, naar De er i mine Tanker, og De er a l t i d i mine Tanker. Hun ser paa ham med et medynksfuldt Blik, hvori der dog er Uvillie, og siger, at hun er ked af at have gjort ham Fortræd. Han bliver fortvivlet over at have gjort hende Bebrejdelser.

227. Nærb. af Bradley.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hans Blik flakker opad og til Siderne, han tør ikke se paa hende, saa tager han sig sammen, siger i Titel: Jeg elsker Dem. Jeg kunde dø for Dem, begaa enhver Forbrydelse for Deres Skyld. Jeg har intet Liv mere. - Det er Deres - Alt. - Alt. Han ser gispende, stønnende paa hende.

228. Nærb. af Lizzie.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun er angst for ham. Men idet hun ser paa ham, er det den Tanke, der besjæler hende, "Hvilken Ret har han til at bryde ind i mit Liv". Den giver hende Modstandskraft. Titel: Jeg kan ikke blive Deres Hustru. Jeg kan aldrig, - a l d r i g blive det.

229. Nærb. af Bradley.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hans Ansigt skifter Udtryk, fra Bøn til Had, fra Had til Raseri. Han siger, idet han krummer Fingrene sammen, som greb de om en Strube, bøjet forover imod hende, Titel: Jeg vil haabe, at jeg ikke slaar Wrayburn ihjel!

230. Nærb. af Lizzie.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hendes Ansigt gløder. Distinkt og ubarmhjertigt slaar hun ham fra sig ved at sige, Titel: Jeg kan ikke lide Dem. Fra det første Øjeblik jeg saa Dem, har jeg ikke kunnet lide Dem. - Og det er Deres egen Skyld. - Han, De nævner, har hverken Lod eller Del i det.

231. Nærb. af de to.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hans Hoved synker ned, som tynget af en stor Byrde. Fortvivlelse fylder ham, han lægger Hovedet bagover og skriger som et Dyr. Styrter bort.

232. Gyden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Charley staar paa Spring til at løbe hen til dem, da han ser Bradley komme løbende imod sig. Han vil tale til ham, men støder til Side. Han ser forbavset efter ham, der trækker Vrede op i hans Ansigt, han gaar mod Lizzie.

233. Aaben Plads.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lizzie staar stum, seende efter Headstone med et tomt Blik, da Charley kommer. Hun vil lægge Armen om hans Hals, men han støder hende fra sig, spørger hende, hvad der er sket. Hun forklarer ham med to Ord, hvad Resultatet blev af Frieriet. Charley bliver rasende, Titel: Ved du, at han er ligesaa meget værd som 50 af din Slags. - Ved du, at du har ødelagt min Fremtid? Hun forsøger atter at lægge sin Arm om hans Skulder, men atter støder han hende fra sig. Titel: Du er en i Bund og Grund slet Pige og en falsk Søster - og jeg er færdig med dig. Han gaar fra hende. Hun breder sine Arme ud efter ham, brister i Graad.

234. John Rokesmiths Kontor.

Paakl.

Pers Rekv.

Han kommer. Gemmer Stortrøjen og det øvrige i en Skuffe. Stirrer ud for sig med Haanden under Kinden. - Titel: Hvad nu, John Harmon? Tænk til Bunds i Sagen! Billedet toner bort.

237

R. staar og leger med
Kuiver som han i Begyndelse af
Billedet lægger i Storkrøjens Lomme.

238.

Udf. Riderhoods kalder.

R. tander Pibe - flytter Papir
over i Bukselomme i ~~Stedet~~ fra
Storkrøje

235. Paa et Skibsdæk toner frem. Titel: Det var en skæbnesvanger Idé at ville bytte Rolle med Styrmand Ratfood, - for ukendt at kunne studere Bella, inden Arven tiltraadtes.

Paakl.

Pers. Rekv.

Fra Skibsdækket ses en London-Dok. Skibet ligger ved Bolværket. John Harmon og Ratfood giver hinanden Haanden paa en saadan Maade, at man ser, en Aftale besegles. Mandskabet staar omkring den. De to gaar ned ad Faldrebstrappen. Billedet toner bort.

236. Kontoret toner frem. Titel: Hvor besynderligt, at jeg ikke fattede Mistanke til Ratfood! Toner bort.

237. Toner frem. Riderhoods Kælder.

Paakl.

Pers. Rekv.

John Harmon og Ratfood i Kælderen. John staar i Døren, mens Ratfood hviskende taler med Riderhood. De synes at kende hinanden godt. Riderhood ser flere Gange stikkende paa John og navnlig paa hans Vadsæk. Ratfood modtager et Stykke Papir, de gaar.

238. Gyde.

Paakl.

Pers. Rekv.

Regnen styrter ned. De to kommer gaaende. Ratfood har en Bylt under Armen, han tilbyder med et sleskt Smil at bære Johns Vadsæk, men John afslaar det umistænksomt. Ratfood ser, uden at John bemærker det, undersøgende i Johns Ansigt. Han stikker Papiret i Lommen, hvilket John ser, men ikke tænker over.

239. Ved en jordslaaet Mur.

Paakl.

Pers. Rekv.

Skimlet og grøn. Regnen siver skinnende ned ad den. Vedbend og Slyngplanters Blade bevæges af Regnen. En gammel, halvt ned-

falden Murbue hvælver sig værkbrudent over en aaben Indgang, der med to Mure ved Siderne, ca. 10 Alen lang, fører til et skummelt, mørkt Hus med et enkelt oplyst Vindue paa 1ste Sal. Sort Røg vælter op af Skorstenen og tegner sig som Silhouet mod den mørke, graa Himmel. De kommer. Ratfood lader John gaa foran. John ser sig tvivende om.

240. I Gangen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Flisebelagt. Regnen styrter ned. For Enden af den en sort Indgang med en Gaslygte over. John standser under Lygten, spørger Ratfood, om der dog ikke er noget mere indbydende Sted, de kan bo. Ratfood blot skynder paa ham. De gaar ind.

241. Trappegang.

Paakl.

Pers. Rekv.

Oplyst af en enkelt Lygte. De gaar opover.

242. Værelset mod Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Skummelt Værelse. Fattigt møbleret. Et stort Vindue vender ud mod Floden. Foran Vinduet hænger et mørkebrunt Gardin. De kommer ind. En Neger kommer med en tændt Lampe, som han stiller paa Bordet. Negeren ser dvælende John i Ansigtet, idet han passerer ham. Ratfood skynder paa ham, bestiller Kaffe. Negeren gaar. Der er noget tungt, ligesom v i d e n d e i hans Blik. Han ser ud som en Døvstum, der vil tale, men ikke kan. Ratfood giver John sin Stortrøje paa en underlig bestemt Maade, idet han siger i Titel: De er meget vaad, Mr. Harmon. Tag min Stortrøje paa. Den er vandtæt og tør! Han aabner Bylten og gaar. John begynder umistænksomt Omklædningen. Billedet toner bort.

243. Kontoret toner frem.

Paakl.

Pers.Rekv.

John siger grundende i Titel: Hvor var det djævelsk godt gen-nemtænkt. Jeg fik hans Tøj - og han fik mit. Nu var blot til-bage at rydde mig af Vejen. - Saa var han John Harmon. - Arving, til 100,000 $. Billedet toner bort.

244. Værelset mod Floden. toner frem.

Paakl.

Pers. Rekv.

John er omklædt, da Ratfood og Negeren kommer ind. Ratfood sæt-ter sig, Negeren sætter en Bakke, hvorpaa findes to Kopper skænket Kaffe, en Flaske Cognac og to Glas foran Ratfood. Den-ne drejer Bakken og ser rasende paa Negeren, som gaar. John tilbereder sin Kaffe, drikker, rejser sig, vakler, stirrer paa Ratfood, griber for sig, styrter om og river Bordet med sig, lige idet Ratfood griber Lampen. Billedet toner bort.

245. Kontoret. Toner frem.

Paakl.

Pers. Rekv.

John rystet ved Erindringen om det skete. Titel: Hvad der mere skete, - og hvorfor det skete, kan jeg kun skimte og ane.

Toner bort.

246. Værelset mod Floden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Ratfood, der nærmer sit Ansigt mod John, grinende ondt, ser pludselig opad, slaaes med Rædsel, taber Lampen. I Silhouet mod Vinduet ses en Skikkelse, der ligner John Harmon, søge at af-værge et Slag med en Vadsæk. Slaget rammer, og Skikkelsen segner sammen. En Arm flænger Vadsækken op gennem det graa Felt. Alt bliver mørkt.

247. Paa Floden. Toner frem.

Paakl.

Pers. Rekv.

John Harmon driver livløs med Ansigtet i Vandskorpen. Pludselig gaar en Sitren igennem ham, han slaar Øjnene op, idet han er ved at synke, vender sig i Vandet, svømmer hjælpeløst med Strømmen.

248. Ved en Baad.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den er fortøjet ved en smal Landebro af Sten og har Anker ude, saa at den ligger tværs paa Strømmen. John kommer synkefærdig drivende, han søger at faa fat i Baaden, driver under den, kommer op paa den anden Side, griber for sig, faar fat i Rælingen, er reddet. Billedet toner bort.

249. Kontoret. Toner frem.

Paakl.

Pers. Rekv.

John siger i Titel: - Og 14 Dage efter, da jeg havde læst i Bladene, at John Harmons Lig var fundet.... Toner bort.

250. Ved Grotten. Toner frem. (23de Billede) Toner bort.

Paakl.

Pers. Rekv.

251. Kontoret. Toner frem. Titel:...Da saa jeg, at det var Natfood, h a m, der havde gravet m i n Grav.

Paakl.

Pers. Rekv.

John ser ud for sig, sukker dybt og siger i Titel: Naar jeg har hørt af hendes egen Mund, at hun ikke bryder sig om mig, - saa vil jeg gaa bort herfra - ukendt, som jeg er kommet.

Han rejser sig og gaar.

252. Boffins Dagligstue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mrs. Boffin sidder ved Kaminen, da Tjeneren melder Betty Higden. Hun kommer, rejseklædt. Efter at have gjort Undskyldning for Forstyrrelsen siger hun i Titel: Jeg er saa lykkelig, fordi De har tilbudt Sloopy at tage Dem af ham - og hjælpe ham frem, men han vil ikke sin egen Lykke. - Han vil blive ved at dulle for mig. Mrs. Boffin smiler, men Betty er meget alvorlig.

253. Nærb. af Betty.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun siger i Titel bestemt og energisk: ...Og derfor vil jeg - løbe bort fra ham.

254. Dagligstuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Mrs. Boffin ser bundrende paa hende, trækker hende ned til sig. Betty kysser hendes Haand og forklarer med Taarer i Øjnene det nødvendige i, at hun løber sin Vej, og fortæller, at hun er stærk nok til at færdes paa Landevejene.. Mrs. Boffin ryster ventro paa Hovedet, klapper hendes hvide Haar. Betty er urokkelig.

255. Kaminhjørne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bella sidder læsende, da Rokesmith kommer. Hun ser halvt uvillig paa ham. Han bliver staaende, da hun ikke byder ham Plads. Hun ser atter i sin Bog uden at tage Notits af ham.

256. Nærb. af John.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han siger i Titel: Miss Wilfer. Er det uhæderligt af mig, - at jeg elsker Den?

257. Nærb. af Bella.

Paskl.

Pers. Rekv.

Hun ser hastigt op, ser paa ham et Par Sekunder for at straffe ham og lemme ham med sit vrede Blik. Titel: Det er u-for-skammet!

258. Kaminhjørnet.

Paskl.

Pers. Rekv.

Hun rejser sig og siger ubehersket i Titel: Ofre mit Liv og mine C h a n c e r - for Deres Skyld. - Lad os ikke tale om det mere!

259. Boffins Dagligstue.

Paskl.

Pers. Rekv.

Mrs. Boffin og Mrs. Higden rejser sig. Mrs. Higden siger som Svar paa Mrs. Boffins Forestillinger med et lyst, næsten for= klaret Smil, Titel: "Skulde jeg ikke kunne ofre mig for en anden, - fortjener jeg da det Liv, Vorherre har givet mig?

260. Kaminhjørnet.

Paskl.

Pers. Rekv.

John er bleg af Bevægelse, da han gaar mod Døren. Saa vender han sig om mod hende, ser bønligt paa hende for sidste Gang, strækker sin Haand ud til Farvel. Hun ser paa ham, ryster paa Hovedet forbavset over, at han endnu ikke er bleven klogere. John tager da Afsked med hendei et stort, dybt, vidtomfattende Blik. Han smiler sørgmodigt og gaar. Hun ser efter ham, rørt af dette sære Smil, som hun ikke havde ventet. Saa sænker hun langsomt Hovedet. Billedet toner bort.

1783

Vor fælles Ven - I. Afdeling.

1. 1 Nærb. Dickens.
2 2 Floden - Baaden med Fjelstr. og Fru K.S.
2 3 Drengen kommer gaaende langs Vandet - læser i Bogen.
2 4 Nærb i Baaden - Fru K.S. ser paa Fjelstr. - der "fisker" efter noget.
2 5 Nærb. Fjelstr. ser paa Pengene.
2 6 Fjærnb. i Baaden - Fjelstr. vender sig mod Fru K.S.
2 7 Nærb - " -"- - Fjelstr. ser paa Pengene - taler til Fru K.S.
2 8 Nærb - Fru K.S. vømmes ved det.
2 9 Fjærnb. i Baaden - Fjelstr. "fisker" videre.
2 10 Nærb. - " -"- - Fru K.S. ser til.
2 11 -"- - Fjelstr. finder Visitkortene.
2 12 Fjærnb. i Baaden - Fjelstr.lægger Visitkortene fra sig.
2 13 Nærb. - Kornb. i Baaden - skyder Baaden frem.
2 14 Fjærnb. - Floden de to Baade mødes.
2 15 Nærb. - Sv. Kornb. taler til Fjelstr. - de to Baade glider bort.
2 16 Nærb. - Kornb. i sin Baad - skælder ud.
3 17 Ved Floden om Aftenen - Liget fiskes op - bæres bort.
3 18 Gade - Liget bæres hen - Mængden følger efter.
4 19 Salon - Selskab - Rostrup fortæller - Fjærnb.
4 20 -"- - Nærb. - -"- -"-
4 21 -"- - Fjærnb. Rostrup fortæller.
4 22 -"- - Nærb. -"- -"-
4 23 -"- - Fjærnb. -"- -"-
4 24 -"- - Tjeneren lukker Drengen ind.
4 25 -"- - Tjeneren hen til Døren standser.
4 26 -"- - Nærb. Drengen ved Døren bukker.
4 27 -"- - Tjeneren gaar ud af Døren.
4 28 -"- - Rostrup fortæller - Tjeneren hen bag hans Stol - venter.
4 29 -"- - -"- -"- - Tjeneren venter.
4 30 -"- - Drengen ved Bordet - læser i Bogen.
4 31 -"- - Fjærnb. Rostrup tager Brevet fra Tjeneren.
4 32 -"- - Nærb - -"- læser Brevet.
4 33 -"- - Fjærnb. -"- Rostrup rejser sig - gaar fra Selskabet.
4 34 -"- - Rostrup ind til Drengen.
4 35 -"- - Nærb. Peter Malb. ind ad Døren.
4 36 -"- - P.Malb. hen til Drengen og Rostrup - de gaar ud.
4 37 Værelse - Nærb. Fru Neiiendam og Møller læser Brev.
3 38 Uden for Møllen - Rostrup - P.M. og Drengen kommer gaaende.
5 39 I Møllen - P.M. og Rostrup ind af Døren.
5 40 " -"- - Nærb. Fjelstr. vender sig imod dem.
5 41 " -"- - Nærb. de to gaar fra Døren.
5 42 " -"- - Fjærnb. P.M. og R. hen til Fjelstr. - Fjelstr. tager Lampen.
5 43 " -"- - Nærb. Fru K.S. og Drengen.
5 44 " -"- - Fjærnb. Fjelstr. viser de to Herrer Plakaten paa Væggen.
6 45 Plakaten (forskellige Sprog)
5 46 I Møllen - Fjelstr. gaar fra Væggen hen mod de to Herrer. Fjærnb.
5 47 " -"- - Nærb. Fjelstr. taler.
5 48 " -"- - Nærb. P. Malb.
5 49 " -"- - -"- Fru K.S. drejer Hovedet bort.
5 50 " -"- - Ved Ildstedet - Fru K.S. rejser sig - gaar op af Trappen.
5 51 " -"- - Fjærnb. Fjelstr. og de to Herrer gaar hen til Døren.
5 52 " -"- - Nærb - Fønss' Ansigt bag Ruden.
5 53 " -"- -Fjærnb. Fønss ind til de tre - viser Plakaten - alle gaar ud.
5 54 " -"- - Ved Ildstedet - Fru K.S. ned ad Trappen til Drengen.

	3	55	Gaarden ved Lygten - Mændene gaar ind.
	5	56	Lighus - Lund og Herrerne ind - ser paa Liget.
	5	57	-"- - Nærb. Fønss.
	5	58	-"- - Nærb. Fjelstr.
	7	59	-"- - Fjærnb. - Herrerne gaar ud.
	3	60	Gaarden - Mændene ud - Lund holder Lygten op for Ansigtet af Fønss - de gaar.
	7	61	Politistation - Fønss maa skrive under paa Papiret.
	7	62	-"- - Nærb. Lund læser - F. gaar - de øvrige gaar.
	5	63	I Møllen - Nærb. Fru K.S. og Drengen taler - Drengen fortæller.
	4	64	Skolestue - Nærb. P.N. taler til Drengen.
	8	65	I Møllen - Nærb - Fru K.S. og Drengen.
	3	66	Gaden Nærb - der panoreres fra Træbenet op til Krause, der sidder og læser.
	3	67	Gaden - Møller gaar forbi Krause.
	3	68	Gaden - Nærb. Møller betænker sig - gaar.
	3	69	-"- - Fjærnb. Møller hen - hilser paa Krause.
	3	70	-"- - Nærb. - Møller hilser paa Krause - de taler sammen.
	9	71	Værelse - Familien samlet - de unge Piger spiller Dam.
	9	72	-"- - Nærb. - Frk. Riise der gør et Træk.
	9	73	-"- - Nærb. C.Madsen vælter Brikkerne - Søstrene skændes.
	10	74	Uden for Huset - Fønss ind gennem Laagen.
	10	75	-"- " -"- - Nærb. - Fønss hen - læser Plakaten.
	11	76	Nærb. Plakaten.
	10	77	Uden for Huset - Fjærnb. Fønss gaar ind af Døren.
	9	78	Værelse - Fjærnb. Frk. Riise og de øvrige.
	4	79	Gang - Fønss hen til Døren.
	4	80	-"- - Nærb. Fønss lytter til Døren.
	9	81	Værelse - Fjærnb. Frk. Riise og de øvrige. - Frk. R. taler.
	4	82	Gang - Nærb. Fønss lytter - banker paa.
	9	83	Værelse - Fjærnb. aller ser mod Døren.
	4	84	Gang - Fønss gaar ind.
	9	85	-"- - Fønss ned taler med Forældrene - Fru L. gaar.
	9	86	Værelse - Nærb. Fønss ser paa Frk. Riise - gaar - Frk. Riise og C.M. efter.
	9	87	-"- - Fønss og de øvrige ind.
	9	88	-"- - Fønss skriver under paa Kontrakten - betaler gaar med Forældrene.
II.	8	89	I Værtshuset - Sv.Kornb. og Kammeraterne taler.
	8	90	" -"- - Nærb Fru A.L. hører efter.
	8	91	" -"- - Nærb Kornb. og Kammeraterne.
	8	92	" -"- - Nærb Fru A.L. tager sit Sjal.
	8	93	" -"- - Fjernb Fru A.L. gaar forbi Kornb. og Kammeraterne.
	8	94	I Møllen - Fru A.L. ind til Fru K.S.
	8	95	I Værtshuset - Kornb. og Kammeraterne.
	8	96	" -"- - Nærb de to Mænd drikker.
	8	97	" -"- - Kornb. og Kammeraterne morer sig.
	8	98	I Møllen - Fru A.L. gaar fra Fru K.S. og Drengen.
	10	99	Uden for Huset - Krause ind gennem Porten, Møller gaar ham i Møde.
	10	100	-"- -"- -"- - Nærb de to gaar hen til Huset.
	9	101	Værelse - Møller ind med Krause præsenterer ham for Fru Neiiendam.
	12	102	-"- - de ~~to~~ tre gaar hen til Bordet, Krause opdager.
	12	103	Stegen paa Fadet.
	12	104	Værelse - Fjernb Møller sætter Stegen for Krause, Fru N. gaa
	8	105	I Møllen - Nærb Fru K.S. taler til Drengen.
	4	106	Stuen - Nærb Møller sætter sig ved Siden af Krause.
	12	107	Værelse - Nærb Fru N. i Sofaen, strikker.
	12	108	-"- - Nærb Møller og Krause, Kr. begynder at læse op.
	12	109	-"- - Nærb Fru N. i Sofaen.
	12	110	-"- - Nærb Møller og Krause, K. læser op.
	12	111	-"- - Nærb Fru N. i Sofaen hører efter.
	12	112	-"- - Nærb Møller og Krause, K. læser op.
	8	113	I Møllen - Nærb Fru K.S. taler til Drengen.

8 114 I Møllen - Nærb. Fru K.S. græder.

8 115 -"- - Nærb. Fru K.S. og Drengen gaar.
7 116 -"- - Fru K.S. og Drengen hen til Døren.
13 117 -"- - Drengen kysser Fru K.S. gaar - Nærb.
10 118 Uden for Møllen - Drengen gaar.
14 119 Butikken - Nærb. Wilken.
15 120 Uden for Butikken - Krause kommer - gaar ind.
14 121 I Butikken - Krause ind til W. - Krause sætter sig.
16 122 Uden for Huset - Møller gaar - Fønss følger efter ham.
14 123 I Butikken - Nærb. W. skænker Te til Krause.
14 124 -"- - Nærb. Træbenet.
14 125 -"- - Nærb. Krause og Wilken.
14 126 -"- - -"- -"- " -"- taler sammen.
14 127 -"- - Nærb. W. rister Bollerne over Ilden - byder Krause.
17 128 Kontor - Møller ind - Rostrup hen til ham.
17 129 -"- - Nærb. de to taler sammen.
17 130 -"- - -"- -"- -"- -"-.
15 131 Køkken - Fru N. - Drengen og Møller - Dynesen henter Drengen - de to gamle græder.
17 132 Kontor - Nærb. Møller og Rostrup - M. tørrer sine Øjne.
17 133 -"- - Fjærnb. Møller tager Afsked - P.Malb. ind - de gaar.
14 134 Uden for Huset - Møller ud gaar - Fønss gaar efter ham.
16 135 -"- -"- -"- - Fønss hen - taler til Møller.
16 136 -"- -"- -"- - Nærb. Fønss og Møller taler.
18 137 Ved Floden - Fjelstrup gaar forbi Fiskerne.
18 138 -"- -"- - -"- -"- Fiskerne ser efter ham.
18 139 I Møllen - Nærb. ved Døren - Fjelst. ind.
18 140 -"- - Fjelst. hen til Fru K.S.
18 141 -"- - Nærb. Fjelst. spørger Fru K.S. - Fjelst. rejser sig.
18 142 -"- - Fjærnb. Fjelst. ser efter Drengen - hen til Fru K.S.
18 143 -"- - Nærb. Fjelst. smider Fru K.S. bort - truer.
18 144 -"- - -"- Fru K.S.
18 145 -"- - -"- Fjelst. tager Kniven.
18 146 -"- - -"- Fru K.S. bliver bange.
18 147 -"- - Fjelst. fægter med Kniven. Nærb.
18 148 -"- - Nærb. Fru K.S.
18 149 -"- - Fjelst. taber Kniven. Nærb.
18 150 -"- - Nærb. Fru K.S. græder - falder.
18 151 -"- - -"- Fru K.S. falder om - Fjelst. hen til hende.
18 152 -"- - Nærb. Fjelst. kysser Fru K.S.
III 15 153 Dagligstue - K. ind til R. og Malberg med Papiret.
15 154 -"- - Nærb. Glassene paa Bordet.
15 155 -"- - K. og R. ser hen mod Glassene.
15 156 -"- - R. skænker Vin til K. - K. drikker.
15 157 -"- - Nærb. K. - M. og R. taler sammen.
15 158 -"- - R. - K. og M. gaar ud.
19 159 Værelse - de to gamle hos Frk. Riise og Fru Lauritzen.
20 160 -"- - Nærb. Frk. Riise og Fru N. - Frk. R. kysser Fru N.
20 161 -"- - A.M. - Frk. R. - Fru N. og Fru L.
21 162. Uden for Huset - Møller og Fru N. op i Vognen.
21 163 -"- -"- -"- - Nærb. Møller og Fru N. i Vognen.
21 164 -"- -"- -"- - Fønss og Frk. Riise.
21 165 -"- -"- -"- - Fru N. og Møller i Vognen.
21 166 -"- -"- -"- - Fønss og Frk. Riise.
21 167 -"- -"- -"- - Fønss op i Vognen til de to gamle - de kører.
10 168 Ved Floden - Kornb. og de tre Herrer kommer - Kornb. gaar i Baaden.
3 169 Nærb. P.M. taler til Rostrup - Lund hen til dem.
12 170 Værelse - Fønss - Møller og Fru N. taler - gaar ud.
12 171 -"- - -"- - -"- og Fru N. ind - F. hen til Døren.
12 172 -"- - Nærb. Fru N. vender sig mod Møller.
8 173 -"- - Nærb. F. hen til Døren - standser.
12 174 -"- - Nærb. Fru N. og Møller ser forbavset paa hinanden.
8 175 -"- - Nærb. F. peger paa Døren.
12 176 -"- - -"- Fru N. og Møller gaar.
12 177 -"- - Fjærnb. Fru N. og Møller hen til F. - de gaar ud af Døren.
22. 178 Gaard. - Fru N. - Fønss og Møller ser paa Væggen.
22 179 Gaard - Nærb. - Navnene paa Muren.
22 180 -"- - Fru N. Fønss og Møller.
10 181 Ved Skibet - Lund gaar fra Kornbechs Baad over i R's Baad -

de ror bort.
2 182 Baaden med Herrerne ror bort.
10 183 Ved Bredden - Kornb. til Land med Baaden fortæller Herrerne om sit Fund.
10 184 Nærb. Kornb. i Baaden - undersøger - bliver forfærdet.
23 185 Kornb. op fra Baaden til Herrerne - Lund gaar ned i Baaden - P.M. gaar.
23 186 Uden for Møllen - P.M. gaar hen imod den.
10 187 Nærb. ved Vinduet -PM ser ind.
13 188 I Møllen - Fru S. med Garnet - Nærb.
10 189 Nærb. P.M. uden for Vinduet.
23 190 Ved Floden - Liget bæres hen - lægges paa Jorden.
10 191 Nærb. Fjelstrups Hoved.
23 192 Ved Floden. Nærb. Kornb. forklarer Herrerne.
23 193 Nærb. Fjelstrups Hoved.
13 194 I Møllen - Nærb. Fru S. med Garnet - gaar.
23 195 Uden for Møllen - P.M. bag Døren - Fru K.S. lukker op.
23 196 Nærb. - Fru K.S. i Døren.
23 197 Fjærnb. Fru K.S. lukker Døren - P.M. gaar ind.
23 198 Nærb. Fjelstrups Hoved.
8 199 I Møllen - Fru K.S. knæler grædende ved Stolen - P.M. klapper hendes Haar.
24 200 Værelse - Kr. læser højt for Fru N. og Møller - de hen til ham
24 201 -"- - Nærb. Møller taler til Krause.
24 202 -"- - Fjærnb. Kr. rejser sig - deklamerer for de to.
13 203. I Værtshus - Fru S. hen til Fru A.L.
13 204. " " - Fru S. gaar fra Fru A.L.
13 205 " " - Stybe falder ned ad Trappen.
13 206 " " - Fru A.L. hen til St. han løber.
IV 25 207 Værelse - Møller dikterer - Fønss skriver.
25 208 -"- - Nærb. - Fønss bøjer Hovedet.
25 209 -"- - Nærb. - Møller bliver forbavset.
25 210 -"- - Fjærnb. Fønss skriver videre.
21 211 Vej - Fønss og Fru N. staar af Vognen gaar.
16 212 Uden for Huset - Fønss og Fru N. kommer.
15 213 Uden for Huset - Barnet i Døren - Nærb.
15 214 -"- -"- - Nærb. Barnet med Benene i Vejret.
15 215 -"- -"- - Barnet rækker efter Hesten.
15 216 -"- -"- - Barnet falder ned.
14 217 -"- -"- - Nærb. - Barnet falder ud af Døren.
14 218 -"- -"- - Fru N. og Møller tager Barnet - giver det til Fru Schønfeldt.
21 219 -"- -"- - Nærb. Fønss - Fru N. og Fru Sch. gaar ind.
26 220 Rullestue - Fønss - Fru N. og Fru Sch. ind - Fru Sch. sætter sig med Barnet.
26 221 -"- - Ras ruller - Børnene sidder ved Rullen.
26 222 -"- - Nærb. Fru N - Fru Sch. og Barnet.
26 223 -"- - Nærb. Børnene ved Rullen.
26 224 -"- - Nærb. Fru N. taler til Fru Sch. vender sig bort.
26 225 -"- - Nærb. Fru Sch. med Barnet - fortvivlet.
26 226 -"- - Fru N. trøster Fru Sch.
26 227 -"- - Ras ved Rullen græder.
26 228 -"- - Nærb de to smaa græder.
26 229 -"- - -"- Ras ved Rullen gnider Øjnene.
26 230 -"- - Fjærnb. Fru Sch. vinker til Ras.
26 231 -"- - Nærb. Ras ruller videre.
26 232 -"- - Nærb. Fru Sch. fortæller. Fru N. og Fønss morer sig.
26 233 -"- - Nærb de to smaa holder op at græde.
26 234 -"- - Nærb. Fru Sch. - Fru N. og Fønss ler.
26 235 -"- - Nærb. Ras ler.
26 236 -"- - Nærb. de to smaa ler.
26 237 -"- - Fjærnb. Fru N. taler til Fønss.
17 238 Kontor - Nærb. Rostrup læser Brev.
16 239 Uden for Porten - Frk. Riise kommer kørende.
20 240 Værelse - Nærb. Fru N. og A.M. (kæbar) ved Vinduet - ser
26 241 Hall - Kate Riise kommer ind.
26 242 -"- - Nærb. Kate Riise hilser paa Fønss - de gaar op.
26 243 -"- - Fjærnb. de to gaar op.
27 244 Værelse - Fru N. og Møller modtager Kate Riise og Fønss - gaar med Frk. R.
20 245 Værelse - Nærb. Fønss ved Døren gaar ud.

16 246 Torvet. - P.N. og Drengen kommer.
26 247 Værelse - Nærb. Frk. Frølich pynter Dukken.
28 248 Uden for Huset - P.N. og Drengen gaar ind.
26 249 Værelse - Fjærnb. Drengen og P.N. ind til Frk. Frølich.
26 250 Nærb. Frk. Frølich.
27 251 Værelse - Fjærnb. Frk. Frølich taler til P.N. og Drengen.
27 252 Nærb. Fru K.S. ind af Døren.
27 253 Fjærnb. de tre ser mod Døren.
27 254 Nærb. Fru K.S. gaar fra Døren.
27 255 Fjærnb. - Fru K.S. hen til P.N. og Drengen.
27 256 Nærb. P.N.
27 257 Nærb. - Frk. Frølich laver Kikkert af Hænderne.
27 258 Fjærnb. - Fru K.S. gaar ud med P.N. og Drengen.
28 259 Torvet - de tre ud fra Huset.
25 260 Værelse - Wilken ind til Krause med Pakken.
27 261 Nærb. Krause pakker Brevet ud - giver W. Penge for det - de gaar.
28 262 Torvet - Drengen og Fru K.S. gaar frem - P.N. venter.
28 263 -"- - Nærb. - Drengen og Fru K.S. taler sammen.
28 264 -"- - P.N. hen til de to - Fru K.S. siger Farvel - gaar.
28 265 -"- - P.N. og Drengen ser P.Malberg gaa forbi.
27 266 Værelse - Fru K.S. og Frk. Frølich ser mod Døren.
16 267 Uden for Huset - ~~Fønss~~ hen til Døren. Malberg
27 268 Værelse - Fru K.S. og Frk. Frølich ser ned. f
27 269 Nærb. P.Malberg ind af Døren.
27 270 Værelse - Fjærnb. P.M. hen til Fru K.S. og Frk. Frølich.
28 271 Torvet - Busch kommer paa Trappen - standser.
29 272 Værelse - Peter M. taler med Fru K.S. og Frk. Frølich.
16 273 Uden for Huset - Busch hen til Døren ser ud.
29 274 Værelse - de tre ser mod Døren.
27 275 Nærb. - Busch i Døren.
29 276 Værelse - Frk. Frølich fortæller P.M. at det er Faderen.
27 277 Nærb. Busch gaar ind af Døren.
29 278 Værelse - Busch ind - P.M. tager Afsked - gaar.
16 279 Torvet - ~~Fønss~~ ud fra Huset. Malberg.
29 280 Værelse - Frk. Frølich sender Busch ud - Fru K.S. omfavner hende.
28 281 Torvet P.N. og Drengen gemmer sig - P.M. gaar forbi.
29 282 -"- Nærb. P.N. og Drengen - gaar.
29 283 Værelse - Busch giver Frk. Frølich Penge - hun skænder paa ham.
20 284 Værelse - B.Krause og Wilken ved Bordet.
20 285 -"- - Nærb. B.K. og Wilken - W. rejser sig slaar i Bordet.
20 286 -"- - B.Kr. falder ned af Stolen.
20 287 -"- - Nærb. B.Kr. og Wilken.
29 288 Herreværelse - Drengen og P.N. ind til P.M. og Rostrup.
29 289 -"- - Nærb. P.N. og Drengen.
29 290 -"- - Fjærnb. P.M. taler til Drengen.
29 291 -"- - Nærb. Drengen taler til P.M.
29 292 -"- - Fjærnb. Drengen gaar ud - P.N. hen til P.M.
30 293 -"- - Nærb. de to - P.M. viser ham Døren.
30 294 -"- - Fjærnb. P.N. gaar fra P.M. og Rostrup.
29 295 -"- - Nærb. P.N. gaar ud af Døren.
30 296 -"- - Nærb. Rostrup taler til P.M.
30 297 Kontor - Schenstrøm ind til C.Madsen - de gaar.
30 298 -"- - Fjærnb. - de to gaar ud.
21 299 Gade - Nærb. Frk. Riise i Vognen - C.M. ud til Frk. R.
21 300 -"- - Frk. R kører bort - C.M. gaar ind.
20 301 Dagligstue - Nærb. Fru N. og Møller i Sofaen.
20 302 -"- - M. rejser sig - ser.
19 303 -"- - Nærb. Ras ind af Døren.
20 304 -"- - R.C. hen til Møller og Fru N. - Ras sætter sig
20 305 -"- - Nærb. Ras fortæller - Fru N. og Møller.
24 306 Hospital - Lægen og Fru Sch. ved Barnets Seng.
22 307 Uden for Huset - Møller og Fru N. op i Vognen.
22 308 " " " - Nærb. Frk. R. og Fønss - Frk. R. spørger om at køre med.
22 309 " " " - Alle fire kører bort.
20 310 Værelse - de to unge ved Bordet - og Fru L. ser mod Døren.
19 311 -"- - C.Madsen ned af Trappen til Fru L.
19 312 -"- - Nærb. C.M. - Fru L. og de to unge.

24 313 Hospital - alle staar omkring Barnets Seng.
24 314 -"- - Fru Sch. taler - er fortvivlet.
24 315 -"- - Fjærnb. Kate R. knæler ved Barnets Seng.
24 316 Værelse - Fru N. og Møller ind.
24 317 Hospital - Fønss gaar med Fru Sch.
24 318 Værelse - Fønss og Fru Sch. ind til de øvrige - F. hen til Døren.
31 319 -"- - Nærb. Fønss ved Døren - ser.
31 320 -"- - Nærb. Frk. Riise græder.
31 321 -"- - Nærb. Fønss ved Døren - gaar.
31 322 -"- - Fjærnb. Fønss hen trøster Fru Sch.
31 323 Hospital - Nærb. Fønss ved Barnets Seng - Dynesen hen til ham.
31 324 -"- - Nærb. Dynesen lægger Tæppet over Barnet.
31 325 Værelse - Fønss ind fortæller at Barnet er død.
23 326 Gade - Fønss gaar fra Hjørnet hen til Zenia L.
23 327 -"- - Nærb. Fønss og Zenia L. ved Kælderhalsen.
32 328 I Værtshuset - Fønss og Fru Kehlet ned.
23 329 Gade - Kornb. kommer gaaende.
32 330 I Værtshuset - Nærb. Kornb. ned ad Trappen.
32 331 " -"- -"- - -"- Fønss og Fru K. ser hen mod Døren.
32 332 " -"- -"- - Nærb. Kornb. kaster Huen.
32 333 " -"- -"- - Fjærnb. Fru K. faar Huen i Hovedet.
32 334 " -"- -"- - -"- K. hen til Fønss.
32 335 " -"- -"- - Nærb. Kornb. faar Penge af Fønss.
32 336 " -"- -"- - -"- Kornb. - Fønss og Fru K. drikker - K. opdager.
32 337 " -"- -"- - Nærb. Dolken paa Bordet.
32 338 " -"- -"- - K. og Fønss ved Bordet - Kornb. rejser sig.
32 339 " -"- -"- - Kornb. og Fønss taler sammen - Fru K. gaar.
33 340 " -"- -"- - Fru K. hen - laaser Døren.
33 341 " -"- -"- - K. drikker Vin lægger Jakken.
33 342 " -"- -"- - Nærb. Fru K. ved Døren.
33 343 " -"- -"- - Fjærnb. Fønss rejser sig - viser Kornb. Papiret.
33 344 " -"- -"- - -"- Kornb. og Fru K. skriver under - F. faar Papiret.
33 345 " -"- -"- - Nærb. ved Døren. Fønss gaar ud.
23 346 Gade - Fønss op fra Kælderen - gaar.
23 347 -"- - Fønss hen stiller sig ved Hjørnet.
34 348 Torvet - Nærb. Fønss tager Skægget af - gaar.
VI. 23 349 Uden for Huset - P.N. og Drengen hen - Drengen gaar ind.
35 350 -"- -"- -"- - P.N. ind til Fru S. og Frk. Frølich.
31 351 Værelse hos Dukkesyerskon - P.M. - Fru K.S. og Frk. Frølich
31 352 -"- -"- -"- - Nærb. P.M. og Fru K.S.
36 353 -"- - Fjærnb. P.M. rejser sig tager Afsked med Fru K.S.
34 354 Torvet - P.N. ud fra Huset møder Drengen.
36 355 Værelse - Drengen ind henter Fru K.S.
34 356 Torvet - Fru S. og Drengen ud fra Huset - P.N. hen til dem - de gaar.
34 357 -"- - P.N. - Fru S. og Drengen kommer - Drengen gaar.
34 358 -"- - Nærb. Fru K.S. og P.N. - P.N. frier.
34 359 -"- - ved Muren - Drengen ser.
34 360 -"- - Nærb. Fru K.S. og P.N.
34 361. -"- - ved Muren - Drengen løber.
35 362 -"- - Drengen hen til P.N. - P.N. gaar - Drengen hen til Fru S.
34 363 -"- - Drengen gaar fra Fru S. - Fru S. gaar.
36 364 Værelse - Fønss sætter sig ved Bordet.
36 365 -"- - Nærb. Fønss ved Bordet.
X 36 370 -"- - Nærb. Fønss ved Bordet.
35 366 Paa Dæk - Fønss og O aftaler - gaar.
33 367 I Værtshuset - Fønss ser paa Ottesen og Kornb.
33 368 " -"- - Nærb. Hænderne med Dolken.
X 33 369 " -"- - Fjærnb. O. og Fønss gaar fra Kornb.
X 37 371 Gade - Fønss og O kommer med Bylten - gaar.
35 372 Gade - Fønss og O kommer.
34 373 Gade - Fønss og O hen mod Huset.
35 374 -"- - Fønss og O ind i Huset.
13 375 Værelse - Fønss og O ind bytter Klæder.
36 376 -"- - Nærb. Fønss ved Bordet.
13 377 -"- - Fønss og O sætter sig ved Bordet.

13 378 Værelse - Nærb. Fønss.
38 379 -"- - O og Fønss ved Bordet - Fønss falder om.
36 380 -"- - Nærb. Fønss ved Bordet.
13 381 -"- - K. slaar O i Jorden.
36 382 -"- - Nærb. Fønss ved Bordet.
2 383 Fønss kravler op paa Kajen.
36 384 Værelse - Nærb. Fønss ved Bordet.
37 385 Uden for Lighuset - Fønss ud.
36 386 Værelse - Nærb. Fønss ved Bordet.
36 387 -"- - Fjærnb. Fønss rejser sig - gaar.
19 388 Dagligstue - Fru Sch. ind til Fru N.
19 389 -"- - Nærb. Fru Sch. og Fru N.
31 390 -"- - Fønss hen til Frk. Riise. Nærb.
391)
392) Udgaar.
393)
31 394 Værelse - Nærb. Fønss.
36 395 -"- - Nærb. Kate Riise svarer.
36 396 -"- - Fjærnb. Kate Riise rejser sig taler til Fønss.
19 397 Dagligstue - Fru Sch. tager Afsked med Fru N. - gaar.
36 398 Værelse - Fønss taler til Kate Riise.
36 399 -"- - Nærb. Fønss gaar ud af Døren.
38 400 Dagligstue - Fønss gaar ud af Døren - Frk. Riise ser.
38 401 -"- - Nærb. Frk. Riise.
22 402 Vej - Fru Sch. kommer gaaende.
25 403 Værelse - Fønss hen sætter sig ved Kaminen.
25 404 -"- - Nærb. Fønss ved Kaminen.
38 405 Værelse - Frk. Frølich med Dukken - P.M. spørger efter Fru S. - gaar.
35 406 Torvet. P.M. ud fra Huset - gaar.
25 407. Værelse - Nærb. Fønss ved Kaminen.
25 408 -"- - Nærb. Fru N. lukker Døren op.
25 409 -"- - Nærb. Fønss ved Kaminen.
25 410 Nærb. Fru N. i Døren ryster paa Hovedet.

1783.

Vor fælles Ven - II. Afdeling.

1	1	Præsentationsbillede Dickens.
2	2	Dagligstue - Nærb. Møller taler til Fønss - gaar.
2	3	-"- - Fjærnb. - Møller hen til Kate Riise og Fru N.
2	4	Værelse - Krause og Wilken gaar ud med Spade og Lygte.
2	5	Dagligstue - Møller hos Damerne - Fønss hen faar Ordre - gaar.
3	6	Uden for Huset - Kr. og W. hen til Bunkerne.
3	7	Nærb. W. lytter til Bunkerne.
3	8	Uden for Huset. - Kr. og W. undersøger Bunkerne.
2	9	Dagligstue - Møller hen til de to Damer - taler til Frk. R. -gaar.
3	10	Uden for Huset. - K. og W. finder Æsken i Bunkerne - gaar
2	11	Dagligstue - Nærb. Fru N. og Kate R.
3	12	Møller lukker Porten op - gaar op mod Huset.
2	13	Værelse - Kr. og W. drikker - ser mod Døren.
4	14	Nærb. Møller ind af Døren.
2	15	Værelse - Møller ind til de to med Æggerne - de sætter sig - Kr. læser op.
4	16	Værtshus - Frk. Frølich ind til Fru A.L. - sætter sig.
4	17	-"- - " -"- giver Fru A.L. Brevet.
4	18	Værelse - Kr. læser op - de tre ser sig om - Kr. læser videre.
4	19	-"- - Møller rejser sig - tænder Lygten gaar fra Kr. og W.
3	20	Uden for Huset -Møller ud med Lygten.
4	21	Værelse - Kr. og W. ser paa hinanden.
3	22	Uden for Huset - Møller gaar med Lygten.
4	23	Værelse - Kr. og W. gaar ud.
4	24	-"- - Nærb. de to gaar ud af Døren.
3	25	Uden for Huset - Kr. og W. lister sig ud - lurer.
3	26	Ved Bunkerne - Møller vender Lygten mod dem.
3	27	Nærb. - de to ved Hjørnet af Huset.
3	28	Møller gaar op ad Bunkerne.
3	29	Fjærnb. - de to løber fra Huset - kravler op paa Bunkerne.
3	30	Møller graver i Bunkerne vender Lygten mod de to.
3	31	Fjærnb. de to paa Bunkerne dukker sig.
3	32	Møller sætter Lygten fra sig.
3	33	Fjærnb. - de to lurer ved Bunkerne.
3	34	Møller finder Geneverflasken.
3	35	Nærb. Geneverflasken.
3	36	Fjærnb. Møller stikker Geneverflasken i Lommen.
3	37	Nærb. de to paa Bunkerne - dukker sig.
3	38	Møller begynder at gaa ned fra Bunkerne.
3	39	Nærb. - de to trimler ned ad Bunkerne.
3	40	Fjærnb. - de to trimler ned ad Bunkerne.
3	41	Møller med Lygten.
5	42	Fjærnb. de to løber hen mod Huset.
5	43	Ved Huset - de to skynder sig ind.
4	44	Værelse - Kr. og W. skynder sig ind.
5	45	Ved Huset - Møller slukker Lygten - gaar ind.
4	46	Værelse - Møller ind til Kr. og W. - skænder - gaar.
5	47	Nærb. Møller gaar ud fra Huset.
6	48	Værelse - Kr. vil efter M. - W. haler i ham - han falder.
5	49	Ved Porten - Møller lukker - gaar.
4	50	Værelse - Nærb. - W. drikker af Glasset.
4	51	-"- - Nærb. Kr. sidder paa Gulvet.
6	52	-"- - Nærb. W. med Glasset - ser hen mod Kr.
4	53	-"- - Nærb. Kr. paa Gulvet.
6	54	-"- - Fjærnb. W. hjælper Kr. op.
6	55	-"- - Nærb. Kr. fortæller W. noget.
6	56	-"- - Kr. henter Kassen i Uret - viser W. den.
6	57	-"- - Fjærnb. - de to tager Hat paa - gaar ud.
5	58	Gyden - Kr. og W. gaar ind.
5	59	Butikken - Kr. og W. ind - tænder.
6	60	-"- - de to læser Testamentet.
7	61	-"- - Testamentet.
6	62	-"- - de to læser Testamentet.
6	63	-"- - de bliver uenige - W. hen tager Kniven.
6	64	-"- - Nærb. Hænderne prøver Kniven.
6	65	-"- - Kr. giver W. Testamentet - han gemmer det.
8	66	Torvet - Folk hen til Fru Sch. - der bliver syg.

8 67 Torvet - Nærb. Fru Sch. og Folkene - Fru Sch. rejser sig.
8 68 -"- - Fru Sch. gaar.
8 69 -"- - Fru Sch. forbi Damen og Herren gaar.
5 70 Uden for Slusehuset - Fru Sch. hen sætter sig paa Bænken.
9 71 Slusehuset - K. ved Kaminen gaar.
9 72 -"9 - K. hen tager Lygten - gaar.
5 73 Uden for Slusehuset - K. ud holder Lygten op for Fru Sch.
5 74 -"- -"- -"- - Nærb. K. taler til Fru Sch. - jager hende bort.
8 75 Ved Søen - Fru Sch. hen til Træet.
8 76 -"- -"- Fru S. faar Øje paa Fru Sch.
8 77 -"- -"- Fru Sch. ligger ved Træet.
8 78 -"- -"- Fru S. ved Rækværket - gaar.
8 79 -"- -"- Fru S. hen til Fru Sch.
8 80 -"- -"- Nærb. Fru S. faar Brevet - Fru Sch. dør.
II 10 81 Kirkegaarden - Præsten paa Graven taler.
11 82 -"- -"- - Nærb. Frk. Riise og Fru K.S.
11 83 -"- -"- - Kisten sænkes ned.
12 84 Uden for Huset - Fønss følger Fru S. og Frk. R. hjem.
13 85 Værelse - Frk. R. og Fru S. ind - sætter sig.
14 86 -"- - Nærb. Fru K.S. og Frk. R. taler sammen.
14 87 -"- - -"- -"- -"- -"- -"-
11 88 Butik - Wilken og Møller taler sammen.
11 89 -"- - Nærb. Wilken og Møller.
11 90 Udenfor - Nærb. Træbenet.
11 91 Butik - Kr. ind til W. og M.
11 92 -"- - Møller sættes op i Stolen - W. viser ham Papiret.
11 93 -"- - Nærb. W. viser M. Papiret gaar.
11 94 -"- - W. hen til Kr. og M.
15 95 -"- - Kr. taler med W. - M. gaar ud.
14 96 Dagligstue - Frk. R. og Fønss ind til N. og Møller.
14 97 -"- - Nærb. Møller taler til Frk. R.
14 98 -"- - Nærb. Fønss.
14 99 -"- - Nærb. Møller vender sig fra Frk. R.
14 100 -"- - Fjærnb. Møller skælder Fønss ud.
14 101 -"- - Nærb. Fønss.
14 102 -"- - Fjærnb. Møller giver Fønss Penge.
16 103 -"- - Nærb. - de fire - Frk. R. rejser sig - rækker Fønss Haanden, - F. gaar.
14 103a -"- - Fjærnb. - Frk. R. gaar fra de to gamle.
16 104. Værelse - Frk. R. ind begynder at klæde sig om.
14 105 -"- - Fønss gaar hen mod Døren.
16 106 Dagligstue. - Frk. R. ind tager Afsked med de to gamle - gaar.
13 107 Værelse - Nærb. Fønss hen til Døren.
16 108 Hall - Frk. R. gaar.
16 109 Værelse - F. lukker Døren op.
16 110 Hall - Frk. R. gaar F. ser efter hende.
16 111 Værelse - F. gaar ind - lukker Døren.
11 112 Kontor - C.M. spiser Frokost.
15 113 Nærb. Frk. R. ind af Døren til Kontoret.
11 114 Kontor - C.M. spiser Frokost ser mod Døren.
11 115 -"- - Nærb. Frk. R. ved Døren - gaar.
15 116 -"- - Nærb. C.M. rejser sig.
15 117 -"- - Fjærnb. - Frk. R. hen til C.M. - fortæller ham noget.
15 118 Nærb. - Fønss ind af Døren.
15 119 Nærb. Frk. R. opdager ham - løber fra C.M.
15 120 Nærb. ved Døren - Frk. R. hen til F. - de omfavner hinanden.
15 121 Nærb. C.M. ser til.
15 122 Nærb. Frk. R. og F. kysses - Frk. R. vinker efter M.
15 123 Nærb. C.M. gaar.
17 124 Kontor - Nærb. C.M. hen til de to unge.
16 125 Dagligstue - Nærb. Møller trøster Fru Neiiendam.
15 126 Kontoret - Nærb. C.M. - Frk. R. og Fønss.
III 18 127 Værelse - Busch finder Adressen frem.
5 128 Gaden - Nærb. P.M. og Rostrup gemmer sig.
5 129 -"- - -"- P.N. ned ad Trapperne - de to frem - ser efter ham - de gaar.
15 130 Herreværelse - Busch hos P.M. og Rostrup - sætter sig.
17 131 Nærb. - Busch fortæller.
17 132 Fjærnb. - Busch faar Vin at drikke giver P.M. Sedlen.
17 133 Nærb. - Malberg læser Sedlen.
17 134 Fjærnb. Busch rejser sig gaar fra P.M. og Rostrup.

16 135 Spisestue - Nærb. - Fru L. spiser.
14 136 -"- - Nærb. - Frk. Riise ler.
16 137 -"- - Nærb. - Fru L. skænder paa Frk. Riise.
138 udgaar.
16 139 Spisestue - Nærb. Frk. Riise bøjer Hovedet.
19 140 -"- - Familien omkring Bordet.
16 141 -"- - Nærb. - Frk. R. kalder paa C.M.
19 142 -"- - Nærb. Frk. Riise.
12 143 Ved Slusen - Nærb. Kornbech.
12 144 -"- -"- - Nærb. P.Malb. i Baaden.
12 145 -"- -"- - Nærb. Kornbech.
12 146 -"- -"- - Nærb. P.M. i Baaden.
12 147 -"- -"- - P.M. i Baaden - K. gaar over Broen.
12 148 -"- -"- - P.M. sejler gennem Slusen.
12 149 -"- -"- - Nærb. P.N. ser til.
12 150 -"- -"- - Nærb. K. drejer paa Svinget til Slusen.
12 151 Mark - K. hen til P.N. - de gaar.
20 152 Værelse - Nærb. Frk. Riise.
20 153 -"- -"- - Frk. R. ind til C.M. og Fru L.
20 154 -"- -"- - Nærb. - Frk. R. vækker C.M.
13 155 -"- -"- - Nærb. Uret.
20 156 -"- -"- - Frk. R. og C.M.
20 157 -"- -"- - Fru L. sover.
20 158 -"- -"- - Frk. Riise gaar.
20 159 -"- -"- - Fru L. sover.
20 160 -"- -"- - C.M. staar op.
22 161 Uden for Slusehuset - P.N. og K. taler sammen - P.N. gaar.
12 162 Mark - P.M. gennem Hækken - gaar.
12 163 -"- - P.M. hen giver Drengen Besked - venter.
12 164 -"- - Nærb. P.N. bag Træet - gaar.
23 165 Uden for Huset - C. M. og Frk. R. ud - de gaar.
21 166 Have - Frk. R. og C.M. kommer.
21 167 -"- - Nærb. Fønss hilser.
21 168 -"- - Frk. R. og C.M. gaar.
21 169 -"- - Frk. R. hen til Fønss de kysses - gaar - C.M. efter.
12 170 Mark - Drengen hen til P.M. - P.N. lurer.
12 171 -"- - Nærb. P.M. og Drengen.
12 172 -"- - Nærb. P.N. lurer.
12 173 -"- - P.N. gaar - Drengen og P.M. gaar.
19 174 I Kirken - Nærb. Frk R. og Fønss frem i Kordøren.
19 175 -"- -"- - Fjærnb." " " " ned ad Kirkegulvet.
19 176 -"- -"- - Nærb. " " " " hen til Alteret.
19 177 -"- -"- - -"- - C.M. sætter sig.
19 178 -"- -"- - Nærb. ved Orglet. -Haanden sætter Hatten og Stokken.
19 179 -"- -"- - Nærb. ved Alteret - Præsten taler til de to.
19 180 -"- -"- - Nærb. Frk. R. og Fønss ser paa hinanden.
19 181 -"- -"- - Nærb. - C.M. tørrer sine Øjne.
19 182 -"- -"- - Nærb. Præsten velsigner de to - de gaar.
24 183 Uden for Slusehuset. - P.N. hen til Kornb.
24 184 Ved Træet - Fru K.S. hen til P.M.
24 185. -"- -"- - Nærb. de to - de gaar.
24 186 Nærb. - P.N. lister frem bag Busken.
8 187 Mark - P.N. lurer.
8 188 -"- - Nærb. Fru K.S. og P.M. kysses.
24 189 - Nærb. P.N. gemmer Ansigtet.
25 190 - Ved Vandet - Fru K.S. og P.M. kysses.
24 191 Nærb. - P.N. ser paa Aaren.
25 192 Ved Vandet - Nærb - Fru K.S. tager Afsked med P.M.
25 193 -"- -"- - Fjærnb. - Fru K.S. gaar forbi P.N., der gemmer sig.
25 194 Nærb. - Fru K.S. hen til Træet græder.
25 195 -"- - P.M. ved Buskene.
24 196 P.N. kryber frem gennem Kornet.
25 197 Fjærnb. - P.N. lister sig bag P.M. - slaar ham med Aaren.
25 198 Nærb. Fru K.S. ved Træet - lytter.
25 199 Vejen - P.N. holder paa P.M.
25 200 Nærb - Fru K.S. ved Træet.
25 201 Vejen - P.N. kaster P.M. i Vandet.
25 202 P.M. falder i Vandet - Nærb.
25 203 Vejen - P.N. gaar.
25 204 Fjærnb. Fru K.S. løber over Marken.

25 205 Fjærnb. - Fru K.S. hen til Bredden - knæler ned.

25 206 Nærb. - Fru K.S. ser paa den knækkede Aare.
25 207 Fjærnb. - Fru K.S. rejser sig - løber ud paa Broen.
25 208 Fru K.S. ud paa Broen - gaar i Baaden.
25 209 Fru K.S. ror Baaden hen til P.M. - slaar Rebet om ham.
24 210 Uden for Slusehuset - P.N. hen.
26 211 Fru K.S. ind til Bredden med Baaden - træder ud med P.M. - raaber om Hjælp.
24 212 Uden for Slusehuset - P.N. hen til Døren.
27 213 I Slusehuset - P.N. ind til Kornb. - sætter sig ved Bordet.
25 214 Fru K.S. bærer P.M. i Land fra Baaden.
25 215 Uden for Huset - Fru K.S. kommer bærende med P.M.
24 216 Uden for Kroen - Fru K.S. bærer P.M. ind.
27 217 Fru K.S. ind med P.M. - lægger ham paa Gulvet - besvimer.
27 218 Nærb. Fru K.S. i Armene paa Fru Koefoed - kommer til sig selv
27 219 -"- Fru K.S. knæler ned lytter til Malbergs Bryst.
IV 19 220 Uden for Døren - Fønss hjælper Frk. R Hatten af - de gaar ind i Stuen.

13 221 Dagligstuen - Nærb. - Frk. R.
13 222 -"- - Frk. R. og Fønss sætter sig.
13 223 -"- - Fønss slukker Lysene - omfavner Frk R.
28 224 I Slusehuset - K. hen til P.N.
28 225 " -"- - Nærb. K. sætter sig hos P.M.
17 226 Værelse - Nærb. Fru K.S. sidder ved P.M.'s Seng.
22 227 -"- - Pigen ind med Mad til K.S.
28 228 I Sluschuset - Nærb. - P.N. og K. ved Bordet - P.N. skærer sig i Haanden.
28 229 " -"- - P.N. og K. rejser sig - K. gaar.
28 230 " -"- - Nærb. P.N.
28 231 " -"- - K. hen til P.N. med Kluden - P.N. besvimr.
28 232 " -"- - Nærb. K - Haanden sætter Mærke paa Tøjet.
28 233 " -"- - Nærb. - K. og P.N.
29 234 Uden for Huset - Vognen med Rostrup og Frk. Frølich kommer kørende.
30 235 -"- -"- - Nærb. Frk. Frølich og R. ud af Vognen - gaar op mod Huset.
29 236 -"- -"- e Frk. Frølich og R. gaar ind i Huset.
22 237 Værelse - Frk. Frølich hen kysser Fru K.S. - Rostrup hen hilser paa K.S.
17 238 Værelse - Nærb - Frk. Frølich sidder ved Malbergs Seng.
17 239 -"- - Rostrup og Fru K.S. i Døren.
17 240 -"- - Nærb. Frk Frølich ved Malbergs Seng.
17 241 -"- - Fjærnb. Rostrup hen til M's Seng.
22 242 -"- - Nærb. R. ved P.M.'s Seng.
22 243 -"- - Frk. Frølich og Fru K.S. gaar.
22 244 --"- - Nærb. ved P.M.'s Seng.
29 245 Uden for Slusehuset - P.N. og K. ud.
29 246 -"- -"- -"- - Nærb. P.N. og K. - P.N. gaar - K. ser efter ham.
29 247 Ved Søen - P.N. kommer - begynder at skifte Tøj.
29 248 -"- -"- - K. mellem Buskene ser.
22 249 Værelse - R. og Frk. Frølich ind.
22 250 -"- - Nærb. Fru K.S. og M.
29 251 Ved Søen - P.N. skifter Tøj.
29 252 -"- -"- - K. mellem Buskene ser.
29 253 -"- -"- - P.N. pakker Tøjet sammen.
29 254 -"- -"- - K. mellem Buskene ser.
29 255 -"- -"- - P.N. kaster Bylten i Vandet - gaar.
29 256 -"- -"- - K. mellem Buskene ser.
29 257 -"- -"- - P.N. gaar - K. frem fra Buskene ser efter P.N. - gaar.
27 258 Uden for Døren - Pigen lukker Rostrup ind til Frk. Riise.
27 259 Dagligstue - Nærb. Rostrup taler til Frk. Riise.
5 260 Uden for Huset - Fønss kommer - gaar ind.
27 261 Dagligstue - Fjærnb. - Frk. R. løber fra Rostrup.
27 262 Uden for Døren - Frk. R. ud til Fønss - de gaar.
263 Værelse - Fønss og Frk. R. ind - taler sammen.
32 264 Dagligstue - Nærb. Rostrup venter.
32 265 -"- - Frk. R. ind til Rostrup - fortæller om Fønss - gaar.

33 266 Gangen - P.N. hen til Døren.
33 267 Værelse - Drengen hen til Døren.

33 268 Gangen - Drengen lukker P.N. ind.
33 269 Værelse - Drengen og P.N. taler sammen.
33 270 -"- - P.N. sætter sig ned ved Bordet - Drengen pakker Kuffert.
31 271 Sygeværelse - Rostrup - Frk. Frølich - Fru K.S. og Fru Koefoed ind - stiller sig om Sengen.
33 272 Værelse - Drengen rejseklædt - gaar fra P.N.
33 273 -"- - Nærb. Drengen ud af Døren.
32 274 -"- - Nærb. ved Stolen - P.N. falder om paa Gulvet.
31 275 Sygeværelse - alle omkring Sengen - Præsten læser op.
32 276 -"- - Fru K.S. ser paa Præsten.
32 277 -"- - Nærb. P.M. i Sengen.
32 278 -"- - Nærb. Frk. Riise tørrer sine Øjne.
27 279 Nærb. - Frk. Frølich.
31 280 Fjærnb. - Præsten velsigner Fru K.S. og P.Malb. - gaar.
32 281 Sygeværelse - Nærb P.M. i Sengen - Fru K.S.bøjer sig over ham.
V. 19 282 Nærb. Barnet i Vuggen.
13 283 Værelse - Nærb. Frk. R. ved Vuggen.
13 284 -"- --Frk. R. og Fønss gaar ud.
34 285 Gaden - Frk. R. og Fønss kommer gaaende.
34 286 -"- - Rostrup kommer gaaende.
34 287 -"- - Rostrup hen til Frk. R. og Fønss.
34 288 -"- - Nærb. - de tre taler sammen.
34 289 -"- - Fjærnb. - de to gaar fra Rostrup - R. gaar.
30 290 Politistation - Rostrup ind til Lund.
28 291 Skolestue - P.N. ved Katederet - skriver paa Tavlen.
28 292 -"- - Nærb. Kornb. ind af Døren.
28 293 -"- - Nærb. P.N. ved Tavlen vender sig om.
28 294 -"- - Børnene vender sig mod Kornb.
28 295 -"- - P.N. ved Katederet.
28 296 -"- - Kornb. hen til P.N.
28 297 -"- - Nærb. Kornb. tvinger P.N. til at skrive sit Navn paa Tavlen.
28 298 -"- - Nærb. Børnene.
34 299 Skolestue - Nærb. Kornb. og P.N. ved Katederet.
22 300 -"- - Nærb. Børnene.
34 301 -"- - Nærb. Kornb. viser P.N. Bylten - P.N. visker Navnet ud.
34 302 -"- - Nærb. Drengene taler.
34 303 -"- - Nærb. ved Katederet - P.N. løfter Haanden.
34 304 -"- - Nærb. - Drengene ser op.
34 305 -"- - Nærb. Kornb. gaar fra P.N.
34 306 Gang - K. ud fra Skolestuen - gaar.
34 307 Skolestue - Nærb. P.N. lægger fortvivlet Hovedet ned paa Katederet.
35 308 Dagligstue - Frk. R. sætter sig ved Kaminen.
35 309 -"- - Nærb. Frk. Riise.
35 310 -"- - Nærb. Fønss.
35 311 -"- - Fønss og Frk. R. ved Kaminen.
35 312 -"- - Nærb. Fønss og Frk. Riise.
36 313 -"- - Ved Døren - Lund frem.
35 314 -"- - Fønss og Frk. Riise rejser sig.
36 315 Nærb. - Lund ved Døren - tænder Tændstik.
36 316 Fjærnb. - Lund hen tænder Lampen.
10 317 Værelse - Lund ind til Frk. R. og Fønss - Frk. R. gaar.
27 318 Barneværelse - Frk. R. ind til Vuggen.
31 319 Dagligstue - Lund og Fønss taler sammen.
31 320 -"- - -"- -"- -"- -"- -"-
27 321 Barneværelse - Frk. R. knæler ned ved Vuggen.
27 322 -"- - Nærb. Barnet i Vuggen gnider Næsen.
32 323 -Barneværelse - Nærb. Frk. R. tager Barnet op af Vuggen.
10 324 Værelse - Lund og Fønss gaar.
5 325 Uden for Huset - Fønss følger Lund ud. Frk. R. ud til ham.
37 326 -"- -"- -"- - Nærb. Fønss og Frk. R. kysses.
32 327 Butikken - W. hen til Krause - de taler sammen - W. gaar.
37 328 Uden for Huset - Frk. R. og Fønss kommer kørende.
37 329 -"- -"- -"- - Nærb. de to ud af Vognen.
10 330 Dagligstue - Fru N. og Møller gemmer sig bag Kaminen.
10 331 Hall - Frk. R. og Fønss gaar op.
10 332 Dagligstue - Nærb. Fru N. og Møller ved Kaminen.
10 333 -"- -"- - Fønss og Frk. R - Fru N. og Møller hen til dem

10 334 Dagligstue - Nærb. Fru N. og Frk. R.
10 335 -"- - Nærb. Fønss.
10 336 -"- - Nærb. Frk. R. og Fru N.
35 337 -"- - Fru N. hen til Drengen.
10 338 Dagligstue - Nærb. Fru N. og Frk. R.
9 339 Værelse - Nærb. Fru N. i Døren.
9 340 -"- - -"- Fønss ved Kaminen.
9 341 -"- - Nærb. Fru N. i Døren.
9 342 -"- - Nærb. Fønss ved Kaminen forvandles til Dreng.
9 343 -"- - Nærb. Fru N. i Døren.
9 344 -"- - Nærb. Fønss ved Kaminen ser hen mød Døren.
9 345 -"- - Nærb. - Fru N. i Døren - gaar.
9 346 -"- - -"- - Fru N. hen til Fønss kysser ham.
9 347 -"- - Nærb. Fønss og Fru N.
10 348 -"- - Nærb. Fru N. og Frk R.
10 349 -"- - Nærb. Fru N. og Frk R.
38 350 Dagligstue - Frk. R. besvimer - kommer til sig selv igen.
32 351 -"- - Nærb. Frk. R. hen til Fønss.
10 352 -"- - Fru N. og M. - Frk. R. og Fønss.
38 353 -"- - Nærb. Frk. R. og Fønss.
38 354 -"- - de to gamle og de to unge omfavner hinanden.
18 355 Butikken - Krause gaar - Wilken slukker Lyset.
37 356 -"- - Wilken slukker - gaar
38 357 Dagligstue - Frk. R. og Fønss - Fru N. og Møller.
13 358 I Kirken - Møller og Fru N. hen ved Organisten.
13 359 " -"- - Hatten og Stokken sættes ved Pillen.
13 360 " -"- - Møller og Fru N. ved Pillen.
13 361 " -"- - de unge foran Alteret.
13 362 " -"- - Nærb. de to gamle.
18 363 Dagligstue - Frk. R - F. og de to gamle ved Bordet.
VI 37 364 Uden for Huset - W. og Krause kommer - lukkes ind.
38 365 Dagligstue - Fønss gaar fra Møller - gemmer sig bag Uret
18 366 Dagligstue - Nærb. Wilken og Krause ind af Døren.
38 367 -"- - Fjærnb. Wilken og Krause hen til Møller.
38 368 -"- - Nærb. Ras bag Portieren.
38 369 -"- - Fønss hen til Vinduet kaster Hatten ud af Vinduet.

33 370 Værelse - Hatten falder ned paa Jorden.
38 371 Dagligstue - Fønss ved Vinduet.
38 372 -"- - Nærb. Ras - Frk.R. og Fru N. bag Portieren.
38 373 -"- - Krause og Møller - Krause kalder paa Wilken.
38 374 -"- - Nærb. Wilken med Papiret.
38 375 -"- - Nærb. Krause.
38 376 -"- - Fønss hen til Krause og Møller.
38 377 -"- - Nærb. Fønss og Krause.
18 378 -"- - Nærb. Møller.
18 379 -"- - Nærb. Kr. viser F. Testamentet - F. tager ham i Kraven.

18 380 -"- - Nærb. Fønss rusker Krause.
18 381 -"- - Nærb. Fru N. og Frk. R. ved Portieren - de ler.
18 382 -"- - Nærb. Møller.
18 383 -"- - Nærb. Fønss rusker Krause.
18 384 -"- - Fjærnb. Krause bæres ud paa Ryggen af Ras.
18 385 -"- - Nærb. Ras bærer Krause ud af Døren.
18 386 -"- - Fjærnb. Damerne hen til Fønss og Møller.
37 387 Uden for Huset - Ras og Schenstrøm kommer bærende med Kr.
18 388 Dagligstue - Nærb. - de fem ved Vinduet.
37 389 Uden for Huset - Kr. smides op i Skraldevognen.
18 390 Dagligstue - Nærb. - de fem ved Vinduet.
37 391 Uden for Huset - Ras og Schenstrøm gaar ind.
18 392 Dagligstue - Fjærnb. - Wilken tager Afsked.
37 393 Uden for Huset - Nærb. - Kr. i Skraldevognen.
18 394 Dagligstue - Nærb. ved Bordet - Fru N - F. - Frk. R. og M. lægger Hænderne sammen.

35 395 I Slusehuset - Nærb. K. ved Ildstedet.
36 396 " -"- - Nærb. P.N. ved Døren.
35 397 " -"- - P.N. ind til K. sætter sig.
35 398 " -"- - Nærb de to - K. taler til P.N.
39 399 " -"- - Fjærnb. K. rejser sig - rusker P.N.
18 400 Dagligstue - Fru K.S. - P.M. og Rostrup - R. gaar.
40 401 -"- - Nærb. Rostrup hen til Døren.
40 402 -"- - Nærb. Fru K.S. og P.M. ser efter ham.
40 403 -"- - Nærb. R. lukker Drengen ind.

40 404 Dagligstue - Nærb. Fru K.S. strækker Armen ud.
40 405 -"- - Nærb. Drengen gaar fra Døren.
40 406 -"- - Fjærnb. Drengen hen omfavner Fru K.S.
41 407 I Slusehuset - P.N. tager sin Kappe paa - gaar hen til K.
40 408 " -"- - Nærb. P.N. og Kornb. taler.
26 409 P.N. og Kornb. gaar fra Slusehuset.
26 410 Marken - Kornb. gaar efter P.N.
26 411 Nærb. - Kornb. følger P.N. ned ad Trappen til Broen.
26 412 Fjærnb. - Kornb. ser efter P.N., der gaar ud paa Broen.
26 413 Nærb. Kornb. ud paa Broen til P.N. - de kæmper.
26 414 Fjærnb. - de kæmper paa Broen.
26 415 Nærb. - " -"- -"- -"-
26 416 Nærb. P.N.'s Hoved.
26 417 Fjærnb. - de kæmper - falder ned i Vandet.
24 418 Plasket i Vandet - Boblerne op.
40 419 Dagligstue - Nærb. Fru N. og Møller ser.
40 420 -"- - De fire unge ~~ved Bordet~~. med Barnet
40 421 -"- - Nærb. Ras ler.
40 422 -"- - De fire unge ~~ved Bordet~~. med Barnet
40 423 -"- - Nærb. Fru Neiiendam og Møller.